

သမိုင်းလေ့လာရေး

နှိုင်းသန်

စာစောင် [၅]

ကရင်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာရေးသူ	စာမျက်နှာ
၁။	နိုင်ငံသစ် အယ်ဒီတာ့ အာသော်		၃
၂။	ဗိုးရာဇလေ့ ထားလက်္ကာများ နိဒါန်း	(လေ့လာသူတစ်ဦး)	၄
၃။	ထမင်းမစားသည့် အသေခံ သူရဲကောင်း တပ်သားများ	(ခေါင်းဆောင်ငယ်တစ်ဦး)	၁၆
၄။	ယမ်းငွေဝေတဲ့ ဘားညော်မြေ	(ဖူးကီးဒို)	၁၉
၅။	သမိုင်းပေးတာဝန်	(ထက်ခေါင်း)	၂၈
၆။	မိုးသက်မှန်ဝိုင်းများအကြား၌	(ကောင်းကျော်)	၃၃
၇။	ဖူးတာအယ်၏ ကောက်ကြောင်း	(ရဲဘော်ဝမ်းသာ)	၃၉
၈။	မြန်ဆုံ	(ကရင်သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့)	၄၁

.....

... ..

... .. သို့

မေတ္တာလက်ဆောင် ပေးပို့အပ်ပါသည်။

နိုင်ငံသစ်

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်း။

ကရင့်သမိုင်းသုတေသနအသင်း (I.K.H.R.A.)

မှ

တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေပြန်ချိသည်။

အယ်ဒီတာ

တွဲဘက် အယ်ဒီတာ

ပြင်ဆင်ကြီးကြပ်

ကွန်ပျူတာ

မန်းအောင်ဌေး၊

မန်းထက်ခေါင်း၊

ရဲဘော်ဝမ်းသာ၊

ရဲနီ ကျော်စွာ၊

စောမောထူး၊

စောထီးရူ၊

စောလေးသော၊

[မြန်မာဘာသာ]

[မြန်မာ / ကရင်]

[ကရင် ဘာသာ]

[ကရင်ဘာသာ]

စာပြင်

ပန်းချီတာဝန်ခံ

မျက်နှာပိုးပန်းချီ

ရန်ရှင်း၊

မန်းကျော်ဆန်း၊

မျိုးတင့်ကိဝင်း၊

ထုတ်ဝေသည့်နှစ်

အုပ်စု

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊

၂၀၀၀။

နိုင်ငံတော်အာဇာနည်

အစီရင်ခံ တင်ပြခေါ်ပါသည်။

လွတ်လပ်သော ကရင်သမိုင်းသုတေသနအသင်းသည် မပြောပလောက်သော အခက်အခဲအမျိုးမျိုးကို ကျော်ဖြတ်လျက် နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်များထုတ်ဝေခဲ့သည်မှာ ယခုဆိုလျှင် အမှတ် (၅)သို့ တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ပြီးခဲ့သော စာစောင် (၄)တွင် ကရင်သမိုင်းသုတေသန အသင်း၏ မျှော်မှန်းချက်ဟူသော ခေါင်းကြီးပိုင်း၌ ကရင် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ပကတိ လူမှုဘဝ အခြေအနေကို ဆန်းစစ်ချက်စာတမ်းအား နိုင်ငံသစ် စာစောင် အမှတ်(၅)တွင် ကရင်၊ မြန်မာ၊ အင်္ဂလိပ် (၃)ဘာသာဖြင့် ဖော်ပြမည်ဟု ဆိုထားခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းများကြား၌ လှုပ်ရှားနေရခြင်း ဖြစ်သည့် အပြင် စာတမ်းကို ကရင်ဘာသာနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာတို့သို့ ပြန်ဆိုမည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ ခရီးလွန်နေခြင်း၊ ဖျားနာခြင်း အစရှိသည့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အမှတ်(၅) စာစောင်၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်း မပြုနိုင်သည့် အပေါ် နိုင်ငံသစ် စာစောင်အား စောင့်စားဖတ်ရှုနေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသို့ အနားအညွတ်တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ကရင်သမိုင်းသုတေသန အသင်းသည်၊ ကရင်လူမျိုးတို့၏ သမိုင်းကို လေ့လာမှတ်တမ်းပြုရာ၌ အတိတ်သမိုင်းဖြစ်စဉ်များနှင့် မျက်မှောက်ခေတ် ဖြစ်စဉ်များကိုချည်း အလေးထား တင်ပြသွားမည် မဟုတ်ဘဲ ကရင်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများ၊ ရိုးရာတေး ဂီတများ၊ ရိုးရာ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပပုံများ၊ ထားလက်များ၊ ကရင်ရိုးရာ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် လက်မှုပညာများ၊ ပါးစပ်ရာဇဝင် ပုံပြင်နှင့် ထား တဘောင်များအပေါ် လေ့လာချက်များ၊ အတိတ်ကာလ ကရင်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများအပြင် စွမ်းရည်ထက်မြက်သော ကရင်အမျိုးသမီးတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကိုလည်း အလျဉ်းသင့်သလို လေ့လာ တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာရာတွင် ကရင်တော်လှန်ရေး၏ အခဏ်းကဏ္ဍသည်လည်း ပါရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကရင်လူမျိုးတို့၏ စိတ်ဓါတ်အားမာန်၊ စေတနာ၊ သဘောထား၊ ခံယူချက်တို့ကို ကရင်တော်လှန်ရေးသမိုင်းကြောင်း၌ တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုစာစောင်တွင် ဖူးကီးဒို၏ ယမ်းငွေဝေတဲ့ ဘားစည်မြေဟူသော သမိုင်းကြောင်းဝတ္ထုတိုကို ဖော်ပြထားပါသည်။ သမိုင်းကြောင်း ဝတ္ထုဟူသည်မှာ သမိုင်းကြောင်းတခုလုံးကို ဖော်ပြခြင်း မဟုတ်ဘဲ သမိုင်းဝင်နိုင်သည့် တကယ့် အဖြစ်အပျက် တစိတ် တဒေသပေါ်တွင် အခြေခံကာ တင်ပြလိုသည့် အချက်အလက်တို့ကို စုစည်းလျက်၊ အမျိုးသားထု တရပ်လုံး၏ စိတ်စေတနာအား ကိုယ်စားပြုရေးဖွဲ့ထားသော ဝတ္ထုများကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မကြာမီထွက်ရှိလာမည့် နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်အမှတ် (၆)၌လည်း “ဧရာဝတီ ငိုနေပြီ” ဟူသော သမိုင်းကြောင်း ဝတ္ထုတိုကို ဖော်ပြမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်သမိုင်းသုတေသနအသင်းသည် ကရင်တော်လှန်ရေးသမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာလျက်ရှိရာတွင် ၁၉၉၅ ခု နှစ်ဦးပိုင်း၌ ကေအဲန်ယူ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးကြီး၏ ဌာနချုပ်ဖြစ်သော မာနယ်ပလောစခန်းကို စွန့်ပစ်လိုက်ရသည့် ဖြစ်ရပ်အပေါ် များစွာ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းဖြစ်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မာနယ်ပလောစခန်းအား လက်လွှတ်လိုက်ရခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းကို လူပြော သူပြောဖြင့် မဟုတ်ပဲ ကာယကံရှင် အသိသက်သေ အချို့နှင့် မေးမြန်းခြင်း၊ စာရွက်စာတမ်း အထောက်အထားများ စုဆောင်းခြင်း၊ အချက်အလက်များ ရှာဖွေခြင်းတို့ဖြင့် သုံးသပ်ချက် စာတမ်းတစောင်ကို ရေးသားရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပါသည်။ ထိုစာတမ်းကို ယခု စာစဉ် (၅)မှစ၍ ဆက်လက်ထွက်ရှိမည့် စာစောင်(အနည်းငယ်) ၌ ထည့်သွင်းဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်သမိုင်းသုတေသန အသင်းသည်၊ သက်တမ်းအားဖြင့် များစွာ နုနယ်သေးသည့်ဖြစ်၍ နိုင်ငံသစ် စာစောင်နှင့် သုတေသနအသင်း၌ ချို့ယွင်းအားနည်းချက်များရှိနေဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်အား လေ့လာဖတ်ရှုသူပုဂ္ဂိုလ် ကြီးငယ်များထံမှ နိုင်ငံသစ် သုတေသန စာစောင်နှင့် ပတ်သက်၍သော်ငြား၊ ကရင်သမိုင်းသုတေသန အသင်းနှင့် ပတ်သက်၍သော်ငြား၊ အားနည်းချို့ယွင်းမှုများကို ထောက်ပြ ဝေဖန် အကြံပြုလာမှုများအား လေးစားစွာ လက်ခံ ကြိုဆိုသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်သမိုင်းသုတေသနအသင်း။

ရိုးရာဓလေ့ ထားလာကံမျှားနီဒါနိး

လေ့လာသူတိုင်း

(၁)

ဧည့်ခံပွဲငယ်တခု၌ နိုင်ငံခြားသူ တဦးနှင့် အသိအကျွမ်းဖြစ်ဘူးသည်။ ကရင်ဟုခေါ်၏။ နယူးဇီလန်သူဖြစ်သည်။ သူမ၏အမည်နှင့် ကျနော်တို့ အမျိုးသား များအမည်။ ဆင်ဆင်တူနေကြောင်း ပြောသောအခါ သူမ စိတ်ဝင်စားစွာ စူးစမ်းသည်။ မြန်မာပြည်တွင်းမှ တိုင်း ရင်းသား လူမျိုးစု တစုပင် ဖြစ် ကြောင်း ပြောပြရသည်။

ထိုတွင်သူမကလည်း နယူး ဇီလန်မှ ဒေသခံ တိုင်းရင်းသူတဦး ပင်ဖြစ်ကြောင်း ပိုလီနီးရှားလူမျိုး ဟုခေါ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်မိမိ ပိုလီနီးရှန်း ဖြစ်ရခြင်းအတွက် ဂုဏ်ယူကြောင်း ပြောသည်။ သူတို့လူမျိုး၏ ရိုးရာဓလေ့ နှုတ် ဆက်ပြုမှုသည် အလေ့အထ တခု ကိုလည်း လက်တွေ့လုပ် ပြသည်။ မိဘ၊ သားသမီး၊ မောင်နှမ၊ မိတ် ဆွေ၊ ချစ်သူ၊ မည်သူပင်ဖြစ်စေ ကာမူ တဦးနှင့်တဦး ကွဲကွာရာမှ ပြန်လည်ဆုံတွေ့သည့် အခါတွင် ၎င်း၊ ခွဲခွါတော့မည့် အခါတွင် သော်၎င်း၊ တဦးကို တဦး သိမ်းမွေ့ ညင်သာစွာ ဖက်ကိုင်လျက် နဖူးနှင့် နှာခေါင်း တို့ကို အပြန်အလှန် အသာအယာ နှမ်းရှုံ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လက်ကိုဘယ်လို ထားရမည်။ ဘယ်နေ ရာကို ကိုင်ရမည်။ နှမ်းနေစဉ် နှမ်းသူ ရော အနှမ်းခံရသူပါ မျက်လွှာကိုချ၍ ငြိမ်သက်စွာနှမ်းရမည် စသည် စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်များ လည်း ပါရှိသည်။

ထိုကဲ့သို့ မိမိတို့အချင်းချင်း တဦးကို တဦးအပြန်အလှန် နှမ်းလိုက်ရသည့်အခါ၊ အနှမ်းခံလိုက်ရသည့် အခါတွင်ကြည်နူး နှစ်သိမ့်မှုသည် ရင်တွင်း၌ အေးမြစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ တဦးနှင့်တဦး မကျေ နပ်မှု အကြိတ်အခဲလေးများ ရှိခဲ့မည် ဆိုလျှင်ပင် ထိုအချိန်၌ လွင့်စင် ပပျောက်

သည်ဟု သူမက ဆိုလေသည်။

လူမျိုးတမျိုး၏ ဖြစ်တည်မှု၌ ထိုလူမျိုး၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံသည် အဓိကနေရာမှ ပါဝင်ပေ သည်။ လူမျိုးတမျိုးအဖြစ် ရှင်သန် ရပ်တည်မှုနှင့် ပျက်သုဉ်း ပျောက်ကွယ်မှု သည်၊ ထိုလူမျိုးအနေဖြင့် မိမိ၏ ဘာသာ စကား၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ထုံးတမ်း

ဇူးစကောလေး- ဇူးဝလာသား။

စဉ်လာတို့ကို မည်မျှထိ ထိန်းသိမ်း စောင့် ရှောက်ထားနိုင်၊ မထားနိုင် ဆိုသည့် အပေါ်တွင် မူတည်သည်။

ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ တို့ကို မည်မျှအထိ ထိန်းသိမ်း စောင့် ရှောက် ထားနိုင်သနည်း ? မည်မျှအထိ အဆင့်မြင့်မား တိုးတက်အောင် မွမ်းမံနိုင် သနည်း ? ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်၊ မြင့်မားတိုးတက်အောင် မွမ်းမံနိုင်သည် နှင့်အမျှ ထိုလူမျိုး၏ ရှင်သန်မှုသည် လည်း တည်တံ့ခိုင်မြဲလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဝတ္ထုအရဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု

သည် အပေါ်ယံ သဘောသာ ဖြစ်သည်။

စစ်မှန်သော ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှုမှာ စိတ်ဓါတ်ကို အခြေခံသည်။ စိတ်ဓါတ် အနှစ်သာရအားဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု မရှိလျှင်၊ ဖွံ့ဖြိုးပြီးဖြစ်သော ရုပ်ဝတ္ထုများ သည်ပင်လျှင်ပျက်ပြယ်သွားကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။ လူမျိုးတမျိုး၏ စိတ်ဓါတ်သည် ၎င်း၏ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံ

အမူအကျင့် များ အပေါ်တွင် အခြေခံသည်။ မိမိ ဘာလူမျိုးဖြစ် သည်၊ မည်သည့်မျိုးရိုးမှ ဆင်း သက်လာသည်ဟူသော စိတ်ဓါတ် သည် မကောင်းမှု တစုံတရာကို ပြုအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌ပင် မိမိလူမျိုး ၏ မျက်နှာကို ပြန်လည် ထောက် ထား တတ်စေလေသည်။ မိမိ အမျိုးသား ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိစေ ရေးအတွက် မိမိ၏ လုပ်ဆောင် ချက်များ ကိုလည်း ပိုမိုကောင်း မွန်အောင် ကြိုးစား တတ်လာ သည်။ ထို့အပြင် မိမိအမျိုးသား ၏ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံ များ အ ကြားတွင် သဟဇာတ ဖြစ်စွာပျော်ဝင် လုပ်ဆောင်လျက်၊ အခြား အမျိုး သားတို့၏ ဓလေ့ ထုံးစံ ယဉ်ကျေး မှုများ ကိုလည်း တန်ဖိုးထား လေးစားတတ်မည် ဖြစ်လေသည်။ ဤသည်မှာ

မှန်ကန်သော အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ် ဖြစ်သည်။ မိမိ အမျိုးသား၏ ယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာများကို ထိန်းသိမ်းရမည့် တာဝန်မှာ လူမျိုးတိုင်းတွင် ရှိသည်။

အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုကို မထိန်းသိမ်းသော လူမျိုးသည် မတည် တံ့ချေ။ ထိုလူမျိုးများမှာ မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဘာလူမျိုးဟူ၍ပင် မပြောရဲ။ အပြောမခံရသော အခြေအနေသို့ ရောက် သွားကြရသည်။ ၎င်းတို့၏ ထွက်ပေါက်မှာ ကိုးကွယ်သော ဘာသာ ရေးနှင့် အယူဝါဒ ဖြစ်သည်။ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ကိုင်စွဲသူ

များသည် ကွန်မြူနစ် ဝါဒီများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၌ လူမျိုး သီးခြားစီ ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓ ဝါဒကို လက်ခံ ကျင့်သုံးသူသည် ဗုဒ္ဓ ဝါဒီ ဖြစ်သည်။ လူမျိုးနှင့်မဆိုင်။ အင်္ဂလိပ် ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ တရုတ်၊ ကုလား၊ ကရင်၊ ဂျပန်ဖြစ်ချင် ဖြစ်မည်။ လူမျိုးသည် လူမျိုး သာဖြစ်ပြီး ဝါဒီသည် ဝါဒီသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မိမိတို့ကိုယ် မိမိတို့ ဘာလူမျိုး မှန်း မပြောနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွား ကြသောကြောင့် ဘာသာ၊ အယူဝါဒ၊ ထုံးတမ်း စဉ်လာကိုပင် လူမျိုး၏ထုံးတမ်း စဉ်လာ အဖြစ် အရေဖြဲ ကြသောသူတို့မှာ ကမ္ဘာတွင် အများ အပြား ရှိနေလေသည်။ ထိုလူမျိုးကို လူမျိုး ပျောက်သော လူမျိုးဟု ခေါ်သည်။ မိရိုးဖလာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်း စဉ်လာ ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သော၊ ပစ်ပယ် ခဲ့သော၊ လျစ်လျူရှု ခဲ့သော၊ ထိုသူတို့သည် မည်သည့် အမှုကိစ္စကိုမျှလည်း အလေး ထား ဆောင်ရွက်တတ် လိမ့်မည် မဟုတ် ချေ။ အဖွဲ့အစည်း အသင်းအပင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စရပ်များကို အပေါ်ယံ ကြောသာ လုပ်ဆောင်တတ်ပြီး၊ အခက် အခဲ အကျပ် အတည်းနှင့် ကြုံလာလျှင် အများစု၏ အရေးကိစ္စကို ကျော်ခိုင်းကာ အတ္တ အကျိုး စီးပွား အတွက် လုပ်ဆောင် ကြမည့် သူများသာ ဖြစ်လေသည်။

လူမျိုးတမျိုး၏ သမိုင်းကြောင်း ကို လေ့လာရာတွင် ထိုလူမျိုး၏ ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံတို့ကို ချန်လှပ် ထား၍ မရ။ လူမျိုး၏ စာပေ၊ ဂီတ၊ ဘာသာစကား၊ လေယူလေသိမ်း၊ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှု၊ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်း၊ ထုံးတမ်း စဉ်လာ ပြုမူဆောင်ရွက်မှုစသည်တို့၌ ထိုလူမျိုး၏ သဘောထား၊ စေတနာနှင့် ဝိညာဉ် စိတ်ဓါတ်တို့ စူးနစ်စွာ ကိန်းဝပ် တည်ရှိ နေလေသည်။ ထိုအရာများ မကွယ်ပျောက်သရွေ့ လူမျိုးမပျောက်နိုင်။ ထိုအရာများ ကွယ်ပျောက်မှု မကွယ် ပျောက်မှု မှာလည်း ပြင်ပ ပယောဂ နှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်ချေ။ မည်မျှပင် ဖြိုခွဲ ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်စေ၊ အနိုင်ကျင့် ကန့်သတ် ပိတ်ပင်ခြင်းခံရသည်ဖြစ်စေ၊

ယဉ်ကျေးမှု အစားထိုး လွှမ်းမိုးသည် ပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့၏ အမျိုးသား ယဉ် ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့ကို မိမိတို့ ထိန်းသိမ်း ရမည်ဟူသော ခံယူချက် စိတ်ဓါတ် အား မာန်ရှိလျှင် မည်သည့်အခါမျှ မပျောက် ပျက်နိုင်။ ပျောက်ပျက်သည် ရှိငြားအံ့။ ရိုးရာဓလေ့ ပျောက်ကွယ် သွားသည် လူမျိုး၏ သမိုင်း ကြောင်းကို မည်သည့် ပညာရှင်ကမျှ ဖော်ထုတ်နိုင် လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ကေအဲန်ယူမှ အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီးများသည် ကရင်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှုကို တန်ဖိုးထား လေးစား မြတ်နိုးကြသူများဖြစ်သည်။ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးတမ်း စဉ်လာနှင့် လူမျိုး၏ သမိုင်း ကြောင်းမှာ လုံးဝ ဆက်စပ်နေကြောင်းကို လည်း သဘောပေါက် နားလည်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ အခါအားလျော်စွာပင် ကရင် ရိုးရာ ဆင်ယင်ထုံးစံမှု ပြိုင်ပွဲများ ထား လက်ာ ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲများ၊ အောပွဲများ၊ ရိုးရာတူရိယာ တီးမှုတ်သီဆိုပွဲများကို ကျင်းပ ပေးခဲ့ ကြသည်။ နူးပလာယာ ခရိုင်တွင် အမှတ်(၆) တပ်မဟာမှူး၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဆရာ ဆာဂေးဒို က ရိုးရာဓလေ့ တီးမှုတ်သီဆိုမှုနှင့် ထား လက်ာ ရွတ်ဆိုမှုများကို ဖော်ထုတ် ထိန်းသိမ်းခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ပဌမဦးစွာ စတင်ဖော်ထုတ်သည့်နှစ်က အောပွဲသို့ လာရောက်အားပေးသူဦးရေမှာ ကြီးတိုး ကြွေတမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

အောပွဲသို့ ကျနော်သွားရောက် ကြည့်ရှုခဲ့သော်လည်း တလုံးတပါးမျှ နားမလည်။ မိခင်၏ ဘာသာစကား ဖြစ်သော အနောက် ပိုးကရင်ဘာသာ ကိုပင်၊ ရိပ်ဖမ်း သံဖမ်းမျှသာ သဘော ပေါက်ခဲ့သော ကျနော်သည် အခြားသော ကရင် မျိုးနွယ်စုများ၏ စကား အလင်္ကာ ကို နားမလည် နိုင်ခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် တောင်ပေါ်ကရင် တို့၏ အောပွဲကို ခေတ္တ မျှသာ ရပ်ကြည့် နိုင်ခဲ့သည်။ အောပွဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ စဉ်တွင် ကျနော်မျက်နှာ ချင်းဆိုင်မှ လူငယ်တစု ရယ်မော ပြောဆို ရင်း လျှောက်လာ၏။ အောပွဲ ရှိရာ

မဏ္ဍပ်သို့ လှမ်းကြည့်လျက် “ဘာတွေ ရွတ်နေမှန်း လည်းမသိဘူးကွာ၊ စိတ်ဓါတ် ကျတယ်” ဟု တဦးကပြောသည်။ အောပွဲရှိရာသို့ မဝင်ဘဲ ခေတ်ပေါ်သီချင်း သီဆိုသော စတိတ်ရိုးဆီသို့ ဦးတည် လျှောက်သွားကြသည်။ ကရင်ရိုးရာ ဓလေ့ကို ကရင်များ ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝင် တစား လေ့လာအားပေး မှု မရှိသလောက် နည်းပါးနေကြောင်းကို အံ့သြစိုးရိမ်ဘွယ် တွေ့သိခဲ့ရ လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ တောင်ပေါ် ကရင် ကျေးရွာများသို့ သွားရောက်ကာ ကရင် ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ထားလက်ာများ ‘မိသားစု လက်ချည်ပွဲ’မှ အောပွဲများ၊ ကလေးချော့ ‘ထား’ လက်ာများ၊ ဘာသာရေး ဝတ်ပြု သီဆိုပွဲများ စသည်ဖြင့် ကျနော်မှတ်တမ်းတင် ဗွီဒီယို ရိုက်ကူးခဲ့သည်။ ထားနှင့် ပတ်သက်၍ မသိသေးသော အချက်အလက်များကို ယေဘုယျသဘောမျှ မေးမြန်း မှတ်သား ခဲ့သည်။ ကျနော်နှင့်အတူ လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်သော မန်းသောင်းရင်မှာ အရှေ့ ပိုး ကရင် ဖြစ်သော်လည်း တောင်ပေါ် ကရင်လိုကော၊ မြန်မာလိုပါ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်သည့်အတွက် များစွာ အဆင်ပြေ ခဲ့သည်။

နှစ်ဦးပိုင်းက နူးပလာယာခရိုင်၌ ကျင်းပသော ခရိုင် အခြေခံဒေသ ကရင် လူငယ် ပွဲတော်အတွင်း ကရင်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ဝတ်စား ဆင်ယင်၊ တီး မှုတ် ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲ ပြုလုပ်ရာတွင် ယခင်နှစ်များ ကထက် ပရိသတ်ဦးရေ ပိုမိုများပြား လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ထို့ထက် ပို၍ များပြား တက်ကြွစွာ အားပေးပါဝင် လာကြဘို့ရန် လိုနေပေ သေးသည်။ မိမိတို့ မျိုးနွယ်၏ ရိုးရာ ဓလေ့ ယဉ်ကျေးမှုကို မိမိတို့ တန်ဖိုး ထားတတ်သည်နှင့်အမျှ မိမိတို့ အချင်း ချင်း နားလည်မှု ပိုမိုရှိလာပြီး ထာဝစဉ် တည်တံ့ခိုင်မြဲမည့် သွေးစည်းညီညွတ်မှု လည်း ရရှိလာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ပြီးခဲ့သော မေလအတွင်းက နိုင်ငံခြားသူတဦး ကရင်သမိုင်းသုတေသန

ဌာနသို့ ရောက်လာသည်။ ဆွီဒင်နိုင်ငံမှ ဖြစ်သည်။ စာတမ်းတင်သွင်းကာ မဟာ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ယူတော့မည် ကျောင်းသူ ဖြစ် သည်။ သူတင်သွင်းမည့် စာတမ်းအတွက် အကူအညီ လိုအပ်သောကြောင့် ရောက် လာခြင်းဖြစ်သည်။ တင်သွင်းမည့် စာတမ်း အကြောင်းအရာကား ကရင်ရိုးရာ ထား လင်္ကာများ ဖြစ်လေသည်။

ကရင်အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု ရိုးရာဓလေ့ တစ်ခုကို နိုင်ငံခြားသူတစ်ဦးက၊ သူ့ဘဝ တလျောက်လုံး ကြိုးစား လာခဲ့ သည် ပညာရေးနှင့် ရှေ့ဆက်မည် ဘဝ ရပ်တည်ရေးအတွက် သုတေသန ပြု စာတမ်း တင်သွင်းကာ ဘွဲ့ယူမည် ကိစ္စ အပေါ် မိမိတို့အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူ ဝမ်း မြောက် ကြရမည်လား။ ကရင်အမျိုးသား တော်တော်များများပင် ထား လင်္ကာ များ နှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာ အားထုတ်မှု၊ တန်ဖိုးထား နားလည် ခံစား တတ်မှုတို့ လျော့ပါးနေသေးသည် ဤအချိန်တွင် နိုင်ငံခြားသူ တစ်ဦးက စိတ်ဝင်တစား လေ့လာဆည်းပူး လာခြင်းအပေါ် မိမိတို့ အနေဖြင့် ရှက်ဖွယ် ကောင်းကြရမည် လား ဆိုသည်မှာ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဘွယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၂)

“ထား” သည် တောင်ပေါ်ကရင် တို့၏ ရိုးရာကဗျာ လင်္ကာဖြစ်သည်။ ကျင်းပသည့် အခမ်းအနားကို လိုက်၍ ရွတ်ဆိုသော ထား လင်္ကာ အမျိုး အစားများ ကွဲပြားသည်။ ကောက်သစ် စားပွဲ၊ လိပ်ပြာခေါ်ပွဲ၊ မင်္ဂလာဆောင်၊ အိမ်သစ်တက်ပွဲ၊ အသုဘ၊ အပျိုလူပျို ဉာဏ်စမ်း ပဟေဠိ စသည့် အခွင့်အခါနှင့် လိုက်၍ သီဆိုကြရသော ထား လင်္ကာ များစွာရှိသည်။ တောင်ယာ ခုတ်ရင်း၊ ဂျပ်ခုတ်ရင်း၊ ကလေးချောရင်း တခါတရံ အပျင်းပြေ သီဆိုလေ့ရှိသည့် ထား လင်္ကာများလည်း ရှိသည်။

သမိုင်းလေ့လာရေး “နိုင်ငံသစ်” စာစောင် (၄)တွင်၊ နန်းကြာကြော့ထွေး သင်းပျံမွှေး၏ ‘အရှေ့ပိုးကရင်များ၏

အော် (သြ)ပွဲ’ ဟူသော ဆောင်းပါးတပုဒ် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည်။ အော်ပွဲမှာ လူလင်ပျို များ၏ ကာယဗလ ပြပွဲဖြစ်ပြီး [၅] ဘာသာဖြင့် ချအိုင်လောင် (ဆုံအိုင်လင်) ဟုခေါ်ကြောင်း ထိုပွဲ၌ အပျိုလူပျိုများသြ သံဖြင့် “လင်္ကာ” ရွတ်ဆိုကြခြင်းကို သာခိုးပွယ် (သာခေါဟ်ပွယ်) ဟု ခေါ် ကြောင်းနှင့် အော်ပွဲကျင်းပပုံကို ဖော်ရှုခဲ့ ကြရသည်။

အပျိုနှင့် လူပျိုတို့ စကားထား၊ ပဟေဠိ၊ ဉာဏ်ရည် ညှိကာ အကြိတ် အနယ် ယှဉ်ပြိုင်ကြသည့် သာခိုးပွယ် ခေါ် လင်္ကာ ရွတ်ဆိုပြိုင်ပွဲတွင် အဆင့် (၄)ဆင့်၊ အမျိုး (၄)မျိုးခွဲခြား ထားကြောင်း များကို လည်း အဆင့်တဆင့်စီ၏ နမူနာလင်္ကာ များဖြင့် ဖတ်ရှု သိမြင်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုပွဲမှာ အရှေ့ပိုး ကရင်တို့၏ များစွာသော လင်္ကာရွတ်ဆို ပွဲများအတွင်း မှ တခုသာဖြစ်သည်။ အရှေ့ပိုးကရင်တို့၏ ချည်ဖြူဖွဲ့ပွဲ၊ အရိုးကောက်ပွဲ၊ စပါးပုံပွဲ၊ စသည့်ပွဲလမ်းများ၊ တေးလင်္ကာများ၊ ခုံး အက များ၊ ခုံးသီချင်း များကို၎င်း၊ တောင်ပေါ် ကရင်တို့၏ ကောက်သစ် စားပွဲ၊ ကြက်ရိုးထိုးပွဲ၊ လက်ချည်ပွဲများနှင့် ထား လင်္ကာများကို၎င်း၊ လေ့လာသူများ က အလျင်းသင့်သလို စုဆောင်း တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးရာဓလေ့ ထား လင်္ကာ များ နိဒါန်းတွင် စကောကရင် ဘာသာဖြင့် ရေးဖွဲ့သော ထား လင်္ကာများကို အ ကြောင်းအရာ ကဏ္ဍအလိုက် သီးခြားစီ တင်ပြ သွားမည် ဖြစ်သည်။

(၃)

ကျနော် အနေဖြင့် ကရင် စကား နှင့် ကရင်စာကို လုံးဝ မတတ်သေးဘဲ ထား လင်္ကာများကို လေ့လာ စုဆောင်း ကာ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုရန် ကြိုး ပမ်းခြင်းမှာ ပန်းတိမ်မတတ်ခင် ရွှေခိုးသင် သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

သို့ရာတွင် ခက်ခဲသည်ဟု ယူဆ သောအရာကို အလျင်ဆုံး ကိုင်တွယ် ရမည်ဟူသည့် ခံယူချက်အတိုင်းစကော

ကရင်ဘာသာ ကျွမ်းကျင်သူများ၏ အကူ အညီဖြင့် ကြိုးစားလေ့လာခဲ့ပါသည်။ ယခု လောလောဆယ်တွင် ကျနော် ထံ၌ ဖူးစကောလေးနှင့် ဖူးလောကွား တို့၏ ထား လင်္ကာများ ရှိနေသည်။ ပွဲလမ်း အခမ်းအနား ကျင်းပကာ ရွတ်ဆိုသော ထား လင်္ကာများကို မတင်ပြမီ ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး များ၏ ထား လင်္ကာများကို ကောက်နှုတ် တင်ပြသွားမည် ဖြစ်သည်။

ဖူးလောကွား၏ ထား လင်္ကာ များမှာ “ဒနာ”ခေါ် ကရင်စောင်းကောက် ဖြင့် တီးခတ် သီဆိုထားသည့် ရိုးရာထား များဖြစ်သည်။ ဖူးစကောလေး၏ ထားများမှာမူ တောင်ပေါ်ကရင် ရိုးရာ ထား လင်္ကာ စပ်နည်း အတိုင်း ကိုယ်တိုင် စပ်ဆိုထားသည့် ကရင် တော်လှန်ရေး အကြောင်း ထား လင်္ကာများဖြစ်သည်။

ဖူးစကောလေး၏ လက်ရေး စာမူ ထား လင်္ကာစာအုပ်မှာ “ကညီထူ ထံး တၢ်ပၢ်ဆၢ” ဟု အမည်တပ်ထား သည်။ ထားလင်္ကာ (၂၅)ပုဒ် ပါရှိသည်။ ယခုဆောင်းပါးတွင် ထိုထား လင်္ကာ များထဲမှ အချို့အပုဒ်များကို ကောက်နှုတ် ရွေးချယ်ကာ ဖော်ပြမည် ဖြစ်သည်။

ဖူးစကောလေး၏ ထား လင်္ကာ များကို မဖော်ပြမီ ဖူးစကောလေးနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် တင်ပြလို ပေသည်။ ဖူးစကောလေးသည် အနှစ် လေးဆယ်ကျော် ကရင် တော်လှန်ရေး တလျောက်လုံးတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ခေါင်း ဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ ဒူးပလာယာ ခရိုင်၏ ခရိုင် အမြဲတမ်း ကော်မတီဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ခရိုင် ပြန် ကြားရေးဌာန တာဝန်ခံအဖြစ် ဆောင် ရွက် ခဲ့သည်။ စာရေးခြင်း သာမက ဂီတ သင်္ကေတကိုလည်း ကျွမ်းကျင် နိုင်နင်း သည့် အလျောက် သီချင်းများစွာ ရေးသား ခဲ့သည်။ အားလုံး တော်လှန်ရေး သီချင်း များချည်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ လုပ်ငန်းတာဝန်မှ အနားယူ သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဖူးစကောလေးသည် မည်သည့် အခါမျှ ငြိမ်ငြိမ် သက်သက် အနားမနေချေ။

ကရင်တော်လှန်ရေး၏ နေ့ကြီး ရက်ကြီး အခမ်းအနားများတွင် တက်ရောက်ကာ တခါတရံ ဟောပြော ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အခမ်းအနားတွင် သီဆိုမည့် သီချင်းများ တိုက်ပေးခြင်း၊ ကျောင်းသား ကျောင်းသူ အချို့နှင့် ပညာလိုလားသူများအား ဂီတ သင်တန်းများ၊ ကြက်ယက်စာများကို သင်ကြားပေးခြင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာ သော ကျောင်းသူကျောင်းသား အချို့နှင့် ဆေးဆရာ၊ ဆရာမ အချို့အား တတ်အား သမျှ ကူညီသင်ပြပေးခြင်း၊ ထိုအလုပ်များ မှ အားလပ်သည့်အခါတွင် စာရေး စာဖတ် နေတတ်ခြင်း၊ စာရေး စာဖတ်ခြင်း မလုပ် သည့် အခါတွင် နီးဖြာ၊ တောင်းယက်ခြင်း၊ ကြိုးကျစ်ခြင်း၊ ရောင်စုံ ဝါးယပ်တောင် ကလေးများ ယက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်း သပ် ယပ်သော အိမ်သာသုံး ဒုတိယချောင်းများ၊ နားဖါ ကလော်များ၊ တံမြက်စည်းများ လုပ်ခြင်း စသည့် တောက်တိုမယ်ရအလုပ် ကလေး များကို တခုမဟုတ် တခု လုပ်ကိုင် နေတတ်သည်။ လုပ်ပြီးသမျှ သူ့လက်ရာ ကလေးများကို ခင်မင်သူတို့ အား လက်ဆောင် ပေးတတ်သည်။ ဖူး စကောလေး၏ ထိုတောက်တို မယ်ရ လက်ရာများသည် နောင်ခေတ် လူငယ် များအတွက် အမှတ်တရ ကျန်ရစ် ခဲ့ပေမည်။

ဖူးစကောလေး၏ ထား လင်္ကာ များ၌ သူ့ခေတ်က ခါးသီးစွာ တွေ့ကြုံ ခံစားခဲ့ရသည့် အပေါ်တွင် မကျေနပ်မှု များနှင့် စိတ်ဓါတ် အားမာန်များ၊ စိတ် မချမ်းမြေ့မှုများ၊ အဖွဲ့အစည်း အပေါ် ထားရှိသည့် စေတနာ သဘောထားများ ထင်ဟပ် ပေါ်လွင် နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ထို ထား လင်္ကာများကို ၁၉၇၆ ခု နှစ်၊ နှစ်ဦးပိုင်းတွင်ရေးသား ပြုစုခဲ့ခြင်းဖြစ် သောကြောင့် ယခုဆိုလျှင် အနှစ် (၂၀)မျှ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ အချို့သောထားများမှာ အကြောင်းအရာအရ တိကျ ခိုင်လုံခြင်း မရှိချေ။ သို့ရာတွင် ထား လင်္ကာ အတော် များများမှာမူ အတော်ကလေး ကောင်း မွန်သည်။

အချို့သော လင်္ကာ များတွင်

“ဗမာတွေ”၊ “ဗမာတွေ”ဟု သုံးနှုန်း ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ရာတွင် “ဗမာ”အားလုံးကို ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်။ ရန်သူများကိုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဖူးစကောလေးသည် မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ် ပြင်းထန်သူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ကျဉ်းမြောင်းသော အမျိုးသားစိတ်ဓါတ် ရှိသူ မဟုတ်ကြောင်း သူနှင့်ရင်းနှီးစွာ စကားပြောဆိုဘူးကြသူတိုင်း သိရှိကြ မည်ဖြစ်သည်။ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒကို ဆုပ်ကိုင်ကာ အားနည်းသော လူမျိုးများ အပေါ် ဗိုလ်ကျ စိုးမိုး၊ လှည့်ဖျားလိုသော ဗမာအစိုးရခေါင်းဆောင် အချို့နှင့် ၎င်းတို့၏ လက်ပါးစေ များကိုသာ ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဗမာတိုင်းကို သူမမုန်းချေ။ မဟာဗမာဝါဒီကိုသာ မုန်းတီး နာကျည်းသူ ဖြစ်သည်။

ကရင် ထား လင်္ကာမှာ စာပိုဒ် တပိုဒ်စီဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ အပိုဒ်ရေ အကန့်အသတ်မရှိ။ နည်းလျှင်နည်းမည်။ များလျှင်များမည်။ တင်ပြသည့်အကြောင်း အရာပေါ်တွင်သာတည်သည်။ အကြောင်း အရာကျယ်ပြန့်လျှင် ကျယ်ပြန့်သလောက် အပိုဒ်ရေများမည်ဖြစ်သည်။ စာတပိုဒ် တွင် စာကြောင်းလေးကြောင်း ရှိ သည်။

စာကြောင်း တစ်ကြောင်းလျှင် စာလုံးရေ (၇)လုံးရှိသည်။ ထိုထက်မပို၊ ထိုအောက်မလျော့။ (၇)လုံးအတိအကျ ဖြစ်သည်။ ကာရံယူပုံမှာ ပဌမစာကြောင်း နှင့် ဒုတိယ စာကြောင်းတို့၏ အဆုံးသတ် စာလုံးများ အသံညီနေ သကဲ့သို့ တတိယ နှင့် စတုတ္ထ စာကြောင်း တို့၏ အဆုံးသတ် စကားလုံးများ ကိုလည်း အသံညီစေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကရင် ထား လင်္ကာမှာ သူနရီနှင့် သူ၊ သံစဉ်ပြေပြစ်မှုရှိသော်လည်း ထိုပုံစံ အတိုင်း မြန်မာပြန်ဆို ရာတွင်မူ၊ အတော်ပင် ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်။ စာလုံးအရေအတွက်ကို ငဲ့ရခြင်း၊ သံစဉ် ပြေပြစ်မှုကို တွက်ရခြင်း တို့ကြောင့် လင်္ကာ၏ မူရင်းဆိုလိုချက်ကို ဖမ်းမိရန် မလွယ်ကူချေ။ ထို့ပြင် စာလုံး အရေ အတွက်ကို ငဲ့ပြီး သိပ်သည်း ကျစ်လစ်

သော စကားလုံးများကို သုံးလိုက်၊ ပေါ့လျှံလျှံ စကားလုံးများကို သုံးလိုက်ဖြင့် လင်္ကာတပုဒ်၏ အင်္ဂါရပ်နှင့် မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်သွားစေသည်။ ကရင်ထား လင်္ကာကို မြန်မာလို ဆီလျော်အောင် ပြန်ဆိုနိုင်ရေး မှာ တိမ်မယောင်နှင့် နက်သော အလုပ် တခုဖြစ်သည်။ လေးလုံးစပ် ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားလိုက်၊ သံပေါက်ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွား လိုက်၊ မော်ဒန်ကဗျာ ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွား လိုက်ဖြင့် အတော်ပင် ကသိလင်တ ဖြစ် ရသည်။ လေးနက်သော အကြောင်းအရာ တခုကို ပြန်ဆိုရာတွင် ကလေးကလား ဆန်သွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ရသည်။ ဖူးစကောလေး အနေဖြင့် သူ့ထား လင်္ကာ များကို စာသင်ကျောင်းမှ လူငယ်များ အား သင်ကြားပေးစေရန် ဆန္ဒရှိသည်။ လူငယ်များ မျိုးချစ်စိတ်ဓါတ် နိုးကြား ရှင်သန်ရေး အတွက်သာမက တော်လှန် သော အသိ အမြင်များ၊ သင်္ခါဏ်း စာများ ရရှိစေရေးအတွက်လည်း ဖူးစကောလေး ရည်ရွယ်လေသည်။ သို့ဖြင့် နောက်ဆုံး တွင် ပုံစံသစ် တခုကို ကျနော် ရွေးထုတ်ခဲ့ သည်။ ကရင်ကဗျာနှင့်လည်း မတူ၊ မြန်မာ ကဗျာနှင့်လည်း မတူ။ သို့ရာတွင် ကရင် ကဗျာ၏ ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကို စာ ကြောင်း တကြောင်း ချင်းစီ၊ စာပိုဒ် တပိုဒ် ချင်းစီ ခြုံငုံမိစေရန် ပြန်ဆိုခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ဤသို့ပြန်ဆိုရာ၌ ထား လင်္ကာ နံပါတ် (၁၃)၊ အပိုဒ် (၆) စာကြောင်းရေ (၃)နှင့် (၄)၏ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်မှာ၊ (၃) ကရင်ကလေးဟာ ကျည်ငါးတောင့်သာ။ (၄) ပစ်လို့မကုန်တာ ဘယ်နှစ်အိတ် ကျန်သလဲဟူ၍ ဖြစ်သည်။ အတော်ပင် နားလည်ရ ခက်သည့် စကားဖြစ်သည်။ သို့ဖြင့် “အခီပညီ” ခေါ် အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပြန်ကြည့်သောအခါ အင်းစိန်တိုက်ပွဲ အပြီးတွင် ကရင်တဦး၌ ကျည် ငါးတောင့်မျှသာ ကျန်ရှိတော့ ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ရှေ့ဆက် လုပ်ဆောင် သွားသည့် ကရင်တော်လှန်ရေးကြီး အတွင်း လူထု ထောက်ခံမှု ကြောင့် ကျည်ဆံများမှာ မကုန်မခမ်းနိုင်အောင်

တိုးပွားလာခဲ့ကြောင်းများ ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုနေရာကို အဓိပ္ပါယ်ပြန်ဆိုရာ၌ မူရင်း ထားလင်္ကာရော “အဓိပညီ” ကိုပါ ပေါင်းစပ်ကာ သဘောပေါက် ခြုံငုံမိစေရန် ပြန်ဆိုရသည်။

ကရင်စာပေကို မတတ်သော်လည်း ထားလင်္ကာနှင့် ကရင့်တော်လှန်ရေးသမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာနေကြသော စာရှုသူများ အတွက် ဖူးစကောလေး၏ တော်လှန်သောထားလင်္ကာ အချို့ကို ကောက်နှုတ်ပြန်ဆို တင်ပြလိုက်ပါသည်။ ကရင်စာပေကိုရော မြန်မာစာပေကိုပါ ကျွမ်းကျင်နိုင်နင်းသူများ အနေဖြင့်၊ မြန်မာပြန်ဆိုထားသော လင်္ကာကိုသာမက ဖူးစကောလေး ၏ မူရင်း ထားလင်္ကာနှင့် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုချက်ကိုပါ ပြည့်ဝစွာ ခံစား ဖတ်ရှုနိုင်ကြရန်လည်း ပူးတွဲ ဖော်ပြ လိုက်ရပေသည်။

(၄)
အခိန်(၁၃)
ပယီၤစးထီၣ်ဒုးကညီဒီး
ကညီဘၣ်စးထီၣ်တြီ ဆာလီၤ
က့ၤ အသး

- ၁. ❖ဘးအူက့ၣ်ဝုၤဝီၤဒီကီၣ်
❖ကရၢဂံၢ်ဘါမၤဆူၣ်ထီၣ်,
❖ဒုးအိၣ်ထီၣ်ဂၢၤသးကရၢ,
❖ကလုာ်ဂီၢ်ဒုၣ်ဒါတြီဆာ,
- ၂. ❖မှၤလံၤစီၣ်,ပယီၤကီၣ်,
❖ဘျးဒီးအုစုၣ်,သနးခွီ,
❖ကဝီၤဃာ်ဒီးစုကဝဲၤ,
❖ခးသံကညီအမဲၣ်ကဲၤ,
- ၃. ❖မၤက့ၤဒ်လဲၣ်ပကလုာ်,
❖ပယီၤမှၤပုၤလၢတၢ်ဒုး,

- ❖သုၣ်ခိၣ်ဆၢၣ်လၢကျဲကဆူး,
- ❖ဘၣ်တိၢ်အါဘျီဂံၢ်ဘၣ်ဟူး,

- ၄. ❖တုၤပယီၤမၤသံပုၤအာ,
- ❖ဘၣ်ဂၢၤလီၤသးဘၣ်တြီဆာ,
- ❖ဒ်သးသမူကပူၤဖျး,
- ❖ပဘၣ်ပၢၢ်ဆၢကိးဂၤဒဲး,

- ၅. ❖တၢ်ပၢၢ်ဆၢစးထီၣ်သီန့ၣ်,
- ❖ဝုၣ်ခဲလၢာ်ဘူးကန့ၢ်တုၢ်,
- ❖တၢ်ဒုးယၤအဆူၣ်အထာ,
- ❖အုစုၣ်,ဝုၣ်တကူၣ်အချၢ,

- ၆. ❖န့ၤခးယၤခးသထြးမး,
- ❖တခီခီတဆိၣ်လီၤသး,
- ❖ကညီဖိကျိချံၤယဲၢ်ဖျၢၣ်,
- ❖ခးတလၢာ်အိၣ်ဒဲးပွဲၤထၢၣ်,

- ၇. ❖မုၢ်ခၢ်ရံး,အသွၣ်ကညီ,
- ❖လၢဝုၣ်အုစုၣ်တၢ်ဒုးပျီ,
- ❖ဒ်သုးခိၣ်လၢညါလဲၤထီၣ်,
- ❖ဒုးဆူၣ်ထီၣ်ပျီသးသဟီၣ်,

- ၈. ❖တၢ်ဒုးယံၣ်ဝဲဒၣ်သၢလါ,
- ❖ပယီၤတၢ်ကီၤလီၤဘၣ်အါ,
- ❖အူနူးပၢ်မၤကတီၤကူၣ်,
- ❖အသုးဖိရဲၣ်ပၢ်ခူသုၣ်,

- ၉. ❖ဒ်တၢ်တဲကဃုဖိးလိာ်,
- ❖မၤဘးအူဒိကန့ၢ်,ပိာ်,
- ❖ဒ်တၢ်ဃုဖိးကသုကျဲၤ,
- ❖ဘၣ်ပၢ်လီၤဆိစုကဝဲၤ,

- ၁၀. ❖တၢ်မၤသးထဲန့ၣ်တဘျီ,
- ❖ဘးအူဂီၢ်ကဲထီၣ်တၢ်ကီၣ်,
- ❖စးထီၣ်ဖဲန့ၣ်တၢ်ထီဒါ,
- ❖အိၣ်ထီၣ်ဝဲဒ်ယံၣ်ဒ်အါ,

- ၁၁. ❖မှၤပယီၤဟံးန့ၢ်ဆိလီၢ်
- ❖ဝးတရံးကညီကဝီၤ,
- ❖ပုၤအါဂၤအသးဟးဂီၤ,
- ❖ဘၣ်ဂုၤလီၢ်ခဲလၢာ်လီၤ,

ကရင်နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ပာမုၢ် ဖူးစကောလေး
ဩဝါဒစကားပြောကြားစဉ်

- ၁၂. ❖ဝုၣ်ဖိထံၣ်ပုၤကညီဟး,
- ❖တဲဘၣ်က့ၤပယီၤသးတး,
- ❖ပယီၤသးတးဟံးန့ၢ်လီၢ်,
- ❖ခိၣ်ဆၢပုၤကညီပွီၣ်ပွီၣ်,

အခိန်(၁၄)
ဝုၣ်တီအူ,လီၤ

- ၁. ❖ကညီဟးထီၣ်ဝုၣ်အုစုၣ်,
- ❖က့ၤသးထီၣ်အသးကွၢ်ကွၢ်,
- ❖က့ၤထီၣ်တုၤလၢဝုၣ်တီအူ,
- ❖သုး, ပၢၤပြး, ခိၣ်န့ၢ်အိၣ်ဃူ,
- ၂. ❖ဆိလီၤပၢၤပြးတကပၤ,
- ❖ဃုာ်ဒီးရိၣ်ဖိၣ်အတၢ်မၤ,
- ❖ကွဲၤလုလီၤသန့သုၣ်လီၤ,
- ❖တၢ်ကစီၣ်တီရဲၤလီၤအိၤ,
- ၃. ❖ကညီက့ၤတုၤတီအူလံ,
- ❖တၢ်ဘၣ်ယိာ်ဟါမၤသးမံ,
- ❖ဘၣ်ဆၢလၢခိၣ်န့ၢ်တပၤ,

လေ့လာသူတစ်ဦး

❖သးတမံတၢ်ဒုးတၢ်ယၤ,

၄.❖တနီၤ, ပၢ်အသးထီၣ်ထီ,
❖ပၢ်ကမၢ်ပုၤကတိၤ,
❖တၢ်သးကျဲၤမ့ၢ်ဘၣ်ဘျီဒါ,
❖တၢ်ကဲထီၣ်မ့ၢ်ဒၣ်လၢ,သါ,

၅.❖တၢ်မၤသးဒ်အံၤအဃိ,
❖တသုလၢတၢ်ပိၣ်အိၣ်ရံ,
❖လၢတၢ်ဒုးဒၣ်ဒါတပၤ,
❖တဂၤဖဲဒၣ်အသးမၤ,

၆.❖ကွၢ်တရံးလၢပျီကဒီး,
❖ကျဲၤမ့ၢ်ပုၤထွၣ်သးအဲးအီး,
❖မုၢ်ဃံလၤအိၣ်လၢကပၤ,
❖ဒီး“ကွဲးကါ” သးမၤမုၢ်လၤ,

၇.❖တၢ်မၤသးဒ်သးအခဲး,
❖မုၢ်ဃါကွၢ်အမဲၣ်ဘၣ်ပံၢ်,
❖တီၤအူဝုၢ်ဘၣ်ဟးထီၣ်ကွၢ်,
❖ဖျိး, ကလံးစီး, ကလံးထး.

အခိၣ်(၁၅)

ပုၤဒုပုၤဃီၤမုၢ်နီၤကဲထီၣ်-
(သိၣ်ဒုမုၢ်နီၤ)

၁.❖ကထိခွံကယၤနီၣ်ယဲၣ်ဆံ,
❖ဟဲလီၤလံစီၤဘးအူကွံ,
❖ဃုၢ်ဒီးသုးခိၣ်ကျါဖဲခွံ,
❖ ကိၢ်သဘူကလဲၤမၤန့ၢ်,

၂.❖ထီၣ်ကိးကိသဝီတုၤဃီၤ,
❖သးပုၢ်တဖၣ်တူၢ်လိာ်အီၤ,
❖လဲၤဆုၤဃီၤထံဝံၣ်စံၣ်ဒဲ,
❖ကိၢ်ခိၣ်ဒီးသကိးမံဝဲ,

၃.❖ကညီ, နီၣ်အိၣ်ထီ, မိၣ်အဲး,
❖တလိာ်ကိအကီၢ်ထူၣ်ဖျိး,
❖ဆါလီၤကွၢ်အကညီဖိ,
❖ကဲပယီၤအထွၣ်တၤဟီ,

၄.❖မုၢ်နီၤကးစိကိးပယီၤ,

❖ထံဝံၣ်ဒဲဖိလဲၤကဝီၤ,
❖ခးတကျုးပကီၢ်ခိၣ်ဒဲ,
❖သုးခိၣ်ကျါဖဲခွံသံဝဲ,

၅.❖ကိၢ်ခိၣ်တခံၣ်ဃုၢ်တချုး,
❖ဒုၣ်ဒါဝဲတြးခးပြုးပြုး,
❖ဘၣ်ဒိဆါ, ဃုၢ်ဟးတကဲ,
❖ဒုၣ်ဒါကုၤကွၢ်တရံၣ်ဝဲ,

၆.❖သးကိၢ်အူမိၢ်အိသးထံ,
❖မုၢ်အိထံသုၣ်ညါကသံ,
❖ဒုၣ်ဒါပယီၤဒုးအိအီၤ,
❖ဒုၣ်ဒါထံသါအိတလီၤ,

၇.❖ဒုၣ်ဒါအထံတသးလီၤ,
❖မုၢ်လၢ်အိထံလၢကညီ,
❖တၢ်ဆါအီၤဒ်ယံၣ်ဒ်နး,
❖သးသမူယုၤ, ခိၣ်လီၤဖျိး,

၈.❖မုၢ်နီၤမုၢ်သီအခါ,
❖မုၢ်ဆံခံသီအိကၢ်လါ,
❖ပကီၢ်ခိၣ်ဒီးသကိးန့ၢ်,
❖ကညီကိၢ်သးသမူဟ့ၣ်,

၉.❖အစိၣ်ဘၣ်တၢ်စိာ်ဆုၤအီၤ,
❖ကီၤတြးကးတဲမဲၣ်ညါလီၤ,
❖ဟဲဃီၤကွၢ်-ပယီၤမုၢ်ခွါ,
❖ထူ, ယီၢ်, သကိးအမဲၣ်နါ,

၁၀.❖အစိၣ်ဆုၤကဒီးဝဲဒၣ်,
❖ကွဲးကမံၣ်ဃၢၤထံယိၣ်ထၣ်,
❖တပျဲခူၣ်လီၤဝဲဒၣ်လဲာ်,
❖ဆူပိၣ်လဲာ်ယိၣ်ထူလီၤတဲာ်,

၁၁.❖ကိၢ်ခိၣ်ဇာ-နသးတိနဲ,
❖ဒီးနပုၤကလုာ်, ပဝဲ,
❖ဟ့ၣ်လီၤကွၢ်နသးသမူ,
❖နလုၢ်ထီၣ်ပကီၢ်လီၤထူ,

၁၂.❖အိၣ်တုၢ်ပဝဲစ့ၤကိၢ်လီၤ,
❖စ့ၤဘၣ်ဆၣ်တပျဲပယီၤ,
❖ကဒုးကုၤကိၢ်ပန့ၢ်အီၤ,
❖လိာ်ကုၤသွံၣ်လၢနဂီၢ်လီၤ,

အခိၣ်(၁၆)

KRC ဒီး KNUP

လီၤဖး ဒီး တၢ်လဲၤလီၤဆူ
တၢ်ဃုတၢ်ဖိးလၢဒုၣ်ဒါအတၢ်
ကူၣ်အာအမူး .

၁.❖တုၤလၢဘးအူကွံသံဝဲ,
❖တီၤခိၣ်ရိၣ်မဲကရၢ(P),
❖ကရၢခိၣ်မုၢ်ဟါနီၣ်ထၢၣ်သၣ်,
❖ခဲကတဂၤမါနီၣ်ဘးစၣ်,

၂.❖ဟါနီၣ်ထၢၣ်ကြးစိကမီၤဒိၣ်,
❖ဒ်အမုၢ်သုလုၤကီၢ်ခိၣ်,
❖ခိၣ်ဒိၣ်ကတၢ်တမုၢ်ဝဲ,
❖မါဘးစၣ်ခဲဘၣ်လူၤထွဲ,

၃.❖ကထိခွံကယၤဃုဆံသၢ,
❖လၢ KRC အဘၢၣ်စၢၤ,
❖ပုၤဆုၤတၢ်ခိၣ်နီၣ်အကျါ,
❖အတၢ်ထံၣ်လီၤဖးအိၣ်ဖျါ,

၄.❖တၢ်ထံၣ်တဖၣ်တဖိးလိာ်,
❖စုစုၣ်စုထွဲတဃုဖိး,
❖ဘိးတလီၤတုၤအသုၣ်ညါ,
❖ခဲကခဲခူၣ်အကျဲဖျါ,

၅.❖တပၤတကတိၤလိာ်သး,
❖KRC ဒီး P လီၤဖး,
❖ဒုၣ်ဒါသုၣ်ညါနီၣ်အတီၤ,
❖ဒိအဃိမးကူၤဒိၣ်လီၤ,

၆.❖ဃဲာ်မးကူၤအဆွ.န့ၢ်ပွဲ,
❖ခဲကခဲစိၣ်လဲၤလီၤဝဲ,
❖ဟါနီၣ်ထၢၣ်ဘၣ်ရဲၣ်သံ,
❖န့ၢ်ဝဲ(နီ),
❖ထုးထူၣ်ဖျိးကုၤသးတသု,

၇.❖လု(နီ)ထၢၣ်ထူမဲ(နီ) ဒီး
ဘိၣ်ဝဲ,
❖အသရၢ်ဟါနီၣ်ထၢၣ်သၣ်မွဲ,
❖ကုၤလီၤဃုၢ်ဆူဆွ.န့ၢ်ပွဲ,

- ❖ ပိတ်ဟိန်ထက်ခံတသိပ်သဲ၊
- ၈. ❖ သရုပ်ဒီးပျိုလဲလဲဃုကီ၊
❖ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကညီလီ၊
❖ ကညီကီ၊ ကရင်ပြည်-ဂုဏ်၊
❖ ကီးကုလအိလကီလီသုလုဏ်၊
- ၉. ❖ အထူးခိုင်ဆိုင်ခိုင်ဆိုင်၊
❖ အကုလ်လင်ဆိုင်ခိုင်ဆိုင်၊
❖ မှန်ကန်ဆိုင်ခိုင်ဆိုင်၊
❖ ထူးဖးတနုဏ်၊ ကညီဖိ
- ၁၀. ❖ ကညီဖျိုးကျအိဘက်ဆန်၊
❖ မှန်ကန်ဆိုင်ခိုင်ဆိုင်၊
❖ တဂုလအကျဒ်ဝဲ၊
❖ တဂုလအကျဒ်ဝဲ၊
- ၁၁. ❖ ကညီဖိအိဗျိုလီလဲဖး၊
❖ တမုဒ်အသးဟုလိသး၊
❖ မှန်ကန်ဆိုင်ခိုင်ဆိုင်၊
❖ တဂုလအကျဒ်ဝဲ၊
- ၁၂. ❖ မိဒ်နုဏ်ပဝဲဒ်အံဏ်၊
❖ ကြားဆိုင်ခိုင်ဆိုင်တံဏ်၊
❖ လီလဲဖးနုဏ်ကုကျအပိ၊
❖ မှန်ကန်ဆိုင်ခိုင်ဆိုင်၊

အခိုင်(၁၃)
ထို-ပယီလဲဖးထိုဒ်ကညီဒီး
ကညီဘက်စးထိုဒ်တြိဆာလီလဲ
ကုလသး-အခိုင်ပညီ-

တုနုဏ်တု “ဘးအူကွဲ” ဟးထိုဒ်
ဟးလီလဲဆူ ကီတဘုဒ်ဘုတဘုဒ် လ
၁ ကညီအဒုသဝီတဖျာဒ်တဖျာဒ်
ဒုးအိဗ်ဖိုင်ရိဖိုင်ပုဏ်မျာဒီးတဲသဆန်
ထိုဒ်၊ ဒီကလုဏ်စာဖိုင်ကရဖိ အခံဒီး
ဒုးအိဗ်ထိုဒ်ဂါလဲသးကရဖိဖဲ
(၁၉၄၈)နံဏ်၊ လီယုလဲ(၁၆)သီ၊
လၢ ဘုတတိတိခိုင်ရိခိုင်အိဒီး သရုပ်
“မိနီဘးစန်” ဒ်သီးအကသ့တြိ ဆာ

ဒုဒ်ဒါ၊ လၢ အကဟဲဘုဒ်ပုဏ်ကညီက
လုဏ် လၢခံအဂီၢ်နုဏ်လီလဲ၊ လၢအတၢ်တဲ
သဆန်ထိုဒ် ကရဖိအပူဏ် အတၢ်ကတိလဲ
အါထိုဒ်အါဘီအကျိ အတၢ်ကတိလဲမိဗ်လၢ
အဒုးကဲထိုဒ်ဝဲလၢ ဒီကလုဏ်ညါ အဂီၢ်
အခိုင်သုဏ် (ထူ) နုဏ်မုဒ်ဝဲ
(၁) တၢ်ပာ်လီလဲ စုကဝဲနုဏ် တဘုဒ်
ကတိလဲဘုဒ် (၂) ကညီအစုကဝဲလဲ
ကဘုဒ်အိဗ်လၢ ကညီအစုပူဏ်
(၃) ကညီကီ၊ ကဘုဒ်တၢ်သုဏ်ညါ
ပာ်ပနီဏ်အိဏ်၊ ဒီး (၄) ကညီကမလဲဒ်၊
အကုဏ် အတိဒ်ဒ်ဝဲ၊ တဖန်နုဏ်လီလဲ၊
လၢကီလဲလဲဝါကျိတခီ ဖျါရဲတစး
ဒ်အံဏ်လီလဲ (1) Surrender is out off
Question. (2) We will retain our arms
(3) Karen Sovereign State must be
recognized. (4) We will decide our
own destiny. တဖန်နုဏ်လီလဲ၊ လၢ “ဘး
အူကွဲ” ဟးသုးကျဲတၢ် ဒ်အံဏ်အသီး
အဆၢကတိနုဏ် လၢကီၢ်ဘျး အတၢ်
ပာ်အပူဏ် သဝီ “လၢဘီ” (ဆင်ထိုး
ကွင်း) ဒီးလၢ “အုစုဏ်” “သနးခွီ”
အပူဏ် တဖန် နုဏ် ပပုဏ် ကလုဏ်ဘုဒ်
တၢ်ကဝီလဲဒီးအိဏ် အဝဲသုဏ်အိဏ်ဖိုင်
ရိဖိုင်အကတိသတးဒီးကညီဖိမုဒ်ခွါ-
ပြဲသွါ- ဘီဏ်ပုဏ်၊ လၢအတၢ် ကမန်
တအိဏ်ဘုဒ်တဖန် ဘုဒ်သံဂီလဲကွံာ်ကလီ
ကလီ တစုကဝဲဘုဒ်နုဏ်လီလဲ၊ အုဏ်-
ဖိ လဲ ဝဲယုဏ် ကလုဏ်သုဏ် ၈-
မုဒ်ပကမလဲဘုဒ်ဒ်လဲခိလဲဏ်၊ ပယီလဲ
မုဏ်ကဒီးလဲမးနုဏ်လဲဏ်၊ တၢ်အံဏ်အိဏ်၊
မလဲအသးဒ် “သုဏ်ခိုင်ဆိုင်ဖိလၢကျဲကဆူး
တလိဏ်နုဏ် တုဏ်တၢ်ဘုဒ်တဘုဒ်တဲအိဏ်
အကျိအါထိုဒ်ဒီး အဂီၢ်ဟူး ဝးထိုဒ်
ဝဲအသီးနုဏ်” ပဝဲကညီဖိ တဖန်အံဏ်
စုကီတုဏ်ပယီလဲမုဏ်ပုဏ်အကျိ အါထိုဒ်
နုဏ် ပတုဏ်တကဲဒီး တပာ်ဆၢ ကုဏ်
အိဏ်ဘုဒ်ဒီး ပအိဏ်တသုလၢစုကီတဘုဒ်ဒီး
ပဘုဏ်ဟူး ထိုဒ်ဂဲလဲထိုဒ်စုကီတဘုဒ်ဒီး
ဒ်သီးပသး သမုကပူဏ်ဖျးအဂီၢ် နုဏ်
ပဝဲဒ် ကညီဖိကီဒီး ပကဘုဒ်ဂဲလဲ
ဆၢ ထၢဏ် ထီဒါတြိ ဆာကဒါကုဏ်တၢ်
နုဏ်လီလဲ၊ မုဒ်လၢကညီဖိတဖန်တုဏ်ဘုဒ်

တၢ်ဆူဏ်မဲာ်ကဲလဲမဲာ် အကျိအါမးတုဏ်
လဲအပိ- လၢခံကတၢ်နုဏ်ဘုဒ် အိဏ်
ဃုကၢလဲဖိုင်လိာ်ကုလသးဒီး ဘုဒ်
စးထိုဒ်ထီဒါ တြိဆာကုဏ်ပယီလဲဒီး
စုကဝဲဒီး ဟံးပာ်(သိမ်း) နုဏ်ကုဏ်ဝဲ
တဖျာဒ်ဝဲတဖျာဒ် ကူးတုဏ်မး လၢ
အကလၢလၢကီၢ်ဒီဘုဒ်ညါနုဏ်လီလဲ၊
ဖဲတၢ်ဒုးနုဏ်ကုဏ် ဝဲအါဖျာဒ်အခါ အခါ
အဆၢကတိနုဏ် တၢ်ဒုးဖဲ “ဝဲဒ် အု
စုဏ်” နုဏ် မုဒ်အဆူလၢလဲ ကတၢ်
နုဏ်လီလဲ၊ တၢ်ဒုးဖဲနုဏ်ယံာ်ဝဲဒ် (၁၁၁)
တၢ်-သၢဖျာဒ်သီ ညါနုဏ်လီလဲ၊
ခးလိာ်သးဖဲနုဏ် တခီခီတဆိုင်လီလဲ
အသးဘုဒ်၊ ကညီဖိတခီလၢတၢ်ဒုးစး
ထိုဒ်သီလဲလဲအခါနုဏ် အကျိချဲအိဏ်ဒ်
တဂုလဲ (၅)ဖျာဒ်နုဏ်လီလဲ၊ ဘုဒ်ဆန်
မုဒ်လၢ တၢ် ထံတၢ်တိကစၢ်တဂု
အကျိအိဏ် အကဟုကညီလဲ - အတၢ်
စိတၢ်ကမီလဲအိဏ် လၢပလီလဲ အပိ-
ကျိချဲ(၅)ဖျာဒ်နုဏ် တုဏ်အခါအံဏ်
ဒ်လဲပဝဲဒ်အိဏ် တလၢဒ်ဒီးစုကီတဘုဒ်၊
အခိုင် တလိာ် ပကျိချဲအါထိုဒ် အိဏ်ဒီး
မးပုဏ်ပထၢဏ်ပူဏ် ဒ်လဲနုဏ်လီလဲ၊
ဖဲတၢ်ဒုး “အုစုဏ်” အကတိနုဏ်
မုဒ်လိာ်ဘီလၢ အဟဲလီလဲစၢလဲ လၢ
ကညီအသ့ဏ် (ပုဏ်-ကသ်သရုပ်
“အဆူ” ဒီးမိဏ်-သရုပ်မုဒ် “ကံရံဏ်”)
လၢအမုဒ်မုဒ်ထဲတ ဂုဏ် “မုဒ်ခိုင်
ရံးဖိ” တဂုလဲ၊ မုဒ်သနုဏ်က ပိဏ်မုဒ်
ဒိဏ်တၢ်အနီဏ် မုဒ်ဆံး ဘုဒ် ဆန်သနုဏ်
ကု ဒ်အမုဒ် ပုဏ်အပုဏ်အချးဒီး အခိုင်နုဏ်
ချးအသီး လဲလဲထိုဒ်ဆူတၢ်မဲာ်ညါ၊
တိခိုင်ရိဏ် မဲအပုဏ်ကလုဏ်ဒီး လဲလဲသဖိုင်
ထိုဒ်တၢ်ဒုးဒ် ပိဏ်ခွါတဂုလဲအသီးအပိ-
ကဲထိုဒ်တၢ်ဟ့ဏ်ဂီၢ်ဟ့ဏ်ဘါ အတံဏ်ကီး၊
အပျိုပိဏ်ခွါတဖန် အသးသဟီဏ်
ဒိဏ်မးလၢ အတၢ်သဖိုင်ထိုဒ်တၢ်ဆူညါ
ဒ်သီး အကမလဲနုဏ်ဝဲဒ် အဂီၢ် -
အပိနုဏ်လဲ ဝဲလဲ မုဒ်လၢတၢ်ဒုးတခီ၊
တခီခီတဆိုင်လီလဲအ သးဘုဒ်အ ပိ-
ဘုဒ်ယံာ်ဘုဒ်ထာဝဲသတးဒီး ကညီမုဒ်ဂုဏ်၊
ပယီလဲမုဒ်ဂုဏ် တၢ်ကီလီလဲဘုဒ်အိဏ်
တကုဏ် သုဏ် လီလဲဆိုင်တၢ် လၢ

“ပယီ” တခါအယိ- “အူနူး” လာ အမှ်ကိတိတ်ခိန်ကျါ (အခါဖဲန့ၣ်- ဖဲဆပလအပဒိန်) ကျ်ထီၣ် တၢ်က့ၣ် တၢ်ကူဒီး ကိးထံၣ်လိာ်ဝဲ “စီၤဘးအူက့ၣ်” လာအကပိာ် သကိး တဲသကိးဘၣ်ဃးတၢ်ဘၣ်ဂံၣ်ဂုၣ် အတၢ်ဂုၣ်ကိအံၤအဂီၢ်န့ၣ်လီၤဖဲန့ၣ် ခါအဝဲတဲဘၣ်ကိာ်ခိန် “စီၤဘး အူက့ၣ်” လာအကမၤပိာ်ထွဲ အတၢ် ဟ့ၣ်ကျ်သုးကျဲၤဒီး တဲအီၤ လာတၢ် မုၢ်အဂီၢ်ကသုကျဲၤဒီး အိၣ်ထီၣ် ကသု အဂီၢ်န့ၣ် မၤ“ဘးအူက့ၣ်” ပာ်လီၤ ဆိ အစုကဝဲၤန့ၣ်လီၤဖဲ အကတိၤသကိး တၢ်အကတိၢ်န့ၣ် “အူနူး” တခါမၤ ခူသုၣ် အသုးခိၣ် တဖၣ် ကျဲၤလီၤပာ် အသးဖိ, လဲၤအိၣ် ပာ်လၢ ကညီ အက ဝီၤပူၤ သကုၤဆးဒီးဒီး ဒ်သိးအလီၢ်မုၢ် အိၣ်ဒီး ဒုးဆၢ “ကညီ”, ဖိၣ်ဃး “ကညီ” ကသုဝဲအဂီၢ် န့ၣ်လီၤ. အခါဖဲန့ၣ် “ကညီဖိ” တဖၣ် ဒ်အမှ် ပုၤအိၣ်ဒီးတၢ်ဒိကန့ၣ် အခိၣ် အနီၣ် အကလုာ်အသိး မုၢ်ထံၣ်သန့ၣ်က “ပယီၤသုး” ဟဲန့ၣ်လီၤဟးထီၣ် အိၣ်လီၤ လၢ အဝဲသ့ၣ်အကဝီၤအ ပူၤ ဒ်အံၤဒ်န့ၣ်သန့ၣ်က မုၢ်လၢအတန့ၢ် တၢ် ကလုာ်လၢအခိၣ်အနီၣ် (ဘးအူ က့ၣ်) အအိၣ်နီၣ်တမံၤဘၣ်အယိ- ကွၢ် ဒၣ်ဝဲဒ်န့ၣ်လီၤ. တမၤဆၢ တြီဆၢ- ပယီၤအသုးတဖၣ်န့ၣ် နီၣ်တမံၤနီၣ်တကၤ ဘၣ်န့ၣ်လီၤ. တုၤမုၢ် “အူနူး” စံး လၢ-ဒ်သိးကျဲၤတၢ်ဃု တၢ်ဖိးက သုအဂီၢ် “ဘးအူက့ၣ်” ကဘၣ်ပာ်လီၤဆိ အစုကဝဲၤတဘျီန့ၣ် “ဘးအူက့ၣ်” တ ခီလုၤတက့ၤတအၢ်လီၤဝဲဒ် ဘၣ်. ဒီးဘၣ်ဟဲက့ၤလီၤဝဲလၢ တၢ်သုးတၢ်ကျဲၤ လၢ အဝဲဒီး “အူနူး” အဘၢၣ်စၢၤ တကဲ ထီၣ် တၢ်နီၣ်တမံၤဘၣ် အပူၤန့ၣ် လီၤ. စး ထီၣ်ဖဲန့ၣ် တၢ်ဒုးတၢ်ယၤဆူၣ် ထီၣ် အါထီၣ်ဝဲ ကွၢ် ကွၢ်လီၤ. မုၢ်လၢ တၢ် ဆၢကတီၢ် အိၣ်လီၤဖျါလၢ “ဘးအူက့ၣ် ဒီး အူနူး” ကတီၤတၢ် အခါ- ကညီဖိ တသုၣ်ညါ ကတီၤပာ် အသးဒ် ပယီၤအ သုးဟဲအိၣ် ကတီၤ

ပာ်အသးလၢအ ကဝီၤပူၤအခါ အသိး ဘၣ်အယိ အဝဲသ့ၣ်ကဘၣ်တြီဆၢလီၤ က့ၤအသး သတူၢ်ကလၢ်ဖဲ ပုၤအခိၣ် တဲတၢ်ဝဲၤလီၤဖးဒီး ပယီၤစးထီၣ် ဒုးအီၤအခါ- တြီဆၢက့ၤဝဲ တန့ၢ် တသုလၢအယိ- ပုၤအါဂၤ အသး ဟးဂီၤ, လီၤစၢ်ဝဲ သတးဒီး အဝဲသ့ၣ် ဘၣ်ဟးထီၣ်ကွၢ် လၢ “ဝုၢ်အူန့ၣ်” ဒီး သုးထီၣ်အသးဆူထးခီ (ကလံၤစံး) ကွၢ်ကွၢ်န့ၣ်လီၤ. တုၤပုၤ ဝုၢ်ဖိထံၣ် ပုၤကညီတဖၣ်ဟးထီၣ် သတး ဒီး လဲၤ တဲဘၣ်က့ၤ ပယီၤ သုးတး- ဒီးပယီၤ သုးတးတခါ ဟံးန့ၢ်က့ၤအလီၢ်, မၤဂုၤ ထီၣ်က့ၤအလီၢ်, ဒီး ခိၣ်ဆၢက့ၤပုၤ ကညီပျီၣ်ပျီၣ် တုၤ မုၢ်မဆါတနံၤအံၤ န့ၣ်လီၤ.

အခိၣ်(၁၄) ထါ-ဝုၢ်တီအူလီၤ- အခိပညီ.

ပုၤ ကညီဖိတခါ က့ၤသုးထီၣ် အသးဆူထးခီတုၤ အတုၤလၢ “ဝုၢ် တီအူ” ဒီး ဆိလီၤက့ၤအသးဖဲ န့ၣ် အိၣ်ဒီးအတၢ်ပၢတၢ် ဂြး ဒီးရိၣ်ဖိၣ် အ တၢ်ဖဲတၢ်မၤအလီၢ်အကျဲ ဒီးတၢ်ရဲၤ လီၤတၢ်ကလုာ် အသန့ၣ်လဲၣ် မ့ၢ်မ့ၢ် သါသါန့ၣ်လီၤ. တုၤမုၢ်ပုၤက့ၤတုၤလၢ တီအူဖိၣ်လၢာ်လံးဒီး အိၣ်သကိး မၤ သကိးဝဲ ဃုဃုဖိးဖိးအိၣ်ဒီး တၢ် သူၣ် မံသးမုၢ်ဒီး တၢ်သူၣ်သုးခုၤအပူၤ န့ၣ် လီၤ. အိၣ်ဝဲဒ်န့ၣ်တတီၤဖိဒီး လၢ သုးခိၣ်သုးနီၣ်တ နီၤအကျါ တၢ်ကဆွဲ ကဆွဲ တၢ်ဖျါထံၣ်ဖျါထီၣ် အိၣ်ထီၣ် ဝဲ လၢ- တနီၤန့ၣ်အိၣ်ဒီး တၢ်ပာ်ထီၣ်ထီ အသး ဒီးတ သုတူၢ်ခိၣ်ဘျီအသးဘၣ်. ဒီးတၢ်ဂုၢ်လၢ အဘၣ်မၤထီၣ်အသး တခါခါ လၢအဟးဂီၤ, တၢ်ဆံး : လီၤ စုၤလီၤ, ဒီးတၢ်ဘၣ်ဂုၤခံအဂုၢ်မုၢ်အိၣ် ထီၣ်န့ၣ်ပာ်ထီၣ်လိာ်သးတၢ်ကမၢ် လၢ တဂၤဒီးတဂၤအလီၤဒီးစံး “လၢနယိ, လၢနယိ” မုၢ်တၢ်မုၢ်ကဲထီၣ် ပာ်ထီ, ဂုၤထီၣ်ဘၣ်ထီၣ်တခါခါန့ၣ်တဲးညဲ ကဒီးပုၤ- လၢ- “သါယိ, သါယိ” တခါ

န့ၣ်လီၤ. အၢၣ်, လၢတၢ်တသု တူၢ် ဘျီ သးဘၣ်- တၢ်တူၢ်ခိၣ်ပာ်သး အပတီၢ် ဖုၣ်ဒ်အံၤအယိ- လၢတၢ်ဆိကမိၣ်ဒိၣ် လီၤအသး, တၢ်ဝဲထီၣ်သးအပူၤ, လၢခံက့ၤဖဲ အဘၣ် ဃးဒီး တၢ်တြီဆၢ ဒုၣ်ဒါန့ၣ် တၢ်တၢ်ပိာ်ဟ့ၣ်ကျ် လိာ် သး စုၤလီၤဒီး မၤဒၣ်အကျဲဒၣ်ဝဲ တ ဂၤလၢ အဆိကမိၣ်ဂုၤဒီး ဘၣ်ဘၣ် အီၤဒီး တြီဆၢဒုၣ်ဒါန့ၣ်လီၤ. မုၢ် ကွၢ် ကဒီးလၢ တၢ်ချူးဆၢချူးကတီၢ် (အသး လၢခံချိန်) အခါ- တနီၤန့ၣ်မုၢ်လၢသး ဖုၣ်, မၤမုၢ်မၤဗျီၣ်လီၤဒၣ်အသးဒီး မုၢ်ဒီး မၤတနီၤ ဆၢထၢၣ်ဆုၣ်နီၤ က တီၤသကိးတၢ်လၢ သုၣ်ခိၣ် ထံး, လၢ ကျဲကပၤ တနီၤ သတး ဒီး မုၢ်လၢတၢ် မၤအသးဒ်အံၤ တလၢကွၢ် အသး အယိ- မုၢ်ဃါကွၢ် တဘၣ်အမဲာ်, အ မဲာ်ဘၣ်ပံာ်, ကွၢ် ဝဲ တသုတဖျါ လၢ ဘၣ်သတးဒီး တုၤဒုၣ်ဒါ ထီၣ်ဒုး ဖး ဒိၣ်ကဒီး “ဝုၢ်တီအူ” တဘျီန့ၣ် အဝဲ သ့ၣ်ဘၣ်ဟးမ့ၢ်ဟးဖိးဝဲ တက့ၢ် သုၣ်ဆူ ကလံၤထံး, ကလံၤစိာ်, ဒီး ဝုၢ်တီအူ ဘၣ်လီၤဝဲ ဆူ ဒုၣ်ဒါအစု ပူၤန့ၣ်လီၤ. ပုၤ တဖၣ်အံၤတနီၤန့ၣ် က့ၤ လီၤဆူ ပယီၤအပူၤ- တနီၤ န့ၣ် အသး ပုၢ် အ ဃိ- ဆုၣ်နီၤအိၣ်ဘျးက့ၤဝဲ- တနီၤ အသးလၢတၢ်ပာ်ဆၢဒီး တမၤလၢ တၢ်နီၤ တမံၤဘၣ်န့ၣ်လီၤ. မုၢ်အဂၤ တနီၤ န့ၣ် အိၣ်မုၢ်ဒီးဒီး မၤဒံးတၢ် လၢ တၢ် ပာ်ဆၢအပူၤ, တုၤမုၢ်မ ဆါတ နံၤအံၤဒၣ်လဲၣ်န့ၣ်လီၤ. မံၤဒံးန့ၣ်သတး ဒီး ပသးခုၢ်ဘျူး- ပာ်ကဖၢ လၢဘၣ်ပ သးလၢ အဝဲသ့ၣ်အိၣ်ဒီး, မၤဒံး တၢ် လၢ-တၢ်ပာ်ဆၢအပူၤအယိန့ၣ်လီၤ.

အခိၣ်(၁၅) ထါ- ပုၤဒုပုၤယိၤမုၢ်နံၤကဲထီၣ်- A Hero Day (Martyr's Day) -အခိပညီ.

လၢကီၢ်ခိၣ် “ဘးအူက့ၣ်” ဒီး သုး ခိၣ်ကျါ “စဲခုၣ်” ခံၣ်အံၤလးဂုၤဝီၤ အခါန့ၣ်တဲနီၣ်ပာ် ကမျါ လၢ ထံကီၢ်

အတင်သဘူအဂီၢ် ဖံးတၢ်မး တၢ်က သုအဂီၢ်န့ၣ် တဲဟ့ၣ် နဲၣ်ဝဲအကျဲအိၣ် အါဘိလၢအကမးန့ၢ် တၢ်ဂံၢ်တၢ် ဘါအဂီၢ်န့ၣ်လီၤ. တုၤလၢ-၁၉၅၀ နံၣ် လါအိကးထီၣ် သီသီန့ၣ်အဝဲသ့ၣ် စးထီၣ်ဟဲလီၤလၢ ဝုၢ်တီအူ (တချုး တီအူလီၤဆူ ဒုၣ်ဒါအစု ပူၤဒဲး ဘၣ်) လၢအကလဲဆူ ထံၣ်ဂၤကီၢ်ဂၤ လၢ အကမးန့ၢ်ကတူၤကညီ အထံအကီၢ် အဂီၢ်န့ၣ်လီၤ. တုၤအဟဲ တုၤဝဲလၢ ကိးတရံးအတၢ်ပၤ “ထီၣ်ကိးကိ” သဝီ န့ၣ် သဝီသးပုၢ် သ့ၣ်တဖၣ် တူၢ်လိာ်အ ဝဲသ့ၣ် ဂုၤဂုၤ ဘၣ်ဘၣ်ဒီး ဒုးမံအဝဲ သ့ၣ်လၢ လၢၢ် ပူၢ်ကျိ ဝၢ်ဘးခီ (လၢ အပူၤဒီးဒုၣ်ဒါ) လၢစံၣ်ဒဲတဖျၢၣ် အ ပူၤန့ၣ်လီၤ. မ့မ့ၢ် ကညီဖိလၢ အမံၤ မ့ၢ် “နီၢ်အိၣ်ထီၣ်” ဒီး “မိၣ်အဲး” လၢအ တီခိၣ်ရိၣ်မဲ တၢ် ခံ ဂၤဒီးအပျၢ်တဖၣ် လဲၤလီၤဝဲဆူ ပယီၤသး အအိၣ်ဖဲ “သန့ဆါ” (နဘူးန့ၣ်ချး) လၢမုၢ်န့ၣ် ကးစိအခါဒီးဟဲကတူၤကိးဃုာ်ဝဲဒီးပယီၤ သးဒီးလဲၤကဝီၤဃုာ်ဝဲ ဒဲ လၢပကီၢ်ခိၣ် ဒီးအသကိး မံဝဲ န့ၣ်လီၤ. ဖဲမ့ၢ်ဘူး ကဝါအဆၢ အ ဝဲသ့ၣ်ဒဲးတကျုးဝဲ ပကီၢ်ခိၣ် အဒဲန့ၣ် ဘၣ်သးခိၣ်ကျၢၢ် စဲခ့ၣ်, ဒီးသံဝဲတဘျီဃီဖဲန့ၣ်လီၤ. မ့မ့ၢ် ကီၢ်ခိၣ်တခီ ဘၣ်လၢအက့ၢ်ဒုၣ်, အယံ ကၢ် ဒီး လၢအမိၢ်ပုၢ် ဘၣ်စ့ၢ်ကိးအယံ ဃုၢ်,ဟး, တသ့,တန့ၢ်လၢဘၣ်.ဖဲန့ၣ် ဒုၣ်ဒါ ဖိၣ်န့ၢ် အီၤဒီး က့ၤ တွံၢ် တရူၢ်ဝဲဒဲ ပုၤ တွံၢ်, ထွံၣ်သံအုၣ်တဒု အသိးဆူ ကိးတရံး တခီ န့ၣ်လီၤ. ပုၤတွံၢ်အီၤလၢကျဲအ ခါ အ သးကီၢ် အူ, မိၢ်သးအိထံ ဒိၣ်မးန့ၣ်လီၤ. ဆိက မိၢ်လီၤအသး, မ့ၢ်အိ ဘၣ် ထံန့ၣ် သံ ကချ့အယံ - အဝဲဃုအံ ထံန့ၣ်လီၤ. ထံန့ၢ်တဘျီ ပယီၤသးဖိ တဖၣ် မးန့ၢ် အံၤထံဒီး ဒုးအိအီၤ သန့က့- အဝဲ ကွၢ်ထီၣ်တၢ်ဒီး ထံၣ် ဝဲလၢအမ့ၢ်ပယီၤ သး ဖိအယံ- တတူၢ် လိာ် အိဝဲဒၣ်ဘၣ်. သါတအဲၣ်ဒီး အိ ဒုၣ်ဒါအ ထံဘၣ်. သါ ဆၢအိဘၣ်သး လၢ ကညီဖိဒုးအိ အီၤ, ဘၣ်ဆၣ်, က ညီဖိ တအိၣ်ဖဲန့ၣ်လၢ

အကဒုးအိအီၤ နီတဂၤဘၣ် သတးဒီး လၢတၢ်ဘၣ်ဒိဆါ အပူၤ ဒီးတၢ်တွံၢ်တ ရူၢ်အီၤအယံ အ တၢ် ဆါလၢအဘၣ်ဒိ န့ၣ် နးထီၣ် နး ထီၣ် ဒီး အသးသမူလီၤ ဖျုကွံၣ်ဝဲလၢ ကျဲဖးဖိန့ၣ် လီၤ. ခိၣ်န့ၢ် လၢအဘၣ် တၢ် ခးသံအီၤ လၢကညီ အကီၢ်သဘူအဂီၢ် တဖၣ်အံၤမ့ၢ်ဝဲ ဖဲ- ၁၉၅၀ နံၣ်, လါအိကး (၁၂)သီ ဂီၤခီ မုၢ်ဝါဝါတဝါဝါ အဆၢ ကတီၢ် န့ၣ်လီၤ. ထဲန့ၣ် တဘျီ ပုၤက့ၤစိာ် အစိၣ်န့ၣ် ဆူကိးတရံး ဝုၢ်ပူၤ, ပလး ကးတဲအကဝီၤပူၤ, ဖဲ တြဲၤဖးဒိၣ်အ မဲၣ်ညါန့ၣ်ဒီး ပာ်လီၤ ဝဲဖဲန့ၣ်တတီၤ လီၤ. အခါဖဲန့ၣ်, ပယီၤမုၢ်ခွါဖဲ ကိးတ ရံးဝုၢ်ပူၤ န့ၣ် ဟဲကွၢ်ကိသကိးဝဲပကီၢ် ခိၣ်အစိၣ် န့ၣ် ဒီး လၢတၢ်သး ဆဲးအဲး, တၢ်သးက့ၢ် သးဟ့ အပူၤ ထူ, ယိာ်, သကိးဝဲ အခိၣ် အခိၣ်, အမဲာ်အန ၂ဒီး ဆိၣ်ကျၢၤ သး အီၤဝဲက့ၤဝဲ တ ကျဲသ့ၣ်န့ၣ်လီၤ. လၢ ခံတတီၤ အစိၣ် န့ၣ် ဘၣ်တၢ်ဆုၢ်လီၤကဒီးဆူ ဃီာ်ထံၣ် ကွဲးခမံၣ်အဝုၢ် ဃၢၤ ဒီးဒိအိၣ်ဆါနံ သါတဟ့ၣ် လီၤ အီၤဟီၣ်ခိၣ်နီတစု မုၢ်ဒိၣ်ဘၣ်အယံ တပျဲန့ၣ်လီၤဝဲအစိၣ် န့ၣ်လၢ ဟီၣ်ခိၣ် ပူၤ ဘၣ်. မ့မ့ၢ်အထူ လီၤတဲာ်ကဒီး အီၤ ဆူ ပီ နီလဲၣ်ယိာ် အပူၤ, အိၣ်လီၤဒးဝဲ လၢ ပီၣ်လဲၣ်ခံဒး တုၤမုၢ်မဆါတနံၤအံၤန့ၣ်လီၤ. ပကီၢ် ခိၣ်ဒီး အသကိး : တဖၣ် အသးသမူ ဘၣ်ဟးထီၣ်ကွံၣ်အံၤ မ့ၢ်မးတၢ်မး လၢထီၣ်ပွဲၤထီၣ် အတၢ် ကတီၤမိၢ်ပုၢ် ပထံၣ်လၢအစံးဝဲ “တၢ်ပာ်လီၤစုကဝဲ န့ၣ် တဘၣ်ကတီၤဘၣ်. “Surrender is out off question.” န့ၣ်လီၤ. ဒိပကီၢ် ခိၣ်ဒီးအသကိး : တဖၣ် အသးတီဝဲဒီး အပုၤကလုာ် ဒီး လုၢ်ထီၣ်ကွံၣ်အသ့ၣ် အထံ ဒီး အသးသမူ လၢ ပထံပ ကီၢ်ဒီး ပပုၤ ကလုာ်အဂီၢ် အသိး ပဝဲပုၤလၢ အအိၣ်တုၢ် (ဖဲတၢ်လီၤဖးအိၣ်ထီၣ်ဝဲ အလီၢ်ခံ) ကွၢ်ထါ- အခိၣ်(၁၇) ခဲအံၤ တဖၣ်, အိၣ်တုၢ်မုၢ်စ့ၤသန့က့ ပတ ပျဲပယီၤ လၢလၢ်ဘၣ်. ပကဒုးတုၤ ပန့ၢ်က့ၤပကီၢ်လၢ- အကလီာ်ဖျါထီၣ်

လၢပလိာ်က့ၤပကီၢ်ခိၣ်ဒီး အ သ ကိး တဖၣ်အသ့ၣ်လၢ အလီၤဂၢ်လီၤတုၢ်လံ အသး လၢပပုၤကလုာ်ဒီး ကီၢ်သဘူ အဂီၢ်န့ၣ်လီၤ.

အခိၣ်(၁၆)
ထါ-KRC ဒီးKNUP
လီၤဖး- ဒီးတၢ်လဲၤလီၤ ဆူ တၢ်ဃူတၢ်ဖိးလၢ ဒုၣ်ဒါအ တၢ်ကူၣ်အာအမူး-အခိၣ်ပညီ.

ဖဲ “ကးအူကွံ” သံဝဲအလီၢ်ခံန့ၣ် ဟါနံ ထၢၣ်သၢ်မ့ၢ် ဘၣ်တၢ်ဃူထၢပာ် ထီၣ် အီၤလၢ ကီၢ်ခိၣ် “ကးအူကွံ” အ လီၢ်, ဒီးဒိအမ့ၢ်ပုၤတဂၤလၢအတ နၢ် ပၢၢ် ထံၣ်ကီၢ်သးအါ လၢကဲၣ်ဆိးဘၣ် တဂၤအသိး ဒိသိး ပၢဆုၢ်တၢ်ပၢၢ်ဆၢ အံၤ ကသုဂုၤဂုၤအဂီၢ်န့ၣ် အဝဲဒုးအိၣ် ထီၣ် ပာ် တံၣ် (Party) ကရၢတဖုလၢ အမ့ၢ်ဝဲ (KNUP) ဒီကလုာ်စၢဖိၣ်ကရၢ ပာ်တံၣ်ဒီး ဟါနံထၢၣ် အံၤ ကြးအစိ ကမီၤအိၣ်ဒီး ဒိၣ်ဝဲ, ဒိအမ့ၢ်သု လုၤ ကီၢ်ခိၣ်တဂၤအသိး သန့ က့- တၢ်ဖိ ကမီၤတခီ အိၣ်က့ၤ လၢ မါနံဘးစၣ် တခီန့ၣ်လီၤ. အဂ့ၢ်ဒိအံၤ မါနံဘးစၣ် တခီ (အဆၢကတီၢ်ဖဲန့ၣ်) အဝဲမ့ၢ်ပုၤ လၢ အဒဲခဲဆူ ခိၣ်မ့ၢ်နံး (Pro- com.) ဒီးအဲၣ်ဖးလံာ်ဖး : လဲၣ်ထဲပုၤခိၣ်မ့ၢ်နံး ကွဲးဝဲတဖၣ်အယံ- အတၢ်ပိာ်တၢ်တဲဒီး အတၢ်ပာ်သ့ၣ်ပာ်သးန့ၣ် လီၤခိၣ်မ့ၢ်နံး သတး ဒီး တ ဘၣ်လိာ်ဖိးဒုလိာ်သး ဒီး ဟါနံ ထၢၣ်- ကီၢ်ခိၣ်န့ၣ်လၢဘၣ်. ပုၤခံ ဂၤအံၤမ့ၢ်လၢအတၢ်ထံၣ် တဘၣ် လိာ် အသးလၢဘၣ်အယံ ဖဲ-၁၉၆၀ နံၣ် န့ၣ်လီၤဖးဝဲဒၣ်န့ၣ်လီၤ. ဖဲတၢ် မးသး : ဒိအံၤအဆၢကတီၢ်န့ၣ် ဒုၣ်ဒါ သ့ၣ်ညါ န့ၢ် အတၢ်တဲၤထီၣ်အဆၢ သ တးဒီး ကိးလီၤပုၤပၢၢ် ဆၢတၢ်ဖိ တ ဖၣ်လၢ အကမးတၢ်အိၣ်ဖိၣ်ကီၢ်ကး ဘၣ်ဃး တၢ်မုၢ်တၢ်ခုၣ် (ငြိမ်းချမ်းရး) လၢ ထံလီၢ်ကီၢ်ပူၤအဂီၢ်သတးဒီးအ ဝဲ သ့ၣ် ခံဂၤလဲၤလီၤဝဲ တဂၤတပူၤ

လေ့လာသူတို့:

န့ၣ်လီၤ. လၢ ခံ က့ၤ မ့ၢ်လၢတၢ်သး
တၢ်ကျဲၤ တလီၤပလီၢ်လၢ မၢ်နဲးစၢ်
အဂီၢ် ဘၣ် အဃိ အဝဲဟဲက့ၤထီၣ်က
ဒါက့ၤဝဲ. မ့ၢ်မ့ၢ်ဟါနီၣ်ထီၣ်တခီ လီၤညါ
ဘၣ်အီၤ ဒီး အိၣ်တီၢ်မၤစၢၤဆီၣ်ထွဲ
ပယီၤ “စိၤရှၢၣ်လံး” အသန့ကျဲသ
တးဒီး တုၤလၢ မ့ၢ်မဆါတနံၤအံၤ
မၤလီၤက့ၤအသးတသ့ နီတမံၤလၢၤ
ဘ န်. ဒီးဘၣ်အိၣ်ဒၣ်လၢ ပယီၤအ
တၢ်ကွၢ် ဟ့ၣ်ကွၢ်စၢ် တၢ်အကဝီၤ
ပူၤန့ၣ်လီၤ. ဖဲ ဟါနီၣ်ထီၣ်သ့မ့ၢ်.
လဲၤလီၤအ ခါန့ၣ် သးမ့ၢ်တဖု လၢ
အလီၤဖးဒီး (KNUP) လၢသးခိၣ်ဒိၣ်
လုထၢၣ် တီခိၣ်ရိၣ်မဲဝဲတဖုန့ၣ် လဲၤ
လီၤဃုာ်ဝဲဆူဆူ. ပွဲအပူၤ တအိၣ်ဒီး
တၢ်ကအံၣ်ကအူး တၢ်သီၣ်တၢ်သဲနီ
တမံၤဘၣ်. ဒ် အဝဲ သ့ၣ် ဒီပျဲဒီသရၣ်
လဲၤဃုာ်ကီၢ်ကညီ (ကီၢ်စဲၣ်) လၢ
အကဘၣ်တၢ်ကိးက့ၤ အီၤလၢ “ကီၢ်
သူလုၤ” အသးပယီၤ ဟ့ၣ်လီၤအီၤညီ
ကဒၣ်ဒ် ဆီဒဲၣ် ဘၣ်အိၣ်. အတ ကီၤဘီ,
ဝါတအိၣ်လၢအပူၤနီ တစဲးဘၣ် အသး
န့ၣ်လီၤ. အဂီၢ်ဒ် အံၤ တၢ်အစိကမီၤ
တအိၣ်နီတမံၤလၢကညီ အစုပူၤဘၣ်.
မ့ၢ်မ့ၢ်ကညီဘ န်မၤလုၤ ပိာ်ထွဲဒၣ်ဒ် ပ
ယီၤအဲၣ်ဒီးဝဲအသး အလၢအပဲၤအဃိ
န့ၣ်လီၤ. “ကီၢ်သူ လုၤ” အံၤ မ့ၢ်အိၣ်
သန့က့ၤ ထဲအဘ န် အိၣ်ဘၣ်ဆၣ်ဒီး
ထုးဖးကညီဖိအတၢ်ဃုာ် တၢ်ဖိးန့ၣ်
တန့ၢ်လၢကံၢ်ဆိးဘၣ်. လၢတၢ်သ
ဘျုးအဂီၢ် ကျဲမ့ၢ်အိၣ်သန့ က့ၤအါဘီ
ဘၣ် ဆၣ်ဒီး တၢ်မုၢ်လၢတခီ မ့ၢ်ဒၣ်
တၢ်တမံၤဃီလၢ ပကပူၤဃုး ထီၣ်လၢ
ပယီၤအစုဒုၣ်စုတီၤအဖီလၢန့ၣ်လီၤ. ဒ်
သးကညီဖိကပူၤဃုးထီၣ် န့ၣ်က ထီၣ်
ဝဲတဂၤလၢအကျဲဒၣ်ဝဲစုာ် စုာ်န့ၣ်လီၤ.
ကညီဖိမ့ၢ်အိၣ်ဃုာ် လီၤဖး ဒ်အံၤ ငါဒ်
န့ၤသန့က့ၤ တမ့ၢ်အ သ့ၣ်ဒိၣ် သးဟ့
လိာ်သး, ထီၣ်ထီၣ်ဒါလိာ်အသး ဘၣ်
မ့ၢ်ဒၣ်ထဲ - တၢ်ဃုာ်တၢ်သဘျုး အကျဲ
န့ၣ်တလီၤဂၢ်လိာ် အသးဘၣ် မိၤ န့ၣ်
လီၤ. မိၤန့ၣ်ဒီး ပဝဲဒၣ်အံၤ ပကဘၣ်
ကွၢ်ထံကွၢ်ဆး ဆိကမိၣ်လီၤ တံၢ်လီၤ

ဆဲးဒီး သ့ၣ်ညါနီၣ်ပၢၢ်လၢ- ပမ့ၢ်လီၤ
မ့ၢ်လီၤဖး ဒ်အံၤ ငါဒ်န့ၤသန့က့ၤ ပမ့ၢ်ဒၣ်
ကညီဖိတဖုဃီလီၤ, န့ၣ်တက့ၢ်.

**ထား လက် နံပါတ်[၁၃]
ပမာရန်တို့ ပြန်လည်
ကာကွယ်ခြင်း။**

- ၁။❖ ဘဦးကြီးဟာ ပြည်တခွင်လှည့်၊
❖ အစည်းရုံးအင်အား ပွားရေးတွက်။
❖ ကေအဲန်ဒီအို စဖွဲ့လို့၊
❖ ဒို့ကရင် ဒို့ကာကွယ်ဘို့။
- ၂။❖ ဗမာတွေ စတိုက်ပြီ ဟိတ်၊
❖ သနပ်ချောင်းနဲ့ အင်းစိန် ဘိတ်၊
❖ ဗမာတပ်တွေ ဝိုင်းကာပိတ်
❖ အဓမ္မသတ်ကာ အရှက်မဲ့စိတ်။
- ၃။❖ ကဲ...ဒို့တွေဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊
❖ ဗမာတွေကတော့ ရမ်းကားဆဲ။
❖ လမ်းကြားထဲကသစ်ငုတ်ပင်၊
❖ တိုက်ပါများရင်သူလှုပ်ချင်။
- ၄။❖ ကြင်နာကင်းစွာ မိုက်ရိုင်းခြင်း၊
❖ ကာကွယ်ဘို့ရာ ပူတပြင်း။
❖ ဒို့အသက်များရှင်ကျန်အောင်၊
❖ တော်လှန်ရေးမှာ ထမ်းရွက်ဆောင်။
- ၅။❖ ကနဦးအစ တော်လှန်ရေးကြီး၊
❖ မြို့အားလုံးကို ရခါနီး။
❖ တိုက်ပွဲရှည်ကြာ ပြင်းထန်ဆုံး၊
❖ အင်းစိန် ရန်ကုန် အနောက်ဘက်ကုန်း။
- ၆။❖ နင်ပစ် ငါပစ် ဆူညံစွာ၊
❖ ဘယ်ဘက်ကမျှ လက်မလျှော့ပါ။
❖ ကျည်(၅)တောင့်သာကျန်ရှိလည်း၊
❖ တိုးပွား ပိုလျှံ လာနေဆဲ။

- ၇။❖ ‘နော်ခါရီ’ရဲ့ ‘ကရင်သွေး’၊
❖ အင်းစိန်ပွဲမှာပြခဲ့သေး။
❖ ဗိုလ်တွေအလား ရှေ့တက်သွား၊
❖ ရဲဘော်များ တက်ကြွ စိတ်အား။

- ၈။❖ စစ်ပွဲဟာ (၃)လ ကျော်ကြာရှည်၊
❖ နှစ်ဘက်တပ်မှာ ဒုက္ခရောက်နေ။
❖ ဦးနုညာဏ်ထုတ် အကြံအဖန်လုပ်၊
❖ ဗမာတပ်ကို ဝှက်ဘို့ဆုတ်။

- ၉။❖ စေ့စပ်ဆွေးနွေး ပြေလည်အောင်၊
❖ ဘဦးကြီးကို မြှူသွေးဆောင်။
❖ အမျိုးသားချင်းစည်းလုံးမှုအတွက်၊
❖ လက်နက်ချဘို့က ပဋ္ဌမအချက်။

- ၁၀။❖ ချောင်ပိတ်ရိတ်တဲ့
အနေအထား၊
❖ ဘဦးကြီးတွက် အခက်တွေ့သွား။
❖ တော်လှန်ရေးဟာဒီကစ၊
❖ ပိုမိုအံ့ကြ လာခဲ့ရ။

- ၁၁။❖ ဘဦးကြီးသွား ဆွေးနွေးချိန်ခါ၊
❖ ဗမာ ထိုးဖောက် ဝိုင်းရံလာ။
❖ ကရင်တပ်မှာ စိတ်ဓါတ်ကျ၊
❖ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း ပြေးရှောင်ရ။

- ၁၂။❖ ကရင်တချို့အပြေး လူထုတွေ၊
❖ ဗမာတပ်ကို သတင်းပို့၍၊
❖ ဗမာတပ်များ နေရာယူကာ၊
❖ ကရင်တပ်ကို ထပ်တိုက်လာ။

**ထားလက်နံပါတ်[၁၄]
တောင်ငူကျဆုံးခြင်း။**

- ၁။❖ အင်းစိန် ကနေ ကရင်ထွက်၊
❖ အထက်ဘက်ကို ဖြေးဖြေးတက်။
❖ တောင်ငူနယ်ဘက် ရောက်ပြန်တော့၊

❖ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကာအသက်ထွက်။

စားနပ်ရိက္ခာ[၁၅] အာဇာနည်နေ့ပွဲ မူလအစ

❖ တပ် အုပ်ချုပ်ရေးတွေ
စုစည်းပေါ့။

- ၂။ ❖ တပ်မှနေ၍
အုပ်ချုပ်ရေးချ၊
❖ စည်းရုံးလှုပ်ရှား လှုံ့ဆော်ကြ။
❖ ‘ကွယ်လေးလို’ကို
တည်ထောင်ကာ၊
❖ သတင်းမှန်ရာ ဖြန့်ချိတာ။

- ၃။ ❖ တောင်ငူရောက်တဲ့ ကရင်တွေ၊
❖ သောကပြေပျောက် ချမ်းသာနေ။
❖ အချို့ခေါင်းဆောင် တွေကတော့၊
❖ ဗမာတွေကို မကျေဘူးပေါ့။

- ၄။ ❖ နေထိုင်ရင်းပင် တချို့ ဘဝင်၊
❖ အချင်းချင်းကို အပြစ်တင်။
❖ စီ စဉ်ကောင်းလျှင်
သူ့ကြောင့်ပင်၊
❖ သူများကြောင့်သာ မအောင်မြင်။

- ၅။ ❖ ဒီလိုဖြစ်တဲ့ အခြေအနေ၊
❖ ဆွေးနွေးပွဲတော့ လုပ်သင့်ပေ။
❖ ရန်သူတိုက်ခိုက် ရာမှာလည်း၊
❖ စည်းစနစ်မဲ့စွာ လုပ်လာရဲ။

- ၆။ ❖ ကွင်းပိုင်းဒေသ ကြည့်ပြန်က၊
❖ လမ်းမပေါ်မူး လူးလိုမ့်ကြ။
❖ မိန်းခလေး အဖော် ဘေးမှာခေါ်၊
❖ ဂျစ်ကား တဝီဝီနဲ့ပျော်။

- ၇။ ❖ ဒီအပြုအမူတွေ ပိုများလာတော့၊
❖ နတ်သမီး မျက်စေ့ (စပါးမွှေး)
စူးတာပေါ့။
❖ ဒါကြောင့်
တောင်ငူမြို့မှ ထွက်ခွါပြေး၊
❖ အနောက်တချို့ အရှေ့တချို့လေး။

- ၁။ ❖ ဆယ့်ကိုး ငါးဆယ် နှစ်တွင်းမှာ၊
❖ ဘဦးကြီးနဲ့ စိုင်းကေဟာ၊
❖ တိုင်းပြည်ရရေး
ကြိုးပမ်းဘို့တွက်၊
❖ နိုင်ငံခြားနဲ့ ဆက်ရန် အထွက်။

- ၂။ ❖ ထို့ကော်ကိုးရွာ ကိုအရောက်၊
❖ ရွာလူကြီးများကညော်ကြိုထောက်။
❖ ၎င်းတို့အဖွဲ့ တည်းခိုဘို့၊
❖ ချောင်း ဟိုဘက်က တဲကိုပို့။

- ၃။ ❖ အောင်ထွန်း မောင်အဲ့ကရင်များ၊
❖ ရန်သူထံသွား အကြောင်းကြား။
❖ ကရင်ချင်းကို သူတို့ရောင်းစား၊
❖ ဗမာ အမဲလိုက်ခွေးများအလား။

- ၄။ ❖ ညကြီးမင်းကြီး ဗမာခေါ်လာ၊
❖ တဘက်ကမ်းက ပိုင်းဝန်းကာ။
❖ ဥက္ကဋ္ဌတို့ တဲကို ပစ်ခတ်ရာ၊
❖ ဗိုလ်ချုပ် စိုင်းကေ ကျသွားရှာ။

- ၅။ ❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီးလည်း ရှောင်မလွတ်၊
❖ ရန်သူပိုင်းပတ် ပစ်ခတ်ခွတ်။
❖ ဒါဏ်ရာ နာကျင် အသည်းခိုက်၊
❖ လမ်းမလျှောက် နိုင်လိုက်၊
❖ ရန်သူတပ်က ဖမ်းဆီးရိုက်၊
ဆွဲခေါ် ဒရွတ်တိုက်။

- ၆။ ❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီးဟာ ရေငတ်ရင်ပူစွာ၊
❖ ရေသောက်ရရင်သေမှာသူသိတာ၊
❖ ရန်သူတွေက ရေပေးတိုက်၊
❖ မနှစ်ခြိုက်စွာ ငြင်းပယ်လိုက်။

- ၇။ ❖ ရန်သူရေကို မလိုလားပါ၊
❖ ကရင်ရေသာ တောင့်တရှာ။
❖ ဒါဏ်ရာကြာလေ အနေခက်။

- ၈။ ❖ သမိုင်းတွင်မဲ့ ထိုရက်ဟာ၊
❖ ဩဂုတ် ဆယ့်နှစ်ရက်ပါ။
❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ အဖွဲ့သား၊
❖ အမျိုးသားတွက်
သက်စွန့်သွား။

- ၉။ ❖ သူ့အလောင်းကို မြို့သယ်သွား၊
❖ ကော့ကရိတ်ဂါတ် ရွှေမှာထား။
❖ ဗမာ၊ ဗမာမများ လာကြည့်လို့၊
❖ တံတွေးထွေး
ကန်ကျောက် အချို့။

- ၁၀။ ❖ အလောင်းကို တခါ ရွှေပြန်ရာ၊
❖ ကျိုက္ခမီ ထီးစိုဝ မှာ။
❖ မြုပ်နှံဘို့ရာ ခွင့်မပေး။
❖ ရေနက်ပိုင်းသယ် ကန်ခွဲအဝေး။

- ၁၁။ ❖ ဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ နင်ဟာလေ၊
(နင်မြတ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့)
❖ အမျိုးသားအတွက်
ရိုးသားစွာ ကြိုးပမ်းခဲ့။
❖ နင်အသက်ကို ပေးဆပ်ခဲ့၊
❖ နင်ဝိညာဉ်ကို ပေးလှူခဲ့။

- ၁၂။ ❖ ဒို့ နည်းနည်းသာ ကျန်ခဲ့ပြီပဲ၊
❖ ဗမာကိုတော့ မကြောက်ကြ။
❖ လွတ်မြောက်ဘို့တွက်
တိုက်ရဲသေး။
❖ ဒို့လိုအပ်တာ နင့်ရဲသွေး။

[မှတ်ချက်။ ။စောဘဦးကြီး၏ ရုပ်
အလောင်းအား ကော့ကရိတ်ဂါတ်မှ နေ၍
ကျိုက္ခမီသို့ မသယ်မီတွင် မော်လမြိုင်သို့
သယ်သွားခဲ့သေးကြောင်း သိရလေသည်။
ဗမာခေတ် သတင်းစာပါ ဖြတ်ပိုင်းကို
ပူးတွဲ ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။]

[မှတ်ချက်။ ။“ကွယ်လေးလို” ဟု
သည်မှာ “ကျောက်တောင်ပေါ်က တံပိုး
ခရာ”ဟုအဓိပ္ပါယ်ရပြီး၊ ကရင် တော်လှန်
ရေး၏ဝါဒဖြန့်ချိရေး စာစောင်ဖြစ်သည်။]

ထားလက်နံပါတ်(၁၆)

“KRC နဲ့ KNUP တွဲခြင်း”

- ၁။ ❖ ဘဦးကြီး ကျဆုံးပြီးနောက်၊
❖ ပါတီခေါင်းဆောင် ထပ်ရွေးကောက်။
❖ ဥက္ကဋ္ဌဟာ စောဟံတာ၊
❖ မန်းဘဇန်က ဒုတိယပါ။
- ၂။ ❖ ဟန်တာ အဏာ ပိုရှိသင့်၊
❖ ကော်သူးလေရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဆင့်။
❖ ဥက္ကဋ္ဌ မစစ်တဲ့ သူခမြာ၊
❖ မန်းဘဇန်နောက်သာ လိုက်ရရှာ။
- ၃။ ❖ ထောင့်ကိုးရာခြောက်ဆယ့်လေးမှာ
❖ KRC ရဲ့ အတွင်းပိုင်းဟာ၊
❖ ခေါင်းဆောင်တွေ အချင်းချင်းကြား၊
❖ အမြင်တွေ မူတွေ မတူကွဲပြား။
- ၄။ ❖ အမြင်တူအောင် ညှိမရ၊
❖ ဘယ်နဲ့ ညာနဲ့ ဖြစ်သွားကြ။
❖ မျဉ်းပြိုင်များဟာ မဆုံမှန်းသိ၊

- ❖ နှစ်အုပ်စု နှစ်လမ်း ဖြစ်သွား၏။
- ၅။ ❖ ဘက် နှစ်ဘက်တို့ အခြေအတင်၊
❖ KRC - P ကွဲအက်စဉ်။
❖ ဒီဖြစ်အင်ကို ရန်သူအသိ၊
❖ ခါးမကြီးနဲ့ ဖြတ်လေ၏။
- ၆။ ❖ ခါးမကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးပွဲအား၊
❖ အလောင်း နှစ်လောင်းက လမ်းခွဲသွား။
❖ နေဝင်းအောက်က ဟန်တာသာ၊
❖ သူ့ကိုယ်သူဆွဲ နှုတ်မရရှာ။
- ၇။ ❖ လင်းထင် ထရူးမင်း၊
❖ ဗိုလ်ဝင်းတို့ဟာ
❖ ဟန်တာသာမွေး သူတို့ရဲ့ဆရာ။
❖ ဆွေးနွေးပွဲ အတူသွားခဲ့ကြ၊
❖ ဟန်တာနောက်က တခွန်းမျှမဟ။
- ၈။ ❖ ဆရာ တပည့်တွေ တိုင်းပြည်တောင်း၊
❖ ကရင်ပြည်မှာ ကရင်နေကြောင်း။
❖ သိပ်ကိုလှတဲ့ တိုင်းပြည်လေး၊
❖ ကော်သူးလေးလို့ ခေါ်ချင်မနွေး။

- ၉။ ❖ ကြက်ဥထဲ ကြက် ရှိမယ်ထင်၊
❖ ဥခွံတွင်းမှာ ဗလာပင်။
❖ ဥခွံတွင်း အလျင်းနတ္ထိ။
❖ ကရင်လေးမှာ မတတ်နိုင်ဘိ။
- ၁၀။ ❖ ကရင်လမ်းတွေ များပြားလည်း၊
❖ ဦးတည်ချက်က တခုတည်း။
❖ တယောက်တလမ်း သွားပေမဲ့၊
❖ လွတ်မြောက် လမ်းစရှာနေခဲ့။
- ၁၁။ ❖ ကရင်တွေ အမျိုးမျိုးကွဲပေမဲ့၊
❖ တယောက်နဲ့ တယောက် မမုန်းခဲ့။
❖ ဒါဟာလမ်းစဉ် ပြဿနာသာ။
❖ လွတ်မြောက်လမ်းကို အမြဲဖွေရှာ။
- ၁၂။ ❖ ဒါကြောင့် မို့လေ ဒို့တတွေ၊
❖ သေချာ စဉ်းစားဘို့ လိုပေ။
❖ လမ်းစဉ် ကွဲကြပေမဲ့လို့၊
❖ တဖွဲ့တည်းပါ ကရင်တို့။

(မြန်မာ့ရေးရာ-အညွှတ်၊ နိုင်ငံရေး-၂၄-ခုရင်းစုံ)

မမာ့ခေတ်

၁၉၉၅ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၅ ရက်၊ ဖြစ်ရပ် ၁၅ - ၁၆ - ၁၇

စောဘဦးကြီး ကျဆုံးပြီ

စောဘဦးကြီး ကျဆုံးပြီ ဆိုသည့် သတင်းသည် မြန်မာ့နိုင်ငံတော်အတွက် အဓိကကျသော သတင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ စောဘဦးကြီးသည် မြန်မာ့နိုင်ငံတော်အတွက် အလောင်းအစားများ ပြုလုပ်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး၊ သူ၏ ကျဆုံးခြင်းသည် မြန်မာ့နိုင်ငံတော်အတွက် အလောင်းအစားများ ပြုလုပ်ခြင်းကို ရှက်စရာအဖြစ် တွင်ကြည့်ရှုရမည်။

၁၅-၁၇ ခုရင်းစုံ အကျဉ်းချုပ်

ထားလက်နံပါတ် (၁၅)နှင့် ပတ်သက်၍ ထော့မဲပါ စာစောင်အမှတ်(၃)တွင် ဖော်ပြပါရှိသော ၁၉၅၀ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၁၅)ရက်နေ့ထုတ် မမာ့ခေတ် သတင်းစာ။ ပြန်လည် ပုံနှိပ်ချရာ၌ စာလုံးပုံပြင်မှုမရှိသောကြောင့်၎င်း၊ နိုင်ငံသစ် စာမျက်နှာ အခက်အခဲကြောင့်၎င်း၊ ချို့ထားသော ပုံသေးအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စောဘဦးကြီး၏ အလောင်းဟူသော ခေါင်းစဉ်ငယ် အောက်တွင် စောဘဦးကြီး၏ အလောင်းသည် မော်လမြိုင်မြို့သို့ ဩဂုတ်လ (၁၄)ရက်နေ့ နေ့လည် တနာရီခွဲတွင် ရောက်ရှိလာကြောင်း သတင်းစာဆရာများ သွားရောက်ခါတ်ပုံရိုက်ကူးသတင်းယူ ကာ စောဘဦးကြီးနှင့် ပြိုင်ဆိုင် ပစ်ခတ်ခဲ့သော တပ်မတော် ဗိုလ် တဦးကို တွေ့ဆုံလျက် ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်သတင်းယူခဲ့ကြောင်း၊ စောဘဦးကြီး အလောင်းထားရာ မော်လမြိုင်ဆေးရုံ ရင်ခွဲရုံတွင် ရဟန်းရှင်လူ ထောင်နှင့်ချီ၍ ကြိတ်ကြိတ်တိုး ကြည့်ရှုကြကြောင်း များ ဖော်ပြထားလေသည်။

ထမင်းမစားသည့်

ဒေါင်းဆောင်ငယ်တစ်ဦး

အသေခံ

သူရဲကောင်းတပ်သားများ။

စစ်သား မရှိဘဲ စစ် တိုက်၍ မရနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် စစ်သားသည် စစ်အတွက် အလွန်အရေးပါသော အရာပင် ဖြစ်သည်။ ထို့အတွက် ကြောင့်ပင် စစ်တပ်ကို တည်ဆောက်ကြ ရသည်။ စစ်တပ်ကို တည်ဆောက်ရာတွင် စစ်သား တဦးချင်း ဖြစ်စေ၊ စစ်တပ် တတပ်လုံး ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဓါတ်အရ၊ နိုင်ငံရေးအရ၊ စည်းရုံးမှုအရ၊ လက်နက် တပ်ဆင်မှုအရ၊ အတတ်ပညာ ပိုင်းအရ၊ ကာယကြံ့ခိုင်မှု အရ၊ အတောင့်တင်းဆုံး ဖြစ်အောင် တည်ဆောက်ကြရသည်။ လေ့ကျင့် ပျိုးထောင် ပေးကြရသည်။

စစ်တပ်ကို ထောက်ပံ့ရသည့် လုပ်ငန်းသည်၊ စစ်တပ်တည်ဆောက်ရေး တွင် အလွန်အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဖြစ် သည်။ ရိက္ခာ၊ အဝတ်အစား၊ စစ်လက် နက်ပစ္စည်း၊ ဆေးဝါးများကို ကောင်းစွာ မထောက်ပံ့နိုင်ပါက တပ် တတပ်ကို ကောင်းကောင်း တည်ဆောက်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့ကြောင့် စစ်ရေးလုပ်ငန်း တွင် ထောက်ပံ့ရေးအတွက် ငွေကြေးများ စွာကို သုံးစွဲကြရသည်။ အမေရိကန် ကဲ့သို့သော နိုင်ငံမျိုးတွင် ဤထောက်ပံ့ ရေးလုပ်ငန်းအတွက် နှစ်စဉ်ဒေါ်လာသန်း

ပေါင်းများစွာကို သုံးစွဲ နေကြရသည်။

အထက်ပါ အခြေအနေတွင် အလွန်ထူးခြား ဆန်းကျယ်စွာပင် မည် သည့်အရာကိုမျှ ထောက်ပံ့စရာ မလိုဘဲ သစ္စာရှိစွာ စစ်တိုက်တတ်သည့် စစ်သား များကို စစ်ပါရဂူတို့ မွေးထုတ်ခဲ့ကြရာ တွင် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်သည် ကိုလည်း တွေ့ရှိကြရသည်။ ထိုစစ်သား များသည်၊ စားနပ်ရိက္ခာ ကိုသော်ငြင်း၊ ဆေးဝါးကို သော်ငြင်း၊ အဝတ် အစားကိုသော်ငြင်း၊ လက်နက် ခဲယမ်း များကို သော်ငြင်း၊ ထောက်ပံ့ပေးရန် လုံးဝ မလိုအပ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် ရာသီမရွေးသစ္စာရှိစွာ တိုက်ပွဲ ဝင်နိုင်ကြ သည်။ အမိန့်ကို တသွေမတိမ်း လေးစား လိုက်နာကြသည်။ အသေခံ စစ်သားများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့နှင့် ပြောဆို ဆက်ဆံ အမိန့် ပေးရန်ပင် မလိုအပ်သော အာဇာနည် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်ကြလေ သည်။

အချို့သော ဉာဏ်ပညာ ကြီးမား သည့် တပ်မှူးများသည်၊ ဤစစ်သား လေးများကို များစွာမွေးမြူထားကြ၏။ အပြည့်အဝ အသုံးချလေ့ ရှိတတ်ကြ၏။

အချို့သော တပ်မှူးများမှာမူ ဤသို့သော စစ်သားထူးများ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် တည်ရှိနေပြီး ထို စစ်သားများအား ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းကြောင်းကို သိပင် မသိကြချေ။ သတိပင် မထားကြ ချေ။ သူတို့သည် မျက်စိ ရှိနေကြသော် လည်း မျက်စိနှင့် လမ်းလျှောက်နေကြသူ များဟု ဆိုရန်ပင် မသင့်တော့သလောက် ဖြစ်နေသည်။

ကျနော်သည် ရှေးခေတ်စစ်ဆင် ရေးများတွင်၎င်း၊ ယခုခေတ် စစ်ဆင်ရေး များတွင်၎င်း၊ ထိုအာဂစစ်သား လေးများ ၏ စစ်စွမ်းရည်ကို ဖတ်ဖူး၊ မှတ်ဖူးခဲ့ သည်။ ၎င်းနောက် ကျနော်ကိုယ်တိုင်ပင် ထိုစစ်သားလေးများကို ပျိုးထောင်ခဲ့ တော့သည်။ ကျနော်သည် ထိုစစ်သား လေးများကို သောင်းနှင့်ချီ၍ မွေးထုတ်ခဲ့ ဘူးသည်။ စစ်မြေပြင်များတွင် တာဝန် အပ်နှင်းခဲ့ဘူး လေသည်။ အောင်မြင်မှု လည်း ရရှိခဲ့ဘူးလေသည်။ ဤမျှလောက် ဖော်ပြပြီးသည့် နောက်တွင် ထိုစစ်သား လေး များသည်ဘယ် အရာများနည်းဟု သိလိုလိမ့်မည်။ အခြားမဟုတ်ချေ။ ညှောင့်ကလေးများပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစစ်သား များသည်။ စားနပ်ရိက္ခာ တိုသော်ငြင်း။ ဆေးဝါးတိုသော်ငြင်း။ အဝတ် အစားတိုသော်ငြင်း။ လက်နက် ခဲယမ်း များကို သော်ငြင်း။ ထောက်ပံ့ပေးရန် လုံးဝ မလိုအပ်ချေ။ ၎င်းတို့သည် ရာသီမရွေးသစ္စာရှိစွာ တိုက်ပွဲ ဝင်နိုင်ကြ သည်။ အမိန့်ကို တသွေမတိမ်း လေးစား လိုက်နာကြသည်။ အသေခံ စစ်သားများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့နှင့် ပြောဆို ဆက်ဆံ အမိန့်ပေးရန်ပင် မလိုအပ်သော အာဇာနည် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်ကြလေ သည်။

ခေါင်းဆောင်ငယ်တစ်ဦး

ဝါးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော၊ ညောင်ကလေးများသည် ၎င်းတို့ကို ဘာမျှ ထောက်ပံ့ ကျွေးမွေးစရာမလိုချေ။ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ရာသီဥတု သုံး ပါး စလုံးတွင် ကောင်းစွာ ခံနိုင် ရည်ရှိကြ သည်။ ဖျားနာခြင်း မရှိချေ။ အကြောက် တရားကင်းမဲ့ကြ သည်။ ရေထဲတွင် ပင်လျှင် နှစ်နှင့်ချီ၍ ငုတ်လျှိုးနေနိုင်ကြ သည်။ ၎င်းတို့သည် တာဝန်ချထားသည့် နေရာမှာပင် သက်ဆုံးတိုင် တိုက်ပွဲ ဝင်ကြသည်။ အမိန့်ကို ဖီဆန်သည် ဟူ၍ မရှိချေ။ အလွန် ထူးခြားသော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသ များနှင့် ပြည့်စုံ ကြသည်။ သို့ရာတွင် ၎င်းတို့လို စစ်သားမျိုးကို လူတို့ ကောင်းစွာ အသိအမှတ်ပြုခြင်း

တပ်သားတို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြသော အရာများကို ညောင်များက စွမ်းဆောင် နိုင်ကြသည်။ ညောင်ဖြင့် ရန်သူကို အသေ သတ်နိုင်သလို မတူသော အတိုင်း အတာ များစွာ၌ ဒဏ်ရာရအောင် စိတ်ဓါတ်ကျ ဆင်းအောင်၊ နှေးကွေး လေးလံအောင်၊ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်။ ပြောက်ကျားစစ်ပွဲ တွင် ညောင်သည် အရေးပါသောစစ်သား များ ဖြစ်သည်။ လက်နက်များဖြစ်သည်။ အသုံးချနိုင်သည့် စွမ်းရည်အပေါ် ၎င်းတို့ ၏ စွမ်းအားသည်လည်း ကြီးမားသည်။

ညောင်ကို မာသော ဝါး၊ ရင့်သော ဝါးနှင့် လုပ်ရသည်။ သုံးမြှောင့် ချွန်ပြီး ချွန်ထက်နေသော အဖျားပိုင်းကို

အဖြစ် တာဝန်ပေးနိုင်သလို သူ၏သာ သီးသန့် ဂုဏ်သတ္တိနှင့် စွမ်းဆောင်နိုင်မှု လည်း ရှိသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ညောင် ထောင်ရာတွင် ဖော်၍ထောင်ခြင်း ထက် ပုန်း၍ထောင်ခြင်းက ပို၍ ထိ ကောင်းသည်။ ပို၍ ထိရောက်သည်။

စစ်ဦးစီးသူများ စစ်တိုက်သော သူများသည်၊ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တည်နေသော အချက်အလက်များကို စွမ်း အားအဖြစ် မြင်တတ်ရမည်။ အသုံးချတတ် ရပေမည်။ အထူးသဖြင့် ပြုပြင် အသုံးချ တတ်ရပေမည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် စစ်လက်နက် ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်ရာ တိုးတက်မှု မည်မျှပင်

အချို့သော တပ်များမှာမူ ဤသို့သော စစ်သားထူးများ ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် တည်ရှိနေပြီ

ထို စစ်သားများအား

ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းကြောင်းကို သိပင် မသိကြချေ။

မရှိ ကြချေ။ ၎င်းတို့၏ တန်ဖိုးကို မသိတတ် ကြချေ။ အထင် အမြင် သေးခံ ကြရသည်။

ညောင် များကို ရေထဲတွင် ထောင် နိုင်သည်။ တွင်း များတွင် ထောင်နိုင်သည်။ ခြံစည်းရိုး၊ တပ်စည်းရိုး များတွင် ထောင်နိုင် သည်။ ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် ရန်သူယူ နိုင်သည့် ကမ္ဘာ့ ချိုင့်၊ သစ်ပင်များတွင် ထောင်ထားပါက ထိုကမ္ဘာ့ ချိုင့်၊ သစ်ပင် များကို ရန်သူတို့ အသုံးမချနိုင် တော့ချေ။ တခါတရံ ရန်သူ သွားလာသည့် လမ်းများ တွင်ကျင်းတူး၍ ကျင်းများတွင် ထောင် ထားနိုင်သည်။ ရန်သူကို တပ်ပုန်းချ တိုက်ခိုက်ရာတွင် ရန်သူ တက်ပိုင်း နိုင်သည့် နေရာများတွင် ညောင်များကို ထောင်ထားနိုင်သည်။ ထိုအခါရန်သူသည် မိမိကို လွယ်ကူစွာ တက်၍ မပိုင်းနိုင် တော့ချေ။

မီးဖြင့် အနည်းငယ် ကင်ပေးရန် လိုသည်။ ထို့နောက် မိမိစိတ်တိုင်းကျ လုပ် နိုင်သည်။ ဝါးတချောင်းလျှင်၊ ညောင် ပေါင်း ရာပေါင်း များစွာ လုပ် နိုင်သည်။ ရဲဘော်တဦးလျှင် အခြောက်လှမ်းပြီးသား ညောင်ကလေး ပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ကျောပိုးအိတ်တွင် ချည် နှောင် သယ်ယူ နိုင်သည်။ ညောင် အချောင်း (၁၀၀)လျှင် တပ်သားခန့်သာ လေးသည်။

ညောင်သည် ရန်သူကို ဒုက္ခ ပေးနိုင်သလို မိမိကိုယ်လည်း ဒုက္ခပေးနိုင် သည်။ ထို့ကြောင့် ညောင်ကို လိုအပ်သလို အရှင်ထောင်ခြင်း အသေထောင်ခြင်းပြုနိုင် သည်။ အရှင်ထောင်ခြင်းသည်။ ခဏသာ ထောင်ပြီး အလုပ်ပြီးလျှင် ပြန်နုတ်၍ အခြားနေရာတွင် ထပ်ထောင်ခြင်းဖြစ် သည်။ ညောင်ထောင်ရာတွင် စည်းစံနစ် ရှိရန်လိုသည်။

ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ပတ်ဝန်းကျင် အသုံးချမှု သဘာဝ အချက်အလက်များ အား ပြုပြင် အသုံးချမှုသည် ရှိမြဲ ရှိနေမည်။ လိုအပ်မြဲ လိုအပ်နေမည်ဆိုသော အချက် ကို နှလုံးသွင်းရပေမည်။

ခေါင်းဆောင်ငယ်တစ်ဦး
၂၅ ၃ ' ၂၅။

**စစ်ဦးစီးသူများ
စစ်တိုက်သော
သူများသည်၊ သဘာဝ
ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
တည်နေ သော
အချက်အလက်များကို
စွမ်းအားအဖြစ်
မြင်တတ်ရမည်။**

နေရာအများအပြားတွင်၊ ရိုးရိုး ညောင်သည် မိမိတပ်၏ တပ်ကူ

“မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်”

နိုင်ငံသစ် စာစောင် အမှတ်(၄)တွင် စာပြင်တာဝန်ယူထားသော(စာပြင်ဆရာ) ခရီးလွန်နေသောကြောင့် သတ်ပုံမှားယွင်းမှုနှင့် စာလုံး အပေါက်အကျ အချို့ ပါရှိသွားပါသည်။ သတ်မှတ်ထားသော ရက်ပိုင်းအတွင်း စာစောင်ကို အချိန်မှီ ထုတ်ဝေရ ခြင်း ဖြစ်၍ ထိုကဲ့သို့ ပါရှိသွားရသည်ကို နားလည် ခွင့်လွှတ်ကြပါရန်နှင့် အောက်ပါအတိုင်းပြင်ဆင် ဖတ်ရှုကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။

စဉ်	စာမျက်နှာ	ကော်လံ	အပိုဒ်	စာကြောင်းရေ	အမှား	အမှန်
၁	၈	၁	၁	၂၅	တိုက်ရိုက်	တိုက်ရိုက်
၂	၈	၂	၁	၇	မေတ္တာ	မေတ္တာ
၃	၈	၂	၁	၁၇	ရာဇဝင်	ရာဇဝင်
၄	၁၀	၃	၃	၅	လယ်လမ်းကို	ဘယ်လမ်းကို
၅	၁၁	၁	၅	၁၃	သက်လျာ	သက်လျာ
၆	၁၁	၁	၅	၁၃	ချစ်သဲလျာ	ချစ်သည်လျာ
၇	၁၃	၃	၁	၃၂	ဓမ္မဓရယ်	ဓမ္မန္တ ရာယ်
၈	၁၄	၂	၂	၁၅	ပိဋကပ်စာပေ	ပိဋကတ်စာပေ
၉	၁၄	၁/၃	၁	၂၉/၂၂	ပိဋကသုံးပုံ	ပိဋကတ်သုံးပုံ [ပိဋက+တ္ထယ]
၁၀	၁၅	၁	၁	၃	ပိဋကပ်	ပိဋကတ်
၁၁	၁၅	၁	၁	၂၃	သွေဖီ	သွေဖည်
၁၂	၁၅	၁	၂	၁၃	ဒေသိုသွားပြီး	ဒေသသိုသွားပြီး
၁၃	၁၅	၃	၁	၁၀	ဆီလျော်	ဆီလျော်
၁၄	၁၆	၃	၁	၃၄	ပြီးဆီး	ပြီးစီး
၁၅	၁၇	၁	၂	၁၃	ထိမ်းသိမ်း	ထိန်းသိမ်း
၁၆	၁၇	၂	၂	၅ /၆	ခါးစောင်း	ခါးစောင်း
၁၇	၁၇	၂	၂	၁၈	စည်းပူး	ဆည်းပူး
၁၈	၁၈	၃	၂	၉	မွေးခြင်းဆုံးယောက်	မွေးခြင်းသုံးယောက်
၁၉	၁၉	၁	၁	၃၈	မြန်စာပေ	မြန်မာစာပေ
၂၀	၁၉	၁	၁	၄၁	ဆိုလျင်	ဆိုလျှင်
၂၁	၂၃	၃	၂	၁၁	သံယောဇဉ်	သံယောဇဉ်
၂၂	၂၃	၃	၃	၉	(ပတ်) သက်၍မည်သို့မျှ	(ပတ်) သက်၍မူ မည်သို့မျှ
၂၃	၂၅	၂	၂	၁၃	မအားလပ်အောင်	မအားလပ်နိုင်အောင်
၂၄	၄၇	၂	၅	၃	ပဋိအက္ခရာများ	ပဋိပက္ခများ
၂၅	၄၈	၁	၅	၅	သတ်လျှို	သပ်လျှို
၂၆	၄၈	၁	၅	၁၂	သတ်လျှို	သပ်လျှို
၂၇	၄၈	၁	၅	၁၅	အဋိအက္ခဘောင်	ပဋိပက္ခဘောင်
၂၈	၄၈	၂	၂	၂၂	၁၉၈၆ ခုနှစ်	၁၉၈၆ ခုနှစ်
၂၉	၄၈	၃	၃	၂	ညီလာခံ တရပ်	ညီလာခံတရပ်
၃၀	၄၈	၃	၇	၅	(အစည်း) အဝေးနရပ်	(အစည်း) အဝေးတရပ်
၃၁	၂၄	၁	၁	၂	၁၉၉၁	၁၉၉၃

သမိုင်းကြောင်းဝတ္ထု

ယမ်းငွေဝေတဲ့ဘားစည်ဖြေ
ဦးကီးဒို

ယမ်းငွေဝေတဲ့ဘားစည်မြေ

(ဂူးစီးဒီ)

(၁)

-၁၉၉၃ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။
ဘားစည်များပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့်
ကရင်များ၏ ဘူမိနက်သံ၊ ကရင်ပြည်၏
တခုသော စစ်ဒေသတွင်- (D A B)
Democratic Alliance of Burma.
မြန်မာနိုင်ငံဒီမိုကရက်တစ်မဟာမိတ်
အဖွဲ့ချုပ် တပ်မတော်၏ (ကီးဒို) စစ်
ကြောင်းသည် ...

- ၁။ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး၊
 - ၂။ ဒီမိုကရေစီလူမှုအခွင့်အရေး အပြည့်
အဝ ရရှိရေး၊
 - ၃။ လူမျိုးစုံသွေးစည်းချစ်ကြည်ရေး၊
 - ၄။ တန်းတူရေးနှင့် ကိုယ်ပိုင်ပြဌာန်းခွင့်ကို
အာမခံသည့် ပြည်နယ်ပေါင်းစု ပြည်
ထောင်စု တည်ဆောက်ရေး နဲ့၊
 - ၅။ ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေး တည်ထောင်ရေး
စသည့် (ဒီအရေး ငါးပါး)ကို ဆုပ်ကိုင်
လျက် နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးနှင့်
လုံခြုံရေး တာဝန်များ ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိပါသည်။
- ဖါပွန်ခရိုင် (ဘူးသို) မြို့နယ်၊
ကျောက်ညှပ်ဒေသ၏ ဗျူဟာမြောက်
စိုးမိုးကုန်း၊ (လိုကျိုး) တောင်ထိပ်သည်
နှင်းများဖြင့် အုပ်ဆိုင်းလျက်။ အရုဏ်
မကျင်းအလင်းမခမီ ခိုက်ခိုက်တုန် ချမ်းစ
သည့် ဆောင်းရာသီ၏ အချမ်းဒဏ်ကို
ကာကွယ်ရန်၊ မီးပုံနဘေးကွေးနေကြသည့်
ရဲဘော်များကိုကြည့်ပြီး ...

“ဩ ... ဒီခလေးတွေဟာ
စာသင်ခန်းထဲမှာ စာသင်နေရမဲ့ အရွယ်
ကောင်းတွေ၊ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရတနာတွေ၊
ခုတော့အနာဂတ် နိုင်ငံ ခေါင်းဆောင်တွေ
ဘဲ ခုတော့ အန္တရာယ်တွေ၊ ဆင်းရဲခြင်း၊
ငတ်မွတ်ခြင်း တွေ ပေါများတဲ့ တောကြီး
ဂနိုင်းထဲ ရောက်နေ ကြရတယ်။”

“သူတို့ရဲ့မိဘတွေကတော့ လွမ်း
ဆွတ်သတိရနေကြမှာဘဲ။ စိုးရိမ် ပူပန်နေ
ကြမှာဘဲ။ငယ်ပေမဲ့သူတို့ရဲ့ ခံယူချက်တွေ
ကတော့ ‘သံမဏိ’ လို့ မာကြောတယ်။”

☆ ဒို့တိုင်းပြည်မှာ၊ စစ် အာဏာ
ရှင်စံနစ် လုံးဝ မရှိစေရဘူး။

☆ ဒို့တိုင်းပြည်မှာ ဒီမိုကရေစီ
လူမှုစနစ် အပြည့်အဝ ထွန်းကားစေရမယ်။

☆ ဒို့တိုင်းပြည်မှာ၊ လူ့အသက်၊
ဥစ္စာ စည်းစိမ်၊ မြေယာ ပိုင်ဆိုင်မှု အာမခံ
ချက် အပြည့်အဝ ရှိစေရမယ်။

-ဒို့တိုင်းရင်းသား ညီအကိုတွေ
လူမျိုးရေး၊ ဂိုဏ်းဂနစွဲတွေမရှိဘဲ လုံးဝ
စည်းလုံးရမယ်ဆိုတဲ့၊ ဂုဏ်ယူလေးစား
ဘွယ် စိတ်ဓါတ်ကို ဂုဏ်ပြုမိတယ်။
တတိုင်းပြည်လုံး ဆင်းရဲမွဲပြာကျ ဘဝ
လူလုံးမလွ ဖြစ်နေတာကို မကြည့်ရက်ဘူး။
ဒါကြောင့် လူသတ်လက်နက်ကို ဖက်ပြီး
ကျစ်ကျစ်ဆုပ်ကိုင်ထားကြ တယ်။

တကယ်တော့ သူတို့ရဲ့ မွေးရာပါ
စိတ်ဓါတ်ဟာ (ငြိမ်းချမ်း သာယာ ဝပြော
ရေး) စိတ်ဓါတ်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ လူသား
အချင်းချင်း တယောက်နဲ့ တယောက်
သတ်နေကြတဲ့လုပ်ငန်းကို လူစိတ်ရှိတဲ့
ဘယ်သူတွေကမှ မလိုလားပါဘူး။ ခါးသီး
ရွံရှာ မုန်းတီးကြတယ်။

ဒီနေ့ စစ်ဆင်ရေး ခရီးရှည်
ချီတက်ရာမယ် ခရီးကပြင်း၊ တောင်တက်
တောင်ဆင်းက များလို့ထင်၊ မောမောနဲ့
အိပ်နေလိုက်ကြတာ။ နောက်များမကြာ
ခင် ရက်တွေမှာ စစ်ပွဲကြီးတွေ ဆင်နွဲကြ
တော့မယ်။ တချို့ ‘ကြယ်’ ကြွေသလို
ကြွေပြီး၊ တချို့ သွေးမြေကျတော့မယ်။
ဒါတွေဟာ အမျိုးနဲ့ နိုင်ငံတော်ကို
ချစ်မြတ်နိုးသူတွေရဲ့ ထိုက်တန်သော
ဆုလာဘ်များပင် မဟုတ်ပါလား။

ကျနော်သည် စစ်ကြောင်း
ကွပ်ကဲမှု အဖွဲ့ဝင် တပ်မှူးများနှင့် တပ်ချ
နေရာယူမှုကို လိုက်လံ စစ်ဆေးနေ
သည်။ ကျောင်းသားတပ်မတော် တပ်ရင်း
(၂၁၆) ဒုတိယ တပ်ရင်းမှူး ရဲဘော်
ဉာဏ်ထွန်း၊ ကရင်နီ တပ်မတော်
(ကလလတ)မှ တပ်ခွဲမှူး ရဲဘော်မောင်၊
(အန်အဲလ်ဒီ)လွတ်မြောက်နယ်မြေတပ်ဖွဲ့မှ
တာဝန်ခံ ရဲဘော် ထွန်းထွန်းဦး၊ ကရင်
အမျိုးသားများ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်
(ကေ အန် ဒီ အို) တပ်ရင်း (၁) ဌာနချုပ်
တပ်ခွဲမှ ဒုတိယ တပ်ခွဲမှူး ရဲဘော်

သေဘော၊ (ဒီ အေ ဘီ) ကီးဒိုစစ်ကြောင်း
လုံခြုံရေး တပ်စုမှူး ရဲဘော် လှထွန်းဦး၊
ရဲဘော် မြင့်လှိုင်၊ ကရင် အမျိုးသား
လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော် အထူး
ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့မှ တပ်စုမှူး ရဲဘော်
ခွားဖိုး တို့လိုက်ပါလျက်၊ ခံစစ်အတွက်
ပထဝီ အနေအထားကို လိုက်လံစစ်ဆေး
ကြည့်ရှုနေသည်။

“ဒီမှာ ဗိုလ်ဉာဏ်၊ ဒီဘက်ခြမ်း
မှာ ဒီ(လိုကျိုး)ကုန်းဟာ ဗျူဟာမြောက်
စိုးမိုးကုန်းဖြစ်တယ်။ ကျနော်တို့အင်အား
နှစ်ခွဲ ထားမယ်။ ညီလေး ဦးစီးတဲ့
ကျောင်းသား တပ်မတော်ကတစ်ခွဲ၊ ကိုညီ
ဗိုလ်သေဘော ဦးစီးတဲ့ (ကေအန်ဒီအို)က
တစ်စု၊ ကိုထွန်းထွန်းဦး ဦးစီးတဲ့ (N.L.D)
က တစ်စိတ်၊ ကရင် အမျိုးသား
လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်၊ တပ်မဟာ
(၂)က တပ်စုမှူး ရဲဘော်ကာချီ ဦးစီးတဲ့
တပ်စု တစ်စု၊ ဒီနှစ်ခွဲနဲ့ တောင်ထိပ် ပတ်
လည်ခံစစ် စီမံချက်အတွက် ... ခင်ဗျားက
ပဋ္ဌမတာဝန်ခံ၊ ဗိုလ်သေဘောက ဒုတိယ
တာဝန်ခံအဖြစ် စီမံကွပ်ကဲ။
ဘယ်နှယ်လဲ”

“ရပါတယ်အဖူး။ ဟိုမှာမြင်နေ
ရတဲ့ ဝါမေးကျိုး (ဗိုလ်ချုပ် မင်းမောင်
ကျဆုံး တောင်ကုန်း) ဘူးသိုခို
(အယ်မောဒဲ တောင်အထက်)တောင်ထိပ်
တွေကနေပြီး (၇၅)မမ နောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်
တွေ (၁၂၀)မမ စီန်ပြောင်းကြီးတွေနဲ့
ကျနော်တို့ကို ဦးနှိမ်ပစ်ခတ်ထားလို့
ရတယ်။ ဒီတော့ ကျနော်တို့ ဆက်သွယ်
ရေးမြောင်းခပ်နက်နက်တူး ခေါင်ကတုတ်
(Overhead) သစ်နဲ့ မြေသားထူထူ တင်ကြ
ရမယ်။ ပေါက်တူး၊ ပေါက်ချွန်း၊ ဂေါ်ပြားနဲ့
လွှဲတွေစီစဉ်ပေးပါ။”

“ဒါတွေအားလုံး စီစဉ်ပေးမယ်။
တချို့က ရှိပြီးသား။ လုပ်ငန်း စလို့ရပြီ။
ခင်ဗျားတို့ ဒီကုန်းကို တာဝန် ယူနိုင်တယ်
မဟုတ်လား။”

“စိတ်ချ အဖူး၊ ကျနော်တို့ (၈၄)
ရအောင်ယူပြမယ်။”

(၈၄)ရအောင်ယူပြမယ် ပြော

နိုင်ငံသစ်သုတေသန စာစောင် (၅)

တော့ဘေးနားရှိ ရဲဘော်များက ပြုံးလိုက်ကြသည်။

ကျနော်တို့တပ်မှာ (၈၄)ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ စစ်မြေပြင်မှာ ရန်သူထံမှ (၈၄)တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် ရရှိခဲ့သော် ဆုငွေတစ်သိန်းရမည်ဖြစ်သည်။ ကျနော်တို့တပ်ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ် ရောက်တော့ အမှတ် (၄၉၁)တောင်ကုန်း၊ ကီးဒိုကုန်း၊ ရှိုးရှိုကုန်းများကို ခံစစ် ကတုတ်ကျင်း တူးခြင်း၊ ဝါးခတ်၊ သစ်ဖြတ်ခြင်း၊ ဥမင် လှိုက်ခေါင်းတူးခြင်း များဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

နေ့ရာသီ ကျောင်းပိတ်လို ကျနော်ညီ မန်းဘော်ခွင်ဇန် ထံ၌ နေထိုင်သော ဆယ်တန်းကျောင်းသူ သမီးနော်ဆီ ဆီဇန်တယောက် ကျနော်ထံ အလည်ရောက်ရှိ လာသည်။ ပျိုမြစ် နုနယ်သော သမီးကိုတွေ့တော့ လူငယ်တို့ သဘာဝရဲဘော်များ စိတ်ဝင်စားကြသည်။ (၄၉၁)တောင်ကုန်း ကျနော်တို့ တပ်စခန်းဝန်းကျင်၌ ရွာဆိုလို့ (၃)ရက် ခရီးအကွာအဝေးတွင်သာ ရှိသည်။ တဘက် နိုင်ငံရွာများနှင့်မူ တနာရီကျော်ကွာဝေးသည်။ လူသဘာဝအရ ဖိုသတ္တဝါသည် မသတ္တဝါနှင့် ရင်းနှီး လိုကြပေမည်။

ဥမင်လှိုက်ခေါင်း တူးနေကြသော ရဲဘော်များက၊ ကျနော်ကို မကြားတကြား ခေါ်နေသည်။ (အပါး)တဲ့။ ကျနော် ကြားလိုက်ပါပြီ။

“ဟေ့ ကောင်တွေဘာလဲ ... မင်းတို့ငါ့သမီးကို စိတ်ဝင်စားလား။ စိတ်ဝင်စားရင် (၈၄) ရအောင် ယူကွ။”

“မြတ်စွာဘုရား ! ဒီဘုတ်ပြင်း၊ ကော့သောင်း၊ မြိတ်၊ တနင်္သာရီက(၂၆၂/၂၂၄ / ၁၀၃ နဲ့ ၁၇) တပ်တွေမှာ (၈၄) မရှိဘူး အဖူး။ (၁၂၀)စိန်ပြောင်းကြီးတို့ (၇၅)မမနောက်ပွင့်ရိုင်ဖယ်တို့ဘဲ ရှိတယ်။ ဒါတွေ နဲ့ မရဘူးလား၊ မလျော့ တော့ဘူးလား”ဟုဆေးမှူးဝင်းနေတူးမှ ပြောလိုက်ရာ ရဲဘော်များ ပွဲကျသွား တော့သည်။

ဩ... မိမိနဲ့ ဘဝတခုထဲက ရဲဘော်တွေဟာ အမျိုးနဲ့နိုင်ငံ ချစ်စိတ်တွေ တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် ပိုင်ဆိုင်ထားသူတွေဘဲ။ နောက်ဆုံး ရဲတောင် ရဲခဲလှတဲ့

လူ့အသက်များကိုတောင် စွန့်လွှတ်ရဲတဲ့ သူရဲကောင်းတွေ။ သူတို့ထက် ဘယ်သူက တန်ဖိုးပိုလို့ ကြီးတော့မှာလဲ။ သူတို့လေးတွေဟာ (နိုင်ငံတော်)နဲ့ ထပ်တူ ထပ်မျှ တန်ဖိုးကြီးလှပေတယ်။ စည်းကမ်းရှိတယ်။ ကိုယ်ကျိုးစွန့်တယ်။ နေ့ ည မရှောင်၊ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်းမရွေး၊ ရန်သူတွေအကြား တော၊ တောင်၊ ရွှံ့၊ မြောင်း၊ မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်တို့ကို မကြောက်မရွံ့ ဖြတ်ကျော်၊ ကူးခတ် တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ပြည်သူကို အလုပ်အကျွေးပြုတယ်။ ဒါတွေဟာ သူတို့လေးတွေ ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ အရည်အချင်း တွေဘဲ မဟုတ်ပါလား။

“ဒီမှာ ဟေ့ ကောင်တွေ ! ... ငါ့သမီးကို တော်လှန်ရေးသမားကလွဲလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးဘူး။ တော်လှန်ရေးသမားထဲမှာ အဓိက ဦးစားပေးသူကတော့၊ ငါတို့တပ်မတော်သားတွေဘဲ။ ငါ့သမီးကသာ မေတ္တာသက်ဝင်ရင်၊ လက်ပြတ်ပြတ်၊ ခြေပြတ်ပြတ်၊ မျက်စေ့ဘဲကန်းကန်း နိုင်ငံတော်အတွက် ပေးဆပ်ထားတာဖြစ်လို့ ငါသဘောတူတယ်။”

“ဒါဆိုမျှော်လင့်ချက် ရှိသေးတာပေါ့နော်”ဟု မြေသားတွေ သယ်ထုတ်နေတဲ့ ဒုတိယ တပ်စုမှူး ဝင်းဘိုမှ ပြောလိုက်ရာ၊

“ဟေ့ ! ဟေ့ ! တန်ရာ တန်ရာ ပြောကွ။ မင်းပုံမင်း ပြန်ကြည့်စမ်း”ဟု လက်နက်ကြီး တပ်စုမှူး (ထူးထူး)က ပြောလိုက်သဖြင့် နံနက်အလုပ်ချိန် အလုပ်ခွင်ဝင်နေကြသော ရဲဘော်များ ပွဲကျသွားတော့သည်။

အဓိက ဗျူဟာမြောက် စိုးမိုးတောင်ထိပ် (လိုကျိုး) ၏ ခံစစ်စီမံချက် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲမှု လုပ်ငန်း အဝဝ ပြီးစီးသည်နှင့် ...

“ဒို့ဘယ်ဘက် တောင်ပံ အခြမ်းကို သွားကြည့်ကြမယ်။” (လိုကျိုးမိုး) ကို မယူထားရင်၊ ရန်သူဟာ (လိုကျိုး) ကို ဖိတိုက်ထားပြီး (လိုကျိုးမိုး)ကနေ ပတ်တက်လာနိုင်တယ်။ ဒီကို ရန်သူရောက်တာနဲ့ တို့တတွေ စစ်ကြောင်းရုံးနဲ့ အဆက်ပြတ်သွားနိုင်တယ်။”

“ဒီတော့ ဒီကုန်းမှာ၊ ဒို့ “ဒီအေဘီ” ကီးဒို စစ်ကြောင်းရုံး က တပ်စုမှူး ရဲဘော် လှထွန်းဦး၊ ရဲဘော် မြင့်လှိုင်နဲ့ အထူး ပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့က တပ်စုမှူး ရဲဘော် ခွားဖိုးတို့ တာဝန်ယူကြ။ ဘယ်နှယ်လဲ၊ရမလား။”

“ရတယ်၊ စိတ်ချ” ဟု ရဲဘော် လှထွန်းဦးနှင့် ရဲဘော် မြင့်လှိုင် တို့မှ ကတိပေးကြပြီး၊ ရဲဘော် ခွားဖိုးကတော့ “ရတယ်အဖူး (၈၄) ရအောင်ယူပြမယ်” လို့ ဗိုလ်ညွှန်လုံမပြောပေမဲ့၊ စိတ်ထဲမှာတော့ (၈၄)ကို အရယူပြမယ်ဟု တွေးကြနေမည် ဖြစ်သည်။ သူကလည်း (၈၄)ကို တိမ်းညွှတ်စိတ်ဝင်စားနေတယ် မဟုတ်လား။

“ဒီကုန်းမှာ ရဲဘော် လှထွန်းဦး က ပထမတာဝန်ခံ၊ ရဲဘော် ခွားဖိုးက ဒုတိယ တာဝန်ခံ၊ ပြင်ဆင်မှုအတွက် ဘာတွေ လိုလဲ။”

“ခုလောလောဆယ်တော့ ပလပ်စတစ်ရေပုံးသုံးပုံး၊ သေနတ်ဆီနဲ့ ဆေးသေး(စက္ကူနဲ့ လိပ်သောက် နိုင်သောဆေး) လိုတယ်။”

“စစ်ကြောင်းရုံးမှာ သွားယူ။”

ဘယ်တောင်ပံ ခံစစ်စီမံချက် အုပ်ချုပ်မှုလုပ်ငန်းအဝဝ ပြီးစီးသည်နှင့် စစ်ကြောင်းကွပ်ကဲမှု အဖွဲ့ဝင် တပ်မှူးများ (လိုကျိုး) တွင် နံနက်စာစားရန် ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။

“ဒီနေ့ ဘာရလဲ ဗိုလ်ညွှန်”

“ငြုပ်ထောင်းဘဲ အဖူး”

“ဗိုလ်သေဘောကကော ဘာရှိလဲ”

“ကျနော်ခလေးတွေ ရှင်္ခေပေါရလို့ ကင်ထားတယ်။”

“သိပ်ကောင်းပေါ့၊ ကိုထွန်းထွန်းဦး ကော”

“ဦးကြီးညို ရွှေဖရုံသီး ချက်ပေးထားတယ်။”

“ဦးကြီးညိုကတော့ သူ့ခလေးတွေနဲ့ဥမင်ကွဲ သိုက်မပျက်ဘဲဗျို့၊ ကောင်းတယ်ဗျာ၊ လေးစားပါတယ်။”

“ဒါနဲ့ အဖူးကောဘာရလဲ” ဟု ဗိုလ်အေးမောင် ကမေးရာ ... “ကျနော်တို့

ကရင်အမျိုးသားအစားအစာ “တာလပေါ” ဘဲပေါ။ ခင်ဗျားကော ဗိုလ်အေးမောင်”

“ကျနော်တို့ ကရင်နီပြည်က ပို့လိုက်တဲ့ ပဲပုတ်”

“ဟာ၊ ဟန်ကျလိုက်တာ။” ဒီနေ့ ထမင်းပိုင်းကတော့ ...ပဲပုတ်၊ တာလပေါ၊ ငြုပ်ထောင်း၊ ရွှေဖရုံဟင်းနဲ့ ရှဉ့်ငပေါကင်။ ရွှေတန်း ပျော်ရဲဘော်များ၏ တော်လှန်တဲ့ ထမင်းပိုင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

“အဖူး ထမင်းစား ကောင်းရဲ့လား ထမင်းမြိန်ဆေးမရှိ တော့ဘူးလား” အဲဒီအယ်လ်ဒီ မှ ရဲဘော် ဆယ်ပြား၊ ရဲဘော် သက်စိုးလွင်တို့က ပြုံးစိပြုံးစိနှင့်။

“အောက်ဖက် တောင်ယာ ပိုင်ရှင် အဖိုးကြီးပေးထားတဲ့ ကောက်ညင်းချက်အရက်တော့ ရှိတယ်။ ပတ္တမြားသွေးဆေး ရောထားတယ်။ ယူမလား !”

“အားပါး၊ သိပ်ယူပေါ့” ဟုဆိုပြီး ရဲဘော်ဆယ်ပြားက ကျနော် စစ်ရေဘူးကို သွားယူသည်။

“ဟေ့ဟေ့ ညစာတော့ ထားဦးနော” ဟုပြောလိုက်ရာ ရဲဘော်နှစ်ဦး ပြုံးစိပြုံးစိ တစ်မော့ နှစ်မော့ မော့ပြီး၊ ၎င်းတို့ ခြေကုတ်ယူရာ နေရာသို့ပြန်သွားကြ တော့သည်။

ဒို့စစ်ကြောင်းမှာ လူမျိုးရေးအစွဲတွေ၊ အမြင်ကျဉ်းတာတွေ၊ မုန်းတီးမှုတွေ ဘယ်မှာလဲ။ တခုမှမရှိပါလား။ ညီအကိုလို၊ မိဘလို၊ သားသမီးလို သဘော ထားဆက်ဆံကြသည်။ ကရင်ကရင်နီ၊ ပအိုဝ်း၊ လားဟူ၊ ပဒေါင်၊ ဗမာစတာတွေ တခုမှမရှိဘူး။ မိမိကိုယ်ကို လူသားတွေ၊ (စစ်အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့အဖိနှိပ်ခံ သားကောင်တွေ၊ တပ်မတော်သားတွေ)အဖြစ် ခံယူထားကြသည်။ သူ့မှာရှိတာ ကိုယ့်ကျွေး၊ ကိုယ့်မှာရှိတာ သူယူ၊ စစ်မြေပြင်မှာ အတူတကွအောင် ပွဲခံ၊ ကျဆုံး၊ ဒါဏ်ရာရကြတဲ့၊ ဘဝတခုတည်းက လူသားတွေဘဲ မဟုတ်ပါလား။ ချစ်လိုက်ကြတာ။ ညီညွတ် လိုက်ကြတာ။ သွေးစည်းလိုက်ကြတာ။ ဒီစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဘယ်လိုရန်သူမျိုးက ဖြိုဖျက်နိုင်မှာလဲ။ ဒို့ပြည်ထောင်စု တဝှမ်းလုံး

ဒီလို ညီညွတ်နေရင် ဘယ်လောက် ကောင်း လိုက်မလဲနော်။

ကရင်နီ တပ်မတော် (ကလလတ) ဗိုလ်အေးမောင် ဦးစီး တစ်ခွဲကို (လိုကျိုး)ရဲ့ ဘယ်ဘက်ခြမ်း (သွာခိုလူ) မှာ နေရာချသည်။ (လိုကျိုး)ကို ရန်သူ စစ်ကြောင်း တစ်ကြောင်းက တိုက်ခိုက်နေစဉ် အခြားစစ်ကြောင်းက ဒီ(သွာခိုလူ) ကနေ လာပိတ်နိုင်သည်။ ဒီတော့ “ခင်ဗျားတို့ တပ်ခွဲ ဒီမှာနေရာယူ၊ ဘယ်နှယ်လဲ။”

“စိန်လိုက်လေ လာရရင် လာပါစေ” တဲ့။

“လှုပ်ရှားတစ်စုတော့ မိုင်းဗုံးအဖွဲ့နဲ့အတူ အသင့် ရဲထားတယ်။ လိုရင် လိုသလို ကျနော်တို့ ဆွဲသုံးမယ်။ စစ်ကြောင်း ရုံးကိုတော့ (ကဟောလူ) မှာ ထားမယ်။ ဒီမှာရေရှိတယ်။ တိုက်ပွဲမဖြစ်ခင်တော့ ဒို့အဖွဲ့လိုက် ထမင်းချက်။ ဖြစ်ပြီဆိုရင်စစ်ကြောင်းရုံးက ထမင်းချက် ပို့မယ်။ ရေ၊ အရံကျည်၊ ဆေးမှူးတွေ အဆင်သင့်ဘဲ။”

ပဌမအဆင့် ကျောက်ညှပ်ဒေသ (ခံစစ်စီမံချက်) ရေးဆွဲ လုပ်ဆောင်ပြီး ဖြစ်သည်။

(၂)

“ကီးဒိုမှ မိုရှေး၊ အသံကောင်းလား”

“မိုရှေးမှကီးဒို၊ အသံငါး”

“မိုရှေး၊ သုံးငါး လုပ်ထား”

ကီးဒိုမှ၊ မသဲ၊ လုကာ၊ ပေါလု၊ ရှိုးရှိုး၊ ကော်ပယ်၊ နဂါး၊ ရွှေတောင်စသဖြင့် လက်အောက်ခံစစ်ကြောင်း စက်များသို့ ...

“နံနက်(၁၀)နာရီ တပ်ဖွဲ့တာဝန်ခံ များ စစ်ကြောင်းရုံးသို့ လာရောက်သတင်းပို့၊ ရထားလား၊ ဒါဘဲ !” ဟု ညွှန်ကြား လိုက်ရာ၊ စက်အားလုံးမှ ...

“ရထား၊ (၉၆)၊ (၅၆) ပါ” အသီးသီး သတင်းပို့ပြီး စက်ပိတ်လိုက်ကြသည်။

နံနက်(၁၀) နာရီ စစ်ကြောင်းရုံးသို့ တပ်ဖွဲ့တာဝန်ခံများ စုစည်း ရောက်ရှိလာသည်။ စစ်ကြောင်းတာဝန်ခံရဲဘော်

ဖူးကီးဒိုမှ ...

“လေးစားရတဲ့ ရဲဘော်ညီအကို တော်များခင်ဗျား ! စစ်ကြောင်းရဲ့ သဘောထား ခံယူချက်တွေ ကိုကျနော် ဆွေးနွေး တင်ပြပါမယ်။ သဘောထား ခံယူချက်တွေကတော့ ...

(၁) အနာဂါတ်ပြည်ထောင်စု တပ်မတော်ကြီး တည်ဆောက်ဘို့။

(၂) လူလူချင်းသွေးစုတ်မှု၊ လူမျိုးချင်း ကျွန်ပြုမှုကင်းပြီး၊ တန်းတူရေးနဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိတဲ့ ပြည်နယ် ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စုသစ် တည်ဆောက်ဘို့။

(၃) ဒီဖွားမြင်လာမဲ့ ပြည်နယ် ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စုသစ်မှာ ...

(က) ဒီမိုကရေစီ လူမှုအခွင့်အရေး အပြည့်အဝရှိတယ်။

(ခ) လူတန်းစားတွေနဲ့ လူမျိုးတွေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို လေးစားတယ်။

(ဂ) ဘာသာတရားတွေရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ တန်းတူမှုကို လေးစားတယ်။

(ဃ) စီးပွားရေးလွတ်လပ်ခွင့်နှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုကို အာမခံတယ်။

(င) ခလေး၊ လူငယ်တွေ၊ အမျိုးသမီး တွေရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ တန်းတူမှုကို အာမခံတယ်။

(စ) လူမျိုးစုံ သွေးစည်းချစ်ကြည်ရေးနဲ့ ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်ဘို့။

(၅) ဒို့စစ်ကြောင်းကို ပြည်ထောင်စု (အငယ်စားလေး) တခုအဖြစ် သဘောထား တည်ဆောက်ဘို့။

တဆက်ထဲ ဒီစစ်ကြောင်းမှာ ...

(က) ကရင်အမျိုးသား လွတ်မြောက် ရေးတပ်မတော်၊ ဒီတပ်မတော် ထဲမှာဘဲ—

(၁) တပ်မဟာ(၂)၊

(၂) တပ်ရင်း(၂၀)၊

(၃) ကေအဲန်ဒီအို တပ်ရင်း(၁)၊

(၄) ဗဟိုစစ်ဦးစီးချုပ် ကွပ်ကဲမှု အောက် (ဒီအေဘီ)ပူးတွဲတပ်၊

(၅) အထူးပြောက်ကျားတပ်ဖွဲ့၊

(ခ) ကရင်နီတပ်မတော်(ကလလတ)

(ဂ) ကျောင်းသားတပ်မတော်၊
ဒီတပ်မတော်ထဲမှာလဲ-

(၁) တပ်ရင်း (၂၀၅)၊

(၂) တပ်ရင်း (၂၀၉)နဲ့၊

(၃) တပ်ရင်း (၂၁၆)၊

(ဃ) အဲဒီအဲဒီတပ်ဖွဲ့တွေနဲ့
ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တပ်ပေါင်းစုဖြစ်တယ်။
စစ်ကြောင်း တစ်ခုလုံး အတိုင်းအတာနဲ့
ကြည့်ရင် အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲရန် မလွယ်ဘူး။
ဒါပေမဲ့ အထက်ပါ အတွေးအခေါ်၊ အယူ
အဆတွေနဲ့ စုစည်းမှုကို ရယူမယ်။ ဘုံ
ရည်မှန်းချက်ရှိတယ်။ တပ်တွင်း ဒီမိုက
ရေစီ သုံးရပ်ကို တိကျစွာလိုက်နာလုပ်
ဆောင်မယ်။

ဒါပြင် လူမျိုးစုံ ပါဝင်တယ်။
မြန်မာပြည် လူဖြစ်စဉ်သမိုင်းကို ကြည့် ရင်၊
လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်းတွေနဲ့၊ ညီအ
ကိုချင်း သတ်ဖြတ်ကြတဲ့ ခါးသီးတဲ့
သင်္ခန်းစာတွေ ရှိခဲ့တယ်။ လူမျိုးရေးမှန်း
တီးမှုတွေ၊ ကျဉ်းမြောင်းတာတွေ၊ ရှင်းရှင်း
ပြောရရင် ...

✧ မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒနဲ့ ကျဉ်း
မြောင်းတဲ့ အမျိုးသားရေးဝါဒ တွေကို
တို့စစ်ကြောင်းမှာ အဝင် မခံနိုင်ဘူး။
(အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဖြိုခွဲတဲ့
ဒီဇောင်း နှစ်ဇောင်း အန္တရာယ် နှစ်သွယ်)
ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆန့်ကျင်တိုက်
ခိုက်ရမယ်။

ဒီနောက်၊တပ်ရိက္ခာသုံးစွဲမှု။

✧ တပ်မတော် အဖွဲ့အစည်း တစ်
ခုရဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို တည်ဆောက်
ရာမှာ အတွေးအခေါ်၊ အယူအဆနဲ့ မလုံ
လောက်ဘူး။ အခွင့်အရေး၊ အစားအ
သောက်၊ အကျိုးခံစားခွင့်တွေ တူညီမှု
ရှိဖို့လိုတယ်။ ဒါတွေမရှိရင် (ယာယီဘဲ
ရနိုင်မယ်။) တနေ့ပဋိပက္ခဟာ ရေချိန်
တက်လာနိုင်တယ်။ ဒီတော့ အဖွဲ့လိုက်
ဖို့လာတဲ့တပ်ရိက္ခာကို စစ်ကြောင်းရုံးမှာ
စာရင်းဖွင့်၊ အချိုးကျ ခွဲဝေစားသုံး၊ ပိုလာ
တဲ့ပစ္စည်းဟာ စစ်ကြောင်းတစ်ခုလုံး
အတွက်လုံလောက်မှုမရှိရင်လူနာရဲဘော်
ကို ဦးစားပေး။ သူတို့အတွက် ထား။
ဒါဘဲ !”

နောက်တခုက၊ ဘာသာရေး
ကိစ္စဘဲ။ ဒီစစ်ကြောင်းမှာ ...

(၁) ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ (၂) ခရစ်ယာန်၊
(၃) အစ္စလာမ်၊ (၄) နတ်ရိုးရာ ကိုးကွယ်
သူနှင့် (၅) ဘာတစ်ခုမှ မကိုးကွယ် မယုံ
ကြည်သူရယ်လို့ ရှိကြတယ်။ ဒီလို အခြေ
အနေရှိရာမှာ (ဘာသာရေးကို စော်ကား
တဲ့၊ ထိခိုက်စေတဲ့၊ အပြောအဆို၊ အပြုအ
မူ၊ အကျင့်အကြံတွေကို လုံးဝ ရှောင်ကျဉ်
ရမယ်။ ဒါဟာ အဆင့်အမြင့်ဆုံး လိုက်နာ
ရမဲ့ စည်းကမ်းချက်ဘဲ !။

(ဘာသာတိုင်း တန်းတူတယ်။
ဘာသာတိုင်း လွတ်လပ်တယ်။ မိမိကြိုက်
နှစ်သက်တဲ့ ဘာသာကို လွတ်လပ်စွာ
ကိုးကွယ်၊ ယုံကြည်၊ လုပ်ဆောင်ခွင့် ရှိ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာသာရေးကို ခုတ်လုပ်
ပြီး နိုင်ငံရေး အမြတ်မထုတ်နဲ့။)

စစ်ကြောင်းတပ်မှူး စည်းဝေးပွဲ
မှာ ဘာသာရေးခေါင်းစဉ်ကို ဆွေးနွေး
တင်ပြနေစဉ်တွင် မိမိ၏အတွေးသည်
(ထို့မီးဝီးကျိုး) တိုက်ပွဲကာလသို့ ရောက်
ရှိ သွားတော့သည်။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ရန်သူ(နဝတ)၏ နဂါးမင်းစစ်
ဆင်ရေး။

❖ စစ်မြေပြင် ကွပ်ကဲမှုအဖွဲ့မှူး
ဦးမောင်လှ၊ တပ်မ(၆၆)မှူး ဦးကျော်၏
တပ်ရင်း(၁၀) ရင်းသည် ခေတ်မှီ လက်
နက်မျိုးစုံ၊ လေတပ်၊ အမြောက်တပ်များ
ဖြင့် ကရင်ပြည်တွင်းသို့ ချဉ်းနင်း ဝင်
ရောက် (နယ်ချဲ့)လာသည်။

ပစ်လိုက်ကြသည့် အမြောက်
ကြီးများ၊ စိန်ပြောင်းများ၊ ဒုံးပျံများ။
အောက်ချင်းတို့ ပျော်စရာဘားစည်မြေ
ကရင်ပြည်ကတော့ ယမ်းငွေ့တွေနဲ့ ဝေ
နေလေပြီ။

○ (၅၁၊ ၆၀၊ ၈၁၊ ၈၂၊ ၁၂၀ မမ)
စိန်ပြောင်းတွေ၊

○ (၅၇၊ ၇၅၊ ၈၈) နောက်ပွင့် ရိုင်
ဖယ်တွေ၊

○ (၈၄၊ ၁၀၃၊ ၁၃၀) ဒုံးတွေမှ
ထွက်ပေါ်လာသော (TNT, RDX
cyclonite)၊ Comp. B. (RDX, TNT နဲ့

Wax)စတဲ့ ယမ်းဘီလူးထိပ်ဖူးတွေကြောင့်
အဘကရင်ပြည်ရဲ့ သာယာလှပမှုကို အ
ကျဉ်းတန် ရုပ်ဆိုးစေတယ်။ အဘကရင်
ပြည်ဟာ လူသွေးတွေ၊ မျက်ရည်တွေ၊
မီးလောင်ပြင် တွေဖြစ်ကုန်တယ်။ (ရက်
စက်ပါပေ နဝတ ရယ်။)

မိမိတို့ ဒီအေဘီ ကီးဒီစစ်ကြောင်း
သည်၊ (မယ်လဲထား) မှ (ဝါးကွဲကွင်း
ကလေး) အထိ နေရာယူ တပ်ဖြန့်ထား
သည်။ တပ်ရင်း (၂၀) ဒုတိယ တပ်မှူး
ဗိုလ်မှူးကျော်ဟဲနှင့်၎င်း၊ တပ်ရင်း (၂၀)
ဌာနချုပ် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး အယ်ဒိုထူး
နှင့်၎င်း၊ ကွန်မန်ဒို တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး
ခေးဖိုးနှင့်၎င်း၊ အထူးပြောက်ကျား တပ်မှူး
ဗိုလ်ကြီး စောဘီးနှင့်၎င်း၊ စစ်ကြောင်းရှိ
ရဲဘော်များ၏ စစ်ရေး စီမံချက်များကို
သွားရောက် ကွပ်ကဲမှု ပြုလျက်ရှိ သည်။

ထိုသို့သွားရောက် ကွပ်ကဲလျက်
ရှိစဉ် တခုသော ကျောင်းသားတပ်မတော်
တပ်ဖွဲ့သို့အရောက် အသားညှိညှိ ရဲဘော်
များ မျက်နှာညှိုးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ရဲဘော်တစ်ယောက်အား၊

“ဟေ့ချာတိတ် ဘယ်လိုလဲ နေ
မကောင်းဘူးလား”ဟု မေးလည်းမေး၊
၎င်း၏ နဖူးကိုလည်း မိမိလက်ခုံဖြင့် စမ်း
သပ်ကြည့်ရာ ကျန်းမာလျက်ရှိနေသည်။
ကျန်းမာပါလျက် ဘာကြောင့်များ မျက်
နှာမသာမယာ ညှိုးနေကြရပါလိမ့်။

❖ ပင်ပန်းလို့လား။ မဟုတ်နိုင်။
ဒီနေ့မှ စစ်ကြောင်းစထွက်သည်။

❖ ရန်သူကို ကြောက်လို့လား။
ဒီလောက်တောင် လက်နက်ကြီးတွေ ပုံ
အောပစ်ခတ်နေတဲ့ တိုက်ပွဲတွေ အပွဲပွဲ
ဆင်နွှဲ ခဲ့ကြပြီးမှ ...။ ဒါလည်းမဖြစ်နိုင်။

❖ အစားအသောက်ပဲ အဆင်မ
ပြေလို့လား။ မဖြစ်နိုင်။ တော်လှန်ရေးခံ
ယူချက် ပြည့်ဝနေတဲ့ ရဲဘော်တွေဘဲ။

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်လဲ ?”
အပြန် ပြန် အလွန်လွန် ဆင်ခြင်စဉ်းစား
ပြီးမှ ...

ဩ ... ဟုတ်ပြီ၊ အစ္စလာမ်
သာသ နာဝင်များ၏ (အစ်) ဥပုဒ်လမြတ်
နီးကပ် နေ ပါပြီကော။

“ဟေ့ဒီမှာ၊ မင်းတို့ (အစ်) နေ့ ဘယ်တော့လဲကွ” ဟုမေးလိုက်ရာ ... “တပတ်ဘဲလိုတော့တယ်အဖူး” ဟု (၆၀) မမ စိန်ပြောင်းတာဝန်ခံ ရဲဘော်ညိုမင်း ထွန်းမှ သတင်းပို့သည်။

“မွတ်ဆလင်ရဲဘော်ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ” “ကိုးယောက်ရှိတယ်။”

(ကိုးယောက်ကြီးများတောင်။ ဒီကာလမှာ တပ်စိတ်တစ်စိတ်၊ ဘယ်က ထုတ်နုတ်ရပါလိမ့်။ ရန်သူဟာ မယ်လဲ ထာက ထွီဖါးဝီး(၊ ၄၀၄၄)၊ မယ်ညောခီး က ဟပ်ကြီးအထိ တပ်ဖြန့် နေရာယူ ထားသည်။

မာနယ်ပလော စစ်ဦးစီးဌာန ချုပ်ရှိ မိမိ၏ညီ (စစ်ဆင်ရေးမှူး) ဗိုလ် မှူးကြီး လောဝါဒီထံမှ နောက်ထပ် လူ အင်အားထပ်မံ မရနိုင်ကြောင်း သိထားပြီး ဖြစ်သည်။

“ကဲကိုတင်စိုး၊ ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ဒီရဲဘော်တွေ ထုတ်နုတ်ပြီး ဥပုဒ်စောင့် ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။”

“ဥပုဒ်စောင့်ခွင့် ပေးတာတော့ ဟုတ်ပါပြီအဖူး၊ ရက်ပေါင်း(၄၀) ကြီးများ တောင်ဆိုတော့”

“ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်ဗျာ၊ ကျနော်တို့ မှာ ဘာသာရေးတန်းတူမှုနဲ့ လွတ်လပ်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ဒါကိုတိကျစွာ လိုက်နာလုပ် ဆောင် ရမယ်ဗျာ။”

ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့်နဲ့ တန်းတူမှု တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် ရရှိသွား သော အစ္စလာမ်ဘာသာဝင် ရဲဘော်များ မည်သို့ ခံစားကြမည်နည်း။

မိမိ၏နားထဲမှာတော့ အစ္စလာမ် ဘာသာဝင်များ၏ (အာဇံပေးသံ နမ(စ်) ဖတ်သံများ၊ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်၌ ထွက်ပေါ်လိုနေသည်။ ကမ္ဘာလူသား များသို့ ဘေးကင်းစေကြောင်း၊ ငြိမ်း ချမ်းစေကြောင်း ဆုတောင်း ပတ္တနာပြု ကြပေမည်။

မာနယ်ပလော ဘားစည် မြေမှာတော့ နဝတ ၏ ယမ်းငွေများဖြင့် ဝေလျက်။ ထုတ်နုတ် လိုက်ရသော မွတ်ဆလင်ရဲဘော် (၉) ယောက်နေရာ၌

အထူးပြောက်ကျား တပ်ဖွဲ့မှ ဗိုလ်ထီးမှူး အား တပ်စိတ်တစ်စိတ် ထုတ်နုတ် ရန်နှင့် ၎င်းနေရာ၌ မိုင်းဗုံး အလုံး(၃၀) မြှုပ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

တပေါင်းလပြည့် ရက်မြတ်သည် နီးသထက်နီးကပ်လာပါပြီ။ ထွီဖါးဝီးစစ်မြေ တလွှားမှာဖြင့် သေနတ်သံ၊ ဗုံးသံ၊ ဒုံးသံ၊ စိန်ပြောင်းသံတွေ ဖုံးလွှမ်းကာ၊ ယမ်းငွေ တွေ ဝေလျက်။ မယ်လဲထာမှာတော့ မီး လောင်ပြင် တစပြင်လို ဖြစ်နေသည်။

မြစ်မင်းသံလွင်ကမူ အိန္ဒြေကြီး စွာဖြင့် ငြိမ်ငြိမ်ငြောင်းငြောင်း စီးဆင်းမြဲ စီးဆင်းလျက်။ သို့သော် မြစ်မင်းသံလွင် ငို နေပါပြီ။

★ ကျည်သင့်လို့ နှစ်ဘက် တပ်မ တော်က သွေးတွေ၊

★ ကျဆုံးသူ ဇနီး၊ သားသမီး၊ မိဘ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းများရဲ့ မျက်ရည် တွေ၊

★ န ဝ တ စစ်ကြောင်းမှာ၊ ဘ လက်ကာယ ပြုကျင့်ခံရလို့ ငို နေတဲ့ ဝန်ထမ်း သမီးပျိုတွေရဲ့ မျက်ရည်တွေ၊ အဆိုပါ မျက်ရည်နဲ့ သွေးတွေကြောင့် မြန်မာ့ ကျက်သရေဆောင် မြစ်မင်း သံလွင်ဟာ အကျည်းတန် အရပ်ဆိုးလို့ သွားပါပြီ။

ထွီဖါးဝီး စစ်မြေပြင်တွင်၊

(၁) ကရင်အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်၊

(၂) ကရင်နီလွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော် (ကလလတ)၊

(၃) မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသား များဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး(ကျောင်းသား တပ်မတော်)၊

(၄) မွန်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တပ် မတော်၊

(၅) ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေး တပ်ဦး (တပ်ဖွဲ့)၊

(၆) ပြည်သူ့ ပြည်ချစ်ပါတီ (တပ်ဖွဲ့)၊

(၇) အမျိုးသားဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ် (လွတ်မြောက်နယ်မြေ) တပ်ဖွဲ့များအပြင်၊ မာနယ်ပလောရှိ၊ ပါတီအဖွဲ့စည်း အသီး သီးမှ ခေါင်းဆောင်ရဲဘော်များ(ဒီအေဘီ)၊

[အဲန်ဒီအက်(ဖ်)]၊ (အဲန်အယ်လ်ဒီ အဲလ်အေ)၊ (အဲန်စီယူဘီ)၊ လူ့ဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ၊ ရဟန်းပျို၊ ကေဝိုင်းအို၊ ကေဒဗလျူအို၊ အထက်တန်း ကျောင်းများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာများမှ လူ ထုများ၊ အိုး ... မကုန်မခမ်းနိုင်တဲ့ အင်အား စုကြီးကို ဘယ်ရန်သူက ဖြိုဖျက်လို့ ရနိုင် မှာလိမ့်။

တပေါင်း လမြတ် လပြည့်ရန်၊ ရက်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင် သူတော်စင်လူမျိုးစုံ ရဲဘော်များ ကျောင်းကန် ဘုရားသို့ သွားရောက်၍ သီလခံယူ ဆောက်တည်လိုကြ၏။ သို့ သော် စစ်မြေကို ခွာလို့မရ။

တခုတော့ရှိသည်။ စစ်ရေး တာ ဝန် မပျက်ကွက်ဘဲ သီလယူဘို့ နည်းလမ်း ရှာတော့ စစ်ကြောင်း၏ တပ်ရေးနှင့် တပ်ထောက် တာဝန်ခံများ ဖြစ်သော၊ ကျောင်းသား တပ်မတော်မှ ရဲဘော် ဉာဏ် ထွန်းနှင့် ရဲဘော်ကျော်ဆွေတို့အား ...

“ဒီလိုလုပ်ရင် မကောင်းဘူး လားဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ကျောင်းသား တပ်မ တော်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကို ဒီပင့် လာဗျာ၊ ကျနော်(၅) စက်ကြီးကတုတ်မှာ သီလပေး၊ ဆရာတော်လာပြီး သီလပေးဘို့ သဘောတူရင် ကျနော် ကန်တော့ပွဲနဲ့ နေ့ဆွမ်း ကပ်လှူမယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ။”

အဆိုပါ တပ်မှူးများမှ သဘော တူ တာဝန်ယူသဖြင့် မိမိ၏ကြင်သူသက် လျာ၊ ပါရမီဖြည့်ဖက်၊ ချစ်ဇနီးထံမှ (ရှိစု မဲ့စု အသပြာထံမှ)ပင် ကန်တော့ပွဲနှင့် နေ့ဆွမ်းအတွက် လိုအပ်ချက်များကို စီစဉ် စေတော့သည်။

စစ်ကြောင်းရှိ စက်တာဝန်ခံ အားလုံး၊ ထွီဖါးဝီး စစ်မြေတစ်ခုလုံးက စက်တာဝန်ခံအားလုံး၊ ဒီနေ့ တပေါင်း လပြည့်ရက်မြတ်မွန်တည့် (၁၂:၀၀) နာရီ မှာ လေလှိုင်း (၅၀၀)ကနေ အသင့် စောင့် နေကြပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် လူမျိုးစုံ တပ်မတော်များမှ ရဲဘော်များ ကို ဆရာတော်မှ တရားဒေသနာတော်နှင့် သီလပေးဝေမည် ဖြစ်ပါတယ်ဟု သတင်း ပို့ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် ရဲဘော်

များ စကားပြောစက် အသီးသီးသို့ စုပြုံ ရောက်ရှိပြီး တရားနာကြပါတော့ သည်။

“ဩကာသ...ဩကာသ...ဩကာသ၊ ကာယကံ၊ ဝဇီကံ၊ မနောကံ... ..”

တရားသံများ ကီးဒိုစစ်ကြောင်း ရုံး (၅) စက်ကြီးကတုတ်မှ ပေါ်ထွက်၍ လာပါသည်။ မိမိစိတ်ဘဝင်၌ ပျော်မြူး ကြည်နူးလျက်။

□ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားမှ ပါဏာတိ ပါတာကံ မထိုက်ဘို့၊

□ သခင်ခရစ်တော်မှ သူတပါး အသက်ကို မသတ်ဘို့ ဆုံးမဩဝါဒများ ပေးသွားသည်။

(နဝတ)မှ ကရင်ပြည်သူများကို လာရောက် ကျူးကျော်နယ်ချဲ့ စစ်ပြု သတ်ဖြတ်လျက်ရှိသည်။ မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ်သမှုဖြင့်၊ စစ်မြေတွင် အပြစ်မဲ့ လခစား စစ်သည် အရာရှိ၊ အကြပ်၊ တပ်သားများကို သတ်မိပါ၏။ မိမိတို့ တိုက်ခိုက် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် ...

၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှ ၁၉၉၁ ခုနှစ် မေလ (၃၁)ရက်နေ့အထိ၊ (နဝတ) စစ်သည်ကျဆုံး(၁၅၁၈)ယောက်၊ ဒဏ်ရာ ရ စစ်သည် (၂၁၇၃) ယောက်၊ ဖမ်းမိ စစ်သည် (၁၅) ယောက်၊ လက်နက်ချ စစ်သည် (၂၅)ယောက်၊ စုစု ပေါင်း (၃၇၃၁)ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိ ကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ် သမှုဖြင့် (၁၅၁၈) ဦးသော (နဝတ)စစ်သည်များကို၊ သတ်မိ သည့် မိမိတို့အား၊ အပြစ်မှ လွှတ်တော်မူပါ ဘုရား။

(၃)

ဘာသာရေး ခံယူချက်၊ လုပ် ဆောင်ချက်နှင့် ပါတ်သက်၍ ဖြတ်သန်း ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံ အတွေးရေယဉ် ကြောကိုဖြတ်ပြီး၊ စစ်ကြောင်းတပ်မှူး ညည်းဝေးပွဲကိုပြန်စသည်။ “ကျောက်ညှပ်ဒေ သခံစစ်စီမံချက်နဲ့ ပါတ်သက်လို့၊ အောက် ပါအချက်တွေအပေါ် အခြေခံပြီး တင်ပြ မယ်။ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင်၊ အားသာချက်၊ အားနည်းချက်၊ အမြတ်၊ အရှုံး စတာတွေ အသေးစိတ်ဆွေးနွေးပါ။”

“စစ်တို့၏သဘောမှာ အင်အား

နည်းသည်၊ များသည်ဟူ၍မရှိ။ လုပ်ရည်၊ ကြံရည်၊ အရဲအစွမ်းသာအရင်းဖြစ်၏။” လို့ ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နော်ရထာက သူစစ်သည်တွေကို မိန့်ကြားဘူးသည်။

ရန်သူဟာ ၇၂၀၀၀ ခန့် (၁၉၈၀)၊ ခမရ(၃၄၀)၊ (၃၄၁)နဲ့ (၄၃၄) တပ်တွေ ခြေကုပ်ယူထားတယ်။ စောထာဘက်မှာ လဲ (ရပခ) တပ် (၃) ရင်းလောက်ရှိတယ်။ စစ်သဘောအရ ပြောရရင်တော့ (ခံစစ် သေဟာ သေတွင်းဘဲ။) ဒီလိုစစ်မျိုး ဒို့ မတိုက်ချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒို့မှာ ကျောက်ညှပ် လုံခြုံရေး ကာကွယ်ဘို့ တာဝန်ရှိတော့ ဒို့စီမံချက်ကိုအကောင်းဆုံး ရေးဆွဲကြ ရမယ်။

(၁) ခံစစ်ဗျူဟာ ဘယ်လိုခင်း ကျင်းမလဲ။

(၂) တပ်ဘယ်လို ဖြန့်ခွဲမလဲ။

(၃) လက်နက်ကြီး ပစ်ကူဘို့ ဘယ်လို ထားသိုမလဲ။ (၈၁၊ ၈၂၊ ၈၅)တွေ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်လောက်။

(၄) ရိက္ခာ၊ ဆေးဝါး၊ အရံကျည် ဆန်ကို ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲ။

(၅) ဝန်ထမ်းဘယ်လို စီစဉ်မလဲ၊ အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ဘယ်လိုညှိနှိုင်းမလဲ။

(၆) ဒါဏ်ရာရ၊ ကျဆုံးရဲဘော်၊ ဘယ်လို စီစဉ်မလဲ။

(၇) မီးဘေးဘယ်လို ကာကွယ် မလဲ။

(၈) ရေဘယ်လို သိုလှောင်မလဲ။

(၉) အဟန့်အတား၊ ဆူးညှောင်၊ ဗုံး၊ ထောင်ချောက်တွေ ဘယ်လိုထားမလဲ။

(၁၀) စစ်ကူ၊ ပစ်ကူ ဘယ်လိုစီမံ မလဲ။

(၁၁) လူထုထောက်ခံမှုရအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ စတဲ့အချက်တွေ၊ တခု ပြီး တခု ဆွေးနွေးကြသည်။

လူထုထောက်ခံမှု ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်ဆွေး နွေးတော့ မိမိအတွေးသည်၊ (၁၉၈၁) ခုနှစ်သို့ ပြန်ရောက်သွားတော့သည်။

ဘားအံခရိုင်၊ တပ်မဟာ(၇) တပ်ရင်း (၁၉) စစ်ဒေသတွင်ဖြစ်ပါသည်။ တပ်ရင်း (၁၉)၏ စစ်ကြောင်း (၁)သည်

ဗိုလ်မှူးချော်နီအနီးကပ်ကွပ်ကဲမှုဖြင့် စစ်ကြောင်းချီလျက်ရှိသည်။

❖ တပ်ခွဲ (၂)ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး လူးစီ။ တပ်ခွဲ (၃)ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီး အောင်လင်း။ တပ်ခွဲ (၄) ခွဲမှူး မိမိ။ တပ်ခွဲ (၅)ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးချော်ဖြူ။ အုပ်ချုပ် တပ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးဒေးဝါးတို့ နဘူး၊ ပိုင်ကျုံ၊ ထီလုံ၊ ဒုံရင်း မြို့နယ်များတွင် တပ်မ (၄၄)နှင့် စီးချင်းထိုး တိုက်ခိုက်လျက် ရှိသည်။

တပ်မတော်နှစ်ရပ် တဖက်နဲ့ တဖက် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ကြရာမယ် စစ်လက်နက်၊ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်း၊ နည်းဗျူ ဟာ စစ်စွမ်းရည်တွေ၊ သတ္တိတွေ သာလွန် ရုံနှင့် မလုံလောက်ဘူး။ လူထုထောက်ခံမှုနဲ့ လူထုမေတ္တာခံယူရရှိဘို့ လိုတယ်။

❖ (တော်လှန်စစ်ရဲ့ အနိုင် အရှုံးကို ဆုံးဖြတ်တာ လက်နက် မဟုတ် ဘူး။ လူထုဖြစ်တယ်။) လက်နက်ဟာ သက်မဲ့ပစ္စည်းဘဲ။ လူကမကိုင်ဘဲ သူ ဖာသာ ထမပစ်တတ်ဘူး၊ လူကသွားကိုင် မှအသုံးဝင်တာ၊ ဒီတော့လူရရင်စစ်သားရ မယ်၊ ဒီလက်နက်ဟာ အကျိုးရှိလာမယ်။

❖ (သဘာဝ အကာအကွယ် ထက် လူထုအကာအကွယ်က ပိုလုံခြုံ တယ်။) လူထုက ဒို့ကို ချစ်မြတ်နိုးရင် နေပြည်တော် ရန်ကုန်မြို့မှာတောင် တပ် မကြီးတခု တပ်ဖျောက်နေလို့ ရတယ်။

❖ (ပြည်သူသာအမိ၊ ပြည်သူ သာအဖ) ဖြစ်တယ်။ လူထုဆန့်ကျင်ရေး လုပ်မိလို့ရှိရင် လူထု ‘ကြားနေ’တာနဲ့ ဒို့ စစ်ရှုံးမှာ ဖြစ်တယ်။)

တော်လှန်ရေးလုပ်တာ လူထုကို နိုင်ငံတော်အာဏာအုပ်နှင်းဘို့နဲ့၊ လူထုကို အားကိုးပြီး လုပ်တာဖြစ်တယ်။ လူထုမှာ ရိက္ခာ၊ စစ်သား၊ ဝန်ထမ်း၊ ငွေကြေးနဲ့၊ မကုန်ခမ်းနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေရှိတယ်။ လူထုထောက်ခံမှု၊ အကယ်၍ လူထုဆန့် ကျင်ရေးလုပ်မိလို့ရှိရင် လူထုကြားနေတာ နဲ့ ဒို့ဘာနဲ့ စားကြမလဲ။ ဘယ်က စစ်သား၊ ဝန်ထမ်း ရမှာလဲ။ စစ်သား ဆွဲလို့ရော ယာယီဘဲရမယ်။ နောက် ထွက်ပြေး မှာဘဲ။

❖ (ဒို့တပ်မတော်ဟာ လူထု မပါရင် သွေးမရှိတဲ့လူလိုဘဲ။)

❖ (လူထုဟာ အနန္တစွမ်းအား ရှင်တွေ ဖြစ်တယ်။) ဆိုတဲ့ ခေါင်းဆောင် ကြီးတွေရဲ့ (လူထုလမ်းစဉ်)ကို ကြား ယောင်ပြီး ...

❖ တော်လှန်ရေး အောင်ဘို့ စစ်ရေးစွမ်းရည် တခုတည်း ထက်မြက် နေရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘူး။ အုပ်ချုပ်ရေး စွမ်းရည်နဲ့ စည်းရုံးရေးစွမ်းရည်တွေပါ။ ထက်မြက်နေဘို့လိုတယ်။

စည်းရုံးရေး စွမ်းရည်ထက်မြက် ဘို့၊ လူထုတရပ်လုံး တော်လှန်ရေးမှာပါ ဝင်နိုင်ဘို့ အခြေခံနဲ့အဓိက အကျဆုံးအ ချက်ကတော့ ...

❖ လူထုဘဝထဲဝင်၊ လူထုကိုအ လုပ်အကျွေးပြု (Serve the people) ၊

❖ လူထုရဲ့ ကျန်းမာရေးနဲ့ ကုန်ထုတ်လုပ်ရေးတွေမှာပါဝင်။ ဒါတွေလုပ်နိုင် မှ လူထုက တို့တပ်မတော်ကိုသူ့သားသမီး တွေလို သဘောထားမယ်။ လူထုနဲ့ တ သားတည်း ဖြစ်သွားရင် ဘယ်ရန်သူမှ ဒို့ ကို တိုက်လို့မရဘူး ဟု (ဖေါတကကျိုး) ရွာ၌ မိမိတပ်ခွဲ အခြေပြုစဉ်၊ တပ်ခွဲရှိ အ ရာရှိ အရာခံ အကြပ်တပ်သားများကို ပြောကြားတော့။

“ဒီလူထုလမ်းစဉ်ကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်ဘို့ ကျနော် အကြံ ပြုချင်တယ်။ ကျနော်တို့ အခုနေရာယူ ထားတဲ့ (ဖေါတကကျိုး)ရွာကလူထုတွေ စပါးရိတ်ဘို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ ကျနော်တို့ ရဲ့ခွဲမှာ စစ်ချီအင်အား စစ်သည်(၈၄) ယောက်၊ ဝန်ထမ်း(၈၅) ယောက်ဆိုတော့ လုံခြုံမှုယူတဲ့ တပ်စုကယူပြီး ကျန်ရဲဘော် တွေ လုပ်အားပေးရင် အဆင်မပြေဘူး လား”ဟု တပ်စု (၁)မှူး ဗိုလ်ထူးဂေမှ တင်ပြရာ၊

“သိပ်ကောင်းတယ်ဟေ့၊ ငါကြို ဆိုတယ်။ ဒို့တပ်စု (၃)တစုလုံး လုပ်အား ပေးမယ်။ ဟိုးတခါ ကြက်တူရွေးမှာ (ကောက်စိုက်၊ ပျိုးနတ်၊) လုပ်အားပေးခဲ့ တုံးက တညနေတည်း လယ်တခင်းလုံး ပြီးသွားလို့ လယ်ပိုင်ရှင်ဟာ ဝက်တစ်

ကောင်ထူပြီး ဒါနပြုတယ်။တောင်းစရာ လည်းမလိုဘူး။ သူ့စေတနာနဲ့သူ ပေးတာ စားလို့ အရာသာ ရှိလိုက်တာကွာ”ဟု တပ်စု (၃)မှူး ဗိုလ်ရွှေညိမ်းမှ ဝမ်းသာ အားရပြော လိုက်ရာ ...

ဒေါင့်တဒေါင့်မှ- “အစားပုပ် ကြီး”ဟု မတိုးမကျယ် ပြောလိုက်သဖြင့် ဆွေးနွေးပွဲ ပွဲကျသွားပြီးစည်ကားသွား တော့သည်။

“ဒီလိုဆိုရင် ကျနော်တပ်စု (၂) က လုံခြုံရေးတာဝန်ယူမယ်။”ဟု တပ်စု (၂)မှူး ဆရာတာကရေက တောင်းဆို သည်။

“သူလုံခြုံရေးတာဝန်ယူမှာပေါ့ သူက လယ်သမား သား၊ သမီး ဖြစ်ပေမဲ့ မျှော့ကြောက်တာကိုး”ဟု ဆေးမှူးဆရာ သာလေးဒေးမှ ထောက်ပြရာ အားလုံး ဝိုင်း ရယ်လိုက်ကြတော့သည်။

မိမိတို့ခွဲ၊ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌ အမှု ဆောင်များ၊ လူငယ်ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများက လုပ်အား ပေး စပါးရိတ်ရန် သဘောတူလိုက်ကြ သည်။

နံနက်အရုဏ်ကျင်း အလင်း ဆောင်လာသည်နှင့် မိမိတို့ အမျိုးသား တူရိယာ တမျိုးဖြစ်သောကျွဲချိုသံသည်၊ တရွာလုံး ချိုလွင်စွာ ပေါ်ထွက်လာတော့ သည်။ ဟေမန်ဆောင်းလ အခါသမယမို့ ထင်၊ အအေးဒါဏ်က မင်းမူနေသည်။မိမိ နှင့် စစ်သည်အရာရှိအကြပ်တပ်သား များ၊ ဝန်ထမ်းများ၊ ရွာသူ ရွာသားများ၊ ကျောင်း သူ ကျောင်းသားများမှာ လယ်ကွင်းပြည့် လျှက်။ စပါးရိတ်ရင်း နောက်ကြ၊ ပြောင် ကြ၊ ပြောဆိုကြနဲ့၊

“ဟိုမှာ ဟိုမှာ၊ ဟိုကောင်ကြီး စပါးရိတ်တဲ့နေရာရှားလို့ ဆရာမ အနား မှာမှ သွားရိတ်တတ်တယ်။ ဗီဇကိုက မ ကောင်းဘူး” ဟု တပ်ခွဲရုံးက တပ်ကြပ် ပုချို (Rocky) မှ တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီး နေ မင်းအား ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ဘေးနားမှ ရဲဘော်များက ပြုံးလျက်။

(၃) ရက်အတွင်း တရွာလုံး စပါး ရိတ်သိမ်း လိုက်နိုင်ပြီး ဖြစ်သည်။

❑ လူထုများ ပျော်လိုက်ကြ သည့် ဖြစ်ချင်း၊ ဒါမှတို့တပ်မတော်တဲ့။

❑ ရဲဘော်များ ရွှင်မြူး လိုက် သည့်ဖြစ်ချင်း၊ ဒါမှ ဒို့တော်လှန်ရေး အောင်မယ်တဲ့။

❑ ဝန်ထမ်းများအားရလိုက်သည့် ဖြစ်ချင်း၊ အောင်ပွဲရတဲ့အထိ တို့ဝန်ထမ်း မယ်တဲ့။

ထို (၃)ရက်တာ ကာလအတွင်း တပ်မတော်နဲ့ လူထု ဘဝတခုထဲ ဖြစ်နေ တာ၊ ရောက်နေတာ မြင်ရတော့။

“ဒို့ဘားစည်မြေဟာ ငြိမ်းချမ်း သာယာဝပြောတဲ့ ကမ္ဘာသစ် တခုဖြစ်နေ ပါလား။ စစ်မဲ့ကမ္ဘာဖြစ်ပြီး ထာဝရ ငြိမ်းချမ်းပါစေ” လို့... ..

❑ တည မိမိခွဲရုံးမှ ရဲဘော်အီစွပ် (ခ) ထွန်းမြိုင် ဆိုသော မွတ်ဆလင်ရဲဘော် က ထူးထူး ဆန်းဆန်း မေးခွန်းတခု မေးလာသည်။

“အဖူး ကျနော်မေးခွန်းတခု မေးချင်တယ်။ မေးနိုင်မလား”တဲ့

“ဟကောင်ရ၊ မင်းကကြီးကြီး ကျယ်ကျယ်နဲ့ ဘာမေးမှာလဲ”။

“တော်လှန်ရေးသမားဆိုတာ ဘာလဲ”တဲ့၊

“အောင်မာအောင်မာ၊ ဒီကောင် တန်ရာတန်ရာမမေးဘူး။ တိုင်းရေး ပြည် ရေးတွေ။ ညနေတမူးစာ ယူချင်ပြီ ထင် တယ်”ဟု ခွဲရုံးမှ ရဲဘော် အယ်မိုးက ထောက်လိုက်ရာ အီစွပ်ခေါင်းတွန့်သွား တော့သည်။

“မေးပါစေကွာ ဒါမေးသင့် မေး ထိုက်တဲ့ မေးခွန်းဘဲ”

“ဒီလိုကွအီစွပ်ရ၊ တော်လှန်ရေး ကို လူတိုင်းလုပ်နိုင်ကြတာမဟုတ်ဘူး။ တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ဟာ တော်လှန်ရေး စံ၊ တော်လှန်ရေး ကျင့်စဉ်၊ တော်လှန်ရေး ဝိနည်း အတိုင်း ကျင့်ကြံ လုပ်ဆောင်နိုင်ရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ(အတ္တ)ကို ကျော်လွှားအောင်နိုင်သူဖြစ်တော့ သာမန် လူတွေထက် သာလွန်မြင့် မြတ်တဲ့၊ သဘာဝ လွန် မဟာလူသားဘဲ။ ဒီမဟာ

ဒူးထိုးခို

လူသားရဲ့ အတွေးအခေါ်နယ်ပယ်၊
အပြုအမူဟာ ...

“လူထုကို ဘယ်လို အလုပ်အ
ကျွေးပြုရမလဲ။”

“လူထုအတွက် ဘာတွေ စွန့်
လှူရမလဲ။”

“လူထုနဲ့ သူ့ဘဝ တသားထဲ။”

“လူထုနဲ့ သူ့ဇနီး၊ သား၊ သမီး၊
မိဘ၊ ဆွေမျိုးတသားတည်း။”

“လူထု ဝတ်၊ စား၊ နေ၊ သွားသ
လို၊ သူဝတ်၊ စား၊ နေ၊ သွားတယ်။”

“လူထုအတွက် သူ့လုပ်အား၊
သွေး၊ ခန္ဓာကိုယ်နောက်ဆုံး ဝိညာဉ်
ကိုတောင် စွန့်လှူတယ်။ သူ့သွင်ပြင်
လက္ခဏာဟာ၊

- ရိုးသားတယ်။
- နိမ့်ချတယ်။
- တည်ကြည်တယ်။
- သစ္စာရှိတယ်။
- ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင်မရှိဘူး။

ဒါဟာ တော်လှန်ရေးသမား တယောက်ရဲ့
လက္ခဏာဘဲ” ဟု ဖွင့်ဆိုလိုက်တော့ ...

“အားပါးပါး ဒီအချက်တွေနဲ့
ကျနော်တစ်ယောက် မပြည့်စုံဘူးဗျ။” တဲ့ ချစ်
ရဲဘော် အိစ္စပ် (ထွန်းမြိုင်) မှ မိမိကိုယ်ကို
ဝေဖန်လိုက်သည်။

“ကြိုးစားကြတာပေါ့၊ ကြိုးစား
ရင် ဘုရားတောင် ဖြစ်သေးတယ်။
မဟုတ်လား။”

“ဟေ့ဒီမှာ အိစ္စပ်၊ ဒီအချက်တွေ
ထဲက တချက်ချက်မင်းမှာ ရှိရင် ငါမင်းကို၊
တခွက် တဖလား ဒါနပြုမယ်။ ဘယ်နှယ်
လဲ” ဟု ရဲဘော်ရော့ကီ (Rockey) မှ
ပင့်လိုက်ရာ၊

“နေဦးကွ၊ ငါစဉ်းစားဦးမယ်။
ငါရိုးသားတယ်။ သစ္စာရှိတယ်။ နိမ့်ချ
တယ်။ တခုမကဘူးကွ သုံးခုတောင်၊
ကဲ... မင်းတခွက်တဖလား ဒါနပြုတော့”

“အောင်မာ ...! အောင်မာ ...!
ဒီကောင်ကများ ရိုးသားတယ်။ သစ္စာ
ရှိတယ်တဲ့ ...၊ အဖိုးကြီးရဲ့ ထမင်းမြိန်
(ချက်အရက်)တွေ ခိုးသောက်ပြီး အလေး
ချိန် မလျော့အောင်၊ ရေရော ရောနေတာ

ငါမသိဘူးများ မှတ် နေလား။”

“မင်းလဲပါတာဘဲ။” ဩ...စစ်
သားသည်လည်း လူသားတွေထဲက လူ
သားတွေဘဲ မဟုတ်ပါလား။ အပြစ်ကင်း
သူ ဘယ်ရှိနိုင်မှာပါ့မလဲ။

- လူထုဆန့်ကျင်ရေး၊
- တော်လှန်ရေးဆန့်ကျင်ရေး၊
- တပ်တွင်းပုန်ကန်ရေး၊
- တန်ပြန် တော်လှန်ရေးသမား၊

မဖြစ်ရင် ကျန်ပြစ်မှုငယ်တွေကို၊ ထိုက်
သင့်တဲ့ အပြစ်ပေးရမယ်။ မဟုတ်ပါလား
ခင်ဗျား။

(၄)

ကီးဒိုစစ်ကြောင်း ခံစစ်စီမံချက်
တပ်မှူးစည်းဝေးပွဲ ဆက်လက်ကျင်းပနေ
သည်။ လူထုအလုပ်အကျွေးပြုဘို့ ခေါင်းစဉ်
ဆက်လက်ဆွေးနွေးရာ၊

“ဒီလိုလုပ်ရင်မကောင်ဘူးလား
အဖူး။ ကျနော်တို့ နေရာယူထားတဲ့
(သွါခိုလူ) တောင်ခြေမှာ စပါးတွေ မှည့်နေ
တဲ့ တောင်ယာ ရှိတယ်။ လုပ်အားပေး
သွားရိတ်ရင်ဖြစ် မလား” ဟု (NLD) မှ
ရဲဘော်ထွန်းထွန်း ဦးက အဆိုပြုရာ ...

“ဟုတ်တယ်၊ သိပ်ကောင်း
တယ်။ ခံစစ်စီမံချက်လည်း မထိခိုက်၊ လူထု
ကိုလည်း အလုပ်အကျွေးပြုရာ ရောက်
တယ်။ ဒီနည်းဟာ (သားရွှေအိုး ထမ်းတာ
မြင်ချင်တဲ့နည်းဘဲ)” ဟု စာသံပေသံ ကရင်
နီသံ ဝဲဝဲနဲ့ ဗိုလ်အေးမောင်က ပြောလိုက်
ရာ ဆွေးနွေးပွဲ ပွဲကျသွားတော့ သည်။

“တပ်စိတ်တစ်စိတ် တယောက်
ထုတ်နှုတ်၊ တပ်စိတ်တွေမနည်း ဘူးဆို
တော့ တောင်ယာနေချင်းပြီးဘဲ” ဟု၊
အကြံပြုဆွေးနွေးရာ အားလုံးသဘောတူ
လက်ခံလိုက်ကြသည်။

မိမိတို့စစ်ကြောင်း ကျောက်ညှပ်
ဒေသ ခံစစ်စီမံချက် (၃) လအတွင်း၊ အ
လုံးစုံ ပြီးစီးသည်။

- ပထမ ခံစစ်ကြောင်း (သူးကျိုး)
- ဒုတိယ ခံစစ်ကြောင်း (လယ်
ဝါးကျိုး-ဝါမေးကျိုး)
- တတိယ နောက်ဆုံး ခံစစ်
ကြောင်း (လိုကျိုး၊ လိုကျိုးဖိုးနဲ့ သွါခိုလူ)

-ညောင်၊ ဗုံး၊ ထောင်ခြောက်
(ခြံစည်းရိုး သုံးထပ်)

-ဆက်သွယ်ရေးမြောင်း၊ ခေါင်
ကတုတ် တို့အပြင် ...

-လူထုတောင်ယာခင်း အတော်
များများ ရိတ်သိမ်းပြီးသည်။

-စစ်ကြောင်း ပိုလျှံဆေးများဖြင့်
အယ်မောဒဲ လူထုဆေးပေးခန်း စတင်
တည်ထောင်နိုင်သည်။

သို့ရာတွင် အောက်ချင်းတို့ ပျော်
စံရာ ဘားစည်မြေမှာဖြင့်၊ ...

-ဗုံးသံ၊ အမြောက်သံ၊ ဒုံးသံ တို့
ဖြင့်၎င်း၊ ငိုသံများဖြင့်၎င်း၊ လွှမ်းလျက်။

-မြစ်မင်း သံလွင်ကတော့ သွေး
ချင်းချင်းနီလျက်။ မျက်ရည် အိုင်ထွန်း
လျက်၊ ယမ်းငွေ့ဝေလျက်။

-ငြိမ်းချမ်းပါစေ၊ ဘားစည်မြေ
ရယ်လို့ တမ်းတမျှော်မှန်းလိုက် ရပါတော့
သတည်း။

★ ကျဆုံးလေပြီးသော ဗိုလ်သေဘော
(ကေအဲန်ဒီအို)၊

★ ကျဆုံးလေပြီးသော အရာခံ ဗိုလ်
လားစရ (ကေအဲန်အဲလ်အေ)၊

★ ကျဆုံးလေပြီးသော ရဲဘော်မြင့်သိန်း၊
ကျောင်းသား တပ်မတော် ကောင်းရာ
သုကတိသို့လားကြပါစေသော်။

စာပေသစ္စာဖြင့်-

(ဖူးကီးဒို)

၆- ၄- ၉၅။

ရှင်းလင်းချက်။ ။- အသံ(၅) =အသံ
ကြည်လင်ပြတ်သားရှင်းလင်းစွာကြားရ
သည်။ ကြေးနန်းစက်အသံအဆင့်အ
တန်း။

- ရထားလား=ကြေးနန်းရရှိသလား။
- သုံး/ ငါး = ခဏစောင့်။
- ကိုး/ ခြောက် = ညွှန်ကြားချက်အ
တိုင်းဆောင်ရွက်ပါမည်။
- ငါး/ ခြောက် = အကြောင်းထူးမရှိ။
- အဖူး = ဗမာ့တပ်မတော်တွင် အထက်
အရာရှိ ကြီးများအား၊ ‘အဘ’ ဟု
ခေါ်သကဲ့သို့၊ ကရင့်တပ်မတော်တွင်
အထက်အရာရှိအား လေးစားသမှုဖြင့်
‘အဖူး’ ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

(၁)

“တာဝန်” ဆိုသော အကြောင်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ဆွေးနွေးလိုပါသည်။

တာဝန်ဟူသည်မှာ မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းကိစ္စရပ် တခု အပေါ်ထားရှိသော သဘောထားပင် ဖြစ်သည်။ မိမိအနေနှင့် လုပ်လိုသည် ဖြစ်စေ၊ မလုပ်လိုသည်ဖြစ်စေ လုပ်ကို လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စရပ်သည် တာဝန် ပင်ဖြစ်လေသည်။ တာဝန်ရှိသည်၊ တာဝန် ယူသည်၊ တာဝန် ခံသည်၊ တာဝန် ပေးသည် လုပ်ငန်းတာဝန် ဟူသော အကြောင်း ကိစ္စများသည် မိမိတို့လုပ်ဆောင်နေသည့် အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပိုမိုလေးနက်သော သဘောထားကို ညွှန်ပြနေသည်။

တာဝန်ယူရဲရသည်။ တာဝန်ယူမှလည်း တာဝန်ရှိသည်။ တာဝန်ရှိမှလည်း တာဝန်ယူထားသည့် ကိစ္စရပ်နှင့် ပတ်သက်သည့် အကောင်းအဆိုး အကျိုးအပြစ်များကို ခံစားပိုင်ခွင့် ရှိလေသည်။

တာဝန် ဟူသည် ရုံးလုပ်ငန်း၊ အဖွဲ့အစည်း၊ စစ်တပ်နှင့် လူမှုရေးလုပ်ငန်း များ၌သာ ရှိသည်မဟုတ်။ မိမိဖာသာ မိမိလုပ်ချင်လျှင်လုပ်၊ မလုပ်ချင်လျှင်နေ၍ရသော၊ မိမိကိုယ်ပိုင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်တွင်လည်း ထိုအလုပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကိုင်ဘို့ရန် မိမိ၌တာဝန်ရှိလေသည်။ ပြီးကပစ် လုပ်၍မရ။ ပစ္စည်းတခုကို ဖန်တီးထုတ်လုပ်လျှင် ထိုပစ္စည်းကို အတတ်နိုင်ဆုံး အစွမ်းကုန် ကြိုးစား ထုတ်လုပ်ရန်မှာ မိမိ၏ တာဝန် ဖြစ်သည်။ ပေါ့ပျက်ပျက် လုပ်ကိုင်လျှင် မိမိပစ္စည်းကို မည်သူမျှ သုံးစွဲတော့ မည်မဟုတ်ချေ။ ထို့ပြင် မိမိ၏ မိသားစုအတွက်လည်း မိမိတွင် တာဝန်ရှိသည်။ အဖွဲ့အစည်း ကိစ္စများနှင့် ရပ်ရေးရွာရေး ကိစ္စများကိုလည်း ရှောင်လွှဲ၍မရ။ သက်ရှိသတ္တဝါဟူ၍ဖြစ်တည်လာလျှင်အနည်းဆုံး တာဝန်တခုခုကိုတော့ ယူကြရသည်ချည်း

ဖြစ်သည်။

ရုံးလုပ်ငန်း၊ စစ်တပ် အစရှိသည့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စရပ်များနှင့် အခြားသောလူမှုရေးရာ၊ မိသားစုရေးရာ ကိစ္စရပ်များတွင် တာဝန်ပေးမှု ဆိုသည်မှာ အထက်အောက် အဆင့်အတန်း အနိမ့်အမြင့်နှင့် မဆိုင်။ အထက်က အောက်ကို တာဝန်ပေးနိုင်သလို၊ အောက်မှလည်း အထက်သို့ တာဝန်ပေးနိုင်သည်။ လူထုကမိမိတို့ ယုံကြည်ကိုးစားသော ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးအား မိမိစိတ်တိုင်းကျ ရွေးကောက်တင်မြှောက် လိုက်ပြီးနောက် အစိုးရအဖြစ် မိမိတို့အား အုပ်ချုပ်ရန် တာဝန်ကို ပေးနိုင်သည်။ ရဲဘော်များက “ကျည်ဆံနည်းနည်းဘဲကျန်တော့တယ် ဗိုလ်ကြီး” ဟုဆိုလျှင်၊ ရဲဘော်များအား ကျည်ဆံရအောင် ချာပေးရန်အတွက် ထိုဗိုလ်ကြီး၌ တာဝန်ရှိ သွားသည်။ ထို့အတူပင် “ဆရာဒီပုစ္ဆာ ကျနော် နားမလည်ဘူး” ဟူ၍ တပည့်က ဆရာကို တာဝန် ပေးနိုင်သည်။ နားမလည်သော တပည့်ကို နားလည်အောင် ရှင်းပြရန်မှာ ဆရာတာဝန်။ “ကျောင်း လခကို (၁၀) ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားပြီး ပေးရမယ်လို့ ဆရာမ က ပြောတယ်” ဟု သားသမီးက မိဘကို တာဝန်ပေးနိုင်သည်။ ထိုဥပမာများသည် တာဝန်အပေးခံရသူ အနေဖြင့် မလုပ် မဖြစ် လုပ်ကိုလုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စ ရပ်များ ဖြစ်လေသည်။

တာဝန် ပေးမှု ဆိုသည်မှာ အထက်အောက် အဆင့် အတန်း အနိမ့် အမြင့်နှင့် မဆိုင်၊ အထက်က အောက်သို့၊ တာဝန် ပေးနိုင်သလို အောက်ကလည်း အထက်သို့ တာဝန်ပေးနိုင်သည်။

ကိစ္စရပ်တခုကို တာဝန်ယူရာတွင်လည်း ထိုကိစ္စကို မိမိတာဝန်ယူနိုင်ကြောင်း ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် တစုံတယောက် (သို့မဟုတ်) အများက ယုံ ကြည်မှုရှိစေရန် လိုအပ်သည်။

တာဝန်တခုကို မည်မျှပင် ယူလိုစေကာမူ သက်ဆိုင်သူတို့အား ယုံကြည်လောက်သည့် အထောက်အထား မပြနိုင်ပါက တာဝန်ယူ၍မရ။

တစုံတဦးသည် ကိစ္စရပ်တခုကို သူ့သဘောနှင့်သူ တာဝန်ယူသည်ပင် ဖြစ်စေ၊ (ထိုသူ၌ ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် အရည်အချင်းရှိကြောင်း တစုံတယောက် (သို့မဟုတ်) အများက ယုံကြည်လက်ခံမှုရှိသောကြောင့်သာ ရရှိခြင်းဖြစ် လေသည်။ မည်သည့် ကိစ္စရပ်ကိုပင် ဖြစ်စေ၊ ယုတ်စွ အဆုံး မိန်းမတယောက် ကို ယူရာတွင်ပင် ဖြစ်စေ၊ ထိုမိန်းမကို မိမိယူနိုင်ကြောင်း (အနည်းဆုံးအားဖြင့်) ထိုမိန်းမကိုယ်တိုင်က ယုံကြည်လက်ခံမှု ရှိဘို့ရန် လိုအပ်သည်။

ဆောင်ရွက်နိုင်သည့် အရည်အချင်း ဟုဆိုရာတွင် အချို့ကိစ္စရပ်များ၌၊ တာဝန် အပ်နှင်းခြင်းခံရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ တီထွင်ဖန်တီးနိုင်မှု၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နှင့်၊ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ မြန်ဆန် မှန်ကန် တိကျသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်မှုတို့ကို ဦးစားပေး စဉ်းစားတတ်ကြပြီး၊ အချို့ကိစ္စရပ်များတွင်မူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လုပ်ရည် ကိုင်ရည် ထက် စိတ်စေတနာ ခံယူချက်၊ သဘောထားနှင့် အကျင့် စာရိတ္တ ပိုင်းတို့ကို ဦးစားပေး စဉ်းစားတတ်ကြလေသည်။

အကျင့်စာရိတ္တရိုးသား ဖြောင့်မတ်မှုမှာ လူတိုင်းထားရှိ ကျင့်သုံးဘို့ရန် လိုအပ်သော်လည်း၊ အချို့ကိစ္စရပ်များတွင် အကျင့်စာရိတ္တနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးစားပေးခြင်း မခံရပေ။ ဥပမာ... အာဏာပါးကွက်သားလုပ်ငန်းများ၊ စက်ရုပ်လို လုပ်

ကိုင်နေရသော ကုန်ထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများ အများ အယွင်း အတိမ်းအစောင်း မခံသော စက်မှုနည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများ စသည်တို့တွင် အကျင့် စာရိတ္တကို ဦးစားပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။ ပေးအပ်သည့်တာဝန်အတိုင်း တိကျစွာ ဆောင်ရွက်တတ်မှုနှင့် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှု ရှိဘို့ရန်သာ လိုအပ်လေသည်။

မည်သည့်ကိစ္စရပ် တခုကိုမျှ တာဝန်ယူ မစွမ်းဆောင် နိုင်သော လူ၏ အဖြစ်သည် အသက်ရှင် နေသော်လည်း သေသည်နှင့် မခြားချေ။ မည်သူတဦး တယောက်ကမျှ ယုံကြည်စွာ တာဝန်ပေးခြင်းကို မခံရ။ ၎င်းကိုယ်တိုင်ကလည်း တာဝန် ယူလိုစိတ် မရှိ။ ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့ စား အဖြစ် အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ ဘဝကို ကျော်လွန် ဖြတ်သန်း လာခဲ့သူများမှာ လမ်းလျှောက်နေသော လူသေကောင်များသာ ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့နှင့် ပတ်သက်သည့်သူများကိုပင် တာဝန် ပီစေသောလူများဖြစ်လေသည်။ ဆန်ကုန် မြေလေး ဆိုသည်မှာ ထိုကဲ့သို့သော သူမျိုးကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူအများစုက သတ်မှတ်ထားသည့် ဒုစရိုက်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများ လူဆိုးလူမိုက်များကို ခေါ်ခြင်း မဟုတ်။ လူမိုက်တွင် ဆေး မရှိဟူသောစကားမှာ မမှန်ကန်ချေ။ အခြေအနေ တရပ်ကြောင့် ဆိုးမိုက် ရသော သူများတွင် ၎င်းတို့ကို လမ်းကြောင်းမှန်သို့ ရောက်အောင် ပြန်လည်တည်မတ်ပေးရန် နည်းလမ်းများစွာ ရှိသည်။ လူမိုက်သည် လူယုတ်မာ မဟုတ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို အသုံးချ၍ ရမည့် နေရာလည်း များစွာရှိသည်။ ဆန်ကုန် မြေလေးသမား၏ အဖြစ်မှာမူ မည်သို့မျှ ဖြူပြင် အသုံးချ၍မရ။ တာဝန်ပေး၍ မရသည့် အနေအထားတွင်ရှိသည်။ တာဝန်မဲ့သူသည် ဆန်ကုန်မြေလေး ဖြစ်၏။

(၂)

‘ဝတ္တရား’ လူအသိုင်းအဝိုင်းက

လုပ်ဆောင်သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်သည်ဟု သတ်မှတ်ထားသည့် ကိစ္စရပ်များ အပေါ်တွင် ခံယူကျင့်သုံးသည့် သဘောထား အပြုအမူဖြစ်သည်။

ဝတ္တရားတွင် ကျင့်ဝတ် သိက္ခာပိုင်းနှင့် စေတနာပါဝင်သည်။ တစ်ခုတခုသောအဖြစ်ကို လက်ခံရပ်တည် နေခြင်း၌ ဆောင်ရွက်ရမည့် ဝတ္တရားများ ရှိသည်။ မိဘ ဝတ္တရား၊ သားသမီး ဝတ္တရား၊ လင့်ဝတ္တရား၊ မယားဝတ္တရား၊ ဆရာ၊ တပည့်၊ မိတ်ဆွေ၊ အိမ်ရှင်၊ ညောင်ညောင် စသည်ဖြင့် လူမှုဝတ္တရားများစွာ ရှိသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ရပ်တည်နေထိုင် နေသူများအနေဖြင့် မိမိတို့၏ သက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍ အသီးသီး၌ ပြုမူကျင့်ကြံ လုပ်ဆောင်ရမည့် ဝတ္တရားများကိုယ်စီ ကိုယ်ငှ ရှိကြသည်။

အခြေအနေ တရပ်ကြောင့် ဆိုးမိုက်ရသော သူများတွင်၊ ၎င်းတို့ကို လမ်းကြောင်းမှန်သို့ ရောက်အောင် ပြန်လည်တည်မတ် ပေးရန် နည်းလမ်းများစွာ ရှိသည်။ လူမိုက်သည် လူယုတ်မာ မဟုတ်သောကြောင့် ၎င်းတို့ကို အသုံးချ၍ ရမည့် နေရာလည်း များစွာရှိသည်။

လုပ်ဆောင်သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်ပါလျက် အခြေ အနေ အရပ်ရပ်ကြောင့် မလုပ်ဆောင် ဖြစ်မှုများလည်း ရှိတတ်သည်။ ထိုအခါမျိုးတွင် ဝတ္တရား မကျေ ဟူသော သတ်မှတ်ဖြစ်တင် ခြင်း ခံရရုံမှ လွဲပြီး မည်သို့မျှမဖြစ်။ အရေးယူ၍ လည်းမရနိုင်။ အိမ်တအိမ်သို့ သွားလည်လျှင် ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံဧည့်ခံရမည့် ကိစ္စကို ပျက်ကွက်သည့် အိမ်ရှင်အား

အိမ်ရှင်ဝတ္တရား မကျေဟု အပြစ်တင်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် မည်သို့မျှ အရေးယူ၍ မရ။ တခါတရံ အိမ်ရှင်၌ ငွေကြေးချို့တဲ့မှုကြောင့်သော် ၎င်း၊ အခြားသော စိတ်မချမ်းမြေ့ဘွယ် အဆင် မပြေသည့် အကြောင်းမျိုးမျိုးကို ကြုံတွေ့ ခံစားနေရခြင်း ကြောင့်သော်၎င်း၊ ဝတ္တရား မကျေခြင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍လည်း ခွင့်လွှတ်နားလည်ယူ၍ရသည်။ ထို့အတူ ကျောင်းဆရာ စာအုပ်ထုပ်များ ထမ်းလာသည်ကို မြင်ပါလျက် ဘောကန်လေ့ကျင့်မပျက်သော တပည့်အား “လာမူကြိုဆီး” ဟူသော ဝတ္တရားပျက်ကွက်သည် ဟုဆိုကာ ကြိမ်ဒဏ် ပေး၍မရ။ ကျောင်းဆရာက တပည့်၏အခြေအနေကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ယူရသည်။

မည်သူ၏ဝတ္တရားဟု သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိဘဲ လူတိုင်းလူတိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝတ္တရားများလည်းရှိသေးသည်။ လူအများ သွားလာရာလမ်းတွင် ထောင်နေသော ပုလင်းကွဲ တစ (သို့မဟုတ်) သံချောင်းငယ် တချောင်းကို ကောက်ယူကာ အမှိုက်ပုံး (သို့မဟုတ်) လူအများနှင့် လွတ်ကင်းရာသို့ လွှင့်ပစ် လိုက်ခြင်းမှာ ဝတ္တရား ဆောင်ရွက်မှု တရပ် ပင်ဖြစ်သည်။ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ရမည်ဟု မဆိုလို။

ထိုသို့လုပ်ရန် မည်သူကမျှ တာဝန်မပေး။ ထိုကိစ္စမျိုးကို မြင်ပါလျက်နှင့် မိမိက မလုပ်ဘဲ ရှောင်ထွက်သွားလျှင်လည်း နောက်မှလိုက်လာသော အမြင်မတော်သည့် သူတဦးဦးက လုပ်လိမ့်မည်သာ ဖြစ်သည်။ မိမိမှ မမြင်လိုက်၍သာ မလုပ်ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ထိုသူက ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်လိမ့်မည်။ “ကံကောင်းလို့တက်မနင်းမိတာ” ဟူ၍ပင် မိမိဘက်က တွေးပူလိုက်ဦးမည် ဖြစ်သည်။ ချော်လဲသူအား ထူပေးခြင်း၊ မနိုင်မနင်း ဖြစ်နေသူအား ကူညီခြင်း၊ တခရီးတည်း လမ်းလျှောက် သွားနေသူချင်း အတူတူတွင်၊ ရှေ့ရောက်နေသောသူက နောက်မှ ပါလာသူများကို လမ်းချော် နေကြောင်း (လဲကျ၊ လိမ့်ကျ နိုင်ကြောင်း) သတိပေးခြင်း စသည့် မရေမတွက်နိုင်သော လူမှု ဝတ္တရားများ

အများအပြား ရှိလေသည်။

ဝတ္တရားဟူသည်မှာ လုပ်ကိုင်လုပ်ရမည်ဟူသော သဘောမျိုးမရှိပဲ လုပ်သင့်ပါလျက် မလုပ်သည့်အပေါ်တွင် ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်သော အတိုင်းအတာလည်း ရှိရာ၊ တာဝန် ဟူသော ကိစ္စရပ် ကဲ့သို့ မလေးနက်ပဲ၊ ပေါ့ပါးသည့် ကိစ္စရပ်တခု သဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ အမှန် စင်စစ် ဝတ္တရားမှာ တာဝန်ထက်ပို၍ အဆင့်မြင့်လေသည်။ ဝတ္တရားသည် ယဉ်ကျေးမှုစံနှုန်း မြင့်မားသူတို့၏ ကျင့်စဉ် ပင်ဖြစ်သည်။ “တာဝန်” ကဲ့သို့ မလုပ်မနေရ၊ လုပ်ကို လုပ်ရမည်ဟူသော သဘောမျိုး မရှိဘဲ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည်ဟု ခံယူကာ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

တာဝန်၏သဘောတွင် စိတ်စေတနာ မလိုအပ်။ လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စတခုကို တိကျမှန်ကန် ပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ဘို့သာ လိုသည်။ (စေတနာ ပါပါဖြင့် လုပ်ကိုင်လျှင် ပို၍ အဆင်ပြေနိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း၊ တာဝန်ဟူသည် မှာ စေတနာ ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ၊ တိကျ၊ မှန်ကန်၊ ပြည့်စုံအောင် လုပ်ဆောင်ဘို့သာ လိုရင်း ဖြစ်ရာ၊ ထိုကဲ့သို့ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရမည်ဖြစ်သော အလုပ်မျိုး အတွက် စေတနာ မလိုအပ်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။) ဝတ္တရားအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြုမှု ခြင်း၌မူ စေတနာပါသည်။ အသိတရားပါသည်။ အတွင်းစိတ်ဓါတ်ခံစားမှုလည်း ပါရှိလေသည်။

တာဝန်သည် ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်နှင့် ဆိုင်၍၊ ဝတ္တရားမှာ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်နှင့် စပ်ဆိုင်သည်။ စိတ်စေတနာမပါဘဲ အပေါ်ယံကြော မှန်ကန်တိကျ ပြတ်သားစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့်၊ လုပ်ဆောင်သင့်သည့် အလုပ်ကို မည်သူတဦးတယောက်၏ တိုက်တွန်းပြောဆိုမှုကြောင့်မှ မဟုတ်ပဲ၊ မိမိ၏ အတွင်းစိတ်မှနေ၍ ခံယူလုပ်ကိုင်ခြင်းမှာ ကွာခြားပေသည်။

တာဝန်တွင် အတ္တဟိတ ကော ပရဟိတပါ ပါဝင်သည်။ မိမိဆောင်ရွက်

လုပ်ကိုင်သည့် လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူတပါး (သို့မဟုတ်) အများစုတွင် အကျိုးရှိစေသလို မိမိအတွက်လည်း အကျိုးရှိစေမည် ဖြစ်သည်။ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း၌ အတ္တပရ နှစ်ဦးနှစ်စလုံး၏ အကျိုးကို မျှော်ကိုးမှုပါရှိသည်။ ထို့ပြင် အခြားသူ၏ အကျိုးအတွက် လုံးဝမပါရှိဘဲ မိမိ၏ အကျိုးအတွက် မိမိကိစ္စကို မိမိလုပ်ခြင်းလည်း ပါဝင်လေသည်။ မိမိအနေနှင့် လုပ်ကို လုပ်ရမည့် ကိစ္စကို မိမိဖာသာ လုပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝတ္တရားတွင်မူ ပရဟိတ သဘော သက်သက်သာ ပါဝင်သည်။ မိမိကိုယ်တိုင်အတွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဝတ္တရားဟု မခေါ်။ မိမိ၏ အကျိုးထက် အခြားသူ၏အကျိုးကို ပို၍ဦးစားပေးသည်ဆိုခြင်းမှာလည်း ဝတ္တရားဟူသော ဝေါဟာရအတွက် ဂုဏ်ပုဒ် အဓိပ္ပါယ် မပြည့်စုံ။ ဝတ္တရား၌ မိမိကိုယ်တိုင်ကလွဲ၍ အခြားသူများ၏ အကျိုးကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သည့် သဘောသာ ပါဝင်လေသည်။ မိမိ၏ မိဘ၊ သားသမီး၊ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် အစရှိသည့် မိမိနှင့်နီးစပ်ပတ်သက်သည့် ပတ်ဝန်းကျင်များ အပါအဝင်၊ လူတဦး တယောက်၏ အကျိုးအတွက် သော်ငြား၊ အများ၏ အကျိုးအတွက် သော်ငြား၊ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဝတ္တရားဟု ခေါ်သည်။

“သမိုင်းပေး တာဝန်” တွင်၊ “တာဝန်” ကော “ဝတ္တရား” ပါအကျိုးဝင်လေသည်။

(၃)

ကာလအပိုင်းအခြားအလိုက်၊ သက်ရှိတို့၏ ပြုပြင်လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်နှင့် သဘာဝတရား၏ ပယောဂကြောင့် သက်မဲ့တို့၏ ရွေ့လျားပြောင်းလဲမှု ဖြစ်စဉ်များကို သမိုင်းဟု ခေါ်သည်။

ပြောင်းလဲမှုတိုင်းတွင် တိုးတက်မှုကော ဆုတ်ယုတ်မှုပါ နှစ်မျိုးစလုံး ပါရှိနိုင်သည်။ မည်သည့် ပြောင်းလဲမှုတွင်မဆို

တိုးတက်မှု အားကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုနှင့် ဆုတ်ယုတ်မှု အားကောင်းသော ပြောင်းလဲမှုဟူ၍ နှစ်မျိုး နှစ်စား ရှိသည်။ (ပြောင်းလဲတိုင်း တိုးတက်သည် မဟုတ်။ တိုးတက်ခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ဆိုသည်ကို ခေတ်ပြိုင်ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေနှင့် ချိန်ထိုးတိုင်းတာနိုင်သည်။) ကာလအပိုင်းအခြားတိုင်းတွင် လှုပ်ရှားမှု ဖြစ်စဉ်များသည် ကာလတခုအတွင်း၌ တခု သန္ဓေတည်လာခဲ့ရာ၊ လှုပ်ရှားမှု အသစ်သည် လှုပ်ရှားမှု အဟောင်းကို အားကောင်းစွာဖြင့် အနိုင်ယူ နိုင်လိုက်သည့် အခါ၌ ကာလ အပိုင်းအခြားသစ်တခု ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ထိုသို့ ပေါ်ပေါက်လာသည့် ကာလ အပိုင်းအခြား တိုင်းကို သမိုင်းတခေတ်ဟု ခေါ်သည်။

သမိုင်းခေတ်များသည် ထိုနည်းအတိုင်းပင် ခေတ်စနစ်တခုအတွင်း နောက်ထပ်တခုက သန္ဓေတည်လျက် တစထက်တစ အားကောင်းစွာ မွေးဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သန္ဓေတည်နေခဲ့သည့် အချိန်ပိုင်းများကို သမိုင်းကြောင်း ကွင်းဆက်ဟုခေါ်သည်။ ခေတ်စနစ်တခုမှတခုသို့ ပြောင်းလဲရာတွင် ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲခြင်းမဟုတ်။ တဖြေးဖြေး ချင်းပြောင်းလာရာမှ အားကောင်းလာပြီး လုံးဝပြောင်းလဲသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားပါက စနစ်ဟောင်းနှင့် စနစ်သစ်တို့၏ ကွာဟမှုကို အံ့ဩတကြီး ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ သမိုင်းကြောင်း ကွင်းဆက် ပြတ်ခြင်းဟူသည် ခေတ်ကာလတခုအတွင်း ဖြစ်ရှိခဲ့သော ကိစ္စရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ရာတွင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားရသည့် အဖြစ်မျိုးများကိုသာမက၊ ယခုလို သမိုင်းတခေတ်နှင့် တခေတ် အပြောင်းအလဲ ကြီးများတွင် မျက်ခြည် ပြတ်သွားရခြင်းကိုလည်း ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ သမိုင်းခေတ်ကာလတခုစီတိုင်းတွင်၊ ထိုခေတ် ကာလတခုအတွင်း ရောက်ရှိနေသူတိုင်း၌ သမိုင်းပေးတာဝန်ရှိလေသည်။

သမိုင်းပေးတာဝန်ဟူသည် ကာလအပိုင်းအခြားတခု၏ လူ့အဖွဲ့အစည်း

ဆက်ခေါ်

အတွင်း ရောက်ရှိနေသော လူပုဂ္ဂိုလ် တိုင်းအတွက်၊ ပါဝင်လုပ်ဆောင်သင့် လုပ် ဆောင်ထိုက်သော အလုပ်၊ (လုပ်ဆောင် ရမည်ဖြစ်သော ကိစ္စရပ်) တို့ကို ဆိုလို သည်။ သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်ခြင်းမှာ များစွာ အဆင့်မြင့်မား သော လုပ်ရပ် ဖြစ်သည်။

သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင် သူ၌ ရာထူး လာဘ်လာဘ ဂုဏ်သိမ် စည်း စိမ်းများကို မျှော်ကိုးမှုမရှိ။ မိမိကိုယ်ခိုက် နစ်နာဆုံးရှုံးမှုဖြစ်စေနိုင်မည့် အရေးကို လည်း ပူပန်မှုမရှိ။ ဆန္ဒ၊ လောဘ၊ မောဟ၊ ဘယာ ဟူသော အဂတိတရား (၄)ပါးနှင့် လည်းကင်းစင်သည်။ မိမိ လုပ်ဆောင် သင့် လုပ်ဆောင်ထိုက်သည်ဟု မိမိယူဆ သော ကိစ္စရပ်တစ်ခုကို မိမိသဘောနှင့် မိမိတာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သော် လည်း စည်းလွတ် တောင်လွတ် လုပ် ဆောင်ခြင်း မဟုတ်။ ပကတိဖြစ်၍ နေသော အခြေအနေပေါ်တွင် အမှား အမှန်ကို ဝေဖန် ပိုင်းခြား နားလည်နိုင်မှု ဆင်ခြင်တုံတရား နှင့်၊ ကောင်းမြတ်သော စေတနာတို့ဖြင့် ရှေ့ဆက်မည့် သမိုင်း ကြောင်းကို တည်မတ် လမ်းညွှန်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

.....

အမှား အမှန်ကို ခိုင်းခြား
သိမြင်နိုင်စွမ်း မရှိသူများက
ဩဇာအာဏာ
(သိမဟုတ်)
ခင်အားအရေအတွက်ဖြင့်၊
အနိုင်ယူခဲ့ကြသောကြောင့်
သမိုင်းပေး တာဝန်ကို
ထမ်းဆောင် လိုကြသူတို့
ဘိမ္ဗုဒ္ဓရ ခြင်းမှာလည်း
များခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

.....

ခေတ်စနစ်
တစ်ခုအား ပိုမိုတိုး တက် ပြောင်းလဲစေရန်

(သို့မဟုတ်) ခေတ်စံနစ်တစ်ခု၏ ဆုတ်ယုတ် နိမ့်ပါး ပျက်စီးတော့မည့် အနေအထားကို ကယ်တင်ရန် အခြေ အနေ အရပ်ရပ်က တောင်းဆိုလာသည့် အပေါ်တွင်၊ အများစု၏ ကောင်းကျိုး အတွက် စွမ်းစွမ်းတမံ ပါဝင် ဆောင်ရွက် ကြသော သမိုင်းပေးတာဝန် ထမ်းဆောင် သူများ၏ သတ္တိနှင့်စေတနာ ကို နားလည် တန်ဖိုးထားတတ်သူများ ရှိ သလို၊ နားလည်ခံယူနိုင်မှုမရှိဘဲ ကဲ့ရဲ့ သင်္ဂြိုဟ် ပြု ကြမည့်သူများလည်း ရှိသည်။ သမိုင်း ပေးတာဝန်ဟူသော မြင့်မားသည့် အတွေး အခေါ်ကို ကိုင်စွဲသူသည် ထိုကဲ့သို့သော ချီးမွမ်း ထောပနာပြုမှုများကို၎င်း၊ ကဲ့ရဲ့ သင်္ဂြိုဟ် ပြုမှုများကို၎င်း မူလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

(၄)

သမိုင်း အဆက်ဆက်တွင် သမိုင်း ပေးတာဝန်ကို မကျေပွန်သော သူများ များစွာရှိခဲ့သည်။

သဗ္ဗေသင်္ခါရ အနိစ္စဟူသော တရားသဘောအရ မည်သည့် သက်ရှိ သက်မဲ့မဆို တချိန်ချိန်တွင် ပျက်ယွင်း ချုပ်ငြိမ်း ရမည်ဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းပင် နားလည်ကြသည်။ မည်မျှပင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရှိသော်လည်း သေလျှင် မည်သည့်အရာမျှ ကိုယ့်နောက်သို့ပါမည်မဟုတ်။ ကိုယ့်လုပ် ဆောင်ချက်များကြောင့်၊ လူသာသေသော် လည်း နာမည်မသေပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့မည် ဆိုခြင်းမှာလည်း မည်သည့် ကာလ အတိုင်းအတာအထိ ကျန်ခဲ့မည်နည်း။ နှစ်ပေါင်း ထောင်သောင်းချီ၍ပင် မကျန် နိုင်။ ထိုသို့မိမိအမည်ကို ကျန်ခဲ့စေလိုခြင်း၊ သေလွန်ပြီးသည့်တိုင် မိမိကိုယ်မိမိ ကြေး ရုပ်တု ရွှေရုပ်တုအဖြစ် နောင်လာနောင် သားများရှေ့တွင် ဂုဏ်ယူလိုခြင်းမှာ အတ္တ ကြီးမားမှု ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့ ကျန်ရစ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင်လည်း ဘာမျှမဖြစ်။ အပိုအလုပ်သာ ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်း တွင် နောင်လာ နောက်သား အစဉ်အ ဆက်များသည်လည်း ၎င်းတို့၏ အလုပ် ကိစ္စနှင့် ၎င်းတို့ မအားမလပ်နိုင်အောင်

ရှုပ်ပွေ နေကြမည်ဖြစ်၍ မိမိအမည်ကို ချည်း တသသ ဖြစ်မနေနိုင်။ နှစ်ပေါင်း ရာထောင် ကာလရှည် ကြာလာသည် နှင့် အမျှ ခေတ်စံနစ်များလည်း အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲသွားပြီးသည့် နောက်၌ မိမိအ ကြောင်းကိုပင် တိတိပပ မသိရတော့ဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

မိမိဘာလုပ်ခဲ့မှန်းပင် မသိကြသူ များက မိမိအမည်ကို သိနေကြ၍ကော ဘာထူးမည်နည်း။ မိမိ၏ အမည်ကို မသိ သူများပင် များစွာရှိလာနိုင်သည်။ မိမိ၏ ရုပ်တုကို ဘာကောင်ကြီးလဲဟု ပြောသည့် လူငယ်များလည်း ရှိကောင်း ရှိနိုင်မည်။ နှစ်များစွာ မကြာညောင်း သေးသော အနော်ရထာ၏ ရုပ်သွင်အမှန်ကိုပင် မိမိ တို့မမြင်ဘူးကြ။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား နှင့် သခင်ခရစ်တော်၏ ရုပ်သွင်မှန်ကို လည်း မိမိတို့မမြင်ဘူးကြ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ် များသည်ပင် သဘာဝတရားကို လွန်ဆန် နိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ပျက်ယွင်း သွားကြရသည် မှာ နှစ်ကာလများစွာ မကြာညောင်း သေး။ နှစ်ပေါင်း သိန်းသန်းချီ၍ မဆို ထားနှင့် အကြာရှည်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်မှာ အနှစ်သုံးထောင်ပင် မရှိတတ် သေး။ ၎င်းတို့ အသီးသီး ချမှတ်ခဲ့သည့် အယူ အဆ သဘောတရားများနှင့် ပတ်သက် ၍ ဘာသာရပ် တခုစီတွင်းမှာပင် သဘောထား ကွဲလွဲမှုများ ရှိနေသည်။ ထို့ ကြောင့် အကောင်းအဆိုးမူဝါဒ များနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိတို့အနေဖြင့် ကြိုးစား လုပ်ဆောင်ကြမည်ဆိုလျှင်လည်း အပိုပင် ဖြစ်သည်။ လောကတွင် လူအဖြစ်နှင့် နေထိုင်ရစဉ်အတွင်း မိမိ၏ အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း အလုပ် ကလေးနှင့်၊ မိမိ၏ မိသားစု အသိုက်အဝန်းကလေးဖြင့်၊ ဘေး ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ထိခိုက်မှုမရှိစေဘဲ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်သွားနိုင် မည်ဆိုလျှင်ပင် လူဖြစ်ရကျိုး နပ်ပြီဖြစ် သည်ဟု ဆိုကြသူများမှာ ခေတ်အဆက် ဆက် ရှိနေခဲ့သည်။ ယခုခေတ်တွင်လည်း ရှိသည်။ နောင်လည်း ရှိလိမ့်ဦးမည် ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့ သမိုင်းပေးတာဝန်ကို

သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်းသည် အဆင့်အတန်း အနိမ့် အမြင့်နှင့် မဆိုင်၊ မြင့်မားသည် အသိစိတ် ဓါတ်ရှိသူတိုင်းသည် မိမိတို့ ကြုံတွေ့နေရသော ခေတ်စံနစ်၏ အခြေ အနေက တောင်းဆိုလာသည်အပေါ်တွင် အများစု၏ အကျိုးအတွက် မိမိတို့ကျွမ်းကျင်ရာ ကဏ္ဍအသီးသီးမှနေ၍ သမိုင်းပေးတာဝန်ကို မဖြစ်မနေ ထမ်းဆောင် ကြရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။

ထမ်းဆောင်ဘို့ရန် ရှောင်လွှဲကြသူများ ရှိသလို၊ သမိုင်းပေး တာဝန်အရ လုပ် ဆောင်ကြသူများကိုလည်း ဟန့်တား နှောက်ယှက်သည့် အင်အားစုက ပိုမိုများ ပြားသောကြောင့် သမိုင်းပေး တာဝန် မကျေပွန် ခဲ့ခြင်းများ ရှိနိုင်သည်။ အမှား အမှန်ကို ပိုင်းခြား သိမြင်နိုင်စွမ်း မရှိသူများက ဩဇာအာဏာ (သို့မဟုတ်) အင်အားအရေအတွက်ဖြင့် အနိုင်ယူခဲ့ကြ သောကြောင့် သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လိုကြသူတို့ တိမ်မြုပ်ခဲ့ရ ခြင်းမှာလည်း များခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

ထိုအဖြစ်များ၏ အကျိုးဆက် မှာ နိုင်ငံတနိုင်ငံ (သို့မဟုတ်) လူမျိုးတမျိုး (သို့မဟုတ်) မိသားစုတစု၏ သမိုင်း ကြောင်း မကောင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်သူသည် မည်သည့် မျှော်ကိုးမှုမျှ မရှိသူသာ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကြီးဘို့၊ နာမည်ကျန်ခဲ့ဘို့၊ ကျောက်ရုပ်ထု၊ ကြေး ရုပ်ထု ဖြစ်ဘို့ရန် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်း မဟုတ်။ နိုင်ငံတနိုင်ငံ၊ လူမျိုးတမျိုး အနေဖြင့် သမိုင်းကြောင်း မကောင်းနိုင်သည့် အဖြစ်ကို အခြေအနေ အရပ်ရပ် အပေါ်တွင် တွက်ဆ သိမြင် လျက်၊ ထိုနိုင်ငံအတွင်း နေထိုင်သော နိုင်ငံ သားတဦး၊ အမျိုးသားတဦး ပီပီ၊ သမိုင်း ကြောင်း ကောင်းအောင် ဝိုင်းဝန်းတည် မတ် ပေးရမည့် တာဝန်မှာ လူသားစိတ် ဓါတ်ရှိသော၊ နိုင်ငံချစ်တတ်သော၊ မှန် ကန်သည့် အမျိုးသားရေး အမြင်ရှိသော လူတိုင်း၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

(၅)

သမိုင်းကြောင်းကို ကြည့်ရှုသုံး

သပ်ရာတွင် မိမိတို့ ဖြစ်ရှိနေသော အခြေ အနေကိုသာမက၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ အခြေအနေများကိုပါ ကြည့်ရသည်။ အိမ် တအိမ်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း တအိမ်တည်း သီးခြားရပ်တည်နေ၍ မရ။ အများနှင့်ဆက်ဆံ ပတ်သက် နေရသည်။ ထို့ကြောင့် ဘေးပတ်ဝန်းကျင် အိမ်များ၏ အခြေအနေ၊ တိုးတက်မှု၊ ဆုတ်ယုတ်မှု များကို လေ့လာရသည်။ မိမိ၏ အခြေ အနေနှင့် နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုးကြည့်ရသည်။ ဆုတ်ယုတ်မှုကို တတ်အားသမျှ ဝိုင်းဝန်း ပေးမပေးဘို့ရန်အပြင် သင်္ခန်းစာယူဘို့ ရန်နှင့်၊ တိုးတက်မှုများကို အတုယူကာ ၎င်းတို့နှင့် အမှီလိုက်နိုင်အောင် လုပ် ဆောင်ရမည်မှာ (ကိုယ့် အိမ်ထောင်စု သမိုင်းအတွက် ကျရောက်လာသည့်) မလုပ်မဖြစ်သော သမိုင်းပေး တာဝန် ဖြစ်သည်။ ထိုတာဝန်ကို မလုပ်လျှင် ကိုယ့်အိမ်ထောင်စုမှာ သမိုင်းတခေတ်၏ နောက်တွင် ပြတ်ကျန်ရစ်ခဲ့မည်သာ ဖြစ် လေသည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း သမိုင်း ပေးတာဝန်ဟူသည်မှာ မည်သူကမျှ မပေး အပ်သော်လည်း လူတိုင်းတွင် ရှိနေသည့် တာဝန်တရပ်ဖြစ်သည်။ လုပ်သင့် လုပ် ထိုက်သည်ဖြစ်၍ အသိတရား မြင့်မားသူ တိုင်းက မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စတရပ်လည်း ဖြစ်သည်။

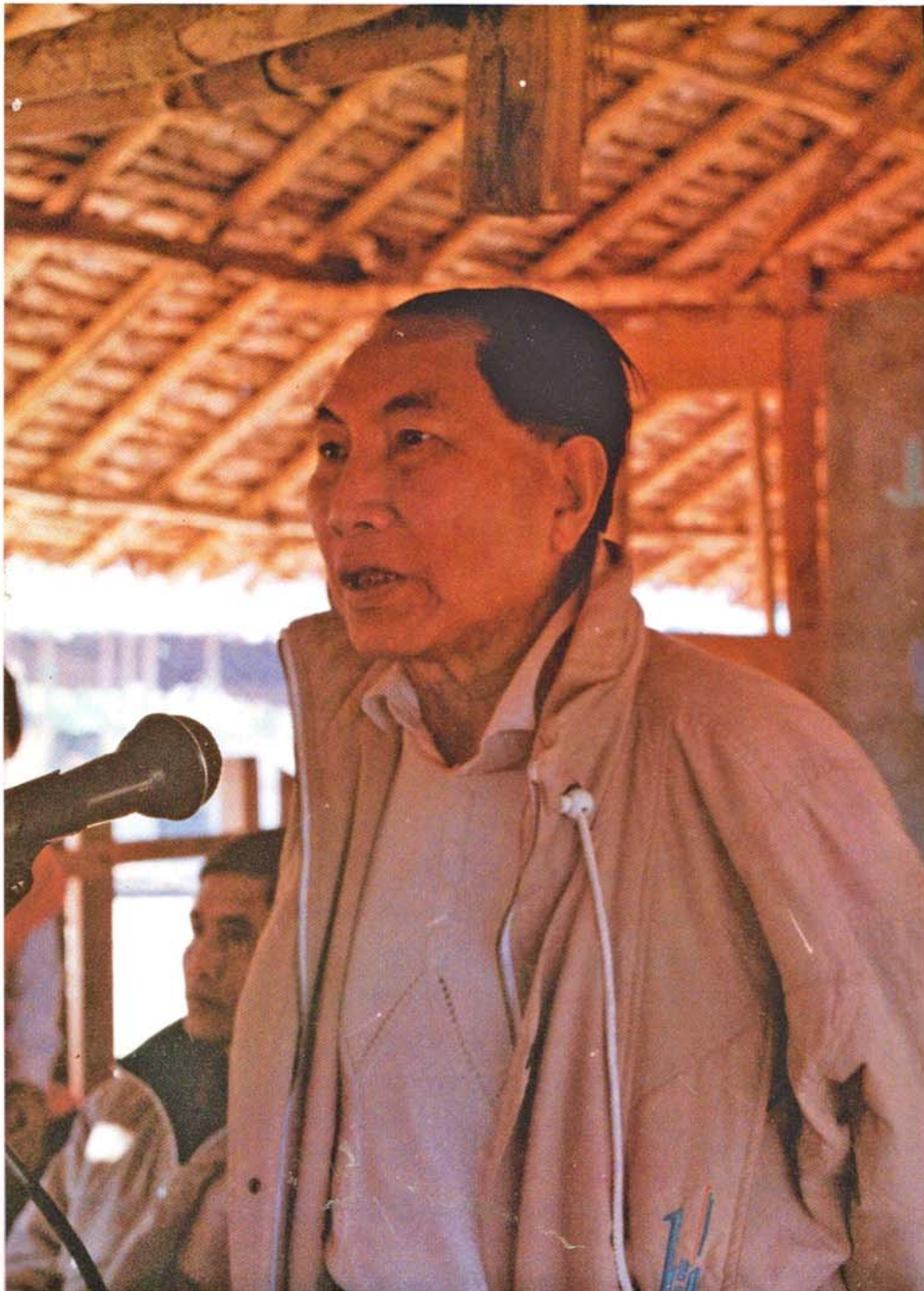
မည်သူ မည်ဝါသည် သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်စေ ဟူ၍ မည်သူ တဦးတယောက်ကမျှ တာဝန်ပေး ခိုင်းစေ မည်မဟုတ်။ မိမိအသိနှင့် မိမိထမ်းဆောင် ခြင်းဖြစ်၍ ထိုတာဝန်ကို လူတိုင်းပင်ထမ်း ဆောင်နိုင် ကြမည်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် သမိုင်းပေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရာ၌ မိမိကျွမ်းကျင်ရာကဏ္ဍမှသာ တာဝန်ယူ

ကြရ မည် ဖြစ်ပေသည်။ မိမိနှင့် အဟပ် ကွာသော တာဝန်ကို ယူ၍မရ။ တိုက်ပွဲ အတွေ့ အကြုံ လုံးဝ မရှိပဲ စစ်ဗိုလ်ချုပ် တာဝန်ကို ယူမည် ဆိုလျှင် မည်သူမျှ လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်။

တာဝန်ကော ဝတ္တရားပါ ပေါင်း စပ်ထားသည့် သမိုင်းပေးတာဝန်တွင် ဝတ္တရား၏ စိတ်စေတနာကော၊ တာဝန် ၏ တိကျစွာဆောင်ရွက်နိုင်သော အရည် အချင်းပါ ပါဝင်နေရာ၊ မည်သူမျှမခိုင်းပဲ မိမိစိတ်စေတနာနှင့် မိမိတာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်စေကာမူ၊ ထိုတာဝန် ကို မိမိဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ယုံကြည် လောက်သည့် အထောက်အထားတစုံ တရာ ရှိရမည်ဖြစ်လေသည်။ အစဉ်အ လာမရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ခြင်းကို မည်သူက မျှလည်း လက်ခံကြမည်မဟုတ်ချေ။ ထိုကဲ့သို့သော လူမျိုးကို သမိုင်းပေးတာ ဝန် ထမ်းဆောင်သည့် လူဟုလည်း မည် သူကမျှ ယုံကြည်မည်မဟုတ်။ သမိုင်းပေး တာဝန်ကို အမှန်တကယ် ထမ်းဆောင်သူ သည်လည်း ရာထူး ဂုဏ်သိမ် ဥစ္စာပစ္စည်း ကို မျှော်ကိုး မက်မောခြင်း မရှိသူဖြစ်ရာ၊ ထိုကဲ့သို့မိမိနှင့် မအပ်စပ်သော၊ မိမိစွမ်း ဆောင်နိုင်သော အလုပ်တာဝန်ကို လုပ် လိမ့်မည်မဟုတ်ချေ။

သမိုင်းပေး တာဝန်ကို ထမ်း ဆောင်ခြင်းသည် အဆင့်အတန်း အနိမ့် အမြင့်နှင့်မဆိုင်။ မြင့်မားသည့် အသိစိတ် ဓါတ်ရှိသူတိုင်းသည် မိမိတို့ ကြုံတွေ့နေရ သော ခေတ်စံနစ်၏ အခြေ အနေက တောင်းဆိုလာသည့် အပေါ်တွင် အများစု ၏ အကျိုးအတွက် မိမိတို့ကျွမ်းကျင်ရာ ကဏ္ဍအသီးသီးမှနေ၍ သမိုင်းပေးတာဝန် ကိုမဖြစ်မနေ ထမ်းဆောင်ကြရမည်သာ ဖြစ်လေသည်။ ။

ထက်ခေါ်

မိုးသက်ပန်တမ်းများအကြား

တောင်းတော်

မိုးသက်မုန်တိုင်းများအကြား

(၁)

“တပ်မဟာ၊ တပ်ရင်းအသီးသီးမှာ ရှိကြတဲ့၊ တပ်မှူး၊ တပ်သားတွေရဲ့ အတွေးအခေါ်ဟာ၊ ရန်သူအပေါ် အမြင်တူကြရမယ်။ ရန်စည်း၊ ငါစည်း၊ ခြားကြရမယ်။ စစ်တိုက်ရင် လူသေတယ်ဆိုတာကိုသိကြတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ မသေချင်လို့ ရှိရင် စစ်တိုက်ကြရမယ်။ ဒီကနေ့ စစ်အစိုးရဟာ အညာအတာ ကင်းမဲ့စွာနဲ့ ငါတို့ကိုလိုက်သတ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် တမျိုးသားလုံး မသေချင်ရင် ဖိနှိပ်စစ်ကို တော်လှန်စစ်နဲ့ ပြန်ပြီး တိုက်ပစ်ရမယ်။ အသက်နဲ့ ပစ္စည်း စစ်ပြီးမှ သိရမယ်။ ပစ္စည်းနဲ့ အသက် စစ်ပြီးမှ တွက်လို့ရမယ်။”

“တော်လှန်ရေးလုပ်ပြီဆိုရင်၊ ပြင်းထန်တဲ့ မုန်တိုင်းကြီး (၃)ရပ်ကို၊ မလွဲမသွေတွေ့ဆုံ ရင်ဆိုင်ကြရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရန်သူရဲ့ အပြင်းအထန် အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်မှုကြောင့်၊ မိမိတို့နဲ့ လူထုအဆက်အသွယ်ပြတ်ပြီး၊ စားနပ်ရိက္ခာ၊ ဆေးဝါးကအစ အရာရာမှာ ချို့တဲ့မှု ဖြစ်ရခြင်း၊ အဲဒါ နံပါတ် (၁) မုန်တိုင်းဘဲ။ နံပါတ် (၂)။ မိမိတို့ရဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ စည်းလုံးမှုမရှိ။ တယောက်နဲ့ တယောက် မကျေနပ်မှု၊ မယုံကြည်မှုတွေ ဖြစ်နေရခြင်း။ ပြောပြန်ရင်လည်း စည်းလုံးမှု ပျက်မှာ စိုးရ၊ မိမိရဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း စည်းလုံးမှုကို မျက်လုံးအိမ် သဖွယ် စောင့်ထိန်းရမယ်ဆိုတဲ့ အသိကလည်း ရှိနေရတော့၊ ဒီဒုတိယ မုန်တိုင်းကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရတာ သိပ်မလွယ်ပါဘူး။ တတိယ မုန်တိုင်းဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စဟာလည်း ရင်ဆိုင်ရ အင်မတန်မှ ခက်ခဲလှပါတယ်။”

“ကိုယ်တွေ့လေးတခု ပြောပြပါ့မယ်။ ကျနော် ရဲဘော် တယောက်။ သူဟာ မြို့နယ် ကော်မတီအဆင့် ရှိပါတယ်။ ကျနော့်ကိုလည်း ခံပြောရတာဘဲ။

ရန်သူနဲ့ရင်ဆိုင်ရာမှာ ရန်သူ အမြောက်ဆံထိလို့ လက်တဘက် ပြတ်သွားတယ်။ စိတ်ဓါတ်ကျစရာ စကား ဘာတခွန်းမှ မပြောခဲ့ဘူး။ တနေ့သော နေ့လည်ခင်းမှာတော့ သူကျနော်ဆီမှာ ခွင့်တောင်းလာပါတယ်။ တော်လှန်ရေးထဲက ထွက်ပြီး အိမ်ပြန်တော့မလို့ပါဘဲ။ ကျနော်က စဉ်းစားပါဦးမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ ညနေပိုင်း သူရေဆင်းချိုး နေတုန်း သူ့ကျောပိုးအိတ်ကို ရှာကြည့်တော့၊ သူ့ဇနီးဆီက စာတစောင်ကို တွေ့တယ်။

မိုးခွါးလေး အဖေရယ်။ နင်တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် လုပ်နေတာကို ငါဘာမှ မပြောလိုပါ။ နင့်သားကလေးကဟာ အခုဆို(၃)နှစ်ကျော် (၄)နှစ်ထဲမှာ ရှိပြီမို့၊ စကားလည်း အတော်တတ်နေပြီ။ တနေ့မနက်မှာ နင့်အမရဲ့ကလေးတွေက တို့အိမ်ရှေ့မှာ မုန်ဟင်းခါး ဝယ်စားကြတယ်။ နင့်သားကိုတော့ ငါက ထမင်းချိုး မီးကင်ပြီး ပေးထားတယ်။ သူကပြောတယ်။ မင်းတို့က အဖေနဲ့အတူနေကြတော့ စားကြရတာပေါ့။ ငါ့အဖေလည်း ငါနဲ့အတူ ရှိရင် မင်းတို့လိုဘဲ စားရမှာပေါ့တဲ့။ မိသားစု အားလုံးကတော့ ကျမ္မာကြပါတယ်။... စသည်ဖြင့် ရေးထားတယ်။ ဒီစကားလေး တလုံးဟာ ရိုးရိုးကလေးနဲ့ ဘယ် လောက် အထိ တာသွားသလဲ။ ကာယကံရှင်ကို ဘယ်လောက်စိတ်ထိခိုက်စေသလဲဆိုတာ ရဲဘော်တို့ ခံစားမိ ကြပါလိမ့်မယ်။”

“ငါတို့ရဲဘော်တွေဟာ၊ နံပါတ် (၁) မုန်တိုင်းနဲ့၊ အဲဒီ နံပါတ် (၃)မုန်တိုင်းကို၊ ခံနိုင်စွမ်း ရှိကြသူတွေ များပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ၊ မပြောရဲမဆိုရဲလောက်အောင်၊ မညီမျှမှု ဗိုလ်ကျလွှမ်းမိုးမှုတွေဖြစ်တဲ့ နံပါတ် (၃)မုန်တိုင်းကို ရင်ဆိုင်နိုင်ကြလို့ လမ်းလွဲပြီး၊ နားကြ၊ ထိုင်ကြ၊ ထွက်ကြ၊ မတော်မတရား မူးယစ်စွေစောင်း နေတတ်ကြပါတယ်။”

“တော်လှန်ရေးအမျိုးအစား၊

ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိသလဲလို့ တချို့ရဲဘော်တွေက မေးကြပါတယ်။ အဘိုးအမြင်ကတော့ သုံးမျိုး သုံးစားရှိပါတယ်။ ပဌမအမျိုးကတော့ တော်လှန်ရေး တကယ်လုပ်တဲ့လူ၊ ဒုတိယ အမျိုးအစားက တော်လှန်ရေး လေ့ကျင့်စီးတဲ့လူ၊ တတိယက တော်လှန်ရေးလုပ်စားတဲ့လူလို့ တွေ့ရပါတယ်။”

“ပဌမ အမျိုးအစား တော်လှန်ရေး တကယ်လုပ်တဲ့ သူတွေကတော့၊ ပင်ပန်းကြီးစွာ ချွေးနဲ့ သွေးနဲ့ သာမက အသက်ပါပေးပြီး၊ လုပ်သွားကြပါတယ်။ ဒုတိယ အမျိုးအစား လေ့ကျင့်စီးတဲ့သူဆိုတာကတော့ ရဲဘော်တို့ အသိဘဲ။ လမ်းခရီး ပိုကြမ်းလာမယ်၊ အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံလိမ့်မယ်လို့ ထင်မြင်လာရင်၊ မလိုက်လိုကြတော့ပါ။ တော်လှန်ရေးခရီးမှာ၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတွေ၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတွေနဲ့ တရိုတသေဆက်ဆံ၊ ရောက်လေရာမှာ စားကောင်း သောက်ဖွယ်တွေက လိုလေသေးမရှိ၊ အောက်ခြေက ရဲဘော်တွေနဲ့ လူထုက သူခိုင်းသမျှ လုပ်ပေးရင်၊ အင်မတန်ဘဲ အလုပ်လုပ်လို့ ပျော်ကြတယ်။

အဘက်ဘက်ကနေ၊ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းတွေနဲ့ ကြုံလာရတဲ့အခါမျိုး၊

စစ်တိုက်ရင် လူသေတယ် ဆိုတာကို သိကြတာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ မသေချင်လို့ ရှိရင် စစ်တိုက်ကြရမယ်၊ ဒီကနေ့ စစ်အစိုးရဟာ အညာအတာ ကင်းမဲ့စွာနဲ့ ငါတို့ကိုလိုက်သတ်နေတယ်၊ အဲဒါကြောင့် တမျိုးသားလုံး မသေချင်ရင် ဖိနှိပ်စစ်ကို တော်လှန်စစ်နဲ့ ပြန်ပြီး တိုက်ပစ်ရမယ်၊

အောက်ခြေကလည်း အထက်ကို အပြန် အလှန် ဝေဘန် ထောက်ပြ လာတဲ့ အခါ မျိုးမှာတော့၊ တော်လှန်ရေးထဲမှာ မပျော် နိုင်တော့ဘဲ၊ ကျမ္ဘာရေးတို့၊ အသက်ကြီး လာတာတို့၊ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ မိသားစု အခက်အခဲတို့ စသည်ဖြင့်၊ တမျိုးမဟုတ် တမျိုး အကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြပြီး ထွက် ယိုင် သွားကြတာတွေ ရဲ့ဘော် တို့အသိဘဲ။ လှေကြုံ စီးတယ်ဆိုတာ၊ လမ်းပန်းခက် တယ် ဆိုရင် ဘယ်ဆက် လိုက်ချင် ပါတော့ မလဲ။”

“တတိယ အမျိုးအစား လူက၊ တော်လှန်ရေးထဲ ဝင်လာကာစတုန်း တတော့ သူလိုကိုယ်လို လူပါဘဲ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ အများနဲ့မတူ၊ ကုသိုလ် ကံ တွေ တဘဲ ထူးလို့လားမသိ။ နေချင်း ညချင်း စီးပွားဥစ္စာတွေ တိုးပွားလာတော့၊ သေရ နှာ ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာပြီး၊ တော် လှန်ရေးထဲကနေ အေးဆေးစွာနဲ့ထွက်လို လာကြတယ်။ ထွက်သွားခဲ့ကြ တယ်။”

“ဘယ်လို အခြေအနေမျိုးမှာဘဲ ဖြစ်ပါစေ၊ ကိုယ့်ရာဇဝင် ကိုယ်ရေးကြရ နေ။ ကိုယ်ဘာလုပ်နေတယ်၊ ကိုယ်ဘာ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြည်သူတွေ သိကြ မှာပါ။ ကိုယ့်အရိပ်ဟာ ကိုယ့်နောက်က ပါမြဲပါဘဲ။”

“တခုတော့ မှာလိုက်ချင်ပါ တယ်။ ငါတို့တော်လှန်ရေးသမားတွေရဲ့ အလုပ်ဟာ ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးဘဲ။ တော်လှန်တယ် ဆိုတာက ပြဿနာကို ဖြေရှင်းတာ။ ပြဿနာတွေ အားလုံး ချောမော ပြေလည်အောင်၊ ဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ အခါမှာ အောင်ပွဲရတာဘဲ။ ဒီလိုပြဿနာ ဖြေရှင်းရာမှာ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြဿနာထဲ မပါမိဘို့ သတိကြီးစွာ ထားရမယ်။ ဥပမာ... အမူးသမားတယောက် ရမ်းကားနေလို့၊ ကိုယ်က တာဝန် အရ ရှေ့ဆောင်ဖြေရှင်းရာမှာ၊ ကိုယ့်ကို၌က နှုတ်ခန့်မိဘို့ အရေးကြီးတယ်။ ကိုယ်က နူးနေရင်၊ သွားဖြေရှင်းလို့ မရပါဘူး။ ဘေးကအမြင်မှာ အမူးသမားတွေဘဲလို့ မြင်ကြ ပါလိမ့်မယ်။”

အထက်ပါ စကား များမှာ

(၁၆/၁/၉၄) ရက်နေ့က၊ ဒူးပလာယာ ခရိုင် အမှတ် (၆)တပ်မဟာ၏ တပ်ရင်း (၁၇)၊ တပ်မှူးတပ်သားများ ဆွေးနွေးပွဲ တွင် ပြောကြားသွားခဲ့သော၊ ဖူးလောကွား ၏ မိန့်ခွန်းထဲမှ ကောက်နုတ်ချက်များ ဖြစ်သည်။

ဖူးလောကွားကား (၄၆)နှစ် ကျော် ရှည်ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော၊ ကရင့် တော်လှန်ရေးကြီး တလျှောက်လုံးတွင်

ဗိုလ်မှူးချုပ်ဟောင်း လောကွား

ပါဝင်ဆောင်ရွက်လာခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ထဲ၌၊ တဦးအပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။

(၂)

မိမိတို့ ကရင့်သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့သည် ကရင့်တော်လှန်ရေးကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို လေ့လာရာတွင်များစွာ အထောက်အကူပြုစေနိုင်မည်ဖြစ်သော ကရင့်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်ကြီးများ ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ပြုစုထုတ်ဝေ သွားရန် အစီအစဉ်ရှိသည့် အားလျော်စွာ၊ ဆရာ မန်းအောင်ဌေး၊ ကိုဝမ်းသာနှင့် မိမိတို့သည် ဒူးပလာယာခရိုင်မှ တော်လှန် ရေး ခေါင်းဆောင်များထဲတွင် တဦးအပါ အဝင်ဖြစ်သော ဖူးလောကွားနှင့် ရက် သတ္တ နှစ်ပတ်ခန့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်း

မှတ်တမ်း ပြုခဲ့ကြသည်။ ဒူးပလာယာ ခရိုင်၏ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဖူးတာအယ် ခေါ် ဗိုလ်မှူးကြီးတင်ဦး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မှာမူ၊ နှစ်လကျော်မျှ ပဏာမအဆင့် မှတ်တမ်း ပြုစုခဲ့ပြီးဖြစ်၍၊ အကိုးအကား အထောက် အထားများ ထပ်မံရှာဖွေကာ၊ ပဌမ စာမူ ကြမ်းကို ရေးသားလျက်ရှိသည်။ KNL အမှတ် (၆) တပ်မဟာမှူးနှင့် ကေအဲန်ယူ ဒူးပလာယာခရိုင်၏ ဒု-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးချုပ် ဖူးရွှေဆိုင်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အတွက်လည်း တွေ့ဆုံမေးမြန်း မှတ်တမ်း ပြုရန်၊ ကာယကံရှင်ထံ ခွင့်ပန် ချိန်းဆို ထားပြီးဖြစ်သည်။ နောင်လာမည့် နှစ် အနည်းငယ်အတွင်း ကရင့် တော်လှန်ရေး တွင် ရှေ့ဆောင်ဦးရွက် ပါဝင် ခဲ့ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးငယ်များကိုလည်း ဆက်လက် ၍ မှတ်တမ်းပြုထုတ်ဝေနိုင်ရန် ကြိုးပမ်း သွားမည်ဖြစ်သည်။

မိမိတို့သည်၊ ကရင့်တော်လှန် ရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကို ပြုစုရာတွင် ကရင့်တော်လှန်ရေး၏ သမိုင်းကြောင်းအတွက် သာမက၊ ထို ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ သဘောထားခံယူ ချက်၊ အမျိုးသားထုအပေါ်ထားရှိသည့် စေတနာ၊ လူသားပီသသော စိတ်ဓါတ်နှင့် အပြုအမူများ၊ တော်လှန်ရေး ခရီးတ လျှောက် အခက်အခဲမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့ကြုံရမှုများ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းများ၊ ရယူခြင်းများ၊ အောင်ပွဲများ၊ ရှုံးနိမ့်မှုများ၊ ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်မှုနှင့် ကြေကွဲဝမ်း နည်းရခြင်းများ၊ နာကျည်းချက်များ၊ စသည်ဖြင့် ပန်းခင်းလမ်းသဖွယ် မဟုတ် သော လှိုင်းကြမ်းလေထန် ရေဆန် လမ်းအတွင်း ရုန်းကန်ဖြတ်သန်း လာခဲ့ သည့် အတွေ့အကြုံများကိုမျိုးဆက်သစ် တော်လှန်ရေးသမား များအတွက် စံနမူ နာယူဘွယ်၊ သင်္ခန်းစာယူဘွယ်၊ အားမာန် တက်ကြွဘွယ်၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဘွယ် ဖြစ် စေရန်လည်း ရည်ရွယ်ရင်းရှိလေသည်။ ဖူးတာအယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ယခုနှစ် အတွင်း ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ရန် စီစဉ် လျက်ရှိရာ ဖူးလောကွား၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ မှာမူ ယခုနှစ်အတွင်း ပြီးစီးနိုင်မည်

မဟုတ်ချေ။ ထပ်မံ၍ တွေ့ဆုံမေးမြန်း စရာ အချက်အလက်များလည်း ရှိနေ သေးသည်။ သမိုင်းကြောင်းနှင့် ပါတ် သက်သော အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရေးရာတွင် အချက်အလက် အထောက်အထား များ ပိုမိုတိကျပြည့်စုံမှု ရှိစေရန်အတွက် လုံ လောက်သောအချိန်ကို ယူရဦးမည်ဖြစ် သည်။ ဖူးလောကွားသည် သူ့ကိုယ်သူ နောက်ထပ် (၁၀)နှစ် မျှနှင့်ပင် သေနိုင်ဦး မည် မဟုတ်ကြောင်း ရယ်စရာနောက်၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ မိမိတို့ကလည်း ယုံကြည် သည်။ သူသည် ပျော်ပျော်နေ သေခဲ့သည် ဟူသော အဆိုကို လက်တွေ့ခံယူ ကျင့်သုံး သူဖြစ်သည်။ တခါတရံ စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်ခြင်းများ ရှိတတ်သော်လည်း ဖူးလော ကွား မပြုံးမရယ်သည့်နေ့၊ ရယ်စရာ စကားမပြောသည့် နေ့ဟူ၍ မတွေ့ကြုံ ခဲ့ဘူးချေ။ ထို့အတွက်ဖူးလောကွားကို ခင်မင် လေးစားသူ များသည်။ အထူးသ ဖြင့် ၎င်းတို့၏ အရေးကိစ္စကို ဂရုတစိုက် နားထောင်ပေးဖော်ရသော ဖူးလောကွား အား အမျိုးသမီးများက ပိုမိုခင်မင်ကြ သည်။ တော်လှန်ရေးလုပ်နေကြသော အိမ်ထောင်ရှင် ရဲဘော်များအဖို့ တော် လှန်ရေးသာလျှင်အဓိက၊ အိမ်ကမိန်းမ ကိစ္စသည် အလကားဟု သဘောမထား သင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ပစ်ပယ်မှုအတွက် ဇနီး ဖြစ်သူမှာ ခံစားချက်မကောင်းနိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့်ဇနီးသည်အား မိမိတော်လှန်ရေး လုပ်နေသည်မှာ အမျိုးသား ပြည်သူ အား လုံးအတွက် ဖြစ်ကြောင်း၊ အမျိုးသား ပြည်သူများထဲတွင် မိမိ၏အိမ်ထောင် လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ကြောင်း၊ အားလုံး လွတ်မြောက်စေဘို့ မိမိပါဝင် ကြိုးပမ်း နေခြင်းကို မိမိ၏ အိမ်ထောင် မိသားစု အနေဖြင့် ဂုဏ်ယူစွာ နားလည်မှု ရှိရမည် အကြောင်း အနှစ်ပေါက်အောင် ပြောဆို ရမည်ဖြစ်ပြီး၊ လုပ်ငန်းတာဝန်မှ အားလပ် ခွင့်ရသမျှသော အချိန်ကလေးများတွင် ဇနီးသည်အား ကြင်ကြင်နာနာ အလေး ထား ပြုမူဆက်ဆံသင့်ကြောင်း၊ ရဟန်းတို့ မည်သည် တရားဓမ္မ၌ မွေ့လျော် သကဲ့သို့ ဟင်္သာတို့မည်သည်၊ ကြည်လင်သော ရေ

အိုင်တွင် ပျော်မွေ့လေ့ရှိကြောင်း၊ ထို့အတူ ကျွဲတို့မည်သည် ရွံ့နှံ့အိုင်၌ ပျော်မွေ့ စမြဲဖြစ်ပြီး၊ ဇနီးသည်တို့မည်သည် ကိုယ့် လင်သား၏ ကြင်နာစွာ ပြုစု ယုယမှုတွင် ကြည်နူး မွေ့လျော် တတ်ကြကြောင်းဖြင့် ၎င်း၏ရဲဘော်၊ ရဲဘက်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား များအား မကြာခဏ ပြောကြားလေ့ရှိ သည်။ အမျိုးသမီးများနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီး စွာ စကားပြောဆိုရခြင်း၌လည်း ဖူးလော ကွား ပျော်မွေ့တတ်လေသည်။

(၃)

သာယာဝတီခရိုင် သုံးဆယ်မြို့ နယ် ဂွေးတောက်ကုန်း ကျေးရွာ ဇာတိ၊ ငယ်မည် ငပျောကြီး (ခေါ်) စောသာအုပ် ၏ ငယ်စဉ်ဘဝနှင့် မိဘဆွေမျိုးသားချင်း များ။ အသက်အတန် ငယ်ကြီးလာမှ ကျောင်းနေရပြီး ကျောင်းပညာတဝက် တပျက်ဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် ဝင်ခဲ့ ရသည့် အတွေ့အကြုံ၊ ဂျပန်ခေတ် ဟဲဟိုး တပ်သားဘဝ၊ ဗြိတိသျှခေတ် ကရင် သေနတ်ကိုင် တပ်ရင်း (၁)၌ အမှုထမ်း ခဲ့ရာမှ ကရင်တော်လှန်ရေးကြီးတွင် ပါဝင် လာခဲ့ရပုံ။ အင်းစိန်တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံ များ။ ဥက္ကံ၊ သုံးဆယ်၊ ငဖြူလေး၊ ဖါးရွှေ ကျော်၊ ရေတိုက် စသည့် ဇာတိနယ်မြေ တခွင်လုံးသာမက၊ ပဲခူးရိုးမတိုင်း တခုလုံး “ဝရဇိန်” ဟူသောအမည်ဖြင့် ဟိုးဟိုးကျော် လာခဲ့သည့် ဗိုလ်သာအုပ်။ ပဲခူးရိုးမတိုင်း၏ တပ်မဟာမှူး အဖြစ်သာမက တိုင်း ကော်မတီအဖြစ်ပါ တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင် ခဲ့သော ဗိုလ်မှူးချုပ် လောကွား။ ရန်- ငါ စည်းခြားကာ ရန်သူအပေါ် ပြတ်သား သော အမြင်ရှိပြီး၊ ရန်သူ ဒေါက်တိုင် များကို သတ်မိန့်ပေး ရှင်းပစ်လေ့ ရှိသော် လည်း၊ ထိုသူတို့၏ မိသားစုနှင့်အတူ ဝိုင်းဖွဲ့ ထမင်းစားတတ်သော သဘောထားနှင့် အလေ့အထများ။ ရန်သူက မွေးထားသော ကြောင့် ရန်သူ၏အလိုကျနယ် မြေအေး ချမ်းမှုမရှိအောင် တမင်လုပ်ဆောင်နေ သော၊ ဓါးပြဂိုဏ်းများကို လူယုံသွင်း၍ ရှင်းလင်း ဖြိုဖျက်မှုများ။ အလံနီ များနှင့် ပူးတွဲ တိုက်စစ် ဆင်ပုံများ။ ဦးသာ၊

အောင်မော်အေး၊ အောင်စိုးမိုး၊ မိုးဟိန်း၊ မင်းရန်အောင်၊ အလင်းရောင်၊ လောဂေါ စသည့် ရန်သူစစ်ဆင်ရေးများ။ ကေအဲန်ယူ ၏ အစည်းအဝေး ညီလာခံ အချို့နှင့် အလုပ်အမှုဆောင်ကော်မတီ ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းများ။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ များဖြင့် သေကောင်ပေါင်းလဲ အခြေအနေ မျိုးသို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပြီး အကျပ်အတည်း မှ စွန့်စားလွှတ်မြောက် လာခဲ့ပုံများ။ ဒဏ် ရာများကြောင့် နှစ်ရှည်လများ မြေကျင်း အောင်းကာပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုး နေထိုင် လှုပ်ရှားခဲ့ပုံများ။ ရန်သူနှင့် ဘတပြန် ကျား တပြန် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများနှင့် ရိုးမ တလွှား စည်းရုံး လှုပ်ရှားမှု အတွေ့အကြုံများ။ ရန်သူ သတင်းကို ထောက်လှမ်းသည့် ပွဲတွေ နည်းပညာများ။ ပြည်သူ့ရဲဘော်များ ကို လွယ်ကူစွာ အောင်မြင်လိုက်သည့် တိုက်ပွဲ။ ငွေစုငွေချေးငွာနုကို ဝင်စီးခြင်းနှင့် လူထုရှင်းလင်းပွဲအတွင်းသာမန်အရပ်သား များ၏ ပစ္စည်းများကို ပြန်လည် ပေးအပ် ခြင်းများ။ ရန်သူသစ်လုပ်ငန်းမှဆင်များကို စံနစ်တကျ ခိုးယူခြင်းများ။ ရိုးမအတွင်း နေထိုင်စားသောက်မှု အတွေ့အကြုံ နှင့် အကျပ်အတည်းကာလများ။ ခူးပလာယာ ခရိုင်အခြေခံဒေသအတွင်း တာဝန်ယူခဲ့စဉ် ရန်သူ၏ သွေးခွဲ သပ်လျှို့မူဖြင့် ရန်သူ တိုက်ခိုက်လာသော ‘တလခုန်း’ များကို ပြန်လည် နှိပ်ကွပ် ဖြေရှင်းရမှု များနှင့် အခြား ပြဿနာရပ် အတွေ့အကြုံများ။ တော်လှန်ရေးအပေါ်တွင် သစ္စာရှိစွာဖြင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရင်း အသက်စွန့်သွား ကြသော ဦးဖိုးခုံ၊ ဦးဖိုးကွန်း၊ စသည့် ဇောင်းတူဂွင်နှင့် ကြို့ပင်ကောက်ဂွင်မှ ရွာသားကြီးများ။ တော်လှန်ရေးထဲတွင် သားလေးဦးစလုံးတဦးမကျန်အသက်ပေး စွန့်လှူ ခဲ့ရပြီးနောက် ကရင်တယောက် အနေနှင့်၊ အမျိုးသားတာဝန်ကို ကျေပွန် ပြီဟုဆိုကာ ဇာတိရပ်ရွာမှော်ဘီ မြစ်ကျိုး သို့တဦးတည်းပြန်သွားခဲ့သော နော်လေး စိန်၊ ----- စသဖြင့် ၎င်းနှင့်လက်တွဲ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသော ရဲဘော် / ရဲဘက် တပ်မှူး တပ်သားများ၊ ရွာသူ ရွာသားကြီးများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ

ပွဲလမ်းအခမ်းအနားများ၌ ဩဝါဒမြှောက်ကြားလေ့ရှိသော...

နှင့် ကိုယ်ရေး အကြောင်းအရာ အချို့...
သေည့်.....

၎င်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ပါဝင်မည့် အချက်အလက်အချို့ကို အကြမ်းဖျင်း စီစဉ်ရာထားချက် ရေးချနေစဉ်မှာပင်၊ မိမိသည် ကရင်တော်လှန်ရေး၏ လက်ငင်း အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ ဖူးလောကွား ပြောကြားခဲ့သော သဘောထား အမြင်များ ကို ပြန်လည် ကြားယောင်မိလေသည်။

(၄)

“ကျနော့အနေနဲ့ကတော့ လှေနဲ့ နှစ်ဖက်နင်းလိုတဲ့ ဝါသနာမရှိဘူး။ တော် လှန်ရေးထဲမှာ ဂိုဏ်းတွေအသီးသီး ကွဲတဲ့ အဖြစ်မျိုးကိုလည်း လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်အတွင်းထဲမှာ စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိဖို့ လိုတယ်။ တပ်ပေါင်းစုနဲ့သာ အောင်ပွဲ ခံနိုင် နယ် ဆို တဲ့ မူ ကို လည်း ကျင့်စွဲထားရမယ်။”

“ဂိုဏ်းဂဏမဆန်ဘဲ အရာရာမှာ ထန်တူ စုစည်းညီညွတ်စွာနှင့် တဦးကို ထဦး ယိုင်းပင်းဆက်ဆံတတ်ပါမှ အောင်ပွဲ ခံနိုင်မှာဖြစ်တယ်။ အတော်များများဟာ လူတိုင်းရမယ် မကြံသေးဘူး၊ ခါးပိုက် ဆောင်လုပ်ချင်တဲ့ဝါသနာတွေ ရှိနေကြ တယ်။ တော်လှန်ရေးဟာ ဒီပုံစံမျိုးနဲ့တော့

အောင်ပွဲ ခံနိုင်ဖို့ မလွယ်သေးဘူး။”

“ကျနော်တို့ နားလည် ခံယူ ထားတာက မိမိတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ရတဲ့ ရန်သူအကြောင်းကိုသာမက၊ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ရဲ့အကြောင်းကိုလည်း သိထား ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ရန်သူအကြောင်းကိုယ် အကြောင်း သိထားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ တခါတလေ ကျနော်တို့က ကိုယ့်အ ကြောင်းလောက်ဘဲ ကိုယ်သိတယ်။ရန်သူ အကြောင်းကိုမသိဘူး။ တခါတလေကျ ရန်သူ အကြောင်းဘဲ ကျနော်တို့ သိတယ်။ ကိုယ့်အခြေအနေက ဘယ်လို ဖြစ်နေ သလဲ ဆိုတာကိုတော့ မသိဘူး။ ဒီကိစ္စကို တာဝန် ရှိတဲ့ လူတွေ အနေနဲ့ အတော့်ကို ဂရုစိုက် ကြရတယ်။”

“လူတိုင်းလွတ်လပ်စွာယုံကြည် ကိုးကွယ်ရှိကြတာဘဲ။ ဘယ်ဘာသာမဆို အခြေခံကျတဲ့ စည်းမျဉ်း၊ စည်းကမ်း ပညတ်ချက်တွေဟာ အားလုံးကောင်းကြ ပါတယ်။ အဖျားကျမှ ခွဲထွက်သွားတာ တွေကတော့ စဉ်းစားစရာဘဲ။ ခရစ်ယာန် ဘာသာ တခုတည်းမှာတွင် ဂိုဏ်းတွေ ခွဲထွက်တာ မနည်းဘူး။ ကျနော် နားလည် သလောက်၊ ကျနော် တယောက်ထဲရဲ့ အမြင် ကတော့၊ ဘာသာတရားတွေရဲ့ အခြေခံ ပညတ်ချက်တွေဟာ အားလုံး

ကောင်းကြတာချည်းပါဘဲ။ ကိုယ်မလိုက် နိုင်ရင်သာ ရှိရမယ်။ အခြေခံ ပညတ်ချက် တွေဟာ အားလုံး အတူတူတွေဘဲ။

ဥပမာ။ ။ ခရစ်ယာန်ဘာသာမှာ ကိုယ်နှင့် သက်ဆိုင်သူကို ကိုယ်နဲ့အမျှ ချစ်လော့၊ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင် ညီကို မောင်နှမတွေ ပြည်သူတွေကို ကျနော်တို့ ချစ်ကြခင်ကြရ မယ်။ မေတ္တာတရားတွေ ရှိရမယ်လို့ သတ်မှတ်ထားသလို ဗုဒ္ဓဘာသာမှာလည်း (၇) ရက်သားသမီးများကို မေတ္တာပို့ရ မယ်၊ သဗ္ဗေခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို ဘာဝေ ပွားစေရာ၏ စသဖြင့်၊ ဒီလိုအချက်တွေကို ကျနော်ပြန်ကြည့်တဲ့ အခါကျတော့၊ အစွလမ်ဘာသာမှာလည်း ဘယ်လိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အဓိကက လူသားတွေအပေါ်မှာ မေတ္တာ ထားမှုကိုဘဲ တွေ့ရမှာ ဖြစ်တယ်။ အားလုံးဟာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိရမယ်။ မခိုးနဲ့၊ မလိမ်နဲ့၊ မသတ်နဲ့ စတဲ့ အခြေခံ ပညတ်ချက်တွေဟာ လူသားချင်း ကိုယ်ချင်း စာနာစိတ်နဲ့ မေတ္တာတရား တွေပေါ်မှာဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာပါ။ ဘာသာတရားတွေရဲ့ ပညတ်ချက်တွေကို အဓိကနဲ့ သာမည ခွဲခြားပြီးတော့၊ ဒီအခြေခံ ပညတ်ချက်တွေ ပေါ်မှာဘဲ ခံယူစောင့်ထိမ်းနိုင်မယ် ဆိုရင် ကောင်းမှာ ဘဲလို့ ကျနော်တယောက် အနေနဲ့ မြင်တယ်။”

“ငါးရှဉ့်တိုးလို့ ကန်သင်းရိုး ပေါက်လို့ရှိရင် အဲဒီအပေါက်ကို ဖာထေး ပိတ်ဆို့ရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ ငါးရှဉ့်ကိုပါ သတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဘုရားသခင် အလိုတော်ကျ ကန်သင်းရိုး ကျိုးရတယ်လို့ အဘိဓမ္မာ သမားက မခံယူဘူး။ လူမျိုးတမျိုးအနေနဲ့ ရပိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးတွေကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် ခံခဲ့ရတဲ့ အတွက်၊ အချို့နေရာ အတော်များ များမှာ ကရင် စာပေ ယဉ်ကျေးမှု တွေဟာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြတယ်။ မလွှဲ သာလို့ တနှစ်တခါ ပြည်ထောင်စုနေ့တို့၊ တချို့တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ နှစ်သစ်ကူး ပွဲတော်တို့ကို လုပ်ခွင့်ပေးပေမဲ့ အနှစ် မပါဘူး။ အပေါ်ယံ သဘော ဖြစ်တဲ့အပြင်

မျက်လုံး ဒေါက်ထောက်ပြီး ကြည့်နေကြတယ်။ အထူးသဖြင့် ကရင်ကိုဆိုရင် အဆိုးဆုံးဘဲ။ အာဏာရနေတဲ့ မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒီတွေရဲ့ ဖိနှိပ်မှုအောက်မှာ ကိုယ့်ဘာသာ၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေကို တင်ပြ လေ့လာ ခွင့် မရခဲ့ကြဘူး။ ကြာရင် ဘာသာစာပေ တင်မက လူမျိုးပါ ပျောက်သွားနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ အခုကိုဘဲ ကရင်ဖြစ်ပြီး ကရင်စာ မတတ်တဲ့သူတွေ၊ ကရင်စကား မပြောတတ်တဲ့သူတွေ တပုံတပင် ဖြစ်နေပြီ။ ဒါဟာ လူမျိုးကြီး ဝါဒရဲ့ ဝါးမြို့ ခံရတာတွေ။”

“ဥပမာတခု စာရေးတနေရာကို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေနဲ့ ဗမာနဲ့ အတူတူလျှောက်။ အရည်အချင်းချင်းတူရင် ဗမာကိုဘဲ အလုပ်ပေးတတ်ကြတယ်။ ဒါထုံးစံဘဲ။ အာဏာကို ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ဘယ်လူမျိုးမဆို ဒီလိုဘဲရှိကြတာဘဲ။ ဒီတော့ မိန်းမဆိုရင်လည်း ဒီအတိုင်းဘဲ။ ဗမာတွေကြား ရောက်နေတဲ့ ဘယ်တိုင်းရင်းသား မိန်းကလေးမဆို လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းရှိတဲ့ ဗမာကိုဘဲ ယူကြတာ များတယ်။ လူငယ်ဘဝ တဦးကို တဦး နှစ်နှစ်ကာကာ စုံမက်လို့ ဘာမျှော်ကိုးမှုမှ မရှိဘဲ ယူကြတာတွေကိုတော့ မဆိုလိုပါဘူး။ ဗမာတွေကြား ရောက်နေတဲ့ ပညာတတ် ကရင်လူပျို ကလေးကလည်း ဗမာမလေးကို ယူတတ်သလို၊ ကရင်မလေးကလည်း ဗမာကိုဘဲ ယူကြတာတွေ အတော်ကလေး ရှိတယ်။ ကလေးရလာပြီး ကျောင်းထားတော့ ဗမာကျောင်းမှာဘဲ ထား။ ကရင်အဖေဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကရင်အမေ ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗမာနဲ့ ယူပြီး မွေးလာတဲ့ ကလေးကို၊ အစိုးရရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့လုပ်နေတဲ့ အမျိုးသား မှတ်ပုံတင် ဌာနကလည်း၊ ကာယကံရှင်တွေရဲ့ သဘောတူ ခွင့်ပြုချက် တောင်မယူပဲ၊ ဗမာစာရင်းထဲ ဘဲသွင်း။ ဒီလို သွေးနှောမှုတွေကလည်း ရှိနေတော့၊ နောင်လာမဲ့ လူ့သက်တမ်း နှစ်ဆက် သုံးဆက် လောက်မှာ ကရင်တွေ မျိုးပျောက်သွားမှာကိုတောင် စိုးရတယ်။”

“လူမျိုးရေး အမြင်ကျဉ်းမြောင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် လူမျိုး တမျိုးအနေနဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓါတ်တော့ ရှိကြရမှာဘဲ။ တချို့ကရင်တွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကရင်မှန်းတောင်မှ မသိကြတော့ဘူး။ ကရင်မှန်း သိပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကရင်လို့ ပြောရမှာရှက်တဲ့ အဖြစ်တွေ၊ သူများကပြောလာရင်လည်း လက်မခံနိုင်တဲ့အဖြစ်တွေ၊ အချို့နေရာတွေမှာ ရှိနေတယ်။ ကျနေတဲ့ မိန်းမက ကရင်မလေး။ ကျမယောက်ျားက ကရင်လေလို့ မပြောရဲတဲ့ ဗမာတွေ ရှိလာကြသလို၊ ဗမာတွေ ကြားရောက်နေတဲ့ ကရင်၊ ကရင်မတွေကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကရင်လို့ မပြောရဲကြတော့ဘူး။ ဘာသာ စကား၊ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံ သီးခြားရှိတဲ့ လူမျိုးတမျိုးအနေနဲ့ ဂုဏ်ယူရမဲ့ အစား၊ ကရင်ဖြစ်ရတဲ့ အဖြစ်ကို သိမ်ငယ်စရာ၊ ရှက်စရာ ကောင်းလာရတာဟာ ဘာကြောင့်လဲ။ မဟာလူမျိုးကြီး ဝါဒီတွေရဲ့ ခေတ်အဆက်ဆက် ဖိနှိပ်ခဲ့မှုတွေကြောင့်ဘဲ။ ဒီလို သာမန်ဖိနှိပ်မှု မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင် တခြားလူမျိုးတွေနဲ့ တန်းတူ၊ ငါဗမာဘဲဟေ့။ ငါမွန်ဘဲဟေ့။ ငါရခိုင်ဘဲဟေ့လို့ အော်ကြသလို၊ ငါက ~ ကရင်ဘဲဟေ့လို့ မှန်ကန်တဲ့ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓါတ်နဲ့ ဂုဏ်ယူပြော ဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။”

“ဒီလိုလူမျိုးရေးအရ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း အဖိနှိပ်ခံဘဝမှာ ရှိခဲ့ရတဲ့ အတွက် လူမျိုးတမျိုးအနေနဲ့ စောင့်စည်းရမဲ့ သိက္ခာနဲ့၊ စာရိတ္တ ပိုင်းတွေမှာ ယိုင်နဲ့ လာရတာတွေ ရှိတယ်။ အဖိနှိပ်ခံ ဘဝမှာ အတော်ကြာခဲ့လို့ အခြားလူမျိုး တွေထက် သဘောကောင်းတတ်၊ အနှံ့အတာခံ ပြုစုတတ်တဲ့အတွက်၊ ‘သူနာပြုဆရာမတွေ ခလေး ထိမ်းတွေ’ ဖြစ်လာတာတော့ ထားလိုက်ဦး၊ အခိုင်းအစေအိမ်ဖော်ဆိုတာတွေကို ကြည့်လိုက်ရင် ‘ကရင်မ’ဘဲများတယ်။ ‘ယောကျာ်း’ အများစုလည်း ဒီအတိုင်းဘဲ။ ရရာအလုပ်ကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အဖြစ်ခံယူပြီး လုပ်ကိုင်ကြရ

တယ်။ ‘အိမ်ဖော် ကရင်မလေးတွေ’ မလေးမစား ဆက်ဆံခံကြရတာ၊ အတင်းအကြပ်ပြုကျင့်ခံရတာ၊ ‘ပါ’ ဖြစ်ကြရတာဟာ ဘာကြောင့်လဲ။ သူတို့တဏှာကြီးကြလို့၊ ဟတ္ထနိမ့်လို့၊ သင်္ခါရနိမ့်လို့၊ ဆိုပြီး ပြောလို့ မရဘူး။ ဖိနှိပ်ခံရမှု ကြောင့်ဆိုတဲ့ အရင်းခံ အကြောင်းကို သိရမယ်။ သူတို့ကို ‘ဗာ’ မဖြစ်အောင် တားဆီးပညာပေးဘို့ တင်မကသေးဘူး၊ ဒီအဖြစ်ကို ရောက်အောင် တွန်းပို့ခဲ့တဲ့ ဖိနှိပ်သူတွေကိုပါ ဖြိုဖျက်နိုင်ဘို့ ကြိုးစားရမှာ ဖြစ်တယ်။”

“ခုဆို မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒီ စစ်အာဏာရှင်တွေကြောင့် တခြားတိုင်းရင်းသားတွေ သာမက ဗမာလူမျိုးတွေပါ၊ ဒုက္ခ ပင်လယ်ဝေကုန်ကြရပြီ။ ဗမာမလေးတွေ ဗာ ဖြစ်ကြတာလည်း မရေမတွက်နိုင်ဘူး။ လူထုရဲ့ မကျေနပ်မှုတွေ ဟာလည်း ပိုပိုပြီး ကြီးမားလာတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အံ့ကြွကြတာ။ ကျနော်တို့ အနေနဲ့ကတော့ အစော ကြီးထဲက ဒါကို ခံစားရပြီးဖြစ်လို့၊ လူမျိုး တမျိုးအနေနဲ့ သီးခြား ရပ်တည်နိုင်အောင် တော်လှန်ခဲ့ကြတာဘဲ။ ရန်သူကလည်း သူ့အကျိုးပျက်စီးမဲ့ကိစ္စ၊ သူ့ဖိနှိပ်မှု အောက်ကနေ ရုန်းထွက်မဲ့ကိစ္စအတွက်၊ သူတတ်စွမ်းသမျှ နည်းမျိုးစုံနဲ့ ကာကွယ်မှာဘဲ။ ထိုးနှက် မှာဘဲ။ မတော်လှန်ဖြစ်အောင် သွေးဆောင် ဖြားယောင်းမှာဘဲ။ တော်လှန်နေသူ အချင်းချင်းကိုလည်း မသင့်မတင့် ဖြစ်အောင် သပ်လျှို ဖြိုခွဲမှာဘဲ။”

“ဒါကို ငါဟာ ကရင်ပါလားဆိုတဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အမျိုးသားရေးအမြင်ရှိကြဘို့၊ တော်လှန်ရေး သတိ ရှိကြဘို့၊ အမျိုးသားရေး အတွက်သာမက ပြည်သူလူထုတရပ်လုံးရဲ့ အကျိုးအတွက်ပါ လုပ်ဆောင်နေကြတာဘဲဆိုတဲ့ အသိတရား ရှိကြဘို့၊ ဒီအသိစိတ်ဓါတ်တွေနဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်ကြမယ်ဆိုရင်...”။ ။

ကောင်းကျော်

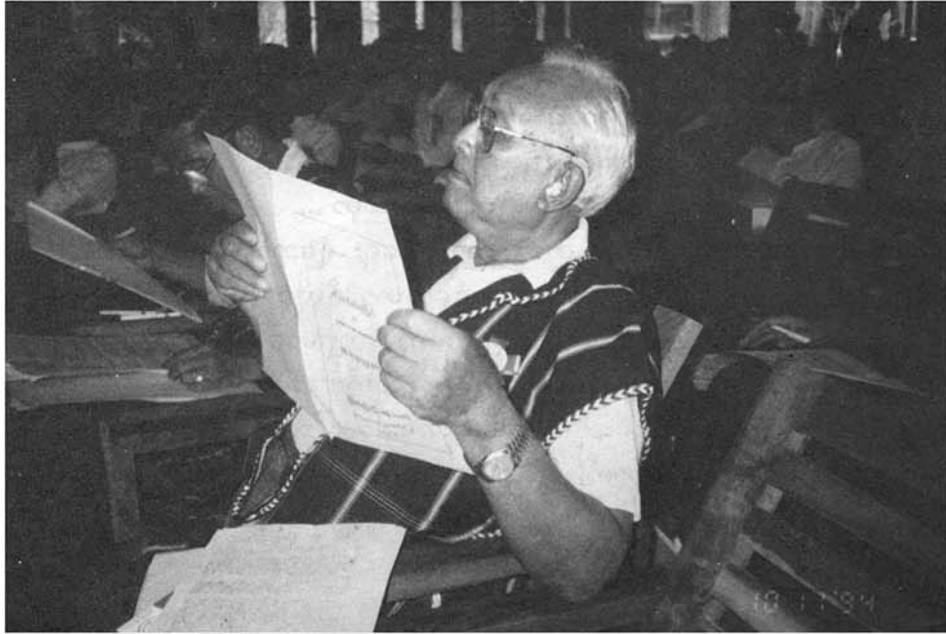

ပူးတွဲအယ်ဒီ ကောက်ကြောင်း

ရဲဘော်ငယ်သား

၁၉၈၉ ခုနှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ဘုရားသုံးဆူကျေးရွာ၌ ဒူးပလာယာ ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖူးတာအယ်ကို ကျနော် စတင် တွေ့ဘူး ခဲ့ပါ သည်။

စတွေ့ စဉ်ကတည်းက ကျနော် သတိ ထားမိသည့် အချက်တစ်ခုမှာ ရိုးသားခြင်း၊ ဂုဏ်ကော သနမရှိခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်းတို့အပြင်၊ မိမိ အမျိုးသားများအား ကိုယ်ချင်းစာတရားရှိပြီး အခြားသော အမျိုးသားများအပေါ်တွင် လည်း ချစ်ခင် ရင်းနှီးစွာ

၁၉၉၄ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ဗာနယ်ပလော၌ N.C.U.Bမှ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သော အနာဂါတမြန်မာနိုင်ငံဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေရေးရာ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲ၌ စာတမ်းများ လေ့လာ ဖတ်ရှုနေသော ဒူးပလာယာခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌ ဖူးတာအယ်

အတူလက်တွဲ နေထိုင် လျက် ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်လိုခြင်းစသည် ပင်ကိုယ်စရိုက်များကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါ သည်။

၁၉၉၀ တွင် ၎င်း၏အိမ်သို့ ကျနော်ရောက်ခဲ့ဘူးရာ ချိုးခြံစွာ နေထိုင်စားသောက်ခြင်းကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး အတွက် သာမက ဆင်းရဲသားများ၏ လူမှုဘဝ တိုးတက်ရန်နှင့် အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူတရပ်လုံး၏ အာဏာကို စိုက်ထူရန် ဆန္ဒရှိသူ ဖြစ်ကြောင်းလည်း သူ၏ သားသမီးများ၊ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော ကရင်အမျိုးသားများကို မကြာခဏပြောဆို ဆွေးနွေးတတ်

သည့် စကားများအရ သိရှိခဲ့ရသည်။ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ကျနော် အမှတ်(၃)

အမျိုးသားဖြစ်ပြီး ကရင် စကားလည်း မပြောတတ်ပါလား” ဟုဆိုရာ ဖူးတာအယ်က “ကျနော့်မှာ ဗျာကရင်အမျိုးသား တယောက် ဖြစ်ပြီး ကရင် စကား ကို မပြော တတ်ဘူး။ ကျနော် က ခင်ဗျားတို့ ထက် ပို ပြီး ဖိနှိပ်ခံခဲ့ရလို့ ကိုယ့်အမျိုးသား စကားတောင် မှ ကိုယ် မ ပြော တတ် အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းဘို့ ကောင်းလဲ။”

တပ်မဟာမှ အမှတ် (၆)တပ်မဟာသို့ ပြန်ရောက်လာပြီး ဖူးတာအယ်၏ အနီးအပါး၌ နေထိုင်စဉ် ၁၉၉၃ခုနှစ် နှစ်ဦးတွင် ဘိတ်ထားဝယ်ခရိုင် [အမှတ် (၄)တပ်မဟာ] ကရင်နှစ်သစ်ကူး ပွဲတော်သို့ ဖူးတာအယ်၊ ဆရာ စောဇော်နောင် (ဒူးပလာယာ ခရိုင်အခြေခံဒေသ အတွင်းရေးမှူး)တို့နှင့်အတူ ကျနော်လည်း လိုက်ပါသွားခဲ့ ရာ၊ ဘိတ် ထားဝယ် ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌက ညစာစားပွဲဖြင့် တည်ခင်း ကျွေးမွေးခဲ့သည်။ ထိုညစာစားပွဲတွင် ဘိတ်ထားဝယ် ခရိုင် ဥက္ကဋ္ဌက ဒူးပလာယာ ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌအား “ဆရာကြီးက ကရင်

ထို နှစ်ဦးပိုင်းတွင်ပင် ဒူး ပလာယာခရိုင်ကို ပြန် ရောက်ခဲ့ သည်။ အဘိုး ခြံနားကလည်း လေး၊ ဒူးနာရောဂါကလည်းရှိ၊ မ ကြာခဏ ချူခြံပြီး ကျမ္မာရေး ကလည်း သိပ်မကောင်းသည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသော်လည်း စာရေး စာဖတ် ဟော ပြော စည်းဝေးသည့် အ လုပ်တာဝန် များကို မလစ် ဟင်းစေခဲ့ပေ။ ရဲဘော် ရဲဘက် တပြည့်တပန်းများ မြို့နယ်ခေါင်း ဆောင်များ၊ အချို့သော ခရိုင်ခေါင်း ဆောင်များနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် ဖူးတာအယ်က “ကျနော့်ကို အသက်ကလည်း ကြီးပြီ၊ ကျမ္မာရေးကလည်း

ကျေးရွာမှာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုး သမီးအစည်းအရုံးတို့၊ ခရိုင်ရုံးတို့မှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့ တံမြက်လှဲတာ တို့၊ ရဲဘော်တွေကို ရေမွှေးအိုးလေး တည် ပေးတာတို့၊ ကျီးစောင် ကြက်နှင့် အလုပ်တို့၊ ဘာတွေဘဲ လုပ်ရ လုပ်ရ ကျနော်တတ်နိုင်တဲ့နေရာကနေ . . .

မကောင်း တော့ဘူးဆို ပြီး၊
ခင်ဗျားတော်လှန်ရေး ထဲက
ထွက်ပါဗျာလို့ သူများတကာတွေ
ပြောလာကြမှာကိုတော့ ကျနော်အ
ကြောက်ဆုံးဘဲဗျာ။ ကျနော် အသက်ကြီး
တာလည်း မှန်တယ်။ ကျမ္မာရေး
တခါတရံ ချို့ယွင်းတာလည်း အမှန်ပါဘဲ။
ဒါပေမဲ့ ကျနော်ဟာ လျပန်ခေတ်
ကတည်းက အမျိုးသားအတွက် လုပ်ခဲ့
တာ။ ခုထိလည်းလုပ်နေတယ်။ တခါမှ
လည်း တော်လှန်ရေးထဲက မနားခဲ့ဘူး
ဘူး။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့လည်း ကျနော်
လုပ်ချင်သေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခုလိုကြီးမားတဲ့ ခရိုင်
အတိုင်းအတာမျိုးကို တာဝန်မပေးတော့
ရင်လည်း၊ ကျေးရွာမှာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ အမျိုး
သမီးအစည်းအရုံးတို့၊ ခရိုင်ရုံးတို့မှာဘဲ
ဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ်လုပ်နိုင်တဲ့ တံမြက်လှံတာ

တို့၊ ရဲဘော်တွေကို ရေနွေးအိုးလေး တည်
ပေးတာတို့၊ ကျိုးစောင့် ကြက်နှင့် အလုပ်
တို့၊ ဘာတွေဘဲ လုပ်ရ လုပ်ရ ကျနော်
တတ်နိုင်တဲ့ နေရာကနေ တော်လှန်ရေး
တာဝန်ကလေးကို သေတဲ့အထိ လုပ်
သွားချင်တယ်။”

ဤသို့သော ခံယူချက်မျိုးကို
ကိုင်စွဲထားသည့် တော်လှန်ရေး ခေါင်း
ဆောင်တဦးကို ကျနော့်အနေဖြင့်သာမက
အခြားသော ရဲဘော်များကပါ တသဘော
တည်း ရှုမြင် ခံစားကြမိသည်မှာ ...

တကဲ့တော်လှန်ရေး ရဲဘော်
တွေ၊ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ ဒီလိုဘဲ၊
ပိုင်ဆိုင်မှု ကင်းမဲ့ခြင်း၊ ကိုယ်ကျိုးမဖက်
အများအကျိုးအတွက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာ
ခံခြင်းတို့ကို အတွေးအခေါ်အရ တည်
ဆောက်ခြင်းသာမက၊ လက်တွေ့အရပါ
တည်ဆောက်နိုင်ပါလားဟု ခံစား သုံးသပ်

မိပါသည်။

ယခုနှစ်အတွင်း ဖူးတာအယ်၏
အတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ် ထွက်ပေါ်လာတော့
မည် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည့်အတွက်၊
သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှတ်တမ်းတွင် ထောက်
ကူ ဖြည့်စွက်မှုရရန် အလို့ငှာ ကျနော်
တွေ့သိခံစားခဲ့ရသော အကြောင်းအရာ
အချို့ကို တင်ပြလျက်၊ လေးစားအပ်သော
ဒူးပလာယာ ခရိုင်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဖူးတာအယ်
အား ဤစာစုဖြင့် အလေးပြုလိုက်ပါသည်။

အောင်ပွဲသို့ ...

ရဲဘော်ဝမ်းသာ
ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံး၊
ဒူးပလာယာခရိုင်။

မိတ်ဆော်အပ်ပါသည်။

ကရင်ရိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာများနှင့်ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါးများ၊
မိတ်ပုံမှတ်တမ်းများနှင့် ကရင်သမိုင်းဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို
ပေးသို့ကူညီလိုလျှင်သော်၎င်း နိုင်ငံသစ်စာစောင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေး
အကြံပြုလိုလျှင်သော်၎င်း အောက်ပါဗီစီစာအေစိုင်း ဆက်သွယ်ကြပါရန်

လွတ်လပ်သော ကရင်သမိုင်းသုတေသနအသင်း

Independent Karen Historical Research Association.

P.O Box 888

Sangkhla Buri 7120

Kanchana Buri Province

Thailand.

ကရုဏ်းသမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

နိုင်ငံသစ်

အထူးဆောင်းပါး

မြန်မာ့

မြစ်ဆုံ မြစ်ဆုံ မြစ်ဆုံ မြစ်ဆုံ မြစ်ဆုံ

ကရင်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

နိဒါန်း

မာနယ်ပလောမှ မီးတောက် မီးလျှံများ

မာနယ်ပလောသည် ကေအဲန်ယူ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီး၏ အမာခံအခြေစိုက် စခန်းကြီး ဖြစ်၏။ ကေအဲန်ယူ၏ ဗဟိုဌာနချုပ်ဖြစ်သည်သာ မက၊ မြန်မာနိုင်ငံစစ်အစိုးရအား အတိုက် အခံပြု ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသော တိုင်းရင်း သားလူမျိုးစု အဖွဲ့အစည်းများ၏ (N. D.F) တပ်ပေါင်းစု ဗဟိုဌာနချုပ်အဖြစ် ထယ်ဝါစွာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သော စခန်းကြီးလည်း ဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်း သားများ ဒီမိုကရက်တစ်တပ်ဦး (A. B. S. D. F.)၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမျိုး သား ညွန့်ပေါင်း အစိုးရ (N.C.G.U.B.)၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရဟန်းပျို သမဂ္ဂ (A.B.Y.M.U.)၊ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ် လွတ်မြောက် နယ်မြေ (N.L.D, L.A.)၊ လူ့ဘောင်သစ် ဒီမိုကရက်တစ် ပါတီ (D. P. N. S.)၊ ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေး တပ်ဦး (P. L. F.)၊ ပြည်သူ့ ပြည်ချစ် ပါတီ (P.P.P.)၊ မြန်မာနိုင်ငံလုံး ဆိုင်ရာ မွတ်ဆလင်များအစည်းအရုံး(A.B.M.U.) အစရှိသော၊ ပြည်တွင်း ပြည်ပ လူထု ထောက်ခံမှုကို ရရှိ နေသည့် တော်လှန်သော အဖွဲ့အစည်းများ၏ လွတ်မြောက် နယ်မြေ လည်း ဖြစ်၏။

ဒီမိုကရေစီကို လိုလားကြသော လူထုကြီး၏ ယုံကြည် လေးစားရာ၊ အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးကို တောင့်တ ကြသော တိုင်းရင်းသား ပြည်သူ များ၏ မျှော်လင့်အားထားရာ၊ ကမ္ဘာ့ လူထုအများစု လက်မခံသည့် န ဝ တ စစ်အုပ်စု၏ မုန်းတီး ကြောက်ရွံ့ အပုပ်ချရာဖြစ်သော၊ ထို မာနယ်ပလော စခန်း ကြီးအား တော်လှန် ရေး အဖွဲ့

အစည်းများအနေဖြင့် ဆက်လက် ချုပ်ကိုင်ထားရန် မဖြစ်နိုင် တော့သည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက် လာရသောကြောင့် ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂၆)ရက် နေ့တွင် မီးရှို့ဖျက်ဆီး စွန့်ခွာခဲ့ရလေသည်။

တော်လှန်စစ်ကို ဆင်နွှဲရာ၌ ခံစစ် သေ စခန်းသည် မည်မျှပင် တောင့်တင်း ခိုင်မာစေကာမူ တချိန် မဟုတ် တချိန်တွင် ကျဆုံးရမည် ဆိုသည်ကို တော်လှန်ရေး သမားတိုင်းက သဘောပေါက် နားလည် ကြသည်။

ကေအဲန်ယူ၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်း တို့သည်လည်း ထိုအချက်ကို သိနားလည် ကြပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မာနယ်ပလော ကို ထိုမျှ တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း ထိုကဲ့သို့သော စွန့်လွှတ်မှုမျိုးဖြင့် စွန့်လွှတ် ကြရလိမ့်မည်ဟူ၍မူ မည်သူကမျှ မမျှော်လင့် ခဲ့ကြချေ။

မာနယ်ပလော၏ ပထဝီ အနေအထားမှာ ရန်သူများ လွယ်ကူစွာ ထိုးဖောက်၍ မရနိုင်သည့် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ရှိနေသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံဘက်မှ မကူးနိုင်လျှင် မာနယ်ပလောကို လွယ်လွယ်ဖြင့် ရရှိနိုင်မည် မဟုတ်။ ထိုင်းနိုင်ငံကလည်း ကူးခွင့် မပေး။ န ဝ တ အုပ်စုထံမှ အကျိုးအမြတ်ကို မျှော်ကိုးပြီး အပြုသဘော ဆက်ဆံရေးပေါ်လစီကို ကိုင်စွဲထားသော်လည်း ကေအဲန်ယူနှင့် ကမ္ဘာ့လူထုအပေါ်တွင်မူ ထိုမျှလောက် အထိ မျက်နှာပြောင်မတိုက်ရဲကြ။

န ဝ တ အုပ်စုသည် မ ဆ လ အုပ်စု ဘဝ တည်းကပင် ဖလူး၊ ဝေါလေ၊ သေဘောဘိုး၊ မယ်လ၊ မယ်သဝေါ၊ ကော့မူးရာ စသည့် စခန်းများကို အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။ အကြိမ် ကြိမ် အခါခါလည်း သိမ်းပိုက် နိုင်ခဲ့ ၏။ သို့ရာတွင် မာနယ်ပလော စခန်းသို့မူ အနားပင် မသိနိုင်ခဲ့။

‘ မ ဆ လ ’၊ ‘ န ဝ တ ’ သည် မာနယ်ပလောကို စစ်ရေးအရချေမှုန်းရန် ကာလ ကြာရှည် စွာကပင် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း၊ မာနယ်ပလောနှင့် များစွာ ကွာလွှမ်းသေးသော နေရာများမှပင် ရှုံးနိမ့်မှုများစွာဖြင့် ပြန်လည်ဆုတ်ခွါခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ (၁၁)ရက်နေ့မှ အစပြုခဲ့သော နဂါးမင်းစစ်ဆင်ရေးသည်၊ အကြီးကျယ် ဆုံးဖြစ်သည်။ လူအင်အား၊ လက်နက် အင်အား မီးကုန်ယမ်းကုန် အကြီးကျယ် သွန်၍သုံး၏။ အကြီးအကျယ်ဆုံးဖြစ်သည့် အလျောက် အကြီးအကျယ်ဆုံးရှုံးရသည့် ပြင် တပ်သားများစိတ်ဓါတ်ပျက်ပြားကာ အထက် အောက် အဆင့်ဆင့် အမိန့် ဖီဆန်မှု များဖြင့် တပ်တွင်း ပဋိပက္ခ ဖြစ်မည့် အခြေ အနေမျိုး ပေါ်ပေါက်လာခြင်း။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများက ရှုံ့ချ ပြစ်တင် ဖိအားပေး လာခြင်းတို့ကြောင့်၁၉၉၂ခု၊ ဧပြီလ (၂၈) ရက်သို့အရောက်၊ တိုင်းရင်း သားစည်းလုံး ညီညွတ်ရေးနှင့် အမျိုး သားချင်း ပြန်လည် သင့်မြတ်ရေးကို ရှေးရှု၍ ကရင်ပြည်နယ် ထိုးစစ်ကို (တဘက်သတ်) ရပ်ဆိုင်း လိုက်ကြောင်း အသေးနုဆုံး ကြေငြာချက် ကလေး ကို ထုတ်ပြန်ပြီး ပြန်လည်ဆုတ်ခွါ ခဲ့ရလေသည်။ ၎င်းတို့၏ မတရားမှုနှင့် ရှုံးနိမ့်မှုကို မလုံမလဲ ဖြစ်သောကြောင့် သတင်းစာ မျက်နှာဖုံးတွင် စာလုံးမဲကြီး များဖြင့် ထင်ထင်ရှာရှာ မကြေငြာရဲကြ။ သတင်းစာ ကျောဘက်တွင် ခပ်သေးသေး ဘောင် ကလေးဖြင့်၊ ဗိုလ်ချုပ်မောင်လှ ဘားအံ တပ်တွင်း၌ ပြောကြားခဲ့သည် ဆိုသော ထိုကြေငြာချက် သတင်းကလေး ကို မဝံ့မရဲ ဖော်ပြ ခဲ့ရလေသည်။ (သတင်း ကြေငြာချက်သာ ထုတ်ပြန် ခဲ့သော်လည်း န ဝ တ သည် ၎င်း၏ထိုးစစ်ကို မည်သည့်အခါကမျှ မရပ်ဆိုင်းခဲ့ချေ။ မာနယ်ပလောမှ လွဲ၍

ဆရင့်သမိုင်း သုတေသနစာစဉ်

ကရင်ပြည်နယ် အတွင်း နေရာများစွာ၌ အခွင့်အရေး ရလျှင်ရသလို ကြိုကြား ကြိုကြား တိုက်ခိုက် နေခဲ့သည်။ ၎င်းတို့၏ ကျူးကျော် တိုက်ခိုက်မှုကိုလည်း *K.N.U.* ကေအဲန်ယူ ကပင် တိုက်ခိုက်သော ကြောင့် ပြန်လည် တိုက်ခိုက်ရသယောင် ကြေငြာ ခဲ့သည်။)

န ၀ တ သည် မာနယ်ပလောကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု မည်မျှပင် လေလုံး မိုးလုံး ထွားပြီး ပြောဆိုစေကာမူ ပြောသည့် အတိုင်း မလုပ်နိုင်ခဲ့ချေ။ လက်နက်ကြီး များ၊ ရဟတ်ယာဉ်များ၊ ဗုံးကြဲ လေယာဉ် များနှင့် အမျိုး မျိုးသော ဗုံးဆံများကို အသုံးပြုကာ မရ မနေ တိုက်ခိုက်မည် ဆိုလျှင်လည်း ကြီးစွာသော အရင်းအနှီး များကို ပေးဆပ် ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့တိုက်ခိုက်ရန် အတွက် စစ်သည် အင်အား များစွာနှင့် ဝန်ထမ်း (ပေါ်တာ) အင်အားများစွာကို လိုအပ်မည် ဖြစ် သည်။ ပြည်သူ လူထု ကလည်း လက်မခံ၊ စာမ္မာကလည်း ဖိအားပေး နေသည့် အချိန်တွင် ပေါ်တာများ နင်း ကန်ဆွဲ၍ လည်း မဖြစ်နိုင်။ လူထု မကြေမနပ် ဖြစ်ကာ ခံနိုင် စွမ်းရည်ကုန်ဆုံးပြီး ထပ်မံ အုံကြွလာ နိုင်သည်။ ၎င်း၏ တစ်တွင်း မညီညွတ်မှု ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် လည်း ထိုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ရန် မဖြစ်နိုင် ချေ။ ဒီမိုကရေစီအင်အားစုများ၏ မာနယ် ပလောကို ချေမှုန်းလိုသော န ၀ တ မှာ ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရူး ဖြစ် တာ အကျပ် ဆိုက်နေခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်း၏ စစ်ဆင် ရေးနည်းသစ်ကို စနစ် တကျ အကွက်ချကာ စီစဉ် ခဲ့ရလေ သည်။ န ၀ တ သည် မာနယ်ပလောကို အင်အားသုံးလျှက် အနိုင်ယူရန် မတွေးဝံ့ တော့ချေ။

ထိုမျှလောက်အထိ ရန်သူ (န ၀ တ)က ခန့်ညား ရိုသေ ခဲ့ရသော မာနယ်ပလောကို ကေအဲန်ယူ အပါ အဝင် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများအနေဖြင့် လက်လွှတ် ဆုံးရှုံး ခံလိုက်ကြရပြီ ဖြစ် သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများနှင့် ခရစ်ယာန်ဘုရားရှိခိုး

ကျောင်းကိုသာ ချန်လှပ်ထားခဲ့ပြီး၊ ဗဟို ဌာနချုပ် *General Head Quarter* အဆောက်အဦး၊ မာနယ်ပလော အစည်း အဝေးခန်းမဆောင်ကြီး၊ မ. ဒ. တ. (*N.D.F*) ရုံး၊ မ.ဒ.မ.ခ. (*D.A.B*) ရုံး၊ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (လွတ် မြောက်နယ်မြေ) (*N.L.D, L.A.*) ရုံး၊ ကရင် လူငယ်အစည်းအရုံး (*K.Y.O.*) ရုံး၊ ကရင် အမျိုးသမီးအစည်းအရုံး (*K.W.O.*) ရုံး၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသား ညွန့်ပေါင်း အစိုးရ (*N.C.G.U.B.*) ရုံး၊ ကရင်အမျိုးသား ရဲတပ်ဖွဲ့ (*K.N.P.F.*)ရုံး၊ စသည့် ရုံးအဆောက်အဦ အသီးသီးနှင့် လူနေအဆောက်အဦများ အားလုံးကို မီးရှို့ဖျက်ဆီး လိုက်ကြသည်။ (ယာဒေးနီ နှင့် ထီးသေခီးတို့မှ အဆောက်အဦများ ကိုပါ မီးရှို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရ သည်။)

ထိုမီးတောက် မီးလျှံများသည်၊ မီးရှို့လိုက်ကြသူများ၏ ရင်ကိုသာမက၊ ဒီမိုကရေစီရေးနှင့် အမျိုးသား လွတ် မြောက်ရေးကို အားပေး ထောက်ခံကြ သော ပြည်တွင်းပြည်ပရှိ လူထုအားလုံး၏ ရင်ကိုပါ ကူးစက်လျက် ပူပြင်း လောင် မြိုက် ကြေကွဲစေလေသည်။

မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဆက်လက် ချုပ်ကိုင်ထားရန် မသင့်လျော်တော့ သောကြောင့် စခန်းကြီးအား လက်လွှတ် လိုက်ရသည့် အချိန်တွင် ရန်သူ န ၀ တ ၏ သိမ်းပိုက်ဖျက်ဆီးမှုကို မခံပဲ၊ မိမိ တို့ကိုယ်တိုင် ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ခြင်းမှာ မြင့်မြတ်မှန်ကန်သော လုပ်ရပ်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ပစ္စည်းကို ရန်သူ မရစေရ။ မိမိတို့ စွန့်ခွါခဲ့သော နယ်မြေကိုဝင်၍ သိမ်းပိုက် လိုက်နိုင်ခြင်းမှ လွဲလျှင် မည်သို့သော အကျိုးအမြတ် တခုတလေမျှ ရန်သူ မရရှိစေရ။ ဤသည်မှာ ရန်သူအပေါ် ထားရှိ ကျင့်သုံးရမည့် သဘောထား အမှန် ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကေအဲန်ယူသည် ဘာသာရေး အဆောက်အဦများနှင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုင် သော ပစ္စည်းများမှလွဲ၍ ကျန်အရာ အားလုံးကို မီးရှို့ဖျက်ဆီး လိုက် ကြလေ

သည်။

မာနယ်ပလောသည် မြန်မာ နိုင်ငံတွင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ရပိုင်ခွင့်များကို ပိတ်ပင်ဖိနှိပ်မှုခံရခြင်း၏ ပြယုဂ်ဖြစ်၏။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများ ဆိတ်သုဉ်း နေခြင်း၏ ပြယုဂ်ဖြစ်၏။

မ ဆ လ ၊ န ၀ တ တို့၏ စစ် အာဏာရှင် စနစ်ကို ပေါ်လွင် ထင်ရှား စေသော ပြယုဂ်လည်း ဖြစ်၏။

အဖိနှိပ်ခံ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစု တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဒီမိုကရေစီရေးကို လိုလားကြသော အဖွဲ့ အစည်းများ၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပြယုဂ် တခုလည်းဖြစ်လေသည်။

မာနယ်ပလောကား မီးဟုန်း ဟုန်း တောက်လျှက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။ သို့ရာတွင် မာနယ်ပလော၏ မီးတောက် မီးလျှံများသည်၊ ဖေါ်ပြပါ ပြယုဂ်များကို မဝါးမြို့ မဖျက်ဆီးနိုင်ရုံမျှမက၊ ပြယုဂ်သစ် တခုကိုပင် ထပ်ဆင့် မွေးဖွား ပေးလိုက် လေသည်။

ထိုပြယုဂ်၏တန်ဖိုးမှာ အတော် ပင်ကြီးမားသည်။ ထိုပြယုဂ်ကို ရရှိဘို့ရန် အတွက် မာနယ်ပလောသည် မိမိကိုယ် မိမိ မီးလောင်ပြင်အဖြစ် စတေးခံခဲ့ရ လေသည်။

သမိုင်းပေးစာဝန်

မာနယ်ပလောကို လက်လွှတ် လိုက်ရခြင်းသည်၊ (၄၆)နှစ်ကျော် ရပ်တည် ခဲ့သော ကေအဲန်ယူ ကရင် အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီး၏ တဆစ် ချိုး အပြောင်း အလဲကြီးတခုဖြစ်သည်။

မာနယ်ပလောကို ဆုံးရှုံးရ သော်လည်း၊ ကရင်တော်လှန်ရေးသည် ဆက်လက် ရှင်သန် တည်တံ့ နေဦးမည် ဆိုသည်ကို ယုံမှားသံသယ ဖြစ်ဘွယ်မရှိ။ သို့သော်မာနယ်ပလောကို လက်လွှတ် စွန့်ခွါလိုက်ရမှုသည်၊ ကရင်တော်လှန်ရေး အတွက် ကြီးမားသော အရင်းအနှီးကြီး

တခုကို ပေးဆပ်လိုက်ရခြင်းဖြစ်သည် သာမက၊ မာနယ်ပလောကို ခြေကုတ် ယူလျက် ရန်သူ န ဝ တ စစ်အစိုးရအား ဆန့်ကျင်ဘက် အတိုက်အခံပြုနေကြ သော မဟာမိတ်အဖွဲ့အစည်းများ အတွက် ပါ ထိခိုက်နစ်နာမှုကြီးတရပ် ဖြစ်လေ သည်။ န ဝ တ စစ်အုပ်စု အတွက်မူကား ပြည်သူလူထုနှင့် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် မျက်နှာပြောင်စွာလက်မထောင်ခေါင်းမော့ ပြနိုင်မည့် မဟာအောင်ပွဲကြီးတရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

မိမိတို့ကရင်အမျိုးသား သမိုင်း သုတေသန အဖွဲ့သည် ကရင်သမိုင်း ကြောင်း ကို လေ့လာစူးစမ်း မှတ်တမ်း ပြုစုရာတွင် ကရင်အမျိုးသားများ ဆင်း သက်လာပုံ ဒေသပထဝီ သမိုင်းကြောင်း မှအစ ကရင် ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံ၊ ဘာသာစကား၊ စာပေ၊ ဂီတ၊ ကဗျာ လင်္ကာ၊ မိရိုးဖလာ ကိုးကွယ်ယုံကြည် မှုများ၊ အသက်မွေး ဝမ်းကြောင်းလုပ်ငန်း များ၊ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပမှုများ စသည့် လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အင်္ဂါရပ်များ တွင် ပါဝင်စမြဲ ဖြစ်သော အကြောင်း အရာများကိုသာမက အမျိုးသားရေး လှုပ်ရှားမှု သမိုင်းကြောင်း နှင့် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ပေါ်ပေါက်လာ ရသော ကရင် တော်လှန် ရေး သမိုင်း ကြောင်းကိုပါ သုတေသနပြုစု မှတ်တမ်း တင် သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်တော်လှန်ရေး သမိုင်း ကြောင်းကို မှတ်တမ်း ပြုရာတွင် မာနယ် ပလော၏ အခန်းကဏ္ဍကို ချန်လှပ်ထား၍ မရ။ မာနယ်ပလောသည်၊ တောကြို အုံကြား နေရာလေးတခုမျှသာ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် ကေအဲန်ယူကို ပြည်သူ လူထု တရပ်လုံးကသာမက ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံ အများအပြားကပင်အာရုံစိုက်လာစေခဲ့ သော နေရာဖြစ်လေသည်။ မြန်မာ့ဒီမို ကရေစီရေး အင်အားစုများ၏ လွတ် မြောက်နယ်မြေဖြစ်သည့် အလျောက် မာနယ်ပလောသည် ယခင် အချိန်များက ထက်ပို၍ သတင်းကြီး၏။ ကေအဲန်ယူ၏

ရပ်တည်မှုကို ပို၍ ထယ်ဝါ စေခဲ့၏။ မာနယ်ပလော၌ အစည်းအဝေး ပွဲများ၊ ညီလာခံများ၊ နှီးနှောဖလှယ်ပွဲများ၊ ကရင်တော်လှန်ရေး၏ နေ့ကြီးရက်ကြီး အခမ်းအနားများ ပို၍ကြီးကျယ်စွာ၊ ပို၍များပြားစွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးပွဲများမှနေ၍ ကမ္ဘာသိ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ကြေငြာနိုင်ခဲ့သည်။ တော်လှန်သော မျိုးဆက်သစ်များ အတွက်လည်း အတတ်ပညာဆိုင်ရာ သင်တန်းများစွာကို ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကရင်တော်လှန်ရေး၏ သမိုင်းကြောင်း တွင် မာနယ်ပလောကို မေ့ထား၍ မဖြစ်ပေ။ အနာဂါတ်ကာလ ပြည်နယ် ပေါင်းစု ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ၏ သမိုင်းသစ်ကို ပြန်ရေးသည့် အခါတွင် လည်း ကေအဲန်ယူနှင့် မာနယ်ပလော၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ မချပါရှိမည်သာ ဖြစ်လေ သည်။

ထိုမျှ အရေးပါ အရာရောက် ခဲ့သော မာနယ်ပလောသည် အဘယ် ကြောင့် မီးလောင်ပြင် ဖြစ်သွားရပါ သနည်း။ ? မာနယ်ပလော၏ ပျက်ဆီး ဆုံးရှုံးမှု အကြောင်းအရင်းခံကို လေ့လာ စူးစမ်း သုတေသနပြုလျက် သမိုင်း ကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မှတ်တမ်းပြုစု ရေးမှာ မိမိ တို့၏ မလွဲမရှောင်သာသော တာဝန်တရပ် ဖြစ်လာပါသည်။

သို့ဖြစ်၍။

မှန်ကန်သောစေတနာဖြင့်၊

မာနယ်ပလောကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးခဲ့ရခြင်းသည်၊ မြစ်ဆုံ အရေး အခင်းနှင့် တိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်မှု ရှိနေ ကြောင်း ထင်ရှားစွာပင် တွေ့မြင်ရသည်။

မြစ်ဆုံအရေးအခင်း၏ အကျိုး ဆက်အဖြစ်၊ ကေအဲန်ယူမှ ခွဲထွက်သည့် D.K.B.A.ခေါ် တိုးတက်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးသည်၊ နဝတ စစ် အုပ်စုနှင့် ပူးပေါင်းသွား ခြင်း၊ အတွင်းလူက ဖောက်ဖျက်သည့် တိုင်

ကျန်လူများ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာလျှင် မာနယ် ပလော လွယ်ကူစွာ ကျဆုံးနိုင်မည် မဟုတ် သော်လည်းမြစ်ဆုံ အရေးအခင်း ကြောင့် မိမိအတွင်းမှာပင် စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာမှု မရှိ တော့ခြင်း၊ ထို့ဖားဝီးကျိုးမှ ကာကွယ်မည့် မဟာမိတ်များလည်း မရှိတော့ ခြင်း၊ အချင်း ချင်းကို ပြန်မတိုက်လို ကြသည့် အပြင် ခုခံ ကာကွယ်မည့်သူများ အကြားတွင်ပင် သံသယ ဖြစ်မှုများ ရှိနေခြင်းကြောင့် မာနယ်ပလော ခုခံကာကွယ်ရေးကို ကြိုး စားလိုစိတ် မရှိတို့ခြင်း တို့ကြောင့် (D.K.B.A.) သည် နဝတ အုပ်စုအား မာနယ်ပလောသို့ ဝင်ရောက် နိုင်မည့် “အတွင်းလမ်း” များကို ပြသနိုင်ခဲ့ လေ သည်။

ထို့ကြောင့် မြစ်ဆုံအရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း၏ သမိုင်းကြောင်း နှင့်ပတ်သက်၍ မိမိတို့ လေ့လာရပြန် သည်။ ဤတွင် ကေအဲန်ယူ၊ ဒီကေဘီအေ နှင့် န ဝ တ တို့၏ သုံးဘက်မြင် ပတ်လည် စစ်တမ်းကို မိမိတို့ ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့လေ သည်။

သမိုင်းတွင် ကျန်ရစ်မည့် ဖြစ်ရပ် များအား လေ့လာ မှတ်တမ်း ပြုရာတွင် အဖြစ်ကို အဖြစ်အတိုင်း၊ အရှိကို အရှိ အတိုင်း ရေးသားတင်ပြရန် တာဝန်မှာ သမိုင်းသုတေသီတို့၏ တာဝန်ပင် ဖြစ် သည်။ သမိုင်းသုတေသီတွင် မည်သည့် ဘက်မှ မလိုက်ဘဲ ရေးသားရမည့် တာဝန် တရပ်လည်း ရှိနေသည်။

သို့သော် *Researchers do for the sake of truth.* မိမိတို့သည် အမှန်တရား၏ ဘက်၌သာ ရပ်တည်ကြ မည်။ မည်သည့်ဘက်သို့မျှ မလိုက်ဘဲ ရေးသားခြင်းမျိုးမဟုတ်။ အမှန် တရား၏ ဘက်သို့သာ လိုက်ပြီး ရေးသား ကြမည် ဖြစ်သည်။ မ ဆ လ၊ န ဝ တ တို့၏ လက်အောက်မှ သမိုင်းဆရာများ ကဲ့သို့လည်း တဘက်စောင်းနင်းရေးသား မည် မဟုတ်ချေ။ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း အထောက်အထား ပြည့်စုံ ခိုင်မာ တိကျ စွာဖြင့် ရေးသား တင်ပြကြမည် ဖြစ်သည်။

ကရင်သမိုင်း သုတေသနခေတ္တ

မှားယွင်းသော လုပ်ရပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ဆင်ခြေပေး ရှင်းလင်းမှုမျိုးကို မိမိတို့ပြုလုပ်မည် မဟုတ်။ ကရင်အမျိုးသားများနှင့် ပတ်သက်သော သမိုင်းကြောင်းကို ရေးသားရာတွင် မှန်ကန်သောစေတနာဖြင့် အမှန်တရား၏ မျက်နှာကိုသာ ထောက်ရှုလျက် ရေးရမည် ဖြစ်သည်။

မိမိတို့၏ သမိုင်းကြောင်းတစ်စိတ်တဒေသဖြစ်သော ဤအကြောင်းအရာကို မိမိတို့ရေးလျှင် န ၀ တ စစ်အုပ်စုက ရေးမည်ဖြစ်သည်။ န ၀ တ ၏ [ငါးဖယ်က ပြောင်းပြန်] ပြောကြားသော မိုးလုံးပြည့် မုသာဝါဒများကို လူတိုင်းသိရှိကြပြီး ဖြစ်သည်။ မိမိတို့က အမှန်တရားကို တင်ပြခြင်းမပြုနိုင်လျှင်၊ န ၀ တ စစ်အုပ်စုက ၎င်းတို့၏ထုံးစံအတိုင်း တဘက်စောင်း နှင်း ရေးသားကြမည်သာဖြစ်သည်။ နောက်လာမည့် သုတေသီများ အတွက်လည်း ခြေရာကောက်မှု လွဲမှားနိုင်သည်။ ၎င်းတို့၏ တင်ပြချက်ကိုသာ အမှန်ဟု ယူဆကြ မည် ဖြစ်လေသည်။

ဤစာတမ်းကို ရေးသားရာတွင် မိမိတို့သည် ကေအဲန်ယူ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီး၏ ကောင်းကွက်များထဲမှ အားနည်းချက် များကိုလည်း ထောက်ပြ သွားမည်။ ဒီ ကေ ဘီ အေ ခွဲထွက်အုပ်စုနှင့် န ၀ တ ၏ လုပ်ဆောင်မှု အဆိုးများထဲမှ ကောင်း ကွက်တို့ကိုလည်း ဖော်ပြသွားမည် ဖြစ် သည်။

တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများကို အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်သွားစေသည့် မာနယ်ပလော ခေန်းကြီးဆုံးရှုံးမှုတွင် မည်သည့် တာဝန် ချီကြောင်းကိုမူ မိမိတို့ထောက်ပြ ဝေဘန် မည် မဟုတ်။ ဖြစ်ရပ်မှန်များကို အမှန်အတိုင်း သိရှိကြပြီးနောက် သမိုင်းကြောင်းတရားခံသည် (၁) ကေအဲန်ယူ ကိုယ်တိုင်ဘဲလား။? (၂) ဒီကေဘီအေ ခွဲထွက်အုပ်စု၏ ညံ့ဖျင်းမှုများပင်လား။? (၃) S.L.O.R.C. ခေါ် န ၀ တ စစ်အုပ်စု၏ သွေးခွဲ သပ်လျှိုမှုလား ? ဆိုသည်ကို ပြည်သူများကသာ ဆုံးဖြတ် ကြရမည်

ဖြစ်သည်။

မိမိတို့အနေဖြင့် ဤစာတမ်းကို ရေးရန် သင့် မသင့် ကာလကြာမြင့်စွာ ချီတုံ ချတုံ အချိန်ယူ စဉ်းစားခဲ့ရသည်။ ရေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် သက်ဆိုင်ရာ စာစောင် စာတမ်းများ၊ ဓါတ်ပုံ အကိုးအကား အထောက်အထား များ၊ ရေဒီယိုသတင်းများ၊ ပါးစပ် သတင်း များကိုသာမက “မြစ်ဆုံ ဖြန့်ဖြေရေး” ကော်မီတီ မှ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့နှင့် မြစ်ဆုံ အရေးအခင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့သော ကာယကံရှင် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မှတ်သားမှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ရပါသည်။

မြစ်ဆုံ အရေးအခင်းကို မှတ်တမ်းတင်ရန် အချက်အလက်များ၊ အတန်အသင့် ရရှိလာသည့် နောက်တွင်မူ... ..

အပိုင်း (၁) စတင် မြစ်ဖျား ခံရာ သမိုင်းကြောင်း။

အပိုင်း (၂) မြစ်ဆုံ အရေးအခင်း။

အပိုင်း (၃) အရှိန်မသေသေးသော ဝဲဂယက်များ။ ဟူ၍

အပိုင်း (၃) ပိုင်း ပိုင်းခြားလျက်၊ အပိုင်း တပိုင်းစီကို အခန်းကဏ္ဍများ အသီးသီး ခွဲကာ ဤသမိုင်းလေ့လာရေး စာစောင် များတွင် အခန်းဆက် တင်ပြရန် စီစဉ် ခဲ့ပါသည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း မိမိတို့သည် အမှန်တရား၏ ဘက်မှ ရပ်တည်လျက် ဤစာတမ်းကို ရေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ (အမှန်တရား ဆိုသည်မှာ လူအများစု လက်ခံခြင်း လက် မခံခြင်းနှင့် မပတ်သက်ပါ။ လက်ခံနိုင် သည် ဖြစ်စေ၊ လက်မခံ နိုင်သည် ဖြစ်စေ အမှန်သည် အမှန် ပင် ဖြစ်ပါသည်။) ထို့ကြောင့် သမိုင်းကြောင်း အချက် အလက် များကို မှတ်တမ်းတင်မှု မည်ကာမတ္တ မဟုတ်ဘဲ၊ ထို့ ဖြစ် ရပ် များ နှင့် ပတ် သက် ၍ ကောက်ချက်ဆွဲ သတ္တုချခြင်း များကို လည်း မိမိတို့ ပြုလုပ်မည် ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ၊ ဒီကေဘီအေ နှင့် န ၀ တ ဟူသည့် နေရာ အသီးသီးသို့ ရည်တူ ခံစားစိတ်ဖြင့် ဝင်ရောက် ရှုမြင်လျက်

သုံးဘက်မြင် ပတ်လည် စစ်တမ်း ကိုလည်း ထုတ်ယူမည် ဖြစ်သည်။ ရှုဒေါင့် အသီးသီးမှ ရှုမြင် နိုင်မည် ဖြစ်သော သမိုင်းကြောင်း သင်္ခန်းစာများနှင့် သမိုင်းကြောင်း တရားခံတို့ကိုမူ သမိုင်း ပညာရှင်များနှင့် ပြည်သူလူထုကြီးကသာ ဆုံးဖြတ်မှု ပေးနိုင် ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်မှန် များကို စုစည်းတင်ပြကာ ပိုင်းခြား သုံးသပ်ခြင်း ဖြစ်သော ကောက်ချက်ဆွဲ သတ္တုချခြင်းများမှ လွဲ၍ ဤ အရာများ သည် သမိုင်းကြောင်း သင်္ခန်းစာ ဖြစ် သည်ဟု၎င်း၊ ဤသူများ သည်၊ သမိုင်း တရားခံ ဖြစ်သည်ဟု၎င်း၊ မိမိတို့က တရားသူကြီးသဖွယ် ဝင်ရောက် ဆုံးဖြတ်မှု ပေးမည် မဟုတ်ပါ။

ဤစာတမ်းကို သမိုင်း လေ့လာရေး နိုင်ငံသစ်စာစောင်များတွင် (၃)လ တကြိမ်၊ လအနည်းငယ်မျှ အခန်းဆက် တင်ပြမည်ဖြစ်ရာ ဖော်ပြပြီးသော အကြောင်း အရာများနှင့် ပတ်သက်၍ ပိုမို သိရှိထားသော အချက်အလက်များ ရှိနေပါက နောက်စာစောင်များ မထွက် ရှိမီ မိမိတို့ထံ ဆက်သွယ် ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံပါသည်။

အထူးသဖြင့် န ၀ တ စစ်အုပ်စု သို့ မေတ္တာရပ်ခံလိုပါသည်။ ယခုမိမိတို့ ရေးသားသော အကြောင်း အရာများထဲမှ မှားယွင်းတိမ်းစောင်းသည်ဟု ထင်မြင် ယူဆသော၊ အချက်အလက်များကို ကရင်အမျိုးသား သမိုင်းသုတေသန အဖွဲ့ လိပ်စာအတိုင်း (န ၀ တ သတင်းစာ ပါဆောင်းပါး များကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ။) လူသိကွာ နှင့် လျှော်ညီသော အရေး အသားမျိုးဖြင့် ဝေဘန် ရေးသားပေးပို့နိုင် ကြပါသည်။မည်သည့်ထောက်ပြ ဝေဘန် မှုမျိုးကိုမဆို မိမိတို့အနေဖြင့် မှန်ကန် သည်ဟု ယူဆပါက ထည့်သွင်း ဖော်ပြ ပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ဤမြစ်ဆုံဆောင်းပါးကို ရေးသားရာတွင် အချို့သော ကာယကံရှင် များကို တွေ့ဆုံမေးမြန်း မှတ်တမ်း ပြုခဲ့သော် လည်း အချို့ကိုမူ အခြေအနေ အကြောင်း အရပ် အမျိုးမျိုးကြောင့်

ကရင်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

လူကိုယ်တိုင် တွေ ဆုံခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။ စာရွက်စာတမ်းများနှင့် တဆင့်စကားများဖြင့်သာ အထောက်အထားပြုရေးသား ခဲ့ရပါသည်။ အကယ်၍ အချို့သောအချက်အလက်များ၌ မှားယွင်းလွဲချော်မှုများ ရှိခဲ့ပါက ကရင်သမိုင်းသုတေသနဌာနသို့ ဝေဖန်ထောက်ပြမှု ပြုကြပါရန်မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ဆက်လက်ထွက်ရှိမည့် စာစောင်များတွင် ပြင်ဆင်ချက်အဖြစ် ဖော်ပြပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။)

ကရင်သမိုင်းသုတေသနအဖွဲ့

သမိုင်းကြောင်း တရားခံသည် (၁) KNU ကိုယ်တိုင်ဘဲလား?။ (၂) DKBA ခွဲထွက်အုပ်စု၏ ညံ့ဖျင်းမှုများပင်လား?။ (၃) SLORC ခေါ်နဝတ၏ သွေးခွဲသပ်လျှိုမှုလား?။

အပိုင်း(၁)

စတင်မြစ်ဖျားခံလာရာသမိုင်းကြောင်း။

အခန်း(၁)

မြစ်ဆုံဒေသ စေတီတော်။

မြစ်တို့၏ ထုံးစံအတိုင်း အကွေ့အကောက်များဖြင့် မြောက်မှ တောင်သို့ စီးဆင်းလာခဲ့သော သံလွင်သည်၊ အရှေ့ဘက်ခြမ်း ထိုင်းနိုင်ငံ မယ်စံလပ်ပြည်နယ်နှင့် အနောက်ဘက်ခြမ်း မြန်မာနိုင်ငံ ကရင်ပြည်နယ် ဖိပွန်ဒေသသို့ အရောက်တွင်၊ အနောက်မြောက်မှသည် အရှေ့တောင်သို့၎င်း၊ ထိုမှတဆင့် အနောက်တောင်နှင့် အနောက်ဘက်သို့၎င်း၊ ကွေ့ဝိုက်လျက် မြစ်ချိုးကွေ့ကြီးတခု ဖြစ်ပေါ်စေကာ မြန်မာပြည်နယ်နမိတ် အတွင်း အနောက်တောင် ဘက်သို့ ဆက်လက်

စီးဆင်း သွားသည်။

ထိုင်း နိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ နယ်ခြား မြစ်ချိုးကွေ့ကြီး ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ နေရာတွင် အရှေ့တောင် ဘက်သို့ မြစ်လက်တက်တခု ဖြာထွက်ခဲ့သည်။ ထိုမြစ်လက်တက်သည်၊ သံလွင်မြစ်ကြောင်း စီးဆင်းလာရာ ထိုင်း မြန်မာနယ်နမိတ် မျဉ်းကြောင်း၏ အဆက်ဖြစ်သည်။ ထိုင်းတို့က ၎င်းတို့၏ နယ်နမိတ်တွင် တဝက်အပါအဝင်ဖြစ်သော ထိုမြစ်ကို မိုးအေးဟုခေါ်၏။ မြန်မာတို့က သောင်ရင်း ဟုခေါ်ပြီး ကရင်တို့ကမူ သူးမွဲ ဟု ခေါ်လေ သည်။

သံလွင်မြစ်၏ မြစ်လက်တက်အဖြစ် စတင်ခွဲထွက်သောနေရာ (သံလွင်၏ အနောက်ဘက်ခြမ်း) တွင် ရွာတရွာ ရှိသည်။ သူးမွဲထာ (သူးမွဲထ) ဟု ခေါ်၏။ K.N.U. က ထိန်းချုပ်ထားသော နေရာဖြစ်ပြီး နဝတ စစ်အုပ်စုတို့ လုံးဝ မထိုးဖောက်နိုင်ခဲ့သော ဒေသတခုလည်း ဖြစ်လေသည်။

၁၉၅၉ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၂၀)ရက်နေ့ (၁၃၅၁ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်၊ သောကြာနေ့)တွင် ထို နေရာ၌ စေတီတဆူ စတင်တည်ခဲ့ သည်။ စေတီ၏ ဘွဲ့အမည်မှာ ယခုထက်တိုင် မထင်ရှား။ မြစ်ဆုံစေတီဟုသာ ဒေသ ဝန်းကျင်တွင် လူသိများခဲ့သည်။ စေတီတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် ဖြစ်ပေသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်

မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ဦးသုဇနသည် သာမညတောင် ဆရာတော် ဦးဝိနယ၏လက်ထွက်ဖြစ်ပြီး အလံတရာ ဆရာတော်ထံ၌လည်း ဆည်းကပ်ဘူးသူ ဖြစ်သည်။ လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ် ဇာတိ ဖြစ်ပြီး ကေအန်ယူ ကရင်အမျိုးသားအစည်းအရုံးမှ သစ်တောဌာနတာဝန်ခံပုဒ်အောင်ဆန်းနှင့် ညီအကို တဝမ်းကွဲ တော်စပ်သည်။

မြိုင်ကြီးငူထက် အရင်ကျသော နေရာများမှာ အလံတရာတောင်နှင့်

သာမညတောင်တို့ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာများတွင် ဓါတ်မီးများ ထိန်းထိန်းညှိပြီး လာသမျှ ဒါယကာ ဒါယိကာမ များကို ကျွေးမွေး ဧည့်ခံနိုင်သည့် အတွက် အမြဲမပြတ် စည်ကားလျက် နေသည်။ နဝတ စစ်တပ်၏ ပေါ်တာဆွဲမှုနှင့် အခြားပဋိပက္ခများ ဘာမျှမရှိသည့်အပြင်၊ နဝတ အုပ်စုကော၊ တော်လှန်ရေး သမား များပါ လက်နက် ကိုင်ဆောင်မှု မရှိဘဲ သွားရောက်နိုင်သည့် နေရာများဖြစ်သည်။

မြိုင်ကြီးငူသည် ကောကရီကျွန်းနှင့် မဲကော့လာ ကျွန်းထိပ် အကြားတွင် တည်ရှိသည်။ တခွပ်ဖိုးရွာကြီး၏ အထက်ပိုင်း၊ သံလွင်မြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းနေရာ၌ မြို့ရိုးဟောင်း ရှိသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို အမှီပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော သာမညရွာကဲ့သို့ပင် ရပ်ရွာထူထောင်ကာ နေကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်သော မူဆလင်များလည်း သွားရောက်နေထိုင်ကြသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် စနေအသင်း၊ (အနန်းဘော့ စနေအသင်း) လည်းရှိသည်။ နဝတ တပ်များ လာရောက်နှောက်ယှက်ခြင်း မရှိသော နေရာအဖြစ် ထူးထူး ခြားခြားသတင်းကြီးလေသည်။

ကျား / မ မရွှေောင် ပေါ်တာဆွဲခြင်း၊ အဓမ္မလုပ်အားပေးခိုင်းစေခြင်း၊ တွေ့သမျှ ရွာသားများကိုခေါ်၍ ရိုက်နှက်မေးမြန်း စစ်ဆေးခြင်း၊ အခန်းမသင့်ပါက သတ်ပစ်ခြင်း၊ နယ်စပ်ဒေသ ကျေးရွာများမှ ရွာသူမိန်းကလေးများကို ရမယ်ရှာဖမ်းဆီးမေးမြန်းကာ အဓမ္မပြုသတ်ပစ်ခြင်း၊ ပေါ်တာကြေးများ ကောက်ခံခြင်း၊ ရွာလုံး ကျွတ်ပြောင်းရွှေ့ခိုင်းခြင်း၊ ရွာကို မီးလျှို၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ပေါ်တာများကို မနိုင်ဝန်များထမ်းခိုင်းပြီး နာဖျားမကျန်း ဖြစ်ပါက သတ်ပစ်ခြင်းစသည့် လူမဆန်သော ကိစ္စများကို နဝတ တို့ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နေသော ဒေသတွင် ထိုကျောင်းအနီး ဝန်းကျင်သို့ နဝတ တပ်များ အနှောက်အယှက် ကင်းလွတ်နေသော နေရာဖြစ်သည်။ ရန်ကုန် မန္တလေးစသော

မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ဦးသုဇန

မြိုင်ကြီးပြကြီးများ၌ပင် အတိုက်အခံဟု ယူဆရသော ရဟန်း သံဃာတော်များကို ဖမ်းဆီးထောင်ချ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်မှုများ ပြုနေပါလျက်၊ ၎င်းတို့စိတ်တိုင်းကျ ပိုမို လုပ်ကိုင်ခွင့်ရနေသော အနက်ရောင် နယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည့် ဒေသတွင် ထင်ပေါ်နေသော ဒေသတခု ဖြစ်လေသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် မှာ သာသနာ့ ဝန်ဆောင် ပရိယတ္တိ စာပေ လေ့လာမှု အဆင့်နှင့် ပတ်သက်၍ ပိဋကတ် သုံးပုံကို အာဂုံဆောင်နိုင်သော ဆရာတော် များကဲ့သို့ တိပိဋက ဓရ ဘွဲ့ကို ရခဲ့သူ ဟူ၍ကား ပြောဆိုသံ မကြားရပါ။ ဓမ္မာ စရိယဘွဲ့ကို သာမန် အဆင့်ဖြင့် ရခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာ တော်သည်၊ သတ်သတ်လွတ် ဆွမ်းဘုဉ်း ခြင်း နှင့် မူဝါဒ ချမှတ် နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် အခြား ဆရာတော်များထက် ပို၍ နာမည် ရလာခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏

မူဝါဒ (၅)ချက် ရှိသည်။
(၁) နိုင်ငံရေးမလုပ်ရ။
(၂) ငါးပါးသီလ မြရမည်။
(၃) သာသနာ့ နယ်မြေအတွင်း ခိုက်ရန်ဒေါသ မဖြစ်ရ။
(၄) ဘာသာရေး ခွဲခြားစကား မပြောရ။
(၅) အတင်းစကား မပြောရ။
ထိုမူဝါဒများသည်၊ သာမည ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မူဝါဒ များနှင့် မတိမ်း မယိမ်းပင်ဖြစ်သည်။ သာမည ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ထွက် လည်းဖြစ်၊ မူဝါဒများ ကလည်း ထူးခြား နား ဖြစ်သောကြောင့် သာမည ဆရာ တော်ကဲ့သို့ပင် ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားကာ ကိုး ကွယ်ကြသူ များပြားသည်။ ထိုနေရာ၌ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကို အမှီပြုကာ နေ ထိုင်ကြသော ခရစ်ယာန်များပင် သက် သတ်လွတ် စားကြသည်ဟု ဆို သည်။
မြစ်ဆုံအရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက် လာပြီးသည့်နောက် မြိုင်ကြီးငူမှ ဖြန့်ဝေ

သော ကြေညာချက်စာရွက်စာတမ်း အချို့ တွင် မြိုင်ကြီးငူ ကျောင်း၏ တံဆိပ်တုံး များ ခပ်နိပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မြိုင်ကြီးငူ နန်းဦးဘေးမဲ့ တောရကျောင်း ဝေယျာဝစ္စ အဖွဲ့ဟူသော တံဆိပ်တုံးများ နှင့်၊ အလယ်တွင် ကောင်းကင် နောက်ခံ နှင့် စေတီပုံ ပါရှိသော၊ နန်းဦးစေတီ တော်၊ လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ်၊ မြိုင်ကြီးငူ မြို့ဟောင်း ဟူသည့် တံဆိပ်တုံးအဝိုင်းများ ဖြစ်သည်။ တောကြို အုံကြား စိမ့်ကြီး မြိုင်ကြီးမှ သာမန် ကျောင်းငယ်ကလေး မဟုတ်ဘဲ၊ ရုံးပုံစံ၊ အဖွဲ့အစည်း ပုံသဏ္ဌာန် ဖြင့် ဘေးမဲ့စွာ ရပ်တည်နေသည့် ကျောင်း ဖြစ်သည်။ အရေးကိစ္စ ဖြစ်ပွားစဉ် အတွင်း မြိုင်ကြီးငူမှ ဆုံးရှုံးပျက်စီးခဲ့သော ကျောင်း အချို့နှင့် သိမ်တို့၏ တန်ဘိုးကို ကြေငြာ ရာတွင် ဘတ်ငွေ (၂၉)သိန်းတန် ကျောင်း တော်၊ ဘတ်ငွေ သုံးသိန်း ကိုးသောင်း နှစ်ထောင် ကုန်ကျသည့် တောင်ပေါ် ကျောင်းဆောင်၊ ဘတ်ငွေ သုံးသိန်း နှစ်သောင်းကုန်ကျသော သာသနာ့ ဝါသုဒ္ဓိ သိမ်တို့၊ မီးလောင် ပျက်စီးခဲ့ ကြောင်း ကျောင်းနှစ်ဆောင်နှင့် သိမ်တို့ ၏ တန်ဘိုး စုစုပေါင်းမှာ၊ ဘတ်ငွေ သုံးဆယ့်ခြောက်သိန်း တစ်သောင်း နှစ် ထောင်(၃၆,၁၂,၀၀၀) ဖြစ်ပြီး မြန်မာ ကျပ်ငွေအားဖြင့် တစ်ကုဋေ ငါးသန်း ခုနစ်သိန်း လေးထောင် သုံးရာ လေးဆယ့် ခုနစ်ကျပ် (၁,၅၇,၀၄,၃၄၇/-) ဘိုးဖြစ် ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ မီးလောင် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှု တန်ဘိုး သာ ဖြစ်ပြီး၊ မပျက်စီး မဆုံးရှုံး သေးသည့် တန်ဘိုးများလည်း များစွာ ရှိနေဦးမည် ဖြစ်လေသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်သည်၊ မြန်မာပြည်တပြည်လုံး န ၀ တ စစ် အုပ်စု ကြောင့် ဘေးဒုက္ခ ဆိုက်ရောက်နေကြ သည့် ဤမျှ ဆိုးရွားသော ခေတ်ဆိုး ခေတ် ပျက်ကြီးထဲတွင်၊ ဤမျှ ချောင် ကျသော အနက်ရောင်နယ်မြေအတွင်း၌ ဤမျှ ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာဖြင့် ဤမျှ ဘေးမဲ့စွာ နေထိုင် သီတင်းသုံး နိုင်ခဲ့သည်မှာလည်း ကရင်လူ့အဖွဲ့အစည်း

အတွင်း သမိုင်းတင် သင့်လှပေသည်ဟု လေ့လာသူတချို့က ရှုမြင်ကြ သည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ မရေမရာပြောကြားကြသော ပါးစပ်ရာဇဝင် များစွာ ရှိလေသည်။ ရေစီးအလွန်သန်ပြီး ကျောက်ဆောင်နှင့် ဝဲဂယက်များစွာရှိသော 'မသာတခါး'ကို လှေဖြင့် တပါးတည်း ဖြတ်ကျော်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ဈာန်ရသည်ဟူ၍၎င်း၊ ကျောင်း ဆောင် အတွင်း၌ တရားဘာဝနာ ရှုမှတ် နေစဉ်အတွင်း တပည့်ဒါယိကာ ဒါယိကာ မ အချို့က သွားရောက် ဖူးမျှော်ရာတွင် တိုယ်ရောင်ပျောက်သွားသည်ဟူ၍၎င်း၊ ချီထံ နံပါတ် များအား ဒက်ထီ မှန်ကန်စွာ ထိုးနိုင်စေရေးအတွက် အတိတ်စိမ်းများ ပေးတတ်သည်ဟူ၍၎င်း အလွန်ကြည်ညို စွာ ပြောဆိုကြသူများ အများအပြား ရှိလေသည်။

ထိုအရာများ မည်မျှအထိ မှန် တန်သည်၊ မမှန်ကန်သည် ဆိုခြင်းမှာ ဆိုကြည်သူတို့၏ အလုပ်သာဖြစ်သည်။ ဇီမိတို့၌မူ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ တန်ခိုး အရှိန်အဝါ ကြီးမြင့်မှုကို လက် တွေ့ ထောက်ပြနိုင်သော သာဓက တခု ရှိသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ကေအဲန်ယူက တော်သူးလေ ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ကရင် သံဃာတော်များအစည်းအဝေးကို ကျင်းပ ခဲ့သည်။ ကရင်သံဃာ့ နာယက အဖွဲ့ကို ခေါ်သည်။ သံဃာ့ နာယကထဲတွင် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် ဦးသုဇနနှင့် နို့ဖြူဆရာတော် ဦးဝိဇာန (နောင်တွင် ဘုန်းကြီး ရမ်ဘိုဟု ကျော်ကြားလာသော ဟူ၍လဲ) တို့ ပါဝင် သည်။ ထို့နောက်တွင် အကြောင်းကိစ္စ တခုဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် နို့ဖြူ ဆရာတော်တို့ ခြုံသို့အတူကြရာ မဆလက ဆရာတော် နေဝါးလေးကို ထိန်းသိမ်း စစ်ဆေး ခဲ့ခြင်းသည်။ နို့ဖြူဆရာတော်မှာ မ ဆ လ ၏ အကျဉ်း ထောင်တွင် စံမြန်း ထောင်မှရသည်။ အတူ လာကြသူချင်း ဖြစ်ပါလျက် ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားသော မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်မှာမူ လုံးဝ အနှောင်

အတည်း မခံရဘဲ လွတ်လပ်စွာ ပြန်လည် ကြွမြန်းနိုင်ခဲ့ လေသည်။

သူးမွဲထာနှင့်မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်။

သူးမွဲထာ (သူးမွဲထ) မြစ်ဆုံ၌ စေတီ မတည်မီကပင်၊ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်သည် “သာဓုလော်ကျိုးနှင့် မကယ်”တို့၌ စေတီများ တည်ခဲ့သည်။ သူးမွဲထာ၌ စေတီ တည်ရန်အတွက်မူ ကေအဲန်ယူ တို့ ထိန်းချုပ်ထားသော နယ်မြေဖြစ်၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး စောဘိုမြထံ ခွင့်တောင်း ခဲ့ရ သည်။ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက်၊ သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးနှင့် မပတ်သက်ဘဲ ဘာသာရေး သက်သက် သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း၊ မြွက် ကြားခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး မြ ကလည်း ကေအဲန်ယူ၏ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ် ယုံ ကြည်ခွင့် မူဝါဒအတိုင်းပင် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် န ၀ တ စစ် အုပ်စုတို့ အာရုံစူးစိုက်ရာ ဒေသဖြစ်ပြီး စစ်ပူချိန် လည်းဖြစ်နေသောကြောင့် တောင်ကုန်း ပေါ်၌ ဘုရား တည်သည့် အခါတွင် ထုံးသင်္ကန်း ကပ်လှူခြင်း မပြုပါရန် ကျောင်း များ ဇရပ်များကို သွပ်မိုးခြင်း မပြုပါရန်၊ မအေးချမ်းသေးသော အချိန်၌ တဘက် နိုင်ငံမှ ဒါယကာ ဒါယိကာမများ လာ ရောက်ပူဇော်စေခြင်း မပြုပါရန် မေတ္တာ ရပ်ခံ ခဲ့သည်။

ထိုသို့ မေတ္တာရပ်ခံ ရခြင်းမှာ တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ စေတီကို ထုံးသုတ်လျှင် ထိုစေတီသည်၊ န ၀ တ တို့က ၎င်းတို့၏ ပစ်မှတ်ကို လက်နက်ကြီးဖြင့် ချိန်ရဦးမည် ပစ် ခတ်နိုင်ရန်အတွက် အဝေးမှ မြိုင်နိုင် သော ကြားခံ အမှတ်အသား တခုသဖွယ် ဖြစ်သွားပြီး ထိုစေတီကို မူတည်ကာ ရှေ့ နောက် ဝဲ ယာ ဒီဂရီများကို တွက်ဆနိုင် ကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ သွပ်မိုးခြင်း မှာလည်း ထိုအတူပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုင်း ဘက်မှလာသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ

များကို လက်ခံဘိတ်ခေါ်မှု မပြု စေခြင်းမှာ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ် အသုံးချ တတ် သည့် ရာဇဝင် အထင်အရှား ရှိခဲ့သော န ၀ တ အနေဖြင့် ထိုင်းဘက် ကမ်းမှ သာမန် အရပ်သားများနှင့် ရောနှောကာ ဥပသကာ ယောင်ဆောင်လျက် စေတီကို အကြောင်းပြ ဝင်ရောက်လာရင်း နယ်မြေ အခြေအနေများအား စုံစမ်းထောက်လှမ်း မှု ပြုနိုင်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ မေတ္တာရပ်ခံကာ အကန့်အသတ် ဖြင့် ခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းကို ဆရာတော်နှင့် ဘာသာဝင်များက ကြိုက်နှစ်သက်လိမ့် မည် မဟုတ်သည်ကိုလည်း ကေအဲန်ယူ အာဏာပိုင်များက သိထားသော်လည်း စစ်ရေးကိစ္စဖြစ်၍ အတင်းအကြပ်တား မြစ်မှုများ ဖြစ်ပေါ် လာလေသည်။ ဆရာတော်သည်တား မြစ်သည့်ကြားမှ စေတီတော်ကို ဆောက်ပြီး တပိုင်းတစနှင့် မြိုင်ကြီးငူသို့ ပြန်၍ ဝါဆိုသည်။

စောချား(လ်)နှင့်မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်။

ဝါလ ကင်းလွတ်သည့်တိုင် သူးမွဲထာမှစေတီကို မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ဆက် မတည်ဖြစ်ခဲ့ချေ။ ၁၉၉၀ ပြည့် နှစ် တွင်မူ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ကို သူးမွဲထာ သို့ ထပ်မံ ပင့်ဖိတ်ရသည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သူးမွဲထာသို့ ကြွရန် ပင့်ဖိတ်သူမှာ ကေအဲန်ယူ နိုင်ငံခြားရေး ဌာန ဝန်ကြီး ဒေါက်တာ အမ်မာတာ ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူတွင် သာသနာရေး ဦးစီးဌာန သီးခြား မရှိသောကြောင့် ထိုကိစ္စ ကို နိုင်ငံခြားရေးရာ ဌာနမှပင် တာဝန်ယူခဲ့ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီး စောချား(လ်)၏ ပြဿနာကို ဖြေသိမ့် သည့် အနေဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သူးမွဲထာ၌ စိတ်တိုင်းကျ စေတီတည်၊ ကျောင်းဆောက်ခွင့် ပေးအပ် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြ သည်။

ဒု -ဗိုလ်မှူးကြီး စောချား(လ်) မှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ ဇနီးနှင့် မောင်နှမ ဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူဖြစ်သည်။ ပြင်းထန်

သော လူမျိုးရေး စိတ်ဓါတ်ရှိသည်။ ကျောင်းမနေခဲ့ဘူးချေ။ ထင်ရာမြင်ရာကို ဇွတ်လုပ်တတ်ခြင်းကြောင့် အမှားအယွင်း များစွာ ရှိခဲ့သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြမှာ စောချား(လ်)ကို အတော်ပင် သံယောဇဉ် ရှိသော်လည်း အပြစ်ကျူးလွန်မှုများ အတွက် စောချား(လ်) အား မကြာခဏ အချုပ်ထဲ ထည့်ခဲ့ရသည်။

ဒု- ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးအထိ စောချား(လ်) ရခဲ့ခြင်းမှာ သူ၏ အစွမ်း အစဖြင့် သော်၎င်း၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက် များ၏ ထောက်ခံမှုဖြင့် သော်၎င်း ရခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး သံယောဇဉ်ကြောင့်သာရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အမျိုးသားအပေါ် သစ္စာရှိစွာဖြင့် တက်ကြွစွာ ဆောင်ရွက်တတ်သော်လည်း စိတ်ထင်ရာဇွတ်လုပ်တတ်သည့် စောချား(လ်) အား ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း လာစေ လိုသည့် သဘောဖြင့် ၎င်းတောင်းဆိုသော ရာထူးတာဝန်များကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ဟန် ရှိသည်။

၁၉၈၂ ခု မ ဆ လ ၏ တပ်မ (၄၄)စစ်ကြောင်းမှူး ဗိုလ်မှူးကြီးလှမြင့် မယ်သဝေါကို ထိုးစစ်ဆင်စဉ်အချိန်က စောချား (လ်) မှာ တပ်စုမှူး အဖြစ် မယ်သဝေါ၌ ရှိနေသည်။ မယ်သဝေါ၏ ညာတောင်ပံကို ကာကွယ် တိုက်ခိုက် ပေးမည်ဟု ဆိုကာ နေရာယူလာခဲ့သည်။ မယ်သဝေါကို တာဝန်ယူ ခုခံခဲ့သော တပ်မှူးများမှာ ဗိုလ်ခလီ၊ ဗိုလ်အေး၊ ဗိုလ်မောင်ဒူးလေး၊ ဗိုလ်ထံနာ တို့ ဖြစ်သည်။ မယ်သဝေါကို ရန်သူထိုးစဉ် ရဲဘော်အကျအဆုံးရှိသည့်အတွက် ရန်သူ ပြန်ဆုတ်သွားပြီးနောက် မယ်သဝေါ ထိုင်းဘက်ကမ်းတွင် ဘုရားရှိခိုး ဆုတောင်းပွဲလုပ်ရန် ခေါ်ယူသည်။ ဘုရား မရှိခိုးမီ (၂)ရက် အလိုတွင်ပင် ဗိုလ်ထံနာ ဂိတ်မှူး၊ ဗိုလ်ခလီ လုံခြုံရေးမှူး စသည် ဖြင့် မယ်သဝေါ တာဝန်ခံ များကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုင်း ဘက်ကမ်း တွင် ယိုးဒယား ကဇာတ်အဖွဲ့ကို ခေါ်ယူကာ ပွဲခံ ကျင်းပသည်။ ဗိုလ်အေးဦးနှင့် စောချား(လ်) မသင့်မတင့် ဖြစ်ကြသည်။

နောက်တနေ့ ဘုရားရှိခိုးရာတွင် စောချား(လ်)က စင်ပေါ်တက်ပြီး မိမိအား မယ်သဝေါတာဝန်ခံအဖြစ် ပေးအပ်လျှင် အသက်ပေး ကာကွယ်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကာ မယ်သဝေါကို တာဝန်ခံခွင့် တောင်းသည်။ ၎င်း၏ အမည်ကိုလည်း “လေးဂေါ”ဟု ပြောင်း လိုက်သည်။

မယ်သဝေါ တာဝန်ခံများကို ခန့်ထားစဉ်က ဗိုလ်ချုပ်လှထူး၊ ဒုဗိုလ်ချုပ် တာမလာဘော၊ ဗိုလ်မှူးကြီး ကစယ်ဒိုနှင့် ဗိုလ်ချုပ် သန်းအောင် (ဒု- ဥက္ကဋ္ဌ) တို့ ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်မြက ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်ပြီး စောချား(လ်)အား ဒု- ခွဲမှူး၊ ဒု- ဂိတ် တာဝန်ခံ ခန့်ပါဟု ဆိုသဖြင့် ပဒိုဘောယူ ဖောက် ဗိုလ်ခလီအား ကာကွယ်ရေးဌာန သို့၎င်း၊ ဗိုလ်အေးဦးအား မော်ဖိုးကေ အသံလွှင့်ရုံ လုံခြုံရေးမှူး အဖြစ်၎င်း၊ ပြောင်းရွှေ့ ခဲ့ရသည်။ ဗိုလ်ထံနာ မှာမူ ရွေးကောက် ထားသည့်အတိုင်း ဂိတ်မှူး တပ်ခွဲမှူးဖြစ်၍ စောချား(လ်)မှာ ဒု- ဂိတ်မှူး၊ ဒုခွဲမှူး ဖြစ်လာသည်။ ၁၉၈၄ ခု တွင် မယ်သဝေါ ကျပြီးနောက် မော်ဖိုးကေ သို့တပ်ခွဲ(၃)ခွဲ အင်အားဖြည့် ရာ ဗိုလ်ထံနာ (၁)ခွဲ၊ ဗိုလ်စောချား(လ်) (၁)ခွဲ ကျော်နှင့် ဗိုလ်မောင်ဒူးလေး၊ ဗိုလ်အေးဦးတို့ တပ်ခွဲ များမှ တပ်စုများ၊ လက်နက်ကြီးတပ်ခွဲများ၊ ရခိုင်၊ မွန်၊ ဝ နှင့် မူဆလင်တို့ပါ ပါဝင်သွား ကြသည်။

၁၉၈၉ခုနှစ်တွင် မော်ဖိုးကေ ကျပြီး ဗိုလ်ထံနာနှင့် ဗိုလ်စောချား(လ်)တို့ ရှေ့တန်း ပြန်ရောက်သည်။ ထို့မီးဝီးကျိုး တိုက်ပွဲ မတိုင်မီတွင်ပင် စောချား(လ်) တပ်ခွဲမှူး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဗိုလ်ထံနာက ကာကွယ်ရေးမှူး ဖြစ်သွားသည်။ တပ်ခွဲ (၂)ကို စောချား(လ်) ပြန်ကိုင်သည်။

၎င်းရှေ့တန်း၌ နေစဉ် ဆင်ကိစ္စ အရှုပ်အရှင်း၊ လူသတ်မှု၊ မုဒိန်းမှုနှင့် ကျေးရွာများကိုအဆမတန်အခွန်ကောက် ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ တချို့ရွာများကို တစ်သိန်း၊နှစ်သိန်းအထိ အခွန်ကောက်ယူ ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ တပ်ခွဲမှူးဘဝဖြင့် လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ်တွင် ရှိနေစဉ် လှိုင်းဘွဲ

မြို့နယ်ကော်မတီနှင့် ပြဿနာတက်သော ကြောင့် ဗဟိုမှ ပြန်ခေါ်ကာ ထိန်းသိမ်း ထား ရသည်။

စောချား (လ်) လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ် အတွင်း ဤကဲ့သို့မဆင်မခြင် လုပ်မှုများကို မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က မနှစ်သက်ချေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် စောချား(လ်) တိုက်ရိုက် ပတ်သက်ခြင်း မရှိသော်လည်း စောချား(လ်) ၏ အပြစ်မှာ ကေအဲန်ယူ၏ အပြစ်လို ဖြစ်နေသည့် အတွက် ထိုအပြစ် တို့ကို ကျေအေး ခွင့်လွှတ်စေရန် နှစ်သိမ့် သည့်အနေဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သူမဲ့ထား၌ ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက် ခွင့်ကို ပေးအပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

၁၉၉၂ခုနှစ် ထို့မီးဝီးကျိုးတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပြီးနောက်တွင် စောချား(လ်) လှိုင်းဘွဲ မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာသည်။ မြို့နယ် ကော်မတီမှာ ညံ့ဖျင်းသည့်အတွက် ရန်သူ ဝင်ရောက်လာရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ၎င်း ကိုယ်တိုင် မြို့နယ်ကို ကိုင်လိုကြောင်း ပြောသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက စောချား (လ်)ကို မြို့နယ်ဥက္ကဋ္ဌ ခန့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် တာဝန် ယူရသည့် အခါတွင် ကရင်အမျိုးသားကို ကာကွယ်ဘို့ရန်အတွက် ကရင်တိုင်းတွင် တာဝန်ရှိကြောင်း သဘောပေါက် နားလည် အောင် စည်းရုံးပြောဆိုခြင်း မပြုဘဲ ရွာသား များအား အတင်းအဓမ္မ တပ်ထဲသို့ ဝင်ခိုင်းသည်။ ထို့ကြောင့် ရွာသား အတော်များ များက ထွက်ပြေး ပြီး မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံသွား ကြသည်။ ရွာသားများရှိရာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း သုံးကျောင်းကို သွားပြီး ဖမ်းဆီးမှုများ လုပ်သည်။ န ဝ တ တို့၏ အမူအကျင့်အတိုင်း လုပ်နေသောကြောင့် ဗဟိုမှ ပြန်လည် ခေါ်ယူ ထိန်းသိမ်း ထားရ ပြန် သည်။

မြို့နယ်တွင်သာမဟုတ်။ ဗဟိုရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဲဘော်များကိုလည်း အနိုင်ကျင့် တတ်သည်ဟု သိရသည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့်မူ တိုက်ရိုက် ပတ်သက်မှု မရှိခဲ့ချေ။

(ယခုအချိန်တွင် လှိုင်းဘွဲ့မြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒု-ဗိုလ်မှူးကြီး စောချား(လ်)နှင့် နေအိမ်အိမ်အိမ် အေ ဗဟို လုံခြုံရေး ကွန်မန်ဒို တပ်မှူး ဗိုလ်မှူး စောဝေါလ် ထယ်တို့အား၊ ရာထူးမှုန်း၊ အစည်း အရုံးမှုန်း ထုတ်ပယ် ပစ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရလေ သည်။)

သူ့မွဲထား သက်သတ်လွတ်ရွာ။

သူ့မွဲထား နေရာ၌ ယခင်က ရွာ မရှိခဲ့ချေ။ တဲ အိမ်ကလေး တလုံးစ နှစ် လုံးစ မျှသာ ရှိခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင် လုပ်ရားနေသော တပ်မှာ KNLA ကေအဲန်အယ်အေ တပ်မဟာ(ရ)မှ တပ်ရင်း (၁၉)နှင့် (တပ်ရင်း ၁၀၂)မှ စစ် ကြောင်းများဖြစ်သည်။ ၁၉၉၀ပြည့်နှစ် မြိုင်ကြီးဆရာတော် သူ့မွဲထား၌ ကျောင်း ဆောက်သည်မှစ၍ သူ့မွဲထားမှာ တစ ထက်တစ လူနေအိမ်ခြေ ပို၍များလာ သည်။ ကန်ညီနောင်၊ မောဟံ၊ တမောရဲ၊ အင်နိုဝိန္နာ၊ မဲသမက်၊ ကူတို၊ ကပွလီ၊ ဥဒေါင်း စသည့် နေရာများမှ ရွာသား အချို့မြိုင်ကြီးဆရာတော်အား အမှီပြု၍ လာ ရောက် နေထိုင်ကြသည်။ သူ့မွဲထား ရွာဟူ၍ လူသိ များလာခဲ့သည်။ သက် သတ် လွတ် ရွာဖြစ်လေသည်။

ထိုဒေသကို ထိန်းချုပ်ထား သော ကေအဲန်အယ်အေမှ တပ်မှူး စစ်သား အများစုမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ကြပြီး မြိုင်ကြီးဆရာတော်ကိုလည်း အထူးပင် လေးစား ကြည်ညိုကြသည်။ ကေအဲန်ယူ ကရင့်အမျိုးသား အစည်း အရုံးအတွင်းမှ ခေါင်းဆောင်ငယ်များနှင့် အောက်ခြေ ရဲဘော်အများစုမှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များပင် ဖြစ်လေသည်။ သို့ရာတွင် အများစုမှာ သက်သတ်လွတ် စားကြချေ။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၏ ယဉ်ကျေးမှု ချက်မှာ သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာ စေတနာ ထားလျက် ၎င်းတို့၏ အသားကို စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဖြစ် သည်။ အသားဟူသည်မှာ အသက်ကို သတ်မှသာ ရရှိမည်ဖြစ်ရာ အသားစား ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်လျှင် အသက်သတ်

ကေရးစခင်းကာလ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးစား ခဲ့သော်ရဲဘော်များနှင့်အတူ တွေ့ရစဉ်

ခြင်းကိုပါ ရှောင်ကြဉ်ပြီးသား ဖြစ်သွား သောကြောင့် သီလ (၅)ပါးတွင် အနည်း ဆုံး တပါးကိုတော့ လုံအောင် ထိန်းလိုက် သလို ဖြစ်သွားသည်။ ဘာသာတိုင်းက လက်ခံ နိုင်သော ကောင်းမြတ်သည့် အကျင့် တခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

သက်သတ်လွတ် စားခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းဖွဲ့ခြင်း ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၏ သဘောထား အမြင်မှာမူ အတန်ငယ်ထူးခြားသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို လေးမြတ်စွာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓ စာပေများနှင့် ပတ်သက်၍ ဇီနတ္ထ ပကာသနီ၊ ဓမ္မပဒ၊ ရာဇောဝါဒ၊ အဘိ ဓမ္မတ္ထ သဂ္ဂပဒီပနီ၊ စွယ်စုံကျော်ထင်၊ လောကနီတိ၊ မဃဒေဝ လင်္ကာသစ် စသည်တို့ကို လေ့လာခဲ့ဘူးသူဖြစ်သည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စားခြင်းမှာ သုတ္တန် အလို (ပညတ်သဘော) အားဖြင့်သာ သက်သတ် လွတ်စားခြင်း မည်နိုင်ပြီး၊ အဘိဓမ္မာ(ပရ မတ္တသဘော) အားဖြင့်မူ သက်သတ်လွတ် ဟု မခေါ်ဆို နိုင် ကြောင်း။ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို သတ် ခွင့်ကြုံကြိုက်ပါလျက် အသက်မသတ်ဘဲ (အသက်သတ်မှုကို ရှောင်ကြဉ်၍)

ကြံရာဟင်း တမည်မည်ဖြင့် စားခြင်းကို သာ အဘိဓမ္မာ အလိုအားဖြင့် သက်သတ် လွတ်ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ကြောင်း။ ကြံရာဟင်း တမည်မည်သည် အသီး အရွက် ဟင်း ဖြစ်ခဲ့လျှင် သုတ္တန်အလိုအရပါ သက်သတ် လွတ်စားခြင်း မည်နိုင်ကြောင်း။ အကယ် ၍ ကြံရာစားရမည့် ထိုဟင်း တမည် မည်သည်၊ မိမိလုံးဝ မရည်စူး မတောင်းတ ခဲ့သော၊ မိမိ၏ ပယောဂ လုံးဝ မပါရှိခဲ့ သော အသားဟင်းဖြစ်နေပါက ထိုသို့ သော ပုံသကဲ့သို့ကို လောဘ ဆန္ဒမရှိ စွာ စားသုံးခြင်းသည်လည်း သက်သတ် လွတ်စားခြင်းဖြစ်သည်ဟု အဘိဓမ္မာ တရားသဘောက သတ်မှတ်ကြောင်း။ ထိုဟင်းအပေါ် မက်မောမိလျှင်မူ သက်သတ်လွတ် မမည်ကြောင်း၊ အဓိက အချက်မှာ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို မသတ်လိုသော စိတ်ဆန္ဒ၊ မသတ်စေလို သော ကိုယ်ချင်း စာနာစိတ်၊ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို သတ် ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် သည့် မေတ္တာတရား တို့ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ သုတ္တန်အလိုအားဖြင့် သာ သက်သတ် လွတ်စားနေပြီး သတ္တဝါ များအပေါ် မေတ္တာ စေတနာ ကင်းမဲ့လျှင် အဓိပ္ပါယ် မရှိကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် စားခြင်းမှာ

အသားစားတတ်ပါလျက် (သတ္တဝါ ၏ အသက်ကို မသတ်မိစေရန်) ချုပ်တည်း စောင့်ထိန်းခြင်းကိုသာ ခေါ်ဆို ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ ကျား တကောင် သည်၊ မြက်သစ်ရွက်ကိုသာ စားနေသည် ဆိုလျှင် ထိုကျားကို သက် သတ်လွတ်စား သောကျားဟု ပြောနိုင်ကြောင်း။ ယုန်၊ ပူး၊ ကျွဲ၊ နွား၊ သမင်၊ ဒရယ် စသည်တို့ကိုမူ သုတ္တန်အရသာ ပြောဆို နိုင်ပြီး၊ အဘိဓမ္မာ အရမူ သက်သတ်လွတ် စားသည့် သတ္တဝါ များဟု ပြောဆို၍မရ ကြောင်း၊ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကဲ့သို့ စားခြင်းမှာ ၎င်းတို့၏ အလေ့အထသာ ဖြစ်ပြီး၊ အထူး တလည် ရှောင်ကြဉ်စရာ မလိုသော ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း။ အသား မကြိုက်၍ မစားသူများ၊ ရောဂါကြောင့် အသီး အရွက်သာ စားရသူများကို သက်သတ် လွတ်စားသူများဟု ခေါ်ဆို၍ မရကြောင်း၊ အမှန်တကယ် သက်သတ်လွတ် စားခြင်း သည်၊ သူ့အသက်ကို ကိုယ်တိုင် သတ် ဖြတ်၍ သော်၎င်း၊ သူတပါး သတ်ဖြတ် ပြီးသည့်အသားကိုသော်၎င်း လိုချင်ဆန္ဒ ဖြင့် စားသုံးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

မည်သည့် ဘာသာတရားတွင်မျှ သက်သတ်လွတ်စားကြရန် လမ်းညွှန် ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်လည်း မရှိကြောင်း။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် သည်ပင်လျှင် ကြုံသလို ဆွမ်းဘုဉ်း ပေး ခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ သစ်သီးဆွမ်း ကိုလည်း ရံဖန် ရံခါ ဘုဉ်းပေးခဲ့ကြောင်း၊ အဓိကမှာလောဘတဏှာကို ပယ်နိုင်ဘို့ သာ ဖြစ်ကြောင်း။

သတ္တဝါများ စတင် ဖြစ်တည် လာကတည်းက အသားစားခြင်း အလေ့ အထ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြောင်း၊ အသား စားသော သတ္တဝါမှာ အများစု ဖြစ် ကြောင်း၊ *Strongest are survived* ဟူသော ဥပဒေသပင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအချက်ကို မှန်ကန်စွာ ရှုမြင်တတ်ဘို့ လိုကြောင်း၊ အသက်ရှင်ရပ်တည်ရေး အတွက် လိုအပ်သောခွန်အားကို သစ်သီး၊ သစ်ရွက်၊ သစ်ဥများအပြင် သတ္တဝါ၏ နို့၊

ဥ၊ အသားတို့မှ ရရှိနိုင်ကြောင်း၊ လူသည် သတ္တဝါအများစုနည်းတူပင် အသီးအနှံ ကော အသားကိုပါစားသည့် သတ္တဝါဖြစ် ကြောင်း၊ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို မသတ် လိုသော ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ်ကြောင့် ဖြစ် ပေါ်လာသည့်မေတ္တာတရားသည် ကောင်း မွန်ကြောင်း၊ အသက်သတ်ခြင်းမှာ မကောင်းဟု လူတိုင်းပင်သိရှိ လက်ခံကြ ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် လောက၌မှန်ကန်စွာ အသက်ရှင် ရပ်တည်လိုလျှင် အနည်း ဆုံးအားဖြင့် မိမိတို့ကို ဖျက်လို ဖျက်ဆီး ပြုမည့် သတ္တဝါများအား သတ် ရမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ ငှက်ဖျားရောဂါ၊ ပုလိပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါ စသည်ဖြင့် မိမိတို့အား သေစေ နိုင်သည့် ရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်ပေါ် စေသော ခြင်၊ ယင်၊ ကြွက်၊ ပိုး၊ ဟတ် အစ ရှိသော သတ္တဝါများ ကို သတ်ရမည်ဖြစ် ကြောင်း၊ မိမိတို့အား သတ်ဘို့ရန် ကြံရွယ် လာသည့် ရန်သူများကိုလည်း သတ်ရမည် ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ သတ်ခြင်းသည် မှန်ကန်သောလူ့ကျင့်ဝတ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အညံ့ခံလာသည့် ရန်သူအပေါ် စေတနာ ထား တုန့်ပြန်ခြင်း မှာမူ မွန်မြတ်သော သီးခြား လူ့ကျင့်ဝတ် တခုသာ ဖြစ် ကြောင်း၊ တရားသဘောအရ ကြည့်ပါက လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ မတည်မမြဲ ဖောက်လွှဲ ဖောက်ပြန် ပြုနေသည့် ဓါတ်ကြီးလေးပါး အဖွဲ့အစည်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ အနောက် တိုင်း ဆေးပညာအားဖြင့် လူ့ကိုယ်ခန္ဓာမှာ အသက်ရှင်လှုပ်ရှား နေသည့် ဆဲလ်အမျိုး မျိုး၊ အရေအတွက် များစွာဖြင့် ဖွဲ့စည်း ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် မလိုလား အပ်သော ရောဂါပိုးများကို ၎င်းတို့က တိုက်ဖျက်ကြောင်း၊ စက္ကန့် တိုင်းတွင် သတ်ဖြတ် နေကြကြောင်း၊ ရောဂါ ဝေဒနာ ရခြင်းမှာ ရောဂါပိုးဝင် သော ဆဲလ်များက မိမိကို အကျိုးပြုနေ သည့် ဆဲလ်များအား အနိုင်ယူ လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအခါတွင် မိမိက ဆေးဝါးများ၏ အကူအညီဖြင့် ထိုပိုးများ ကိုသတ်ဖြတ်ရ ကြောင်း၊ အသက်ရှင် ရပ်တည်ရေး အတွက် လိုအပ်ချက်အရ သတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ် ရခြင်းမှာ

ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံ တခုပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ခွေးကဲ့သို့ အိမ်စောင့်ဖော်လည်း မရ၊ ကြောင် ကဲ့သို့ ကြွက်ခုတ်ဖော်လည်း မရ၊ ကျွဲ၊ နွား များကဲ့သို့ လယ်ယာလုပ်ငန်း နှင့် သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးများတွင် အသုံး ချ၍လည်းမရဘဲ၊ စိုက်ပျိုးခင်းနှင့် အချို့ သော လုပ်ငန်း များကို ဖျက်ဆီး နှောက် ယက် ဘို့လောက် သာ စွမ်းဆောင်နိုင်ကြ သော ကြက်၊ ဝက် အစရှိသည်တို့ကို မွေးမြူခြင်းမှာ ဥနှင့် အသားကိုစားဘို့ အတွက်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ မကြိုက်ပါက မစားဘဲနေနိုင်ကြောင်း၊ အသက် သတ် ဖြတ်ပြီး စားရမည့် လုပ်ငန်း မှာ သဘာဝ က ဖန်တီး ပေးထားသည့် လုပ်ငန်းပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် စားခြင်း မှာ မထူးဆန်းကြောင်း၊ ရှေးယခင် က တည်းက ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မိမိစိတ်နှင့် မိမိကိုယ် သက်သတ်လွတ် စားချင်ရင် စားနိုင် ကြောင်း၊ သတ်သတ် လွတ်စား၍ လည်း မည်သို့မျှပို၍ ဂုဏ်မြင့် လာမည် မဟုတ် ကြောင်း၊ ဂုဏ်ကို မြင့် စေသည် မှာ အကျင့် သီလ၊ ပညာ၊ သမာဓိ သာ လျှင် ဖြစ်ကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ်စား ပြီး မုသာ ဝါဒ၊ ပိသုနဝါစာ၊ ဖရဿဝါစာ၊ သမ္ပပ္ပလာပ စကား များကို ပြောဆိုနေ လျှင် အချည်းနှီး သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း။

သက်သတ်လွတ် စားသည့် အလေ့အထ ကို မည်သည့် ခေတ်ကမျှ ဂိုဏ်းဂဏ ဖွဲ့စည်း ထူထောင်ခဲ့ခြင်း မရှိ ကြောင်း။ သက်သတ်လွတ် ဆိုသည်မှာ ကိုယ့်စိတ် ဆန္ဒ၊ ကိုယ့် အဓိဋ္ဌာန်နှင့်ကိုယ် လုပ်ဆောင် ခြင်း၊ ချုပ်တည်း ခြိုးခြံခြင်း ဖြစ်၍ ဓမ္မ စကြာဝတ်အသင်းများကဲ့သို့ စုပေါင်း လုပ်ဆောင်ရသည့် ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ကြောင်း၊ မိမိ သက်သတ်လွတ် စားမစား မိမိကိုယ်တိုင်သာသိမည် ဖြစ်ပြီး အများကို ကြေညာစရာမလိုသည့်ကိစ္စဖြစ် ကြောင်း၊ အဖွဲ့အစည်း ဖွဲ့၍လည်း လုပ် ဆောင်သည့် ထုံးစံမရှိကြောင်း။ ၁၈၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်းက ဆရာတော် ဦးသီလသာရဟူသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တပါး ပေါ်ထွန်းခဲ့ဘူးကြောင်း၊ ရွှေကျင် ဂိုဏ်းနှင့် ပဲခူးတောရဂိုဏ်း နှစ်ဂိုဏ်း၏

ဒုတိယ နာယကဖြစ်ပြီး ရဟန်း (၁၂)ပါး၊ ဗုဒ္ဓကုသိုလ် (၁၀)ပါး၊ (၁၂)ပါးအထိရှိပြီး၊ ရံဖန်ရံခါ (၁၃)ပါးအထိပင်ရခဲ့ကြောင်း၊ (ဓုတင်ဟူသည်မှာ ကိလေသာကို ဖယ်ခွာသည့် မြတ်သော အကျင့်ဖြစ်သည်။) ဝိဇ္ဇာပါတ်ဓုတင်၊ သပဒါနတရီ ဓုတင်တို့ဖြင့် နေ့စဉ်ဆွမ်းခံပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာတွင် ကောသံနိက ပတ္တပိုဏ်ဓုတင် (တနေရာတည်း၊ တခွက်တည်း)ဖြင့် ဘုဉ်းပေးကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် ဆွမ်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ခန့်ခန့်ထယ်ထယ် ကျောင်းကြီးဖြင့် မနော နေရာအနံ့အပြား လှည့်လည်သွားလာ သီတင်းသုံးသောကြောင့် ကြည်ညိုသူ ဒါယိကာ ဒါယိကာမများ ပေါများကြောင်း၊ လာဘ် သပ်ပကာ အလွန်ပေါများသော်လည်း ရောက်ရာ အရပ်ရှိ သံဃာတော် တို့ကို အကုန်စွန့်လှူပြီး ကိုယ်တော်တိုင်မှာမူ သပိတ်တလုံး၊ သင်္ကန်း သုံးစုံ၊ သားရေနွယ် တချပ်ဖြင့်သာ ရောင့်ရဲ တတ်ကြောင်း၊ ပိတ်မိုးကျောင်းဖြင့်သာ နေပြီး တနေရာတွင်လည်း အများဆုံး (၂)ဝါသာ ဆိုတတ်ကြောင်း၊ သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးသော်လည်း မည်သူ့ကိုမျှ သက်သတ်လွတ်စားရန် မဆွဲဆောင် မဟောပြောဘဲ နာယကမှတ်သားဘွယ် တရားတော်များကိုသာ ပြတ်သားစွာ ဟောကြားတော်မူတတ်ပြီး သီလ မြဲသောကြောင့် ကြည်ညိုသူ ပေါခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော် ဦးသီလ သာရမှာ ဝါတော် (၅၅)ဝါ (၁၉၀၇)တွင်မှ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ တောရဂိုဏ်းကို ထူထောင်ခဲ့သော်လည်း၊ သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဟူ၍ ထူထောင်ခဲ့ခြင်း မရှိကြောင်း၊ အကယ်၍ နှောင်းပုဂ္ဂိုလ်များ အနေဖြင့်သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်း ဖွဲ့မည်ဆိုလျှင် ထိုဂိုဏ်း၌ မရိုးသားသော အကြံအစည် ရှိ၍သာဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာ့ ဝန်ဆောင်များအနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့ဂိုဏ်းထူထောင်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် မိရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာကို “ဒိဋ္ဌဓမ္မ” ကျကျ ဆည်းကပ် ကိုးကွယ် နေသူတို့နှင့် သတ် သတ်လွတ်စားသည့်သူများကို

စည်းခြား ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ ဓမ္မန္တရာယ်များပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။

သူးမွဲထား ရွာမှာ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကို အမှီပြု၍ တစထက်တစ စည်ပင်လာခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က လူ (၈၀၀)ကျော် (၁၀၀၀)လောက်ကို နေ့စဉ် ထမင်းကျွေးနိုင်သည်။ သက်သတ်လွတ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုဒေသ၌ ရှိသည့် ကေအဲန်ယူမှ ရဲဘော်များလည်း တခါတရံ သွားစားကြသည်။ ထိုမျှလောက် လူအင်အားကို နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ကျွေးမွေးနိုင်ရန်အတွက် မည်သည့် ဒါယိကာများက ထောက်ပံ့ နေကြပါသနည်း။ ထိုအချက်ကို ကေအဲန်ယူမှ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းများက သံသယ ဖြစ်လာကြသည်။

မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်ထံ ခိုလှုံရောက်ရှိသွားကြသော သက်သတ်လွတ်လူဝတ်ကြောင်များသည် နဝတ၏ ပေါ်တာ အဆွဲခံရခြင်းနှင့် စစ်မှုထမ်းရခြင်းမှ ကင်းလွတ်ကြသည့် အပြင် မြိုင်ကြီးငူ၏ တံဆိပ်တုံးနှင့် လက်မှတ်ဖြင့် ခရီးသွားလာကြသော သက်သတ်လွတ်အဖွဲ့ဝင်များမှာ ယခင်ကခေတ်စားခဲ့သော တစညပါတီ ဝင် ကပ်ပြားကဲ့သို့ အစစ်အဆေးအမေး အမြန်းမရှိ၊ အကူအညီလိုအပ်လျှင် တတ်အားသမျှ ကူညီဆောင်ရွက် ပေးမှုကို ခံကြရသည်။ နိုင်ငံရေး မလုပ်သော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအရှိန် အဝါပင် ဖြစ်လေသည်။

ကော်သူးလေ နယ်မြေ အတွင်းတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ဆက်လက်ကျင့်သုံးသည်။ မြိုင်ကြီးငူ၏ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းဝင်အဖြစ် ခိုလှုံ တပည့်ခံသူ ဒကာ၊ ဒကာမ တို့အား စစ်မှုထမ်းစေခြင်း၊ တော်လှန်ရေးထဲ ဝင်စေခြင်းမှ ဘေးမဲ့ပေးကင်းလွတ်ခွင့် ပြုရမည်ဟူသော သဘောသည် တဖြေးဖြေး ပိုမို ပေါ်လွင်လာသည်။ ထိုနေရာမှာ ကေအဲန်အယ်အေ ကရင့်အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တပ်အတွက် တပ်သားသစ် စုဆောင်းရာ၌ ဘေးမဲ့ပေးရသော အခွင့် ထူးခံ နေရာတစ်ခုလို ဖြစ်လာပြီး၊ ကေအဲန် အယ်အေ အတွင်းမှ ရဲဘော်အချို့ပင် သက်သတ်လွတ်

ဂိုဏ်းဝင် အဖြစ် ဝင်ရောက်လို ကြသည့် အဖြစ်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက တွေ့မြင်လာသည့် အတွက် ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပြေလည်အောင် ညှိနှိုင်း ဖြေရှင်းရန် စောချား(လ်) ကိုခိုင်းသည်။ စောချား(လ်) က ရွာသားများ ကို သွား၍ မောင်းထုတ်၏။ ရွာသားအများ အပြားပင် ၎င်းတို့ နေရင်း ရပ်ရွာသို့ ပြန်ကြရသည်။ ၁၉၉၃ ခု မေလ အတွင်းတွင် ဖြစ်လေသည်။ ထိုကိစ္စအတွက် လာရောက် ဆွေးနွေးရန် လာသော ဘအေးလေကို ပစ်ခတ်ရာတွင် လူနှစ်ယောက် သေဆုံးခဲ့သည် ဟု သိရလေသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်အပေါ်တွင် သူးမွဲထား ဝှင်မှ တပ်သား တပ်မှူးအချို့မှာ စိတ်မကောင်းကြချေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ တိုက်တွန်းခိုင်းစေချက်အရ ကျေးရွာခံလူများနှင့် ကေအဲန်အယ်အေ ရဲဘော်များ စုစုပေါင်း (၄၀၀)ခန့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြထံ ဆန္ဒပြ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြက ထိုကိစ္စကို ညှိနှိုင်းဖြေရှင်း ပေးလိုက်သည့်အတွက် ပြေလည်သွားသည်။

မြစ်ဆုံစေတီတော်နှင့် ပတ်သက်၍

သူးမွဲထား မြစ်ဆုံ ဘုရားထီးတင်မည့် ကိစ္စကို ကေအဲန်ယူ ဗဟိုမှ ဗိုလ်မှူးဝေါလ်ထယ်က ထီးတင်လျှင် သေနတ်ဖြင့် ပစ်မည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။ ဗိုလ်မှူး ဝေါလ်ထယ်မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်လေသည်။

သူးမွဲထား ဝှင်ရှိ (၁၀၂)စစ်ကြောင်း (၄)မှူးမှာ ဗိုလ်မှူးကျော်ဟဲ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးဝေါလ်ထယ်က ဤကဲ့သို့ ဘာသာ သာသနာတော် အပေါ်မထေမဲ့မြင် ပြောဆို ပြုလုပ်မည် ကြသည့် ကိစ္စအား ဗိုလ်မှူး ကျော်ဟဲတို့ တပ်မှူးတပ်သားများက သည်းမခံ နိုင်ကြချေ။ ထို့ကြောင့် ပြန်လည် ပစ်ခတ်မည် ပြုသောကြောင့် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က တားလိုက်ရပြီး သံဃာတော်အချို့နှင့် အတူ မာနယ်ပလောသို့ သွားရောက် ညှိနှိုင်းပေး

ခဲ့ရသည်ဟု န ၀ တ ၏ စက်သတင်း တပုဒ်အရ သိရ လေသည်။

ထီးတင်ပွဲကျင်းပရာတွင်လည်း သူးမွဲထားသို့ ရပ်နီး ရပ်ဝေးမှ လာရောက် ကြသည့် အရပ်သားများအား ဗိုလ်မှူး ဝေါလ်ထယ်က ခွင့်ပြုလက်မှတ် ပါ မပါ စစ်ဆေး မေးမြန်းပြီး၊ လက်မှတ် မပါ သူများကို ဝမ်းလျား မှောက်ခိုင်းကာ ရိုက်နှက်ခဲ့သည် ဟုလည်း ကြားသိရ သည်။ ထိုကိစ္စအတွက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြတ် သို့တိုင်ကြားခဲ့ရာတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြတ် ဝေါလ်ထယ်ကို ထိုရာထူးမှ ဖြုတ်ပစ်လိုက် သည်။ သို့ရာတွင်နောက်ထပ်တဖန် ထပ်မံ လွှဲပြောင်း ခန့်အပ်လိုက်သော အရေး မပါသည့် ရာထူးမှာ မူလရာထူး ထက် ပို၍ ကြီးနေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များက မကျေမနပ် ဖြစ်ကြ လေသည်။

သာမန်အားဖြင့် အထက် အရာ ရှိ အချို့နှင့် အောက်လက် ငယ်သားများ မပြေလည်သည့် ကိစ္စမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ အထွဋ်အမြတ်ထားရာ စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်နေသောကြောင့် ဘာသာရေး ပြဿနာအဆင့်သို့ ဦးတည်လာသည်။

အကယ်၍ အထက်အရာရှိသည် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဖြစ်ပြီး စေတီတော်နှင့် ပတ်သက်သည့် ၎င်း၏ သဘောထားကို အောက်လက်ငယ်သားများအား သေချာ စွာ ရှင်းလင်း ပြောကြား မည်ဆိုလျှင် ပြဿနာသည်၊ ထိုမျှလောက်အထိ ကြီးမား မလာနိုင်။ လုံးဝပြဿနာ မဖြစ် ဘဲနှင့်လည်း အချင်းချင်းနားလည်မှုရှိစွာ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်သွားနိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

စေတီတော်ဟူသည်မှာ အရိ အသေ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သော အရာ ဝတ္ထုကို ခေါ်ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ စေတီ တည်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်မှုကို ခံယူထိုက် သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ...

(၁) ဘုရားရှင်၊

(၂) ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ အရှင်မြတ်များ၊

(၃) သီလဝန္တ ဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရား၏တပြည့်သား သံဃာတော် များနှင့်

(၄) စကြာဝတေးမင်းတို့ဖြစ်သည်။
ဗုဒ္ဓစေတီ အမျိုးအစား (၅)မျိုး တွေရှိရသည်။

(၁) မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ် တော်၏ ဓါတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ တည်ထား ကိုးကွယ်သော သာရီရိက စေတီ (သို့မဟုတ်) ဓါတုစေတီ။

(၂) ဗောဓိပင်နှင့် တကွ မြတ်စွာ ဘုရား၏အသုံးအဆောင် ပရိက္ခရာ စသည်တို့ကို ခေါ်ဝေါ်သော ပရိဘောဂ စေတီ။

(၃) မြတ်စွာဘုရား၏ အနန္တ ဂုဏ်တော်တို့ကို ရည်မှန်း၍ တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သော ရုပ်ပွားဆင်းထုတော်၊ အဆောက်အဦ စသည် ဥဒ္ဒိဿ စေတီ။

(၄) ပိဋကတ္ထယမှ အချို့ ဒေသနာ များနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစရှိ သော တရားဒေသနာတော်တို့ကို ပေ၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား စသည်တို့ပေါ်တွင် ရေးကာ ဌာပနာပြုလုပ် သိမှီသည့် ဓမ္မ စေတီ။

(၅) သက်ရှိထင်ရှား မြတ်စွာ ဘုရားက မိမိ၏ ကိုယ်ပွား အစိတ်အပိုင်း အဖြစ် ကိုးကွယ်ရန် မွေတော်ချန်ရစ် ခဲ့သည့် လက်တော်ရာ၊ စက်တော်ရာ အစ ရှိသော ပါဒ စေတီတော်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသည့်နောက်တွင် ရာဇဂဟ၊ ဝေသာလီ၊ အလ္လကမ္ပ၊ ရာမဂါမ၊ ကပ္ပိလ ဝတ္ထု၊ ပါဝေယျက၊ ကုသိနာယ၊ ဝေဠုဒီပ ဟူသော ရှစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့သည်၊ ဓါတ်တော်များကို အသီးသီး ယူဆောင် လျှက် ၎င်းတို့၏ တိုင်းပြည်များ၌ စေတီ တည်ထား ကိုးကွယ်ကြကြောင်း၊ ထိုအခါ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည် ထိုမင်း တို့ လက်ထက်၌ ကိုးကွယ် လောက်ရုံ မျှသာ ပေးထားခဲ့ပြီး ကျန်ဓါတ်တော် များကို ပြန်လည်ယူဆောင်ကာ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်ရှင် အဇာတသတ်မင်းအား စေတီ တည်လုပ် မြှုပ်နှံ ထားစေခဲ့ကြောင်း သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာတွင်သတ်တော် ထင်ရှား မြတ်စွာ ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်း နှင့် ဓါတ်တော် မွေတော်များကို ပူဇော်

ခြင်းမှာ ကုသိုလ်ပုည တူမျှသည်ကို သိမြင် သော သာသနာပြု မင်း ကောင်း မင်းမြတ် သီရိဓမ္မာ သောကမင်း သည်များ သတ္တဝါ တို့၏ အကျိုးကို ရှေးရှုလျက် ရှင်မဟာ ကဿပ နှင့် အဇာတသတ် မင်းတို့ မြှုပ်နှံ ထားခဲ့သော ဓါတ်တော်များကို ပြန်လည် တူးဖော်၍ မြို့ပေါင်း (၈၄၀၀၀) ရှစ်သောင်း လေးထောင်၌ စေတီတဆူစီ တည်စေ ခဲ့ သည်ဟု ပါရှိကြောင်း လေ့လာ သိရှိရလေ သည်။

ထို စေတီ တော်များမှာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဓါတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ တည်ထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဓါတု စေတီများဖြစ်သည်။ ဓါတုစေတီ၊ ဓမ္မ စေတီ၊ ပရိဘောဂစေတီနှင့် ပါဒ စေတီ များမှာ တချိန်တည်းတွင် ဥဒ္ဒိဿ စေတီ များလည်း ဖြစ်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် မြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော် မွေတော်များ၊ မြတ်စွာဘုရား သုံးစွဲခဲ့သော ပရိက္ခရာ အသုံးအဆောင် များ၊ မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ဓမ္မ ဒေသနာတော်များကို အရိ အသေ အလေးအမြတ် ပြုခြင်းမှာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဆင်ခြင် အောက်မေ့ကာ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူး လျက် ပြုလုပ်ကြခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေ သည်။

ဥဒ္ဒိဿ စေတီ ဟူ၍ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အနန္တ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် များ ကို ရည်စူးရုံသက်သက်မျှဖြင့် ဆောက် တည် ပူဇော်သည့် စေတီတော်များမှာမူ အများ အပြားပင် ရှိသည်။ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဓါတ်တော်၊ မွေတော်၊ ပရိက္ခရာတော်၊ ဓမ္မဒေသနာတော် စသည့် အထိမ်းအမှတ် ဝတ္ထုတော်များ ဘာတခုမျှ ထည့်သွင်း ဌာပနာခြင်း မပြုကြသည့်တိုင်၊ ကြည်ညို ကိုင်းရှိုင်းသည့် စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ဘုရားရှင်ကို အလေးအမြတ်ပြုရည်စူး၍ တည်ထား အပ်သော ဥဒ္ဒိဿ စေတီတော် များမှာ နတ်လူ သာဓုခေါ်ဘွယ်၊ သဒ္ဓါပွား ဘွယ်၊ သပ္ပာယ်လှသည့် စေတီတော်မြတ် များ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုစေတီတော်များ တည်ထား ရခြင်း၏ အဓိက အကြောင်း

ကရင်သမိုင်းသုတေသနစခွဲ

အရင်းခံမှာ တည်ထားသူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ် ဆန္ဒ သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

စိတ်တွင်းမှ တကယ်တမ်း ကြည်ညို သဒ္ဓါမပွားဘဲ အဂတိတရား လေးပါး လိုက်စားကာ ဆောက်တည် သော စေတီ များမှာမူ ဥဒ္ဓိဿစေတီ မမည်ချေ။ မြတ်စွာ ဘုရားကို လေးမြတ် ရည်စူးခြင်း မရှိလျှင် ထိုစေတီမျိုးများမှာ လူမြင် ကောင်းရုံ ဆောက်တည်ထားသော အုတ် အင်္ဂါတေ ပီသကာ အနုပညာ လက်ရာ များသာ ဖြစ် ပေမည်။ အဓိက အရေးအကြီးဆုံး အရာမှာ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်အား စိတ်တွင်း ရင်တွင်းမှနေ၍ တကယ်တမ်း လေးမြတ် ကြည်ညိုစွာ ရည်စူး ကိုးကွယ်မှုပင် ဖြစ်သည်။ တကယ်တမ်း ကြည်ညို လေးမြတ်မှု မရှိဘဲ မိမိ၏ ကိုယ်ကျိုး အတွက် အသုံးချ လိုသည့် သဘောဖြင့် အပေါ်ယံကြော လုပ်ဆောင်မှုမှာ များစွာ အပြစ်ကြီးလေ သည်။

မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ် ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌ ဟောင်းကြီး ဦးနေဝင်းသည်၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင် ဘက်တွင် ထီးထီးမားမားကြီး တွေ့ရှိ ရမည် ဖြစ်သော မဟာဝိဇယ စေတီတော် ကို တည်ဆောက်ခဲ့သူပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့အပြင် ယိုးဒယားဘုရင် (ဘူမိဘော အဓုရာဘတ်) ၏ အသက် (၆၀)ပြည့် မွေးနေ့၌လည်း ဉာဏ်တော် တတောင် ခန့်ရှိသည့် ကျောက်စိမ်း ရုပ်ပွားတော် တဆူကို လက်ဆောင်အဖြစ် လူဒါန်း ပေးအပ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ စေတီ ပုထိုးများ ဆောက်တည်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ ပြုလုပ် လူဒါန်း ခြင်းတို့မှာ သာသနာတော် တိုးတက် ပြန့်ပွားရေးနှင့် အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေးအတွက် အလွန်ပင် မြင့်မြတ် သည့် အလှူဒါနများဖြစ်ပေသည်။ သာမန် လူတို့ပြုနိုင်ခဲ့သော သာသနာ့ အလှူတော် များကို ပြုသည်ဖြစ်၍ ဦးနေဝင်းကို သာသနာ့ ဒါယကာကြီးဟု ခေါ်ဆိုရန် သင့်သည်။ သို့ရာတွင် ဦးနေဝင်းသည်၊ ရဟန်းသံဃာကို မဆိုထားနှင့် မြတ်စွာ

ဘုရား ရုပ်ပွားတော်ကိုပင် ရှိခိုးသူ မဟုတ် ချေ။ ဦးနေဝင်း၌ မည်သည့် ဘာသာ တရားမျှ မရှိ။ ဘုရားတည်ခြင်း၊ သံဃာ တော်များကိုဆွမ်းကျွေးခြင်း၊ သံဃာတော် များကို စည်းရုံးလျက် သံဃာ့ နာယက အဖွဲ့ဖွဲ့စေခြင်း စသည်တို့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ အများစုဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ၎င်း၏ အာဏာခိုင်မာစွာ စိုက်ထူနိုင်ရေး အတွက်သာ ဖြစ်လေသည်။ ၎င်း၏ လက်ပါးစေများ ဖြစ်ကြသော ဗိုလ်ချုပ် စောမောင်၊ ဗိုလ်ချုပ်ခင်ညွန့်၊ ဗိုလ်ချုပ် မျိုးညွန့်၊ ဗိုလ်ချုပ်မျိုးသန့်၊ ဗိုလ်ချုပ် မြင့်အောင် စသူတို့သည်လည်း ရလာလျှင် ဘနဖူးသိုက်တူးမည်ဆိုသည့် လူစားမျိုး ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်ကာ အမြတ်ထုတ်မည့် ကိစ္စမှာ ၎င်းတို့အတွက် ထမင်းစား ရေသောက် အလုပ်သဖွယ် အပန်းမကြီးသော လုပ်ရိုး လုပ်စဉ် တခုသာ ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကေအဲန်ယူမှ အရာရှိ များ အနေဖြင့် န ၀ တ တို့၏ ပါစားပေး မှုကို ခံရသော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် ၎င်း၏သာသနာပြု လုပ်ငန်းများအပေါ် တွင် ယခင်က လိုက်လျော ခွင့်ပြုခဲ့သော် လည်း တစထက်တစ သံသယ ဝင်လာ ခဲ့သည်။

(၁) မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်စေတီ လိုက်လံ တည်ထားသော နေရာများမှာ စစ်ရေးအရ အချက်အခြာကျသော နေရာ များ ဖြစ်နေခြင်း။

(၂) လူ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက် ရာတွင် ကမ္ဘာသိအောင် ကျော်ကြားလျှက် ရှိသော န ၀ တ စစ်အုပ်စုမှာ မြိုင်ကြီးငူ၏ ထောက်ခံစာ တံဆိပ်တုံးနှင့် လက်မှတ် ပါရှိ သော သက်သတ်လွတ် စားသူများ အား၊ ပေါ်တတဖမ်းခြင်း၊ ညှင်းပန်း စစ်ဆေးခြင်း တို့မှ ကင်းဝေးစေသည် ဆိုခြင်း။

(၃) လူ ရှစ်ရာကျော် တထောင် ခန့်ကို တာဝန်ယူ ကျွေးမွေးနိုင်ခြင်းမှာ န ၀ တ ကဲ့သို့ ဩဇာအာဏာနှင့် ငွေ ကြေး တောင့်တင်းသော အဖွဲ့အစည်း တခုခု၏ ကျောထောက်နောက်ခံ မပါ

ရှိဘဲ ကျွေးမွေးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည် ရန် အကြောင်း မရှိခြင်း။

(၄) သက်သတ်လွတ် စားခြင်း ဟူသော အကြောင်းအရာကို ခုတုံးလုပ် လျက် တော်လှန်ရေးနယ်မြေအတွင်း တပ်သားသစ်များ ထပ်မံမရရှိစေရန်နှင့် အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ရှိပြီးဖြစ်သော တပ်မှူး တပ်သားများကိုလည်း သက် သတ်လွတ်စားခြင်း၏ အခွင့် အရေး များကို ဘမ်းပြကာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းရန်၊ တမင် ရည်ရွယ်၍ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပိုမို ပေါ်လွင်လာခြင်း။

(၅) ကော်သူးလေ ပြည်နယ် အတွင်း ဘာသာရေးအယောင်ပြကာ၊ ဂိုဏ်း ဖွဲ့စည်းလျက် တော်လှန်ရေး အဖွဲ့ အစည်းများကို ဆန့်ကျင် /ဘက် ပြိုင် လာ ခြင်း။ (သို့မဟုတ်) ရန်သူအကျိုး စီးပွားကို ရှေ့ရှုလာခြင်း။

(၆) မြတ်စွာဘုရားဟောကြား တော်မူခဲ့သော ဓမ္မဒေသနာတော်များကို လုံးဝ ဟောကြား ဆွေးနွေးမှု မပြုရုံမျှ သာမက ...

(၇) ၎င်းတို့၏ မူဝါဒ စည်းကမ်း ချက်များမှာလည်း န ၀ တ အလိုကျ စည်း ကမ်းချက်များဖြစ်သည့် အပြင်၊ မှတ် ကျောက်တင် ဝေဘန် စစ်ဆေး ခံနိုင်သော စည်းကမ်းချက်များ မဟုတ်ခြင်း။

(၈) အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံ သော ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ မည်သည့် ကျော်ကြားမှု ချမ်းသာမှုနှင့် ဂုဏ်ဒြပ်တို့ကို လျစ်လျူ ရှုရမည့်အပြင်၊ ဒါယိကာများက မိမိအား ကျော်ကြားအောင် ကြေငြာ ဝါဒ ဖြန့်မှု များကို ပိတ်ပင် တားမြစ် ရမည် ဖြစ်ပါလျက် မိမိ၏ အရှိန်အဝါကို ပိုမို ကြီးမားအောင် အားထုတ်လုပ်ကိုင်ခြင်း။

(၉) ကော်သူးလေ ပြည်နယ် အတွင်း စေတီတော်ပေါင်း (၅၀) တည် ဆောက်ပြီးစီးပါက ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်း ရေး ရရှိမည်ဟူသော အတိတ် တဘောင် များ ပေးခြင်း။ စသည့် အချက်များပေါ်တွင် အခြေခံကာ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းက မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား သံသယ ဝင်လာ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ သံသယ ပွားများလာခြင်းကြောင့် တော်လှန်ရေး နယ်မြေအတွင်း မြိုင်ကြီးငှာဆရာတော်နှင့် ၎င်းအား ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သူ ဒကာများ၏ လုပ်ရပ်ကို စောင့်ကြပ် ကြည့်ရှုရန် ပုဂ္ဂိုလ်အချို့အား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ရာတွင်၊ ထိုတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခရစ်ယာန်များ ဖြစ်နေပြီး အဆောင်ရွက်ခံ ရဲဘော်များမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်နေ သည်အတွက် မလိုလားအပ်သော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရလေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဲဘော်များမှာ အာဏာကို ဆုပ်ကိုင်ထားကြသော ခရစ်ယာန်များက မိမိတို့အား ဘာသာရေး အရ အနိုင်ကျင့် လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ဖိနှိပ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထိခိုက်စွာ ခံစားကြရသည်။ ထိုသို့သော ခံစားမှုမျိုး ဖြစ်ပေါ်စေရန် အတွက်လည်း မြိုင်ကြီးငှာ ဆရာတော်က ဝါဒဖြန့် စည်းရုံး လှုံ့ဆော်ခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။

အခန်း(၂)

ကေအဲန်ယူ ၏ ဘာသာရေး။

ကေအဲန်ယူအဖွဲ့အစည်းကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်သူက အများစုဖြစ်ပြီး အောက်ခြေပိုင်း၌မူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်က အများစုဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းသည် လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ် ယုံကြည်ခွင့် အပြည့်အဝရှိသည့် အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ကြောင်း ထိုအချက်က သက်သေခံနေပေသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် (၂၂%)မျှသာရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများစု ဖြစ်နေသော ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း၌ ခရစ်ယာန် များက ဦးဆောင်နေသည်ဆိုသည့် အချက်မှာလည်း ဘာသာရေးအရ ဦးဆောင်မှု ပေးနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းသည်၊ ဘာသာရေး အဖွဲ့

အစည်း မဟုတ်။ မိမိတို့အမျိုးသားပြည်သူများ၏ လွတ်လပ်စွာ ဆုံးဖြတ်၊ ရပ်တည်၊ ဖန်တီး ပိုင်ခွင့်တို့အတွက် တောင်းဆို တိုက်ပွဲဝင် နေခဲ့သော တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ကေအဲန်ယူ အစည်းအရုံးကြီး၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်း၌ ခရစ်ယာန်က အများစု ဖြစ်နေခြင်းမှာ ကေအဲန်ယူနှင့် ကရင် လူထုကို ရွှေ့ဆောင်ဦးရွက် ပြုနိုင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်အများစုသည်၊ ခရစ်ယာန် ဘာသာ ဝင်များ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေ သည်။ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ မဟုတ် လျှင်လည်း ကရင်အမျိုးသား ထုကို ဦးဆောင်နိုင်သည့် စွမ်းရည် ရှိကြသော သူများဖြစ်၍ ခေါင်းဆောင်မှုရရှိမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချက်ကို ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း ပါရှိနေခြင်းက သက်သေထူ လေသည်။

ရှေးအခါက ကရင်အမျိုးသားများမှာ တောင်ယာစပါးစိုက်ပျိုးခြင်း၊ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ဥယျာဉ် ခြံမြေ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ကြက်၊ ဝက် မွေးမြူခြင်း စသည့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းများနှင့် မိမိတို့၏ ရိုးရာဓလေ့ ထုံးတမ်းစဉ်လာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ယဉ်ကျေးမှုများ၌သာ ပျော်မွေ့လျှက် နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ အသင်းအဖွဲ့များနှင့် ခပ်ကင်းကင်း နေခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ လူစိမ်းများနှင့် မရောနှောဘဲ ကင်းရှင်းစွာနေခဲ့ကြခြင်းမှာ မဟာလူမျိုးကြီးဝါဒီတို့၏ ဖိနှိပ် ကျွန်ပြုမှုကို ရာစု နှစ်ပေါင်း များစွာ ခံခဲ့ရခြင်း၏ ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်။ ကရင်လူမျိုးသည် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့တို့၏ လွှမ်းမိုးမှုကိုလည်း အခြား လူမျိုးများနည်းတူ ခံခဲ့ကြရသည်။ ဤတွင် အဆိုထဲမှ အကောင်းတခုကို ကရင်လူမျိုးတို့ ကြုံခဲ့ကြရသည်။ (၁၉) ရာစု အဦးပိုင်း နှစ်များ၌ မြန်မာနိုင်ငံသို့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ဖိလစ်ကယ်ရီ အစရှိသော ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဆရာများ ရောက်

လာခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ၁၈၁၃ ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိလာသော အမေရိကန်လူမျိုး အဒိုနီယမ်ဂျွန်ဆင်ကြောင့် ကရင်အမျိုးသားအချို့မှာ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု ဆရာများ၏ မေတ္တာစေတနာနှင့် အနစ်နာခံမှုများကို တွေ့မြင်သိရှိရပြီး ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ယုံကြည်သက်ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဆရာအချို့နှင့် အတူ နိုင်ငံခြားသို့ပင် လိုက်ပါလျက် ပညာဗဟုသုတ လေ့လာရှာမှီးခွင့် ရသူများလည်း ရှိခဲ့သည်။ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ရန် နား မျက်စေ့ ပွင့် လာခဲ့ကြသည်။ လက်တွေ့ကျကျ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှုများ ပြုလာနိုင်သည်။ အမျိုးသားရေး စိတ်ဓါတ်များလည်း ရှင်သန် လာခဲ့ကြသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြသူ ကရင် အမျိုးသားတိုင်း အသိအမြင်တိုးတက်သော ပညာတတ်များ ဖြစ်မလာနိုင်သော်လည်း အသိအမြင်တိုးတက်သူ ပညာတတ် ကရင်အမျိုးသား အများစုမှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ ဖြစ်နေကြခြင်းမှာမူ အထင်အရှား တွေ့မြင်နေရသော အချက်တချက်ဖြစ်လေသည်။

“ဒေါက်လူ” ကရင် အမျိုးသားအစည်းအရုံးကို (၁၈၈၁) ခုနှစ်၌ စတင် တည်ထောင်ခဲ့သူ ဒေါက်တာ တိသံပြာ၊ ဆစ်ဒနီလူနီ၊ ဒေါက်တာစံဖိုး၊ ဒေါက်တာ ဒီဖိုးမင်း၊ ဆရာစံဘော်၊ ဆရာသာထို၊ စောဖေသာ၊ စောဘဦးကြီး၊ မန်းဘခင်၊ မန်းဘဇန်၊ စမစ်ဒွန်း၊ စောစံဖိုးသင်၊ စောထွန်းစိန် အစရှိသော ကရင်အမျိုး သား ခေါင်းဆောင်များ၊ ဝန်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေး သမား၊ အမတ်၊ စစ်သား၊ ဆရာဝန် စသူတို့မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာ ဝင်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကောက်နှုတ်ဖော်ပြထားသော အထက်ပါ ခေါင်းဆောင်များ ထဲတွင် တော်လှန်သော အဖွဲ့အစည်းများက လက်မခံနိုင်သည့် ခေါင်းဆောင်များလည်း ပါရှိပြီး ဖ ဆ ပ လ နှင့် မ ဆ လ အစိုးရတို့ လက်မခံနိုင်သော ခေါင်းဆောင်များ

လည်း ပါရှိနေမည်ဖြစ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက် အတိုက်အခံအုပ်စု နှစ်စု အနေဖြင့် တဘက် အုပ်စုက လက်ခံနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျန်အုပ်စုက လက်မခံနိုင်ခြင်း မှာ သဘာဝ ကျပေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံးမှာ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်တွေ ချည်း ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းတို့အား ကိုယ့် အမြင်နှင့် ကိုယ် လက်ခံ ကြခြင်း၊ လက်မခံ ကြခြင်းမှာ ၎င်းတို့ကိုးကွယ်သော ဘာသာ ရေးကြောင့် မဟုတ်ဘဲ ၎င်းတို့၏ ပြုမူ ဆောင်ရွက်မှုနှင့် စေတနာ သဘောထား များ အပေါ်တွင်သာ မူတည်ကြောင်း သိသာလေသည်။

နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး စသည့် ကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်နေသော အဖွဲ့အစည်းများအား ဘာသာရေး အရ ဆက်ဆံ ပတ်သက်စရာ အကြောင်း မရှိချေ။ ထိုအဖွဲ့အစည်းများ၏ ခေါင်းဆောင်များသည်လည်း ဘာသာရေး အရ ဦးဆောင်မှု ပေးနေကြသူများ မဟုတ်။ အဖွဲ့အစည်းအတွင်း မိမိဆောင်ရွက်မည့် လုပ်ငန်းအပေါ် ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်မှုရှိခြင်း၊ ကြွယ်ဝသော အသိအမြင် ဗဟုသုတရှိခြင်း၊ ပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်ခြင်း၊ အများစု၏ အရေးကိစ္စ အတွက် မျှတသော သဘောထား အမြင်ရှိခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်း၏ ရည်ရွယ်ဦးတည်ချက်များ၌ မဆုတ်မနစ် လုပ်ဆောင်တတ်ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စရပ်များအပေါ် မှန်ကန်သော စေတနာ ထားရှိခြင်း၊ ခိုင်မာသော ခံယူချက် ယုံကြည်ချက်များရှိပြီး တက်ကြွစွာ ပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်တတ်ခြင်းနှင့် ဦးဆောင်မှု ပေးတတ်သည့် စိတ်ဓါတ် အရည်အချင်းတို့ ဖြင့်သာ ခေါင်းဆောင်မှု ရရှိနေသူများ ဖြစ်သည်။ ဘာသာရေး ကိုးကွယ်မှု ဆိုသည်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် တဦးချင်းစီ၏ ကိုယ်ပိုင် လွတ်လပ်ခွင့်သာဖြစ်ပြီး ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်သော အရည်အချင်း တရပ် မဟုတ်ချေ။

နားလည်မှု လွှဲမှားသည့် ပြဿနာ။

ဗုဒ္ဓဘာသာပင်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်ပင်ဖြစ်စေ အဓိကမှာ ခေါင်းဆောင်မှု ပေးနိုင်ဘို့ပင် ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ ကရင် အမျိုးသား အစည်းအရုံးသည်၊ ဘာသာရေး အဖွဲ့အစည်း တခု မဟုတ်သောကြောင့် ဘာသာရေး အရ ဦးဆောင်မှုပေးခြင်း၊ ဘာသာရေး ပဋိပက္ခ ဖြစ်ပွားနိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးသို့ တွန်းပို့ ဖန်တီးခြင်းကို လက်မခံနိုင်ချေ။ မြစ်ဆုံ ဒေသတွင် လှုပ်ရှားနေသော တပ်ရင်း (၁၀၂) စစ်ကြောင်း (၄)မှာ အစွန်းရောက် ဗုဒ္ဓဘာသာအသွင် ဆောင်လာသည့် အတွက်ထိုစစ်ကြောင်းမှ စစ်ကြောင်းမှူး ကျော်ဟံအား ဗဟိုသို့ ပြန်ခေါ်လိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးကျော်ဟံမှာ ၎င်း၏တပ်ဖွဲ့ကို နိုင်အောင် မထိန်းချုပ်နိုင်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ရာထူးချလိုက်ပြီး ၎င်း၏ နေရာတွင် ဗိုလ်မှူးကျော်မှူးအား (၁၀၂) စစ်ကြောင်းမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်လိုက်ခြင်းမှာ ခေါင်းပြုစု ပြုလာသော ဘာသာရေးအရ သွေးကွဲမှု ကို ဟန့်တား ထိန်းချုပ်လိုက်သည့်သဘောပင်ဖြစ်သည်။ မိမိတို့ လုပ်ဆောင်နေသည်မှာ ဘာသာရေးမဟုတ်။ တော်လှန်ရေးသာဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးတွင် ဘာသာရေး အရ ခွဲခြားမှုမရှိ။ ခရစ်ယာန်ပင်ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာပင် ဖြစ်စေ ခေါင်းဆောင်သည် ခေါင်းဆောင်သာ ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးအကျိုးအတွက် ချမှတ်လုပ်ဆောင်သော အမိန့်စည်းကမ်းများကို တော်လှန်ရေးသမားတိုင်းလိုက်နာ ရမည်ဖြစ်သည်။ ဦးတည် ချက်မှနေ၍ သွေဖည် လမ်းလွဲစေမည့် သဘောထား အပြုအမူများကို ဆင်ခြင် သတိဖြင့် ထိန်းကွပ်ရန်မှာ တော်လှန်ရေး သမားတိုင်း၏ တာဝန်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ဘာသာရေး သွေးကွဲမှု ပေါ်ပေါက် မလာစေရေးအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တပ်မှူး တပ်သားများအား ညှိနှိုင်း ဆွေးနွေး ဦးဆောင်မှု ပြုရန် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်

တပ်မှူးများကို ခန့်အပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ရဲဘော် များကမူ ထိုအချက်ကို သဘောပေါက် နားလည်ခြင်း မရှိချေ။ ကေအဲန်ယူ ၏ ဘာသာရေး ကိုးကွယ် ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်နှင့် တပည့် ဒါယိကာများ၏ သွေးခွဲ ပြောဆိုချက်များမှာ ၎င်းတို့စိတ်တွင်းသို့ တစထက် တစ စိမ့်ဝင်လျက် ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့၏ တပ်မှူးဖြစ်သော ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ဗိုလ်မှူးကျော်ဟံအား ရာထူးမှ ဖယ်ရှားပြီး ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင် ဗိုလ်မှူးကျော်မှူးအား ခန့်အပ် လိုက်ခြင်းမှာ အာဏာ လက်ရှိဖြစ်သော ခရစ်ယာန် များက ဗုဒ္ဓဘာသာများအပေါ် လွှမ်းမိုး ချယ်လှယ် အနိုင်ကျင့် လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ် သည်ဟုသာ မြင်ကြလေသည်။

ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းမှ ကေအဲန်အယ်အေ တပ်မတော်၊ ကေပိုင်အို လူငယ်၊ ကေဒဗလျူအို အမျိုးသမီး စသည့် အစုအစည်းများအားလုံးလိုလိုပင် ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များသာ ကြီးစိုးနေကြသည်ဟု မြင်လာကြသည်။ ခရစ်ယာန် ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော နေ့ကြီးရက်ကြီးများတွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် အလေးထား ကျင်းပတတ်ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ နေ့ထူးနေ့မြတ်များတွင်မူ ကျင်းပပေးသည်ဆိုရုံ၊ မဖြစ်စေလောက် ဝတ်ကျေ တန်းကျေ မျှသာ ပြုလုပ်တတ်သည်ဟုလည်း ဆိုလာကြသည်။ မာနယ်ပလောဋ္ဌဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း မယ်မယ်ရရ မရှိဟူ၍လည်း ထောက်ပြ လာလေသည်။

တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းအတွင်းရှိ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အချို့မှာ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းများ ဖြစ်ကြသည်။ ဩဇာအာဏာ ရှိသည်။ ငွေကြေး တတ်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် ခရစ်ယန် အသိုင်း အဝိုင်းမှာ လူနည်းစုလည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ ယုံကြည် ကိုးကွယ်သော ဘာသာ

ရေးနှင့် စပ်ဆိုင်သည့် နေရာများ၌၎င်းတို့ စိတ်တိုင်းကျ ကျွေးမွေး ကျင်းပ နိုင်ကြသည်မှာ မဆန်းမေး။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်မှာ အများစုဖြစ်ပြီး ငွေကြေး တတ်နိုင်သော ခေါင်းဆောင်ပိုင်းလည်း နည်းပါးသည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျင်းပသည့် စရိတ် စကချင်း အတူတူ ဖြစ်သည့်တိုင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ဦးရေမှာ များသောကြောင့် ကျွေးမွေးသည့် နေရာတွင် လူများပြီး ပွဲစမည်ဆိုသည့် အနေအထားမျိုး ဖြစ်နိုင် ပေသည်။

တော်လှန်ရေး တရပ် အနေဖြင့်လည်း ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စများ အပေါ် အတိုင်းအတာတရ အထိသာ အကုန်အကျ ခံနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို ထည့်မတွက်သည့် အခါတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကို နှိမ်သည့် ဆိုသော သဘောထားမှာ မလိုလားအပ်စွာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ ရလေသည်။

မာနယ်ပလော၌ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း မယ်မယ်ရရ မရှိဟု ဆိုခြင်းမှာလည်း မြိုင်ကြီးငှာ ဆရာတော် နောက်မှ ပါလာသော ဒါယိကာ အချို့၏ သွေးခွဲ သပ်လျှိုမှု တခုသာ ဖြစ်သည်။ မာနယ်ပလောတွင်ဆရာတော် ဦးဝိဇာန ဤ ကျောင်းနှင့် အရှင်ဓမ္မစာရ၏ ကျောင်းတို့မှာ ကျောင်းပရဝဏ်များနှင့် တကွ အထင်အရှား ရှိနေလေသည်။

ဆရာတော် ဦးဝိဇာန (ရမ်ဘို ဘုန်းတော်ကြီး)မှာ မြိုင်ကြီးငှာ ဆရာတော်နှင့် အစေး မကပ်လှသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိ စာပေများကို နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်သော်လည်း မ ဆ လ ၏ ဖမ်းဆီး ထောင်ချမှုကို ခံခဲ့ရ သော တော်လှန်ရေး ဘုန်းကြီးဖြစ်၍ သေနပ်လည်း ဆောင်တတ်သည်။ ထန်းရည် ကိုလည်း ဝိနည်းလွတ် ရုံမျှ သောက်တတ်သော ကိုယ်တော် ဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးသော ဒကာ၊ ဒကာမများနှင့် ပြောဆိုရာတွင်လည်း တခါတရံ ပျော်စေ ပျက်စေ ပြောတတ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုန်းကြီးသိက္ခာနှင့် မညီဟုဆိုကာ မကြည်ညိုသူများလည်း ရှိလေသည်။ အရှင်ဓမ္မစာရမှာ ရှစ်လေးလုံး ဒီမိုကရေစီ

အရေး လူထု အုံကြွမှုကြီး နောက်ပိုင်း တော်လှန်ရေး နယ်မြေသို့ ရောက်ရှိလာသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ (A.B.Y.M.U.) မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ရဟန်းပျိုများသမဂ္ဂ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်။ အရှင်ဓမ္မစာရ၌ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ပြစ်ချက် တစ်ခုတရာ ထောက်ပြစရာမရှိသော်လည်း ဘုန်းကြီးရဟန်းနှင့် တော်လှန်ရေး နိုင်ငံရေးမှာ မအပ်စပ်ဟုဆိုကာ လက်မခံ ကြခြင်းဖြစ်ဟန် တူပေသည်။

ရဟန်းသံဃာများ နိုင်ငံရေး မလုပ်ရ ဟူသည့် ဥပဒေမှာ န ၀ တ က ထုတ်ပြန်သော ဥပဒေသာဖြစ်သည်။ န ၀ တ သည် ၎င်းတို့အား ဆန့်ကျင်သည့် သံဃာတော်များကို နိုင်ငံရေး လုပ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ၎င်းတို့အား ထောက်ခံသည့် သံဃာတော်များကိုမူ နိုင်ငံရေးလုပ်သည်ဟု မဆိုကြချေ။ ဤအချက်မှာ စဉ်းစားဘွယ်ပင် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေး လုပ်ခြင်း ဟူသည်မှာ ဆန့်ကျင်ခြင်းမျှသာမဟုတ်။ ထောက်ခံ ခြင်းနှင့် ကြားနေ ခြင်းသည်လည်း နိုင်ငံရေး လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်များနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်ပဲ ဥပေက္ခာပြုလျက် လျစ်လျူရှုသော နိုင်ငံရေးမလုပ်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည်ပင် နိုင်ငံရေးနှင့် ကင်းကွာ၍ မရခဲ့ပေ။ အနည်းငယ် ကောက်နှုတ် ဖော်ပြပါမည်။ အခါတပါး၌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အဇာတသတ်မင်း၏ အာဇာနည် ပျံ့နှံ့ရာဌာန၌ ကျရောက်လာသော ကုန်သည်များထံမှ အခွန်ဘဏ္ဍာကို ဝေသာလီမင်းတို့ကောက် ခံ သုံးဆောင်သည်မှာ (၂)နှစ်တိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို အဇာတသတ်မင်း သိသောအခါ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ စစ်မက်ပြုလိုစိတ်ပေါ်လာသည်။ သို့ရာတွင် စစ်မက်ထိုးခြင်းသည် အလွန်ဝန် လေးသဖြင့် ဘုရားထံ လျှောက်ထားပြီးမှ အကျိုးရှိမည်ဆိုလျှင် စစ်တိုက်မည်ဟု စဉ်းစားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝဿကာ ရပုဏ္ဏားအား ဘုရားရှင်ထံသို့ စေလွှတ်၍

ဝေသာလီ လိစ္ဆဝီမင်းတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုလိုပါကြောင်း လျှောက်ထားစေ၏။ အကယ်၍ ဘုရားရှင် ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူပါက သဘောတူသည်ဟု ယူဆပြီး စစ်ထိုးရန် ရည်ရွယ်ချက်ရှိလေသည်။

ဘုရားရှင်အား ဝဿကာရပုဏ္ဏားက အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားသော် မြတ်စွာဘုရားလည်း တစ်ခုတခုသော စကားကို မပြန်မူ၍ အရှင်အာနန္ဒာကို သာလျှင် လှည့်ကြည့်တော်မူလျက် “ဝေ သာလီ မင်းတို့သည် မင်းတို့ကျင့်အပ်သော အပရိဟာနိယတရား (၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံ သည်ဟု သင်ကြားဘူးသလား” ဟု မေးတော်မူ၏။ အရှင်အာနန္ဒာကလည်း (၇)ပါး သောကျင့်ဝတ်ဓမ္မတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ကြားဘူးကြောင်း နားတော်လျှောက်၏။ ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ပုဏ္ဏားအား “ဝေသာလီမင်းတို့သည် ငါဟောကြားတော်မူခဲ့သည့် အတိုင်း အပရိဟာနိယ တရား (၇)ပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာ ကျင့်လျက် ရှိကြသည်။ ထိုသို့ ကျင့်သမျှကာလပတ်လုံးပျက်သုဉ်းယိုယွင်းခြင်း မဖြစ်နိုင်ရာ။” ဟု မိန့်တော်မူလိုက်၏။ ဘုရားသခင်သည် ဤမျှ မမြဲကြာကြားပါက ဘုရားသခင် အလိုတူ၍ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဟု ယူဆကာ အဇာတသတ်သည် ဝတ္တိမင်းတို့အား ညှဉ်းပမ်းလိမ့်မည်ကို သိတော်မူသောကြောင့် ဖြစ်၏။ (မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ (၁၂)။ စာ ၃၈၁၊ ဝေသာလီပြည်။)

“ရောယိဇဏိ စစ်ပွဲ” ကာလ ကလည်း ဗုဒ္ဓသည်ပင် ၎င်းစစ်ပွဲကို ရပ်စဲစေပြီး ငြိမ်းချမ်းသော၊ စည်းလုံးညီညွတ်သော အမျိုးသားများအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိရန် ဟောကြားတော် မူခဲ့သည်။ ဤသို့ ပြုတော်မူခဲ့ခြင်းကို သုတေသီတို့က အမျိုးသားနိုင်ငံရေးအသွင်ဆောင်သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရဘူးလေသည်။

ဗုဒ္ဓသည် လူမှုရေးနှင့် ပြည်သူတို့၏ ဆန္ဒကို အလေးဂရုပြုတော်မူကြောင်းလည်း ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ဟောကြားတော် မူခဲ့သော ဝိနည်းများတွင် အာဂါဝိရ ဝိနည်းနှင့်

အနာ ဂါရိယ ဝိနည်းဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား
တွေ့ရ ပေရာ အာဂါရိယ ဝိနည်းဆိုသည်
မှာ လူ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဆုံးမ ဟော
ကြားတော် မူသော ဝိနည်းဖြစ်လေသည်။
သိင်္ဂီလော ဝါဒသုတ်၊ ပရာဘဝသုတ်
စသည်တို့မှာ လူမှုရေးရာ ကိစ္စများ
အတွက် ဟောကြား တော်မူသော ဝိနည်း
တော်များ ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းအတွက်
ဒုစရိုက် (၁၀)ပါး၊ သု စရိုက်(၁၀)ပါး
ပျက်စီးကြောင်း ညွှန်ပြ သတိပေး
ဆုံးမမှုများ ကြီးပွားကြောင်း နည်းလမ်း
များ အကျိုး၊ အပြစ်များ၊ ရှောင် ကြဉ်အပ်၊
ပြုကျင့်အပ်သည့်တရားများကို အာဂါရိယ
ဝိနည်း ဒေသနာတော်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

ပြည်သူတို့၏ ဆန္ဒအပေါ်
အလေးဂရုပြုသည် ဆိုခြင်းကို အင်္ဂုလိ
မာလသုတ်အား ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း၌
တွေ့ရှိ ရသည်။ အင်္ဂုလိမာလသည် လူများ
စွာကို သတ်၍ ‘လက်ညှိုးဖြတ်ယူ
သိကုံးခဲ့သူ’ ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓနှင့်တွေ့
သောအခါတွင် ရဟန္တာ အဖြစ်သို့ ရောက်
ရှိသွားသောကြောင့် အင်္ဂုလိမာလဖြစ်ဒဏ်
မခံရခြင်း အပေါ်တွင် လူထု မကျေနပ်ကြ။
ထိုအချက်ကို ဗုဒ္ဓက သိရှိတော်မူသော
ကြောင့် ပြည်သူကို နှစ်သိမ့်သည့် အနေ
ဖြင့် အင်္ဂုလိမာလ သုတ်ကို ဟောကြား
ကာ ပရိတ်တရားတော်အဖြစ် အသုံးပြု
ခွင့် ပေးတော်မူခဲ့ သည်။ မီးဖွားရာ၌
အင်္ဂုလိမာလ သုတ်ကို ရွတ်လျှင်
အဆင်ပြေလွယ်ကူစေသည်ဟု ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တိုင်း လေးနက်စွာ ယုံကြည်
ကြလေသည်။

ဤသည်မှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ လူမှု
ရေးဆောင်ရွက်ချက်နှင့် ပြည်သူ့အလိုဆန္ဒ
ကို အလေးဂရုပြုမှုများထဲမှ ဥပမာ
အချို့ပင် ဖြစ်သည်။ လောကုတ္တရာရေး
အတွက် လုပ် ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသော
ရဟန်း သံဃာ တော်များသည် လောကီ
ရေးကိုလည်း (တားမြစ်ထားသည့်
ဝိနည်းတော်များမှ လွဲ၍) ပစ်ပယ်၍မရ
ကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ စင်စစ်
မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူခဲ့သည့်
(ဝိနည်းကျမ်းဂန်များတွင် ပါရှိသည့်)

အချက် အလက်များမှာ ပညာရေး
ကျမ္ဘာရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး၊ လူမှုရေး၊
စိုက်ပျိုးရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် လူမှု
အဆင့်အတန်း စသည့် အရေးအရာ
များအတွက် သွန်သင် ပညတ်ချက်များပင်
ဖြစ်ပေရာ နိုင်ငံရေးဟူသည်မှာ ထိုအရေး
ကိစ္စ အဆောက်အဦများကိုပင် ခေါ်ဆ
၍ ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းသံဃာ
တော်များ နိုင်ငံရေးမလုပ်ရဟူသော
ယူဆ ပညတ် ချက်မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်
နှင့် ကိုက်မကိုက် ဆင်ခြင်ဘွယ်ပင် ဖြစ်
ပေသည်။

ရှင်ဒီသာ ပါမောက္ခ (ဒီသာ
ပြာမုတ်)၊ ဦးဥတ္တမ၊ ဦးဝိစာရ စသော
သံဃာတော်အရှင်မြတ်များ နိုင်ငံရေး၌
ပါဝင်ခဲ့သည်မှာ သမိုင်းတွင် အထင်အရှား
ရှိခဲ့လေသည်။ နယ်ချဲ့ကို အံ့တု ဆန့်ကျင်
သောရဟန်းသံဃာများအား နိုင်ငံရေးလုပ်
သည်ဟူ၍ ဖဆပလ၊ မဆလ တို့ မဆိုချေ။
နဝတ တို့ကလည်း မဆိုကြ။ ရဟန်း
သံဃာများ နိုင်ငံရေး မလုပ်နှင့်ဟု
တားမြစ်ခြင်း၌ စည်းကမ်းကန့်သတ် ထား
ဟန်တူသည်။ နယ်ချဲ့ထက်ပို၍ ဆိုးဝါး
သော၎င်းတို့ စစ်အုပ်စု၏ အလိုကျ
လိုက်လျော ဆောင်ရွက် ပေးသည့် ရဟန်း
သံဃာများကိုမူ နိုင်ငံရေး လုပ်သည်ဟု
အပြစ်မတင်။ ၎င်းတို့အား “ဆန့်ကျင်
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ” ကိုသာ နိုင်ငံရေးလုပ်
သည်ဟု အပြစ်တင်ကာ တားမြစ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

တရားဆိုသည်မှာ “အမှန်” ကို
ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ တရားတော်ကို လိုက်စား
သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်အမှန်ကို လိုလားသူ
ဖြစ်၍ အမှားအယွင်းများကို တွေ့မြင်
သိရှိလျှင် ထောက်ပြဝေဖန်မှု ပြုခြင်း
အမှန်သို့ပြန်၍ တည်မတ်ပြုပြင်ပေးခြင်း
တို့ကို လုပ်ဆောင်မည်သာ ဖြစ်သည်။ ထို့
ကြောင့် ရဟန်းသံဃာများ နိုင်ငံရေး၌
ရံဖန်ရံခါ ဝင်ပါရခြင်းမှာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်
တခုသာဖြစ်လေသည်။

ထိုအချက်ကို သဘောမပေါက်
ကြသော ကေအဲန်ယူမှ ရဲဘော်အချို့နှင့်
ကေအဲန်အယ်အေမှ ရဲဘော်အချို့တို့သည်

နဝတ ဘက်သားများ၏ ရဟန်း သံဃာ
များ နိုင်ငံရေးမလုပ်ရဟူသော ဝါဒဖြန့်
သပ်လျှို့ သွေးခွဲမှုများကို နားယောင်ကာ
(A.B.Y.M.U) ဥက္ကဋ္ဌ အရှင်ခေမာစာရ၏
ကျောင်းကို ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအဖြစ်
မမြင်ကြခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိပေသည်။

(A. B. Y. M. U) ရဟန်းပျို
သမဂ္ဂ သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းတော်များမှ
မသွေဖည်ဘဲ မြင့်မြတ် မှန်ကန်သော
စိတ်စေတနာဖြင့် နိုင်ငံရေး လုပ်ဆောင်
နေသည့် သာသနာ့ အဖွဲ့ အစည်းတခု
ဖြစ်လေသည်။ ရဟန်းပျို သမဂ္ဂ၌
ဦးတည်ချက် (၄)ရပ် ရှိသည်။

(၁) နိုင်ငံတော်၌ စစ်အာဏာရှင်စံနစ်
ကင်း ဝေးစေရေး။

(၂) ဒီမိုကရေစီ စံနစ် တည်ရှိစေရေး။

(၃) ပြည်သူတရပ်လုံး လူမှုအခွင့်အရေး
များ ပြည့်ဝစွာ ရရှိစေရေး။

(၄) သာတူညီမျှစွာဖြင့် ငြိမ်းချမ်းသော
နိုင်ငံတော် ဖြစ်ပေါ်ရေး။

ထိုဦးတည်ချက် (၄)ရပ်ကို ဆုပ်
ကိုင်လျက် (D. A. B, N. C. U. B) အဖွဲ့
ကြီးများနှင့် မဟာမိတ်ဆက်ဆံရေး
ပြုလုပ်ထားသည့်အဖွဲ့ ဖြစ်သည်။ ရဟန်း
သံဃာများပီပီ နိုင်ငံရေးကိစ္စကိုသာ
ဟောပြော လုပ်ကိုင် မည်ဆိုသည့် မှန်ကန်
သော သဘောထား လည်း ရှိလေသည်။
D. A. B. နှင့် N.C.U.B. အဖွဲ့ကြီးများ၌
“ရဟန်းပျို သမဂ္ဂသည် စစ်ရေးဆောင်
ရွက်မှု ကိစ္စမှန်သမျှတို့နှင့် လုံးဝ ပတ်
သက်ခြင်း မရှိစေရ” ဟူသော ဥပဒေ
ပြဋ္ဌာန်းချက် အခိုင်အမာ ရှိလေသည်။

ရဟန်းပျိုသမဂ္ဂ၏ ဦးတည်ချက်
နှင့် သဘောထားကို သိရှိထားကြသည့်
ရဲဘော်များလည်း အတော်အတန်ရှိ
သည်။ သို့ရာတွင် အရှင်ခေမာစာရမှာ
စည်းရုံး ဟောပြောရေးသားမှုနည်းပါး
သောကြောင့် အမှန်တရား ဘက်မှ ရပ်
တည်နေသည့် (နိုင်ငံရေးအရ)
တော်လှန်သော ရဟန်း သံဃာများဖြစ်
ကြောင်းကို သိရှိသူ သိပ်မများခဲ့ချေ။
ထို့ကြောင့် ဒီကေဘီအေ အလောင်း
အလျာများ၏ အသိအမှတ်ပြုမှု ကို

မခံရခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ထက်အောက်မညီမျှမှုပြဿနာများ။

ဖဆပလ၊ မဆလ၊ နဝတ တို့၏ သဘောထားအမူအကျင့်များကို ခါးသီးစွာ ရွံ့မုန်း၍ အတိုက်အခံပြု ဆန့်ကျင်လျက်ရှိသော တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ဖဆပလ၊ မဆလ၊ နဝတ တို့၏ လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များအတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်နေကြသူ အချို့လည်း ရှိနေပေသည်။

လာဘ်ပေးလာဘ်ယူမှု၊ အလွဲသုံးစားမှု၊ ကိုယ်ကျိုးရှာမှု၊ မျက်နှာသာပေးမှု၊ ပိတ်ပင်တားမြစ်မှု၊ လိုတမျိုးမလိုတမျိုး လုပ်မှု စသည်တို့မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်း ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မည်သည့် နေရာ၌မဆို မည်သည့် အခါမျှ မပျက်ယွင်းဘဲ တည်မြဲနေမည့် အမူအကျင့်များ ဖြစ်၍ ထိုလုပ်နည်း လုပ်ဟန် ဓလေ့စရိုက်များ တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ရှိနေခြင်းမှာလည်း သဘာဝ ကျပေသည်။

သို့ရာတွင် မည်သည့် လူ့အဖွဲ့အစည်း အတွင်း၌မဆိုထိုသို့ ပြုမူဆောင်ရွက်သူများမှာ မပြောပလောက်သော လူနည်းစုမျှသာ ဖြစ်လေသည်။ အများစုမှာ စေတနာ မေတ္တာနှင့် လူယဉ်ကျေးမှုအရ စောင့်စည်းအပ်သော ကျင့်ဝတ် သိက္ခာများကို ထိန်းကွပ် နိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ အဂတိ လိုက်စားကာ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ပြုခြင်းသည် လူ အင်အားများပြီး ဖောက်ပြန်သူလည်း များသည့် န ဝ တ ကဲ့သို့သော အဖွဲ့အစည်း မျိုးတွင် မည်သို့မျှ မထောင်းတာလှသော်လည်း တော်လှန်သော အဖွဲ့အစည်းများ တွင်မူ အထူးပင် ထင်ရှားသိသာပေသည်။ တန်းတူညီမျှမှုရှိရေးနှင့် ပြုပြင် ပြောင်းလဲ တိုးတက်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင် နေသော တော်လှန်ရေး အဖွဲ့အစည်းများ သည်လည်း ထိုကဲ့သို့ တကိုယ်ကောင်း အခွင့်အရေးယူ

ကိုယ်ကျိုးရှာမှုများကို လက်မခံချေ။ ညီလာခံမှနေ၍ အုပ်ချုပ်ရေး ဌာန အသီးသီးနှင့် စစ်ရေး၊ စည်းရုံးရေး တို့တွင် ဦးဆောင်မည့် သူများအား အများ ဆန္ဒမဲဖြင့် ရွေးကောက်ခဲ့သည်။

ရွေးကောက်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်သည် နှစ်များမကြာမီပင် ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှု ဖြစ်လာလျှင် ထို ပုဂ္ဂိုလ်ကို နောက်တကြိမ် ညီလာခံ၌ရွေးကောက်ခြင်း မပြုတော့ချေ။ အချို့သော လုပ်ငန်းဌာနများသို့ အခါအားလျော်စွာ စစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်ပြီးရာထူးမှ ဖယ်ရှား အရေးယူမှုများ၊ နောက်လူကို အစားထိုး၍ အသစ်တဖန် ရွေးကောက်ခန့်ထားခြင်းများ ပြုခဲ့သော်လည်း ထို အမူအကျင့်ဆိုးများမှာ လုံးဝ ကွယ်ပျောက်မသွားချေ။ အနည်းနှင့် အများတော့ ဆက်လက် ရှိနေခဲ့သည်သာ ဖြစ်လေသည်။

တော်လှန်ရေး ထဲမှ ရဲဘော်အများစုမှာ ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို မြင်လျှင်စိတ်ဓါတ်ကျသည်။ လမ်းလွဲလိုက်ချင်ကြသည်။ ကိုယ်တိုင်က လူထုဆန့်ကျင် ရေးလုပ်နေသော ရဲဘော်ပင် ဖြစ်စေကာမူ အသက်စွန့်တိုက်နေရသော ရဲဘော်များ၏ မျက်နှာကို မထောက်ပံ့ ကိုယ်ကျိုး စီးပွားရှာသည့် အထက်လူကြီးအချို့အား မကြိုက် နှစ်သက်ကြ။ မပြောရဲ၍သာ ကြည့်နေ ကြရသည်။ ဘာသာရေးအရ အနှိမ်ခံရသည် ဟူသော မကျေနပ်မှု အဆိုင်အခဲ ဖြစ်တည်လာသောအခါ ယခင်က မြို့သိပ်ထားခဲ့သည့် မကျေနပ်မှုများမှာလည်း တန္တယ်ငင်တစင်ပါ တသီတန်းကြီး ပေါ်ထွက်လာတော့ သည်။ အောက်ခြေ ရဲဘော်များ၏ မကျေနပ်မှုများအဖြစ် ဘားစည်သံ ဂျာနယ် အတွဲ (၁)၊ အမှတ် (၂) တွင် ဤသို့ ဖော်ပြထား သည်။

“ ဗုဒ္ဓဘာသာ တပ်မှူးနှင့် ရဲဘော်များ ပြစ်မှုကျူးလွန်၍ ပြစ်ဒဏ်ပေးလျှင် စည်းမျဉ်းအတိုင်း အမှုအလိုက် ပြင်းပြင်း ထန်ထန် အပြစ်ပေး၍၊ ခရစ်ယန် ရဲဘော် ဆိုလျှင် သက်သက်ညာညာ အပြစ်ပေး သည်ဟု မြင်ကြ

သည်။ အထူးသဖြင့် ခရစ်ယန်ခေါင်းဆောင်တပ်မှူးများ၏ ဆွေမျိုး သားချင်းများ၊ ခေါင်းဆောင်များ၏ ဇနီး ဘက်မှ ဆွေမျိုး သားချင်းများ ခေါင်း ဆောင်များ၏ သားသမီး၊ တူ၊ တူမ၊ ခွေးမ၊ သမက်များဆိုလျှင် အခွင့်ထူးခံများအဖြစ် ပြစ်မှုကျူးလွန်ပါက ထိရောက်စွာ အရေးယူ အပြစ်ပေးခြင်း မပြုဘဲ ဘက်လိုက်မှုများ ဌာန တဌာနတွင် တရားဝင် အဖွဲ့အစည်းမှ တင်မြှောက်ခြင်း၊ တာဝန်ပေးခြင်း မရှိဘဲနှင့် မိဘ အရှိန်၊ ယောက္ခမ အရှိန်ကို အသုံးချကာ ရဲဘော် များအပေါ် အာဏာပြခြင်း၊ လုပ်ငန်း အပေါ် ခြယ်လှယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်နေကြသည်ဟု အောက်ဆုံးအလွှာ ရဲဘော်လေးများက အမြင်ရှိကြသည်။ ၎င်းကိစ္စများကိုလည်း သတ်သတ်လွတ်လွတ်ဝင်များက ထောက်ပြလာကြသည်။ ”

အမှန်စင်စစ် ဤ အမြင်မှာ ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်များ၏ မကြေနပ်မှုထက် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များ၏ သွေးထိုး လှုံ့ဆော်ပေးမှုများကြောင့်သာ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း D.K.B.A.ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ၎င်းတို့ ထုတ်ပြန်ကြေငြာသော ဝါဒဖြန့်ချိရေး စာရွက် စာတမ်းများအရ ထင်ရှားစွာ သိမြင်လာရလေသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်ဝါရီလ (၉)ရက် နေ့စွဲဖြင့် မြိုင်ကြီးငူမှ ထုတ်ဝေသော “ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း၏ ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်သော လုပ်ဆောင်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက် အမှတ် ၂ / ၉၅ အပိုဒ် (၁၀) တွင် ...

“ဘာသာရေး အယူဝါဒ ပြင်းထန်သော ခေါင်းဆောင် တစ်စု၏ သားသမီးများမှာ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အဆင့်မြင့် ပညာများ အေးဆေးစွာ သင်ယူနိုင်ပြီး နိုင်ငံခြားတွင် သွားရောက် နေထိုင်နိုင်သည့်အပြင် နိုင်ငံတကာ၏ အကူအညီကိုရယူ၍ အရာခပ်သိမ်းသော ငွေကြေး များအား လိမ်လည် ရယူကာ တိုက်တာ အိမ်ကားများနှင့် ပြီးပြည့်စုံပြီး စည်းစိမ်ရစ်မှုနေ ချိန်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

ရဲဘော်အများစုသည် အသက်ကို ရင်း၍ ထမင်းနပ်မှန်အောင်ပင် မစားရသည့် အပြင် ပြည်သူလူထု၏ အညိုအညင်ခံရပြီး အသက်ရှင် ရပ်တည်နိုင်ရေး အတွက် ပင်ပန်းစွာ ရုံးကန် နေကြရပါသည်။”

ဟု ဖော်ပြပါရှိလေသည်။ (ဝါကျ ဖွဲ့စည်းပုံနှင့် သတ်ပုံသတ်ညွှန်းများကအစ မူရင်းအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။)

ထိုစာမှာ ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်များ ၏ ခံစားချက်မှ ပေါ်ထွက်လာသော စာ မဟုတ်ကြောင်း လွန်စွာသိသာ ထင်ရှားလေ သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြသည့် စာဖြစ်သောကြောင့် ဘာသာရေး အယူဝါဒ ပြင်းထန်သော ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးသည်မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ခေါင်းဆောင်များကို “ရည်ညွှန်းခြင်း” ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကေအဲန်ယူ၏ ပကတိ အနေအထားမှာ “ခေါင်းဆောင်ဆိုလျှင်” ခရစ်ယာန် ခေါင်းဆောင်များသာမဟုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာ ခေါင်းဆောင်များ၏ သားသမီးများ သည်လည်း နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ကြား လျှက်ရှိသည်။ ဗဟို ခေါင်းဆောင် အချို့သာမက ခရိုင်နှင့် မြို့နယ်များမှ ခေါင်းဆောင် အချို့၏ သားသမီးများလည်း ပါရှိလေသည်။ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ် ကာ သွေးခွဲသပ် လျှိုသည့် သဘောဖြင့်ဖြင့် ရေးလိုက်သော စာမှာ ကေအဲန်ယူ၏ လက်ရှိအခြေအနေ နှင့် မကိုက်ညီဘဲ ဖြစ်နေပေသည်။

စင်စစ် ဤသို့ပညာ သင်ကြား ရခြင်း မှာ မလုပ်မဖြစ် လုပ်ကို လုပ်ရမည့် တာဝန်တရပ်ကို ထမ်းဆောင်ခြင်း ပင်ဖြစ် သည်။ အမျိုးသားရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရေး အတွက် ဆက်လက် ကြိုးပမ်းကြမည့် အနာဂတ် ခေါင်းဆောင်များ အနေဖြင့် အစစ အရာရာတွင် အများတကာနှင့် တန်းတူ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အဘက်ဘက် မှ ဆည်းပူးလေ့လာ ကြရမည် ဖြစ်သည်။ ခေါင်း ဆောင်အချို့၏ သားသမီးများ သာမက အရည်အချင်းရှိသည့် သာမန် လူငယ်များ ထဲမှလည်း နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်ကြားသူ တပုံတပင် ရှိလေ

သည်။ ကေအဲန်ယူ ရဲဘော် အများစုမှာ ရဲဘော် ရဲဘက်စိတ် ရှိကြသည်။ အမျိုး သားရေး စိတ်ဓါတ် ရှိသည်။ မိမိတို့ အမျိုးသားထဲမှ ပညာတတ်သူ၊ ထူးချွန်သူ များ ပေါ်လာလျှင် ဝမ်းသာ ကြသည်။ အားကိုးကြသည်။ မိမိတို့ ဆောင်နိုင် သည့် ကိစ္စရပ် အချို့ကို စွမ်းဆောင် နိုင်မည့်သူများ မိမိတို့ အထဲမှ ပေါ်ပေါက် လာမည်ကိုလည်း ရိုးသားစွာ မျှော်လင့် ကြိုဆိုကြလေသည်။

တိုင်းတပါးတွင် ပညာသင်ကြား နေကြသူများမှာ စည်းစိမ်ယစ်မှူးနေသူများ မဟုတ်ချေ။ မိမိနိုင်ငံ မဟုတ်သော အရပ် ဒေသ၌ နေထိုင်ရသည်မှာ များစွာပင် အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ရသည်။ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ ထုံးစံ ကွဲပြားသူများအကြား၌ ရပ်တည် ဆက်ဆံရခြင်းမှာ ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ကျဉ်းကျပ် ပင်ပန်းလေသည်။ နိုင်ငံ တကာ၏ အကူအညီကို လိမ်လည် ရယူ သည် ဆိုခြင်းမှာလည်း နိုင်ငံတကာမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ အလိမ်ခံရလောက် အောင် အသိဉာဏ် ခေါင်းပါးသူများ မဟုတ်ကြချေ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဲဘော်များ လူထု၏ အငြိအငြင်ခံရပြီး အသက်ရှင်ရပ် တည်ရေးအတွက် ပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန် ရသည် ဆိုခြင်းမှာလည်း ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်တို့၏ ပင်မ ခံစားချက် အမြင် မဟုတ်ချေ။ စုန်းပြူးဆိုသည်မှာ နေရာ တကာတွင် ရှိမြဲဖြစ်ရာ စိတ်ဓါတ်အခြေခံ မမှန်ကန်သော လမ်းမယူသည့် ရဲဘော် အနည်းငယ်ကိုသာ ၎င်းတို့၏ လူထု ဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ရပ်များကြောင့် အချို့ လူထုက ငြိငြင်ချင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဲဘော်၊ ခရစ်ယာန် ရဲဘော် ဟူ၍မူ လူထုတွင် ခွဲခြားမှုမရှိ။ လူထုက နားလည် လက်ခံထားကြသည်မှာ တော် လှန်ရေးသမားများဟုသာ ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ ၂/၉၅ ကြေငြာချက် အပိုဒ် (၁၀)မှ ဘာသာရေး အယူဝါဒ ပြင်းထန်သော ဟူသည့်စာလုံးများနှင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဟူသည့် စာလုံးများကို ပါယ်ဖျက် လိုက်ပါက ထိုစာပိုဒ် တပိုဒ်လုံးမှာ နဝတ စစ်အုပ်စု၏ လုပ်ရပ်နှင့်၊ သူ့ရဲဘော်

အများစု၏ အခြေအနေကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဟု မြန်မာပြည်သားများ အနေဖြင့် အလွယ်တကူ သိမြင်နိုင်ကြမည်ဖြစ် သည်။ နဝ တဘက်တော်သားများသည်၊ ၎င်းတို့အုပ်စု၏ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေ ကြ အမှုအကျင့် များနှင့် ၎င်းတို့ရဲဘော် အများစု၏ တွေ့ကြုံ ခံစားနေရမှုများကို ဆန့်ကျင်ဘက် အုပ်စု များ၏ အမှု အကျင့် နှင့် အောက်ခြေရဲဘော် များ၏ တွေ့ကြုံ နေရမှုများအဖြစ် ဝါဒ ဖြန့်ချိစေခဲ့ခြင်းသာ လျှင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုဝါဒဖြန့်ချိရေးစာရွက် စာတမ်း များမှာ (D.K.B.A) ဟူသော ခွဲထွက် အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင်မှ ပေါ် ထွက်လာခြင်းဖြစ်သော်လည်း (D.K.B.A) ဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်မလာမီ လ အနည်းငယ်ကပင် ကေအဲန်ယူ ရဲဘော်များအတွင်း တဆင့် စကားတဆင့် နားဖြင့် တီးတိုး ဝင်ရောက် လာလျက် ဘာသာရေး အခြေခံသည့် သွေးခွဲ သပ်လျှိုမှုများအပေါ် ယုံစားမိ သော ရဲဘော် တပ်မှူး၊ တပ်သားအချို့ အား ကေအဲန်ယူ၏ အထက်အောက် မညီမျှမှု ပြဿနာကို ပုံကြီးချဲ့ ရှုမြင်စေခဲ့ လေသည်။

ဂွပ်ထွေးလာသည့် အခြေ အနေများ။

ဘာသာရေးအရ အဖီ အနှိမ် ခံရ သည် ဟူသော အမြင်ကို မြင်စေရန် သွေးခွဲသပ်လျှိုရာတွင် သာမန် ဗုဒ္ဓ ဘာသာ ဝင်ဟူသော အနေအထားထက် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်ဟူသော အနေ အထားကို အခွင့်အရေးယူကာ အသုံးချမှု ပြုလာကြ သည်။

သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းသည်၊ သတ္တဝါ၏ အသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်လိုသည့် ဆန္ဒဖြင့် သတ္တဝါ၏ အသားကိုပင် မစားသော ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်းကို နဝ တ စစ်တပ် ကပင် ပေါ်တာမမမ်း။ လူသားချင်း သတ်ဖြတ် ရမည်ဖြစ်သော စစ်ရေးတွင် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များအား အသုံး မချ။ စစ်မှုထမ်းစေခြင်းမှလည်း လွတ်

ကင်းခွင့် ပြုကြသည်။ န ၀ တ ကပင် လူ့ အခွင့်အရေးကို လေးစားလိုက်နာ လာ သည် အတွက် (K.N.U.)အနေဖြင့်လည်း သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များအား စွဲခူး (လုပ်အားပေး) ကောက်ခံခြင်း၊ စစ်မှုထမ်း စေခြင်းတို့မှ ကင်းဝေး စေသင့်သည် ဟူသည့် သဘောထား အမြင်များလည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။

ကေအဲန်အယ်အေ တပ်တွင်းမှ စည်းကမ်းချိုးဖောက်ကြသူများ၊ အပြစ် ကျူးလွန်ကြသူများနှင့် ဒေသတွင်းမှ ရန်သူသူလျှိုဟု ယူဆရသူ အများအပြား ပင် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းသို့ ဝင်ကြ သည်။ အချို့သင်္ကန်းဆီးကြသည်။ စစ်မှု ထမ်းလိုသော သူများနှင့် K.N.L.A. တပ်အား မည်သည့် အကူအညီမျှ မပေး လိုကြ သူများလည်း သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းသို့ ဝင် ကြသည်။

ဤသည်မှာ ဘာသာရေးကို ခုတုံးလုပ်ကာ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း ကြီးအား ဖြိုခွဲရန် ကြိုးပမ်းလာခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ကေအဲန်ယူသည်၊ အမျိုး သား လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီ ရေးတို့အတွက် တောင်းဆို တိုက်ပွဲဝင် နေသော အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်၏။ အဖွဲ့ အစည်းတိုင်း၏ ထုံးစံအတိုင်း စုန်းပြု အချို့နှင့် ချစားမှု အနည်းအကျဉ်း ရှိမည် ဖြစ်သော် လည်း အဖွဲ့အစည်း တရပ်လုံး အတိုင်း အတာဖြင့် ကြည့်မည် ဆိုပါက ကိုယ်ကျိုး အတွက် လုပ်ဆောင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်။ အထူးသဖြင့် ကရင် အမျိုးသား များ၏ အရေးကိစ္စ အတွက် လုပ်ဆောင် နေသော အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သောကြောင့် မှန်ကန်သော အမျိုး သားရေးအမြင်ဖြင့် ကရင်အမျိုးသားများ ကိုယ်တိုင် ပူးပေါင်းပါဝင် အားပေး လုပ် ဆောင်ကြရန် အထူးပင် လိုအပ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ပူးပေါင်းကူညီမှု လိုအပ်နေသည့် အပေါ်တွင် ဥပေက္ခာပြု အနုစားဆန်ကျင် သည့် အပြုအမူများ လုပ်ဆောင် လာသည့် အခါ (K.N.U.) အဖွဲ့အစည်းအနေဖြင့် အတော်ပင် အကျပ်အတည်း ဖြစ်ရလေ သည်။ ဘာသာရေး အရေခြုံလာသည့်

ကိစ္စကို အင်အားသုံးပြီး ဖြေရှင်း၍ မရ။ လူ့အခွင့် အရေး ဖောက်ဖျက်သူ ဓမ္မန ရာယံများ အဖြစ် နဝတ ၏ ဆင်ကွက်ထဲ သို့ ကျရောက်သွားနိုင်သည်။ တစထက် တစ ပိုမိုတင်းမာလာမည့် အခြေ အနေကို မဖြေရှင်း၍လည်းမရ။

တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းကြီး တခုလုံးအား ဘာသာရေးအရ သပ်လျှို ဖြိုခွဲလာသည့် လုပ်ရပ် အပေါ်တွင် ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်း အနေဖြင့်လည်း ဘာသာရေးအရပင် ပြန်လည်ကိုင်တွယ် ဖြေရှင်းရန် ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။

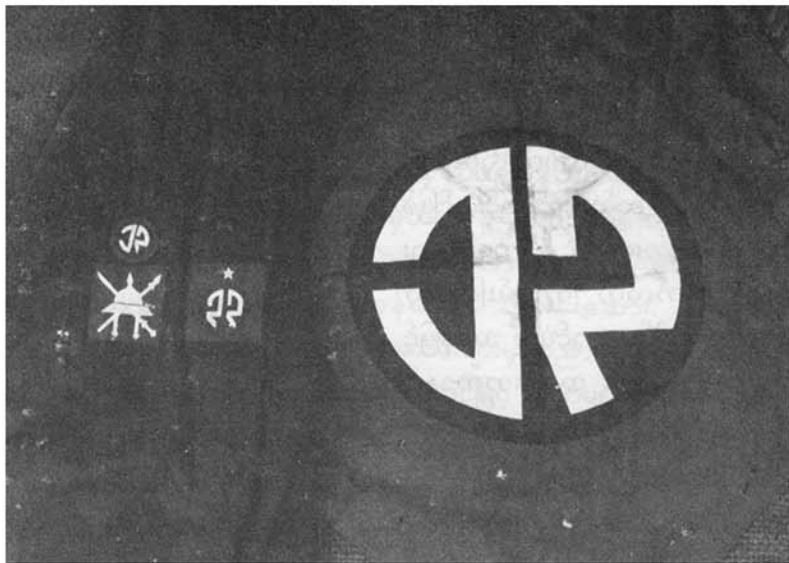
ကော်သူးလေ ကရင် သံဃာ တော်များ အရေးပေါ်အစည်းအဝေး၏ နောက်၌...

ကော်သူးလေ ပြည်နယ်အတွင်း ရှိ ကရင်သံဃာတော်များ အစည်းအရုံး၏ အရေးပေါ် အစည်းအဝေးကို ၁၃၅၆ ခု တန် ဆောင်မုန်းလွှတ် (၆)ရက်နေ့နှင့် (၇)ရက်နေ့များ(၂၃၊ ၁၁၊ ၉၄ နှင့် ၂၄၊ ၁၁၊ ၉၄) တွင် မာနယ်ပလော အစည်းအဝေး ခန်းမဆောင်၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ လော လောဆယ် ဖြစ်ရှိနေသော အရေးကိစ္စ များနှင့် ပတ်သက်၍ သံဃာတော်များနှင့်

ညှိနှိုင်း တိုင်ပင် အဖြေရှာကြရန် စည်း ဝေးခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ဤအရေးပေါ် စည်းဝေးပွဲသို့ ကရင် သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်စုစုပေါင်း (၁၀၂)ပါးနှင့် ဒကာ၊ ဒကာမများ ကေအဲန် ယူ ခေါင်းဆောင်များ၊ လေ့လာသူများ စုံ ညီစွာ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ အစည်း အဝေးသို့ ကြွရောက်ပါရန် မြိုင်ကြီးငူ နန်းဦး ဘေးမဲ့တောရကျောင်း ဆရာ တော်ဦးသုဇန အပါအဝင် ဆရာတော် သံဃာတော်များအား ကြိုတင်ဘိတ်ကြား မှုပြုခဲ့သော်လည်း တပါး တလေမျှပင် ကြွရောက် လာခြင်း မရှိပေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် အဓိကပတ်သက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် အရေးကိစ္စကို အစည်း အဝေးသို့ ကြွရောက် လာကြသော ကော်သူးလေ ပြည်နယ်တစ်လုံးမှ ဆရာ တော်၊ သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များ နှင့်ပင် ညှိနှိုင်း တိုင်ပင် လျှောက်ထားခဲ့ ရလေ သည်။

ဤအစည်းအဝေး၏ ရလဒ် အဖြစ် အစည်းအဝေးသို့ ကြွရောက်လာ သော ဆရာတော် သံဃာတော် အရှင် သူမြတ်များက အချက် (၇)ချက်ပါ ဆုံးဖြတ် ချက်ကို တညီတညွတ်တည်း ချမှတ် အတည်ပြုခဲ့ကြသည်။

ကရင်နှင့် ကရင်ချင်း ဗုဒ္ဓပစ္စုပ္ပန် ဗဟိုဌာနပါဝင်နေသနည်း။

(၁) သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို လုပ် ဆောင်ရာတွင်၎င်း၊ ဘာသာရေး ကိစ္စများ ကို လုပ်ဆောင်ရာတွင်၎င်း၊ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေး လုပ်ငန်း များကို ထိခိုက် ပတ်သက်မှု မရှိစေရန်။

(၂) လူပုဂ္ဂိုလ်များအား ရဟန်း ဘောင်သို့ သွတ်သွင်းရာတွင် ဗုဒ္ဓ၏ ဝိနည်းတော်နှင့်အညီ ဆန်းစစ် သွတ်သွင်း မှုပြုကြရန်။

(၃) စစ်မက် ဖြစ်ပွားနေသော ဒေသများအတွင်း သာသနာပြုခြင်း၊ ဘုရား ကျောင်း ကန် တည်ဆောက်ခြင်း များကို ရပ်ဆိုင်း ထားရန်။

(၄) ဘာသာရေးမှ တဆင့် လူထုအတွင်း၊ ရဟန်းသံဃာများအတွင်း၊ ဘာသာ အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးအတွင်း၊ စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေမည့် လုပ်ဆောင်မှုများကို ရှောင်ရှားရန်။

(၅) ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွင်း၊ ရဟန်း သံဃာများအတွင်း၊ ရဟန်းသံဃာ များနှင့် ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်များ အတွင်း ပြဿနာ ကြီးငယ် ရှိပါက ကော်သူးလေ သံဃာ့ အဖွဲ့အစည်းသို့ တင်ပြပြီး၊ သံဃာ့ အဖွဲ့အစည်း၏ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်မှုများ ကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်သွားကြရန်။

(၆) သံဃာတော်များအတွင်း မသမာသူများဝင်ရောက်ခြင်း၊ ဘာသာ ရေး ခုတ်လုပ်ခြင်းများကို ဆန့်ကျင်ကြ ရန်။

(၇) ဘုရားတည် ကျောင်းဆောက် သည့် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ရာတွင် ဒကာ၊ ဒကာမများ ဒေသဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် များနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက် သွားကြရန် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ကော်သူးလေ ကရင်သံဃာ တော်များ၏ အစည်းအဝေးကို ခေါ်ယူ ကျင်းပလိုက်ခြင်းမှာ ကေအဲန်ယူ၏ စေတနာ သဘောထားများကို ပေါ်လွင်စေသော အမှန်ကန်ဆုံး လုပ်ဆောင်ချက်ပင် ဖြစ် သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် သက်သတ်လွတ် ဂိုဏ်းဝင်များ၏ လုပ်ရပ် များကို ထိုအစည်း အဝေး၏ ဆုံးဖြတ်

ချက်များက လမ်းကြောင်း တည်မတ် ပေးနိုင်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချက်ကို ကြိုတင် သဘောပေါက် ထားသော မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်သည် သူကိုယ်တိုင် သာမက သူ့ဩဇာ သက်ရောက်သော ဆရာတော် သံဃာတော်များ ကိုလည်း အစည်းအဝေးသို့ မကြွရောက် စေခဲ့ပေ။

အစည်းအဝေး ဒုတိယ နေ့တွင် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်က အစည်းအဝေး သဘာပတိ ဆရာတော်ထံသို့ ဆက်ကပ် လျှောက်ထားသည့် ပေးစာ တစောင်ကို ရရှိကြောင်း ကြေငြာခဲ့သည်။ စာထဲတွင် မိမိအနေဖြင့် ဘုရားတည် ကျောင်း ဆောက် တောင်တက်သည့် အလုပ်များ ကို စွန့်လွှတ် လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ ဆောက်လုပ်ပြီး စီးခဲ့သမျှ ဘုရား စေတီ နှင့် ကျောင်းများ ကိုလည်း သံဃာ့ နာယက သဘာပတိ ဆရာတော်အား အပ်နှံပါကြောင်း၊ မိမိမှာ ယခုမှ စ၍ (၄၉) လ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်တော့မည်ဖြစ် ကြောင်း၊ မိမိ၏ ကျောင်းသို့လည်း ထို (၄၉)လ အတွင်း ပြန်လာမည် မဟုတ် ကြောင်း၊ ဤ နယ်မြေအတွင်းမှ အရေးကိစ္စ အားလုံးကို ဆရာတော်ဦးဝိဇာနကိုပင် အပ်နှံ ပါကြောင်းပါရှိလေသည်။

အစည်းအဝေး အောင်မြင်စွာ ပြီးသွားသော်လည်းမြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ကြွရောက်မလာခြင်း၏ ဂယက်မှာ အစွန်း ရောက်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရဲဘော်များအကြား အတော်ကလေး ထိပါး ရိုက်ခတ်သွားလေ သည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းနှင့် ရမ်ဘိုဆရာတော်တို့ ပူးပေါင်း ကြံစည် ကာ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်အား ကေအဲန် ယူ နယ်မြေအတွင်းမှ နှင်ထုတ် ဖယ်ရှား ပစ် လိုက်သည် ဟူ၍၎င်း၊ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော် အား လျှို့ဝှက်စွာ ဖမ်းဆီး ထိန်းသိမ်း ထားသည် ဟူ၍၎င်း တီးတိုး ပြောဆိုမှုများ ဖြစ် ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်များ၏ အကျိုးဆက် မှာ ကေအဲန်ယူကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့် ကြည့် အကဲခတ်နေသော နဝတ တပ်ထံမှ မီးစကလေး တစကို ပေါ်ထွက်လာစေခြင်း ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဒီဇင်ဘာ (၄)ရက် နဝတ

၏ စစ်ဗျူဟာချုပ်(၁) ရှေ့တန်း (၃၃)မှ ရရှိသော စက်သတင်းတွင် ...

“ကရင်သကသများမှ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ကို တဘက်သတ် ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်း ဖြစ်စဉ် များကို မြန်မာ-ကရင် နှစ်ဘာသာ ဖြင့် ရေးသား ရိုက်နှိပ်၍ ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက် နေ့တွင် စတင်၍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဝေခဲ့ ပြီးဖြစ်။ ဖြန့်ဝေရာတွင် စပခ -၁-ရတခ ဟု အမည် မခံဘဲ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များဟု အမည်ခံ ဖြန့်ဝေခဲ့။” ဟု ဟေ့.ရလေသည်။ ဘာသာရေး နှင့် ပတ်သက်၍ ကရင်ပြည်နယ်အတွင်း ချောမော ပြေလည်သွားတော့မည့်အခြေ အနေတွင် နဝတ ဘက်သား နယ်မြေခံ သက်သတ်လွတ်ဂိုဏ်း၏ တီးတိုး ဝါဒဖြန့် မှုများအကြား စပဟ (၁)ရတခ၏ ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့သည် ဆိုသော ဝါဒဖြန့်ချိရေး မီးစလေး တစမှာ မာနယ်ပလောအား လှုပ်ရှား ယိမ်းယိုင် စေခဲ့ လေသည်။

အခန်း(၃)

သွေဖည်ခြင်းနှင့် သံယောဇဉ်။

ရန်သူ၏ ကြေးနန်းသတင်းအရ ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက်နေ့တွင် မြိုင်ကြီးငူ ဆရာ တော်၏ သူးမွဲထ (H/ ၃၃၀၆၁၄) ရှိ ကျောင်းမှ ရဟန်းနှင့် ကိုရင်များသည် ကေအဲန်ယူ၏ ဘာသာရေး ပိတ်ပင်ချုပ် ကိုင်မှုများကြောင့် ကျောင်းကို စွန့်ခွာကာ ဖောင်ဖြင့် မြိုင်ကြီးငူ ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွ သွားကြကြောင်း သိရှိရလေသည်။ ထိုနေ့ မှာပင်ထိုဝင်အတွင်း အခြေပြု လှုပ်ရှားနေ သည့်ကေအဲန်ဒီအိုတပ်မှ တပ်ခွဲတစ်ခုသည် ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ နေရာဖြစ် သော မယ်ညောပလိုးမှနေ၍ သူးမွဲထာ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းသို့ မည်သို့မျှ ထုတ် ပြန်ကြေငြာခြင်းမရှိဘဲ ရွှေ့ပြောင်း သွားခဲ့ သည်။

ရန်သူ၏ သွေးခွဲလှုံ့ဆော်မှုကို

မှန် ကန်စွာ မရှုမြင်နိုင်ဘဲ ဘာသာရေးအရ ဖိနှိပ်ခံရသည်ဟူသော နာကျင်ချက်ဖြင့် မိမိအဖွဲ့အစည်း၏ ဦးဆောင်မှုအောက်မှ သွေဖည်ရုန်းထွက်ကာ ဘက်ပြိုင်ဆန်ကျင် လာမှုသည် စတင်ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည်။

အခြားသော တပ်စုများလည်း ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းနေရာများမှနေ၍ သူးမဲ့ ထာသို့ စည်းကမ်းတကျ စစ်ချီခြင်းမဟုတ်သော ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ရွှေ့ပြောင်းသွား ကြကြောင်း ကြားသိရ ပြန်သည်။ ကေအဲန်ဒီအို အရာခံဗိုလ် ကျော်သန်းနှင့် တပ်ကြပ် ကြီးဖားမီးတို့၏ တပ်မှာ သူးမဲ့ထာသို့ အဦးဆုံးချီတက် နေရာယူခဲ့သောတပ်ဖြစ်သည်။ လမ်းတွင် တွေ့ဆုံသည့် ကေအဲန်အယ်အေ တပ်များ ကိုလည်း ၎င်းတို့နှင့် အတူလိုက်ရန် အတွက် ပြောဆိုစည်းရုံးခေါ်ဆောင်သည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မလိုက် နိုင်သူ များ၏ လက်နက် များကို သိမ်းဆည်း ယူဆောင် သွားသည်။

ကေအဲန်ယူခေါင်းဆောင်များ မှာ အမြင်လွဲမှားမှုကြောင့် ဖြစ်ပွားလာ သော အခြေအနေပေါ်တွင် များစွာ စိတ်မချမ်း မြေနိုင်ဘဲရှိကြသည်။ တော် လှန်ရေးလမ်းကြောင်းမှ သွေဖည်ခဲ့ထွက် သွားသူများ အား ပြောပြောင်းညင်သာစွာ ပြန်လည် စည်းရုံး ခေါ်ဆောင်ရမည်ကို သူတို့ နားလည်ကြသည်။ ကရင်အမျိုး သား အချင်းချင်း သွေးထွက် သံယို ပဋိပက္ခဖြစ် ရမည်ကိစ္စကို သူတို့ မလိုလား ချေ။ မလုပ်မဖြစ်၍ လုပ်လိုက်ရသော ဘောသရောအရေးကိစ္စသည် ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား စိတ်မချမ်းမြေ ဘွယ် သမိုင်းကြောင်းသင်္ခန်းစာ ရရှိစေ ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် နယ်မြေ အတွင်း လှုပ်ရှားနေသော ကေအဲန် အယ်အေ တပ်များအားခွဲထွက်အုပ်စုကို လုံးဝ မပစ်ခတ်ရန် အမိန့်ထုတ်ထားလိုက် လေသည်။ မည်သူမျှ မပစ်ခတ်ကြချေ။ ထိုအခြေအနေပေါ်တွင် ခွဲထွက်အုပ်စု သည် ၎င်းတို့နောက်သို့ လိုက်ပါ လာမည့် တပ်သားအင်အား အချို့နှင့် လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက်များ အတော်အတန်

ရရှိ သွားကြသည်။

သူးမဲ့ထာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် အခြေစိုက်လျက် သံလွင်မြစ်တွင်း သွား လာနေသော ဒေသခံ ရွာသားများ၏ လှေများကို မြစ်ကမ်းနဖူးရှိ တပ်စုက သေ နတ်ဖြင့်ပစ်ခတ်ကာ ခေါ်ယူပြီး ခရစ်ယာန် ဘာသာကိုးကွယ်သလား ? ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ် သလား ? ဟု မေးသည်။ ပြေလည်အောင် မဖြေကြား နိုင်ပါက ထိုးကြိတ် ကန်ကျောက်ခြင်းများ ပြုလုပ် သည်။မည်သည့်ဘာသာကို ကိုးကွယ် သည်ပင်ဖြစ်စေ ခရီးသည်များ၏ ပစ္စည်း ကို တော်လှန်ရေး ရဲပုံငွေအဖြစ် သိမ်းယူ သည်။

သွေဖည်လမ်းလွဲသော တော်လှန် ရေးသည် ပီပြင်စွာ စတင်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေ သည်။ ဒီဇင်ဘာ(၄)ရက်နေ့တွင် တပ်ရင်း (၁၀၂) စစ်ကြောင်းမှူး ကျော်မှူးအား ၎င်း၏အဖွဲ့မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များက ဖမ်းဆီး လိုက်သည်။ တပ်ရင်း (၁၀၄)မှ ရဲဘော်အချို့ တပ်မဟာ(၇)၏ အခြားပွင် များမှ ရဲဘော်အချို့နှင့် ကေအဲန်ဒီအိုမှ ရဲဘော်အချို့ ခွဲထွက်ရေး အဖွဲ့အတွင်းသို့ ရောက်ရှိ သွားကြသည်။ အချို့ရဲဘော် အများအပြားမှာ ဘုမသီ၊ ဘမသီဖြင့် ၎င်းတို့ အထက်အရာ ရှိ၏ ခေါ်ဆောင်ရာ နောက်သို့ အမိန့်အတိုင်း လိုက်ပါခဲ့ကြ ခြင်း ဖြစ်သည်။ အချို့မှာလည်း ဘာသာ ရေးအရ အနှိမ်ခံရသည်ကို ပြေလည် စေရန်ဟူသော အပေါ်ယံကြောအမြင်ဖြင့်၊ ဆန္ဒပြသည့် အဖွဲ့တွင် အားဖြည့် ပါဝင်ခံ ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ခွဲထွက်အဖွဲ့၏ ခြေလှမ်းမှာ လည်း အတော်ပင်ကျယ်လာလေသည်။ တိုတောင်းသောအချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရန်သူလူများမှတဆင့် ဒေသတွင်းရှိ ရဟန်း သံဃာများနှင့် ကျေးရွာလူထုကို စည်းရုံးသ တင်းလွှင့်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၄)ရက်နေ့ နဝတ ၏ ကြေး နန်းသတင်း၌ “တဘက်သတ် ဘာသာ ရေးဖိနှိပ်မှုများ အပေါ် တွန်းလှန်ရန် ဖါပွန်ဒေသရှိ ရဟန်း သံဃာ၊ ကိုရင်များ နှင့် ပြည်သူများ သူးမဲ့ ထာသို့ လာရောက်

စုဝေးကြရန်၊ ဖားအိ ကောင်းနှင့် ပျဉ်းမ နယ်မြေမှ ရဟန်း ကိုရင် နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာ ပြည်သူများ သူးမဲ့ထာ သို့ သွားကြမည်။ ဖာပွန်ဒေသမှရဟန်း သံဃာ ကိုရင်နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သွား၊ မသွား မသိသေး၊ စစ်ဗျူဟာမှူးမှ အကယ်၍ သွားကြမည်ဆိုက၊ တက်သွားနိုင်ရန် အကူအညီများပေးမည်ဟု ဆရာတော် များ အား လျှောက်ထားပြီးဖြစ်။” ဟုပါရှိ လေသည်။ “ဒီဇင်ဘာ(၅)ရက် နံနက် ၈:၃၀ နာရီ အချိန်တွင် ကော့ကရက်ကျွန်းသို့ အမှတ် စိစစ်ဆဲ သောင်းကျန်းသူ နှစ်ဦး ရောက်လာပြီး၊ ဝါးခုတ်တော ကော့ကရစ် ကျွန်းမှ ရွာလူကြီးများအား ခေါ်ယူ၍ ဗုဒ္ဓနှင့် ခရစ် အဖွဲ့များ ပြဿနာ စတင် ဖြစ်ပွားနေကြောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ အားလုံး အသင့်ရှိရန် လိုကြောင်း၊ အသက် (၁၅)နှစ်အထက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များအားလုံး အသင့်ရှိရန်၊ ရွာသားများ ခေါ်ယူ အသိပေးထားရန် ပြောသဖြင့် ရွာလူကြီးများက ကျေးရွာ အလိုက် အစည်းအဝေး ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ လက်ရှိ အခြေအနေမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ သည် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များ အပေါ် မကျေနပ်ကြသဖြင့် ဘာသာရေးအရ တိုက်ခိုက်မှုများ ပိုမိုတိုးမြှင့်လာနိုင်”။ မြိုင်ကြီးငှာဆရာတော်က သာဓုလော်ကျိုး၊ သူးမဲ့ထာနှင့် မကယ်ကျောင်း(၃)ကျောင်း ကို ကေအဲန်ယူသို့ အပ်နှံခဲ့မှုနှင့် ပတ်သက်၍ လူ ဒါန်းထားသူများနှင့် ဆရာတော်ကို ယုံကြည်သူများက မကျေနပ်ကြောင်း၊ စစ်ကြောင်းမှူး အဆင့်ရှိ ဗိုလ်ကျော်အေးမှ ဦးဆောင်ပြီး ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် သကသ အင်အား (၅၀၀)ခန့် သည် ဒီဇင်ဘာ (၂)ရက် နေ့မှ စ၍သူးမဲ့ထာမှ သော်လံထ အထိ ဖြန့်ခွဲ နေရာယူထား ကြောင်း၊ လက်နက် ကြီး(၁၀)လက်ကျော် ခန့်ကို မာနယ်ပလော ဘက်သို့ ချိန်ရွယ် ထားကြောင်း၊ မယ်လံထာ ဆိပ်သို့ ဆိုက်ကပ်လာသော စက်လှေများ ပေါ်မှ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ကေအဲန်ယူ (၅၀)ခန့်ကို လက်နက်များသိမ်းယူပြီး မာနယ်ပလောသို့ ပြန်လွှတ်လိုက်

ကြောင်း၊ ဒီဘော (၅)ရက်နေ့ မြိုင်ကြီးငှူ သို့သွားခဲ့ ကြသည့် ကျောင်း(၃)ကျောင်း မှ သံဃာ အပါး (၂၀)ခန့် သူးမွဲထသို အထက်ပါ ကိစ္စများ ဖြေရှင်းရန် ပြန်ကြွ ကြောင်း၊ များကိုလည်း ကြားသိရလေ သည်။ ဗိုလ်ကျော်အေးနှင့် အင်အား (၅၀၀)ခန့်ဆိုသည့် အချက်အလက်မှာ ရန်သူ့စက် သတင်းကို ကြားဖြတ် နားထောင် နေကြသော ကေအဲန်ယူမှ ရဲဘော်များကြားသိစေရန် ရည်ရွယ်၍ ချဲ့ကား ပြောဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ (အမှန်စစ်စစ်ဗိုလ်ကျော်အေးမှာ ကေအဲန် ဒီအိုမှ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် တဦးဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်က ‘ခွဲထွက်အဖွဲ့’၏ ဖမ်းဆီး ထားခြင်းကို ခံနေရသည်။)

မည်သို့ပင်ရှိစေကာမူ ခွဲထွက် တန်ပြန်အဖွဲ့၏ လုပ်ဆောင်မှုများကို ပို၍ အရှိန်မြှင့်မားစေရန် အတွက် ရန်သူမှ ဝင်ရောက် စီစဉ်ပေးခြင်းမှာမူ ထင်ရှားနေ လေသည်။ မြိုင်ကြီးငှူဆရာတော်၏ တပည့်တဦး ဖြစ်သော ဖားအိကောင်း ဆရာတော် ဦးနရိန္ဒသည် သာသနာရေး ဖိနှိပ်ခံရမှုကို ဆန့်ကျင်ရန် ဒီဘော (၄)ရက်တွင် ဖားအိကောင်းမှ သာဓုလော် ကျိုးသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး ဖာပွန်နယ်မြေမှ ရဟန်း နှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပြည်သူများကို စုစည်း ခေါ်ဆောင်ရန်၊ သာဓုလော်ကျိုးမှ ဖာပွန်သို့ ဒီဘော (၆)ရက်တွင် သွား ရောက်ခဲ့သည်။ ရရှိသည့် သတင်း များအပေါ် အခြေခံ၍ လှုံ့ဆော်စာများ ရေးသားကာ ပြည်သူများအကြားသို့ ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ဖြန့်ဝေ လျှက်ရှိ ကြောင်းနှင့် န ဝ တ မှလည်း ဖာပွန်နယ်မှ ရဟန်း သံဃာများနှင့် ပြည်သူများ သူးမွဲထသို သွားရောက်နိုင်ရေးအတွက် လိမ်မာပါးနပ်စွာ စည်းရုံးဆောင်ရွက် လျက်ရှိကြောင်းများကို ကြားဖြတ်သိရှိရ လေသည်။

မိမိတို့ ရဲဘော်များ အတွင်း စည်းလုံး ညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေမည့် အရေးကိစ္စများ မဖြစ်ပွားစေရန်နှင့် ခွဲထွက် ရဲဘော်များ၏ တောင်းဆိုမှုကို ပြေလည်အောင် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်

ပေးရန် ကေအဲန်ယူခေါင်း ဆောင်များမှ ကြိုးစားခဲ့သည်။ ခွဲထွက်သော အဖွဲ့မှ တောင်းဆိုသည်မှာ မြိုင်ကြီးငှူ ဆရာတော် အားပြန်လည် ပင့်ပေးရန် ဖြစ်သည်။ မြိုင်ကြီးငှူ ဆရာတော်မှာ အဓိဋ္ဌာန် (၄၉)လ ဝင်မည်ဆိုကာ န ဝ တ တို့ ထိန်းချုပ် ထားသော ဒေသအတွင်းသို့ဝင် ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။ ကေအဲန် ယူက ကျင်းပသော အစည်းအဝေးတွင် ကရင် သံဃာတော် ဆရာတော်များနှင့် တရားနည်းလမ်းကျစွာ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းမှု မပြုနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ လျှို့ဝှက်စွာ ကိုယ် ရောင်ဖျောက်ပြီး သွေးထိုး လှုံ့ဆော်မည့် အစီအစဉ်ကြောင့်၎င်း ကော်သူးလေ နယ်မြေမှ ခြေရာဖျောက် သွားခြင်းဖြစ်လေ သည်။ ထိုရက်များ အတွင်းက မြိုင်ကြီးငှူ ဆရာတော်သည် မြိုင်ကြီးငှူလည်း မရှိ တော့ချေ။

ရဲဘော်အများအပြား၏ လေး စား ချစ်ခင်မှုကို ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ သည် ရန်သူ၏ လှည့်ဖြားလိမ်ညာ သွေး ထိုးမှုတို့ကြောင့် လမ်းလွဲ သွေဖည်သွား ကြသော မိမိ၏ သား မြေး ရဲဘော် များကို မေတ္တာ စေတနာဖြင့် ပြန်လည်ဖောင်းဖျခေါ်ယူခဲ့သည်။ (၅၊၁၂၊ ၉၄)နှင့် (၇၊၁၂၊၉၄) နေ့များတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ ကိုယ်တိုင် ၎င်း၏ ရဲဘော်များထံ ရိုးစင်းစွာ ရေးသား ပေးပို့ ဖြန့်ဝေခဲ့သည့် စာကလေးနှစ်စောင် မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ဆူး၊
သူးဖိသံဉ်ဖိသုဉ်သုဇာ၊
ကဒူးသုဉ်ညါသုဒ်အံလီ၊
သုမၤတၢ်နုဉ် ဆိကမိဉ်အီၤ မုၢ်ထံမုၢ်ဆး တက့ၢ်၊ သုတဆိကမိဉ်တၢ် ထံထံဆး ဆးဘဉ်နုဉ် သုမၤကမဉ်တၢ်သုလီၤ၊ သူးဖိသုဉ်သုဇာ၊တၢ်လၢသုတသုဉ်ညါနုဉ် မ်သုကသံကွၢ် ထံထံဆးဆးတက့ၢ်၊ သီခါခီတီၢ်နုဉ် တမုၢ်ပဝဲဒဉ်ခိဉ်နုဉ်ဟီၤဟး အီၤဘဉ်၊ အနီၢ်ကစၢ်ဟးဒဉ်ဝဲလီၤ၊ အဝဲကွဲးနုၢ်ပုၤလံာ် တဲဝဲသါဟးလီၤ၊ သါကကုၤဒူးထဉ် (ဝင်) လၢခီတီၢ်ပုၤ လွံၢ်ဆံခွဲလါ၊ မုၢ်ပဝဲဒဉ်ခိဉ်နုဉ် ပဟ့ဉ်

တၢ်ဘူဉ်တၢ်ဘါကိးဖုဒဲး တၢ်သဘျၤလၢ ကဘါဘဉ်တၢ် ဘျၤဘျၤဆိုဆိုလီၤ၊ ပတ ဆိဉ်ဘၢတၢ်ဘါနီတခါဘဉ်၊ ဖိလံၤသူးဖိ သုဉ်ဇာ၊ တဘဉ်မၤနါစိၤတၢ်တဂုၤ၊ သု မၤနါစိၤတၢ်ဒီးကဘဉ်ဒိ တၢ်ပၢၢ်ဆၢဒိ တခါဒီးကဘဉ်ဒိပုၤကညီဒိကလုာ်လီၤ၊ တၢ်လၢသုတသုဉ်ညါနုဉ် ဟဲသံကွၢ်ထံ ထံဆးဆးတက့ၢ်၊ ပဝဲသုဉ်တဖဉ် ပ မုၢ်ခိဉ်နုဉ် မုၢ်ဒဉ်သုမိၢ်သုပၢ်လီၤ၊ တၢ် လၢသုတသုဉ်ညါ သံကွၢ်ဒီး ပကတဲနၢ် ပၢၢ်သု၊ တၢ်လၢသုသးတမံ တဘဉ်ပုၤ ပကျၤသုလီၤ၊ မ်သုကဆိမိဉ်တၢ်ထီထီ လၢ ပုၤဒိကလုာ်အဂီၢ်တက့ၢ်၊

ကွဲးဟံပုၤအံၤ-
သူးခိဉ်ကျၢၢ်လၢအဲဉ်ဘဉ်သု၊

ဆဲးလီၤ-

(ဘိဉ်မူး)
၅/ ၁၂/ ၉၄-
သူးခိဉ်ကျၢၢ်စီရီၤ၊

ရဲဘော် စစ်သည်များ အနေဖြင့် ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကို ကိုယ်သေသေချာချာ စဉ်း စား၍ လုပ်ကိုင်စေလိုကြောင်း၊ မစဉ်းစား မဆင်ခြင်ဘဲပြုလုပ်ပါက အမှား တွေ့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မသိသည့် ကိစ္စကို သေချာစွာ မေးမြန်း စေလိုကြောင်း၊ ခေါ်တော်ဘုန်းကြီးကို မိမိတို့ခေါင်းဆောင် များက နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်း မဟုတ် ကြောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန် (၄၉)လဝင်မည်ဆိုကာ မိမိတို့အား စာရေးပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကိစ္စအပေါ် အမြင် မမှားစေလိုကြောင်း၊ မိမိတို့အဖွဲ့ အစည်းမှာ ဘာသာတိုင်းကို လွတ်လပ်စွာကိုးကွယ်ခွင့်ပြုထားကြောင်း၊ သား မြေး ရဲဘော်အပေါင်းတို့အနေဖြင့် မဆင် မခြင် မလုပ်စေလိုကြောင်း၊ တော်လှန်ရေးနှင့် အမျိုးသားထု၏ အရေးကို ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း၊ မိမိတို့ ခေါင်းဆောင်များမှာ ရဲဘော်များ၏ မိဘများလည်းဖြစ်ကြောင်း၊ ရဲဘော် များက မသိ၍ မေးမြန်း လာမည်ဆိုလျှင် မိမိတို့အနေဖြင့် ရဲဘော်များ နားလည်

သဘောပေါက်အောင် ပြောပြမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မကျေနပ်သည့် အရေးကိစ္စများကို တင်ပြလျှင်လည်း မိမိ တို့စီစဉ်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ တမျိုးသားလုံး၏ ရေရှည် အကျိုးကို ကြည့်လျက် စဉ်းစားချင့်ချိန်ပြီး လုပ်ကြစေလိုကြောင်း၊ မင်းတို့ကို ချစ်သောဗိုလ်ချုပ် ... ဟု ရေးသားထားလေသည်။

တရက်သာ ခြား၍ ထုတ်ပြန်လိုက်သော ဒုတိယစာတွင် ...

ဆု၊

ဖိလံ၊ သုခိဉ်၊ သုခိဉ်လင်၊ သုခိဉ်သုခိဉ်၊ ယကတသုခိဉ်အလီ၊ မူခိဉ်တပူ၊ ဒီးတင်အာဉ်အသီး ပုၤကညီတပူ၊ ဒီး တင်ကမဉ်စုဂ်ကီးဘဉ်၊ ဖိသုခိဉ်လင်၊ သုခိဉ်၊ ယတပဉ်သုတင်ကမဉ်နီတဂ၊ ဘဉ်၊ ယအဉ်ဘဉ်သုဒီး ယအဉ်ပုၤကလုာ်၊ ယမၤတဂ်ပာ်ဆာယံာ်(၄၆)နဉ်လံ၊ ယအဉ်ဒီးထံာ်လၢ ယပုၤကလုာ်ဘဉ်မုာ်ဘဉ်ခုဉ်နဉ်လီၤ၊ သုတဘဉ်ပျံၤလၢ ယကပဉ်သုတင်ကမဉ်တဂ၊ လၢတက့ၤယတပဉ်သုတင်ကမဉ်ဘဉ်၊ သုမၤတဂ်လၢထံာ်ကီၤအဂီၢ်ယသုဉ်ညါလီၤ၊ သုခိဉ်သုခိဉ်သုခိဉ်သုခိဉ်၊ ဖု တသုနဉ် ကနဉ်တက့ၢ်၊ သုမုာ်တကနဉ် ကကဲဘျးကဲဖိုဉ်လၢပယီၤအဂီၢ်ဒီး ပပုၤကညီကကဲထီဉ်ဒဉ် ပယီၤအကုာ်ခဲ လာ်လီၤ၊ ပတဲသုဒီးသုကကနဉ်တက့ၢ်၊ ပပုၤကညီဒီးကလုာ်ညါ လိာ်ဘဉ်တဂ်ယုတဂ်ဖိးလီၤ၊ ပယုမးဖိုၤ-ပကအိဉ်ယုအိဉ်ဖိးလၢ တဂ်အိဉ်တဂ်ကွဲအပူၤတက့ၢ်၊

မိသုဘဉ်အမုာ်တက့ၢ်၊

ဘိဉ်မွး

(၇-၁၂-၉၄)

သုခိဉ်ကျၢ်မိရီၤ

သို့ /-

သား၊ မြေး၊ တပ်မှူး၊ တပ်သားအပေါင်းတို့။ အဘိုး မင်းတို့ကို ပြောချင်တယ်။ ကောင်းကင်ဟာ မိုးတိမ်နဲ့ မကင်းသလို လူတွေဟာလည်း အပြစ်နဲ့ မကင်းပါဘူး။ ငါ့သား၊ ငါ့မြေးတို့ ... မင်းတို့

တယောက်ကိုမှ ငါအပြစ်မဆိုပါဘူး။ ငါမင်း တို့ကိုချစ်တယ်။ ငါ့လူမျိုးကို ချစ်တယ်။ ငါတော်လှန်ရေး လုပ်တာ (၄၆)နှစ်ကျော် ကြာခဲ့ပြီ။ ငါတို့ အမျိုးသားတွေ ကောင်းမွန် အေးချမ်းစွာ နေရတာကို ငါမြင်လိုတယ်။ မင်းတို့ကို ငါ အပြစ်ချည် နှောင်ထားလိမ့် မယ်လို့ ထင်ပြီး မကြောက်ကြပါနဲ့။ ငါလုံးဝ အပြစ် မမြင်ပါဘူး။ မင်းတို့တွေ တိုင်းပြည်အတွက် အလုပ်လုပ် နေကြတာကို ငါသိပါတယ်။ တပ်မှူး တပ်သား အပေါင်းတို့... အဘိုး ပြောတာကို နားထောင်ကြပါ။ မင်းတို့ နားမထောင်ရင် ရန်သူကို ကောင်းကျိုး ပြုသလို ဖြစ်သွား မယ်။ ပြီးတော့ ဒို့ကရင် တမျိုးသားလုံး ရန်သူကျွန်တွေ ဖြစ်ကုန်မယ်။ ဒို့ပြောတာကို နားထောင်ကြပါ။ ဒို့ကရင် တမျိုး သားလုံး စည်းလုံးညီညွတ်မှု ရှိဘို့လိုတယ်။ ချစ်ချင်းမေတ္တာရှိစွာနဲ့ ဒို့များ စည်းစည်း လုံးလုံး၊ နေကြပါစို့။ သုခအပေါင်းနဲ့ ခညောင်းပါစေ ဟုရေးထားလေသည်။

ဤ စာကလေး (၂)စောင်သည်၊ ကော်သူးလေ၏ အမြင့်ဆုံးခေါင်းဆောင်ကြီးက နားလည်မှုလွဲမှားစွာ ခွဲထွက်သွားသော အောက်လက်ငယ်သားများအား မေတ္တာ စေတနာဖြင့် ဖျောင်းဖျော်ယူသည့် စာများဖြစ်သည်။ အောက်ခြေ ရဲဘော်များအား တန်ဖိုးထား ချစ်ခင် တတ်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ၏ သဘောထားကို KNU ကေအန်ယူ ရဲဘော် အများ အပြားပင် ခံစားသိရှိ နားလည်ကြလေသည်။ ခွဲထွက်အဖွဲ့နှင့် လိုက်ပါသွားခဲ့သော အချို့ ရဲဘော်များ ပြန်ရောက်လာ ကြသည်။ သို့ရာတွင် ခွဲထွက်အဖွဲ့၌ ခေါင်းဆောင်ခေါင်းရွက် ပြုသူ(၁၇)ဦးကိုသတ်မည်ဆိုသော ကောလာ ဟာလ သတင်းများ၊ ကေအန်ယူသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်သွားသည့် ရဲဘော်များအား သတ်ပစ်သည်ဟူသော ရန်သူ၏ လုပ်ကြံဝါဒ ဖြန့်သည့် သတင်းများကြောင့် ခွဲထွက်အဖွဲ့သို့ ရောက်နေကြသော ရဲဘော် အများအပြားမှာ ပြန်မလာရဲဘဲ ရှေ့သို့ ဖွတ်တိုး၍ မိုက်ရန်သာ ဆုံးဖြတ်ကြလေ တော့သည်။

အရာခံဖိုလ် ကျော်သန်း။

သူးမွဲထာ မြစ်ဆုံ အရေးကိစ္စကို ပေါ်ပေါက်လာစေသည့် လှုံ့ဆော်စည်းရုံးသူများထဲတွင် ကေအန်ဒီအိုမှ အရာခံဖိုလ် ကျော်သန်းမှာ အရေးပါသူ တဦးဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တဦးဖြစ်ပြီး၊ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်အား လေးစားကြည်ညိုကာ သက်သတ်လွတ် စားလာခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်သည် မာနယ်ပလောသို့လည်း ကြွရောက်ခဲ့ဘူးသည်။ အရှင်ခေမာစာရ၏ ကျောင်းတွင် တည်းသည်။ မာနယ်ပလော၌ ကျောင်းဆောက်ရန်လည်း ကြံစည်ကြိုးစား ခဲ့ဘူးသည်။ အဆင်မပြေခဲ့ချေ။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ ခြေလှမ်းကို ရိပ်စားနားလည်နေကြသော ကေအန်ယူမှ ခေါင်းဆောင်များမှာ မြိုင်ကြီးငူ၏ ဆင်ကွက်ထဲသို့ အဝင်မခံခဲ့ကြ။ မာနယ်ပလောတွင် စေတီကျောင်းကန် ကောင်းကောင်း မရှိကြောင်းမှာ မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကပင် မြွက်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နီးစပ်ရာဒကာ ဒကာမများသို့ မြွက်ကြားလိုက်သော ထိုစကား၏ အတိုင်းအတာသည် များစွာ ခရီးရောက်လေသည်။ ကေအန်ယူ ခေါင်းဆောင်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ အပေါ်တွင် အလေးဂရု ပြုမှု မရှိ၊ ပစ်ပယ်သည်၊ ဖိနှိပ်ထားသည်ဟု အရာခံဖိုလ်ကျော်သန်းက အမြင်ရှိလေသည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်မှာ ကရင့် သံဃာတော်များ အရေးပေါ် အစည်းအဝေး မကျင်းပမီ လပိုင်းအလိုကပင် သူးမွဲထာကို စွန့်ခွာခဲ့သည်။ ရန်သူ ထန်းချုပ်ထားသောနယ်မြေအတွင်းရှိ သူရပ်ရွာသို့ ပြန်ကြွသွားခဲ့ပြီ။ ရမ်ဘိုဆရာ တော်ထံသို့လည်း စာတစောင် ရေးပေး လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဤစာမှာ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်၏ အရေးကိစ္စများကြောင့် ကရင့်သံဃာတော်များ အစည်းအရုံးကို ပင့်ဖိတ်ကာ အရေးပေါ် အစည်းအဝေး ကျင်းပရာတွင်

မြိုင်ကြီးငူဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ကြွရောက်လာခြင်း မရှိသော ကြောင့် ထုတ်ပြန်ကြေငြာခဲ့သည်။ စာဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင် များက ထိုစာကို ရုတ်တရက် ထုတ်ပြန်ကြေငြာလျှင် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်အား ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ကိုးကွယ်နေကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာများ အနေဖြင့် နားလည်မှုလွဲမှားပြီး ဘာသာရေး ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့်အတွက် ကော်သူးလေက ရင် သံ ဃာတော် များအား အစည်းအဝေး ပင့်ဖိတ်ကျင်းပကာ၊ လတ်တလော အခြေ အနေများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ပြီးမှ ထုတ်ပြန်ကြေ ငြာခဲ့ခြင်း ဖြစ် လေသည်။ သို့တိုင် ကေအဲန်ယူနှင့် ကေအဲန်အဲလ်အေရဲဘော်များအတွင်း တီးတိုး ဝေဖန်ပြောဆိုမှုများ ပေါ်ထွက် လာခဲ့ သည်။ ထိုသို့ပေါ်ထွက်လာခြင်း၏ အဓိက လက်သည်မှာ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် တပ်တွင်းစည်းဝေးပွဲ ငယ်များ၌ မိမိတို့ပြည်နယ်၏ အရေးကိစ္စများကို အဘက်ဘက်မှ ဂရုပြုကြရန်လိုကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောကြားရာတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အသိုင်းအဝန်းမှခေါင်းဆောင်များက ဆရာတော် ထွက်သွား ခြင်းမှာ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ရမ်ဘိုဆရာတော်တို့ ပူးပေါင်း ကြံစည်ပြီး ဖယ်ရှားပစ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု ထင်ကြေးပေး ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။

အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် (၁၉၉၄ ခုနှစ်)အောက်တိုဘာလအတွင်းတွင် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်၏ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ တိတ်တဆိတ် သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး ဆရာတော်အား သူးမွဲထားသို့ ပြန်လာမှ ဖြစ်မည်ဟု သဘောပေါက် နားလည်စေရန် ကြိုးပမ်းလျှောက်ထားခဲ့သည်။ ဆရာတော် စွန့်ပစ်သွားကြောင့် သူးမွဲထား ဘုန်းကြီးကျောင်း၏ အခြေအနေမှာ မည်သူမျှ ဂရုမပြုဘဲ ပစ်ပယ်ထား ခံနေရကြောင်း၊ ကေအဲန်ယူ ခေါင်း

ဆောင်များအား ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ် လျစ်လျူရှုမှု မပြုစေရေးအတွက် ဆရာတော် ဦးဆောင် ကြိုးပမ်းမှ သင့်မည် ဖြစ်ကြောင်းများ လျှောက်ထားခဲ့လေ သည်။ မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန် ကို မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ဖျက်မည် မဟုတ်ကြောင်း မြိုင်ကြီးငူ ဆရာတော်က မြွက်ကြား ငြင်းဆိုသည့် အခါတွင် အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းမှာ များစွာ ယူကြုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ဤဖြစ်ရပ်များ၏ အကျိုးဆက်မှာ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် ၎င်း တာဝန်ကျရာ နေရာသို့ ပြန်လာခဲ့ပြီး အဖွဲ့အစည်းဝင် အခြားခေါင်းဆောင်များနှင့် လျှို့ဝှက်အစည်းအဝေး တရပ် ကျင်းပရန် [ဒီဇင်ဘာ (၁)ရက်နေ့တွင် သူးမွဲထားသို့ ၎င်းနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့သည့်] ၎င်း၏ ရဲဘော် (၂)ဦးနှင့်အတူ စီစဉ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့ ကျင်းပသည့် အစည်းအဝေး၏ ကိုယ်စား အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းက ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး ထံသို့ လိုရင်းအချက်ကို ခြုံငုံ ဖော်ပြထားသော အစီရင်ခံစာတစောင် ပေးပို့ခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးမှာ K.N.D.O၏တပ်များ၏ ဒုတိယ စစ်ဦးစီးချုပ်ဖြစ်သည်။ ကေအဲန်ယူ၏ ဗဟိုတရားရေးဌာန တာဝန်ခံ၊ တရားသူကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ကရင်တော်လှန်ရေး၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး တဦးဖြစ်သူ စကောမောလေး၏ သား ဖြစ်သည်။ ဘခင်၏ အရှိန်အဝါကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် အရည်အချင်း၊ စိတ်ထားစေတနာ မှန်ကန်မှုနှင့် ကြိုးစားမှုတို့ကြောင့် ခေါင်းဆောင်မှုပြုနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ လက်အောက်ငယ်သားများ ကို ရဲဘော် ရဲဘက်များ အဖြစ် အရေးတယူ ဆက်ဆံတတ်ခြင်း၊ အကူအညီ မခေါ်မဖြစ်၍ ခေါ်သုံးရသော လုပ်အား ပေးစွဲဒူးများ အပေါ် ညှာတာထောက်ထားတတ်ခြင်း၊ ရဲဘော် ရဲဘက်များ၏ အရေးကိစ္စကို အလေးဂရုပြု တတ်ခြင်းတို့ကြောင့် လူချစ်လူခင် များသူဖြစ်သည်။ ပြောဆို ဖွင့်ဟ တိုင်ပင်ရဲသူလည်း များသည်။ ထို့ ကြောင့်ပင် K.N.D.O.

အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းသည် ၎င်း၏ ဒုတိယ စစ်ဦးစီးချုပ် ဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး ထံသို့ အစီရင်ခံစာ တင်ပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဘာသာရေး အပြည့်အဝ ရှိစေရန်နှင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင် ကရင်များအား ဖိနှိပ် ဆက်ဆံ မှုများကို ရပ်စဲရန် တောင်းဆို တင်ပြထား သည့်စာ ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးလည်း အာမခံခဲ့သည်။ ဘာသာရေး လွတ်လပ်ခွင့် အပါအဝင် လူမှု အခွင့်အရေးများ အားလုံးမှာ ယခင်ကတည်းကပင် ကေအဲန်ယူက ခွင့်ပြု အာမခံခဲ့သည့်အရာ များဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့ တောင်းဆိုတင်ပြသော ကိစ္စရပ်များမှာ ကေအဲန်ယူအတွက် အထူးတလည် အရေးထား လောက်သည့် ရှုပ်ထွေးသော ပြဿနာကြီး များမဟုတ်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်ကြီး များမှ သံဃာ့ အစည်းအဝေး ခေါ်ယူပြီး သည့် နောက်ပိုင်းတွင် တဖြေးဖြေး ပြေလည်သွားလိမ့်မည်ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူး လေးက ရှုမြင်ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး

ကေအဲန်ဒီအို တပ်ခွဲတခွဲ ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းနေရာမှ သူးမွဲထား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားသည် ဟူသော သတင်းကို ဒီဇင်ဘာလ (၁)ရက်နေ့ ညပိုင်းတွင်ပင် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး ကြားသိခဲ့သည်။ ဘာသာရေးအရ အနှိမ်ခံရသည်ဟူသော သာမန်ခံစားချက်ကလေးသည်ပင် ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များ အကြား စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ ထိုးဖောက်နိုင်ခဲ့ပေရာ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်အချို့၏ မကျေမနပ် အတွင်းကြိတ် ခံစားချက်များပါ ဖြည့်စွက်လာသည့်အခါတွင် ပြဿနာမှာ တော်ရုံတန်ရုံ နားလည်မှုလွဲမှားသည့် အသေးအဖွဲ့ ကိစ္စကလေး မဟုတ်တော့ကြောင်း ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးက သိမြင်လေသည်။ မိခင် ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့

အစည်းကြီးအတွင်း စည်းလုံးညီညွတ်စွာ လက်တွဲဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ခွဲထွက်သွားသော ညီအကိုများနှင့် တွေ့ဆုံ ကာမျှတစွာ အပေးအယူလုပ် ညှိနှိုင်း ဖြေ ရှင်းရန် ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး သန္နိ ဌာန် ချခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က မာနယ်ပလောတွင် အာဂန္တု သံဃာတော် (၆)ပါးရှိနေသည်။ ထိုသံဃာတော်များမှာ စောစောပိုင်းက ကျင်းပခဲ့သော ကရင်သံဃာတော်များ အရေးပေါ်အစည်းအဝေးကြီးပြီးကတည်း ကပင်သထုံခရိုင်ရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း များသို့ ပြန်မကြွနိုင်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်သည်။ ဒီဇင်ဘာလ (၂)ရက်နေ့ နံနက် ပိုင်းတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေးသည် ထိုသံဃာတော်များနှင့် အတူ သူးမွဲထားသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်ရန် သဘောတူညီမှု ရခဲ့ သည်။ သူးမွဲထားသို့ရောက်လျှင် သံဃာ တော်များက ဦးစွာပဌမ ၎င်းတို့ အုပ်စု အားတားမြစ်ခြင်း၊ အခြေတင်ညှိနှိုင်း ခြင်း များ ပြုလုပ်ကြပြီး အကယ်၍ အပြောင်း အလဲဖြစ်ရန် လမ်း မမြင်ပါက ၎င်းတို့နှင့် ပေါင်းလိုက်ရန် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး က ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ သူးမွဲထား ဘုန်းကြီး ကျောင်းတွင် ထိုနေ့မနက်က စည်းဝေးပွဲ ကျင်းပခဲ့ ကြောင်းလည်း သိရလေသည်။

သူးမွဲထားတွင် အရာခံဗိုလ်ကျော် သန်းနှင့် ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးတို့ ဆုံ မိကြသည်။ အရာခံဗိုလ်ကျော်သန်းမှာ ယခု အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာရသည့် အဓိ ကကျသော အရေးကိစ္စများကို ဗိုလ်မှူး ကြီးထူးထူးလေးအား တင်ပြလို နေခဲ့ သည်။ ကေအဲန်ယူ အဖွဲ့အစည်းကြီးအတွင်း ဘာ သာရေးအရ နှိပ်ကွပ်မှုခံခဲ့ရသည့် အ ကြောင်းများကို သူရင်ဖွင့်သည်။ စည်းဝေး ပွဲသို့ လာကြ သောကျေးရွာလူထု အချို့က လည်း ဘာသာရေးအရ သတ်မှတ်ခဲ့ခြား ကာ ဖိနှိပ်မှုပြုသည့် အကြောင်းများကို ဥပမာ ဥပမေယျများဖြင့် ပြောကြသည်။ ကေအဲန်ယူ၏ ဗဟိုတရားသူကြီးလည်း ဖြစ်သော ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေးအား

ဘာသာရေးကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ တရားဥပဒေ စည်းကမ်းချက်များအတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်ပေးပါရန် အပ်နှံကြသည်။ ဘာသာရေးအရ ခွဲခြား ဖိနှိပ်မှုများ၊ ဘာသာ ရေးအဆောက်အဦများ၊ တရား ဓမ္မများ၊ သာသနာ့ ဝန်ဆောင်များအပေါ် စော်ကား ပြောဆိုမှုများ၊ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်အခွင့်အရေးနှင့် စည်းကမ်း ကို ဆန့်ကျင် ချိုးဖောက် နှောင့်ယှက်မှု များအား ဥပဒေအရ ဖယ်ရှားရှင်းလင်း အရေးယူမှု ပြုလုပ်ပါရန် တင်ပြပြောဆို ထားခြင်းကို ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး ကလည်း သဘောတူ လက်ခံခဲ့သည်။ မာနယ်ပလောမှအာဏာပိုင် အဖွဲ့အစည်း နှင့် ၎င်းတို့၏အကြားတွင် ကြားနေ စေ စပ်ဆွေးနှေးပေးသူအဖြစ် မိမိဆောင်ရွက် လိုကြောင်းလည်း ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူး လေးက ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ မိမိဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်မှုမှ ရလဒ်တစ်ခုတရား ထွက် ပေါ်မလာမီအချိန်အထိဘုန်းကြီးကျောင်း တွင် များနိုင်သမျှ များများ ဆက်လက် နေ ထိုင်ရန်လည်း ခွင့်ပေးခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က လည်း ဗိုလ်မှူးကြီးထူးထူးလေး၏ ကမ်း လှမ်းချက်ကို လက်ခံခဲ့လေသည်။

တပ်မှူး၊ တပ်သားများအနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ ရှေ့တန်းနေရာများသို့ ပြန်သွား ဘို့ လိုအပ်ကြောင်း သဘောပေါက်

နားလည်စေရန်မူ ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး မကြိုးစားခဲ့ချေ။ သူးမွဲထား ဒေသကို တည်ဆောက်ရန်မှာ ၎င်းတို့ ကိုယ်တိုင်၏ အမိန့် နာခံမှုနှင့် စည်းကမ်း ကောင်းသော၊ တာဝန် သိသော စိတ်ဓါတ် အပေါ်တွင်သာ မူတည်သည်ဟု ဗိုလ်မှူး ကြီးက ခံယူထားသည်။ သို့တိုင် ခွဲထွက် အုပ်စုများ၏ အစည်းအဝေး ကိုတော့ သူ သတိပေးခဲ့သေးသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကာမူ သူတို့အားလုံးမှာ ကရင် အမျိုးသား များ ဖြစ်သောကြောင့် ပိုမိုကြီး မားလာ မည်ဆိုပါက ကရင်က ကရင်ကို ဆန့်ကျင် သည့် အဖြစ်မျိုးသာ ဖြစ်လာလိမ့် မည်ဟု ဗိုလ်မှူးကြီးက ပြောခဲ့သည်။

ညဦးပိုင်းတွင် ဗိုလ်မှူးကြီး ထူးထူးလေး မာနယ်ပလောသို့ ပြန်ခဲ့ သည်။ ကေအဲန်ယူ ခေါင်းဆောင်များကို ဖိတ်ကြား စုရုံးကာ အရာခံဗိုလ်ကျော် သန်း ပေးအပ် လိုက်သော အစည်းအဝေး ကြေငြာချက် စာတမ်းကို တင်ပြဆွေးနွေး သည်။ ဆွေး နွေးရာသို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးမြ ရောက် မလာခဲ့ချေ။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်ကြသော ခေါင်းဆောင် အားလုံးကပင် ကြေငြာချက် စာတမ်းတွင် ပါရှိသည့် အထွေထွေ အခြေခံ သဘော တရားများ ကို ဆင်ခြင် စဉ်းစားမှုရှိစွာ လက်ခံခဲ့ကြ လေသည်။ (ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

“ဗုဒ္ဓပလာယာစဉ် နိုင်ငံရေးပညာပေးသင်တန်း (၁ / ၅၄) သင်တန်းဆင်းပွဲ အမှတ်တရ”

လွတ်လပ်သော ကရင်သမိုင်းသုတေသနအသင်း

Independent Karen Historical Research Association.

“အမှတ် (၆) တပ်မဟာ၏ တပ်သားသစ်သင်တန်း အမှတ်စဉ်(၃၄) သင်တန်းဆင်းပွဲ”

